

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ

Studijní program sociální a kulturní ekologie

Bc. Magdaléna Voldřichová

STAVEBNÍ ZÁKON: VEŘEJNÝ ZÁJEM NEBO VEŘEJNÝ KONFLIKT? PROCES TVORBY STAVEBNÍHO ZÁKONA POHLEDEM KLÍČOVÝCH AKTÉRŮ SE ZAMĚŘENÍM NA PÉČI O VEŘEJNÉ ZÁJMY

**Building Act: public interest or public conflict?
The process of creation Building Act from the perspective of key
stakeholders with focus on care for public interests**

Diplomová práce

Vedoucí práce: PhDr. Ivan Rynda
Praha 2023

Zvláštní příloha diplomové práce – rozhovory s komunikačními partnery výzkumu na téma tvorby nového stavebního zákona.

Rozhovor: Martin Zídek, 4. 4. 2022, Ministerstvo kultury, 8.00 – 9.30

MV: Výborně tak já ještě jednou moc děkuji, že jste si udělal čas tématem našeho rozhovoru. Teda bude stavební zákon zejména v souvislosti s ochranou památek, protože teda moje diplomka se zaměřuje na zmapování průběhu vlastně tvorby toho nového zákona. A jak v něm je, je v tom vyjednávání i v tom celku po tom konečném se propisuje péče o veřejné zájmy, kdy teda já se speciálně soustředím na péči o veřejné zájmy na ochraně přírody a krajiny a na ochraně památek. Takže vás bych se dotazovala zejména na ty památky. Takže když bych začala nějak ze široka. Jak byste tak jako ve stručnosti ze svého pohledu popsal vlastně počátky plánování té tvorby, zejména potom, teda ten milník věcný záměr, nějaké teda peripetie toho projednávání, připomínkování a ten výsledný stav. Když byste to tak jako načrtl.

MZ: Jo. Řeknu to možná trochu jinak, než ten dotaz zazněl. Nevím, jestli je to smůla nebo štěstí, ale zapojil jsem se do té přípravy relativně záhy. Takže Ministerstvo pro místní rozvoj vytvořilo několik pracovních skupin. Do některých byli zástupci Ministerstva kultury přizváni do některých nikoliv. Do těch, do kterých bylo Ministerstvo kultury přizváno, tak tam jsem se účastnil. Zajímavé bylo, že třeba Ministerstvo kultury nebylo účastno pracovní skupiny pro územní plánování. Takže to samo o sobě trošku svědčí o tom, jak intenzivní zájem na ochraně nebo jakou intenzitu ochraně zájmů památkové péče byla věnována z pozice zpracovatele. Co se vlastního vývoje týče, byla to pro mě úplně nová zkušenost, protože už ta metoda práce, kdy vlastní text zákona zpracovává někdo, kdo je mimo soustavu oficiálního předkladatele návrhu zákona nebo už věcného záměru, byla svérázná a bylo zvláštní být v pozici toho, kdo sleduje rozhovory typu: Toto vám nevysvětlíme, jaký je postoj Hospodářské komory? Hospodářská komora mlčí, nicméně. na této připomínce trváte, ano, trváte, tak pojďme dál. Takže tohle byl dost zvláštní způsob jednání a ten se táhl jako červená niť vlastně až do připomínkového řízení k paragrafovanému znění. Takže bylo vidět, že ten zákon v podstatě nemá nějakou jednotící ideu v tom směru, že ten, kdo by ho předkládal, byl zároveň ten, kdo by ovlivňoval jeho obsah. Takže ta jednání byla v tomhle směru taková, dá se říct jednostranná. My jsme se dozvěděli, co v zákoně bude. Řekli jsme si, proč s tím nesouhlasíme, abysme na dalším jednání své postoje zopakovali. Takhle, z mého pohledu, probíhali asi 1 ten rok a půl. Takže s tím věcným záměrem žádné velké ztotožnění být nemohlo. Koneckonců ty připomínky Ministerstva kultury byly relativně tvrdé a to i v době, kdy si troufnu říct, že tehdejší ministr kultury nebyl vnímán jako nějaký světloňoš památkové péče. A navzdory tomu to stanovisko bylo takhle tvrdé, takže to samo o sobě svědčí o tom, že ten začátek zrovna ideální nebyl. V rámci vlastně zpracování paragrafovaného znění došlo k evidentnímu rozkmitání mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a Hospodářskou komorou. A dá se konstatovat, že tu minimálně druhou fázi vypořádání připomínek, už si režírovalo Ministerstvo pro místní rozvoj samo. Co na té přípravě já vnímám jako zásadně problematické, bylo to, že v podstatě koncepcie, která byla představená, se v základních směrech pořád měnila. Nebylo nic, co by platilo, takže ještě třeba 14 dnů nebo 3 týdny před předložením paragrafovaného znění stavebního zákona měl být seminář v Poslanecké sněmovně na téma územního plánování a regulačních plánů. A to, co mělo jít do vnějšího připomínkového řízení, vůbec regulační plány neobsahovalo. Přesto za 3 týdny tam ty regulační plány byly. Takže už jenom tohleto,

kdy ta koncepce byla taková neujendocená, tak to samo o sobě bylo za mě docela velkým problémem. Já jsem si vždycky dělal taková srovnání mezi těmi verzemi, co bylo na začátku a co bylo na konci a dá se říct, že tam kámen nezůstal na kameni. Ten výsledek, paradoxně navzdory tomu, jak to vznikalo, pro památkovou péči a nechci kolegy z životního prostředí nějak jim ubírat na významu, pro památkovou péči dopadl výrazně líp než na úseku životního prostředí. Byť taky jsme ztráty zaznamenali a těmi typickými ztrátami byla ochranná pásma. Celá ta vize stavebního zákona a ono, nedá se říct, že by to věcné řešení bylo oddělitelné od toho institucionálního řešení, bylo vedeno snahou, aby byl v uvozovkách odstraněn resortismus a výsledkem té snahy po odstranění resortismu bylo to, že vznikl zcela resortní monokratický úřad, který v konečném důsledku ten resortismus vysloveně podporoval v podobě nejvyššího stavebního úřadu. Jak to dopadne s nejvyšším stavebním úřadem a soustavou, to je ve hvězdách, ale díval jsem se teď asi před čtvrt hodinou a zatím v systému, ve kterém se zveřejňují návrhy předpisů, novela stavebního zákona není, ale pravděpodobně se tam nejbližších dnech objeví a zase se dočteme něco velmi překvapivého. Takže tolik, říkám, ten můj vstup k té problematice. Kdy, za mě, byť to věcné řešení není v těch institucích tím, že na ty instituce byl ten systém navázán. Tak i to institucionální řešení své dopady do památkové péče má a prostě to řešení já dlouhodobě vnímám jako řešení, které postrádá logiku, jak z věcné stránky, tak s vědomím personálního obsazení téhleté agendy.

MV: Děkuju za ten za ten úvod. Vy jste mi teďka krásně nahrál na dvě témata, na která jsem se chtěla dostat. Takže to první by asi bylo, že jste první, kdo mi říká, že vlastně při tom vůbec plánování a nějakým způsobem ujasňování koncepce celého toho nového zákona vznikaly jakési pracovní skupiny, protože vlastně lidi tak říkajíc jako z terénu ze zelených nevládek, ale i třeba z České komise pro UNESCO mi vlastně říkali, že takových pracovních skupin úplně moc nebylo, nebo nějakých fór, kde by teda se snažili všichni dotčení vymyslet nějakou formou. Takže asi by mě možná vy už jste to jako dost jasně naznačil, jak to fungovalo, respektive nefungovalo. Ale mohl byste mi k tomu říct víc? Třeba jak dlouho se ty skupiny scházely.

MZ: Už to hledám, protože už si to z hlavy nepamatuju.

MV: Hlavně by mě potom asi ještě zajímalo, jestli...

MZ: Já vás poslouchám, jen to hledám.

MV: Rozumím, rozumím a já spíš chci to formulovat, jasně. Mně přijde, že v Čechách, jakmile si řekne, že máme problém, tak na to vyrobíme komisi. Takže by mě zajímalo, jestli skutečně jako ta pracovní skupina nebo ty pracovní skupiny přinášely nějaké know-how těch svých oblastí, anebo jestli to byla jako pro forma, jenom nějaká jako platforma, kterou teda jako je záhodno vytvořit, abysme si odškrtli, že jí máme, ale věcně a obsahově vlastně jako přišla Hospodářská komora, potažmo MMR s nějakým jako návrhem, který byl jako předem daný, jasný a moc těch vnějších názorů jaksi si nepřáli, aby do toho bylo zapojeno.

MZ: Tak můj dojem je v zásadě shrnut v tom, co jste řekla na závěr, to znamená opravdu vzniklo něco. Jo vznikly pracovní skupiny, které formálně měly příkryt tu vizi že, stavební zákon je odborně prodiskutován. Ono to v zásadě se odráželo i následně v tiskových zprávách. Paní ministryně, jak říkala, jak jednají odborníci, jak jsou se vším

srozumění, a když potom přišly ty zásadní připomínky k věcnému záměru, tak bylo relativně dost zřejmé, že tomu odbornému závěru moc velká pozornost do té doby přiznána nebyla.

MZ: Takže začínáme někdy na podzim, na podzim listopad 2018 a tam začíná první komunikace a to se ustavují ty první pracovní skupiny. Nějaké jednání proběhlo asi už v tom listopadu. 21. srpna byla výzva paní ministryně Dostálové k tomu, abysme se zapojili, takže zásadě přelom toho listopadu a prosince 2018 to začalo. A první stanovisko odcházelo, koukám, 23. 11. z Ministerstva kultury. A nějak extrémně souhlasné nebylo. Takže tady to začalo. No ta vlastní činnost probíhala v tom roce 2019. Tam už vidíte, že těch dokumentů je obrovský kvantum. No takže takhle. A kolik bylo těch? Já si myslím, že byly, že byly 3 pracovní skupiny. Teda, že bylo 6 pracovních skupin a my jsme tedy byli účastni za Ministerstvo kultury myslím ve 3 pracovních skupinách. Pro hmotné právo, pro organizaci veřejné správy a v komisi pro vyvlastnění, která svým způsobem díky tomu, že vyvlastnění bylo vyvedeno do samostatného režimu, tak to byla pracovní skupina, která se scházela relativně minimálně, takže jinými slovy, ten prostor jsme měli v zásadě ve 2 pracovních skupinách.

MV: A dalo by se říci, že teda jaksi ta práce vynaložená v těchto skupinách byla nějakým způsobem účelná, nebo spíš nikoliv.

MZ: Takhle. Já si myslím, že až do až do připomínkování věcného záměru v zásadě bylo jasné, jaké postoje resorty zaujmají. Zpracovatelé z Hospodářské komory ty postoje následně v tom připomínkovém řízení tak neměli šanci moc překvapit, ale neměl jsem z toho dojem, že by to, kromě funkce alibi, mělo nějaký zásadní vliv na podobu té normy, protože základní koncepce byla dána. Základní koncepce se vyjednávala jinde než na těch pracovních skupinách. Takže ačkoli se posouvaly ty základní koncepce, rozhodně to nemělo nějaký zásadní, nebo na posun těch koncepcí, nemělo tohleto jednání nějaký zásadní vliv, nebo nepamatuju si, že by to zásadní vliv mělo. Byli jsme vždycky pochváleni za to, čeho jsme si všimli a další verzi jsme to mohli připomínkovat znova. Takže to byl můj dojem, kdy v podstatě se nabalovalo větší a větší množství připomínek, které byly opakovaně zasílány, a dá se říct, že mnohdy až do toho věcného záměru a někdy až do toho paragrafovaného znění byly prostě opakovány.

MV: To mě vede právě k tomu druhému tématu, protože čím více se tou problematikou zabývám, s čím větším množstvím lidí mluvím, tak vlastně se vždycky bavíme o základním problému, kterým je čas. Protože mně vlastně přijde, že už na začátku toho zákona bylo dáno, v jakém časovém horizontu musí být z nějakého důvodu vytvořen a schválen a to tam jako spatřují jako jednu ze zásadních motivací pro tvorbu takovéhle normy, což mi vlastně přijde, že je trošičku postavené na hlavu ve chvíli, kdy my chceme udělat kvalitní normu a mělo by být motivací, aby ta norma, obzvlášť takhle rozsáhlá, byla funkční, navázaná na praxi a nějakým způsobem přinášela teda benefity, co do zrychlení zlepšení zefektivnění čehokoliv. Takže bych se chtěla zeptat, jak vy jako vnímáte to, že zrovna teda bylo už oznámeno, jaksi předtím v roce 2018, že teda ten nový zákon musí vzniknout a že musí vzniknout jaksi do konce volebního období jistě garnitury. Máte pocit, že se to tam nějakým způsobem tahle motivace právě propsala? Třeba i na úkor toho, aby ta norma jaksi jako byla smysluplná prodiskutovaná se všemi aktéry.

MZ: Já si myslím, že hlavní politické rozhodnutí, které bylo první fází spojeno s tím stavebním zákonem, bylo, že ten stavební zákon musí být nový. Bylo celkem bezpředmětné, v čem bude nový, ale hlavně prostě do konce volebního období musí být nový reformní zákon. Co bude jeho obsahem a právě proto, jak se přelévaly ty názory a jak moc se měnila ta norma, tak to dokládá, po mém soudu, právě to, že jediným cílem, na kterém panovala od začátku shoda, je, že se to musí stihnout v tom volebním období. A prostě, když momentálně je tlak z téhle strany, vyhovíme tomuto tlaku, abysme to dokonce volebního období stihli, když přijde protitlak z druhé strany, vyhovíme proti tlaku, zase to kompletně přepíšeme, ale termín ten je neoddiskutovatelný. Takže byla to velká ambice. Ono většinou se s těmito předpisy spojují velké ambice. A nutno říct, že si v poslední době nevybavuju normu, která by byla schválena v takovémhle, takhle zásadní normu, která by byla schválena v takovémhle chvatu, byť ta touha mít tenhle zákon nový v rámci jednoho volebního období od věcného záměru až po paragrafy, tak to je vlastní většině vlád, ale ty velké kodexy, které byly schvalovány, tak ony nakonec v tom jednom volebním období stejně schváleny nebyly. Takže ta základní vize časová, ta si myslím, že hrála tu rozhodující roli a ten obsah svým způsobem právě proto, že byla ta vůle nakonec to schválit, tak já to vnímám jako jistý paradox té normy, že to ještě dopadlo relativně dobře, protože nakonec, aby ta norma prošla, tak řada těch velmi kontroverzních věcí musela z toho stavebního zákona zmizet, protože pak by neměl vůbec naději na schválení. Což je zase z hlediska revolučnosti té normy taky špatně, protože pokud mám nějakou koncepci, na kterou tu normu chci postavit, tak když opustím tu základní koncepci, tak výsledek není to, co jsem chtěl. Takže ono to, že to v uvozovkách nedopadlo tak špatně nebo z mého pohledu tak špatně, jak to z věcného záměru a z těch počátečních fází mělo nebo mohlo vyplývat, tak to si myslím, že je taky daň za to, že ta norma musela být schválena v tom časovém rámci. Nebyl čas, nebyla šance prosadit opravdu řešení v mnoha ohledech revoluční a troufnu si říct, že tady platí to okřídlené, že „revoluci může dělat jenom ten, kdo o tom málo ví.“ Takže to, že v podstatě ti, kteří tu revoluci chtěli spáchat, v té finální fázi nedostali ten prostor spáchat tu revoluci, aby ta norma prošla, tak to je jenom to hledisko časové, protože kdyby tam nebyl ten čas, tak si myslím, že ta revoluční norma by světlo světa spatřila. Byla by neprodiskutovaná, přinesla by něco, co ani v zahraničních úpravách neznáme, ale byla by nesporně revoluční. Tohle je takový dost svérázný mix, kdy po procesní stránce došlo k pročištění těch procesů podle zejména stavebního řádu. Tam v zásadě zmizelo úplně všechno, co jsme znali. A nahradil to jeden základní proces s jedním změkčovacím procesem, by se dalo říct. Ale jinak vlastně to velké zjednodušení tam je. A navzdory tomu velkému zjednodušení má ten stavební zákon, nevím o kolik, ale cirká asi odhadem o 50 až 60 paragrafů víc, takže máte tam miň procesů, ale ve víc paragrafech. Ale to je jenom taková ilustrace toho, že ten zákon asi dnes nejde napsat nebo neumíme v České republice napsat stručnější jednodušší. Prostě ta touha mít všechno v zákonech a ten tlak například u ústavního soudu, tam je jednoznačný. To není ani zlá vůle těch, kteří ty zákony píšou, ale prostě za zkušenost tu je. Takže tohle všechno v tom balíku je spojeno s tím časem, že kdyby nebyl ten čas, tak by to po mém soudu dopadlo úplně jinak, protože když se chtělo v tom čase něco schválit, tak ty největší kontroverze musely zmizet. A tím, že zmizely, tak vlastně zmizela ta koncepce, na které byl ze začátku ten zákon postaven. Ale v konečném důsledku pořád ta norma asi, po té procesní stránce, není úplně špatně postavená. Po té institucionální stránce je přesným opakem toho, proti čemu ten zákon takzvaně bojuje, to znamená proti tomu resortismu, kde jsme si tenhle resortismus zabetonovali v té ještě zcela odtržené samostatné soustavě, která není navázána prakticky na nic. Včetně toho, že ústřední je něco, co není podřízeno ministrovi, to jest ústředí, je něco, co není zastoupeno ve vládě, ale přesto to prosazuje státní a vládní politiku. Což je takový dost

svěrázný systém a i v tomhle směru je to zvláštní, že je to vlastně hlava stojící mimo hlavy. Takže i z tohoto pohledu je to otázka, co to přineslo. Já od začátku jsem, od prvních jednání, jsem jim říkal: „já nemám problém s tím, když bude politické zadání, že budeme mít státní soustavu výkonné veřejné správy nebo přenesenou soustavu veřejné správy. Když se na tom bude politická shoda, my s tím neuděláme nic jiného, než že tu politickou shodu budeme respektovat.“ Ale to kde vnímám já problém je to, že máme obecnou soustavu a my z té obecné soustavy pro naše účely vyzobneme něco a je mi jedno, co dělá zbytek té soustavy. Tak tohle řešení je prostě špatně a v tomhle směru a z tohoto důvodu je jedna z těch dvou výtek, které já spojuju s těmi programy, které na úseku památkové péče máme ve vztahu k ochranným pásmům. To je ta prohra institucionální, která prostě nedává logiku.

MV: Děkuju, že jste tohleto téma přesně otevřel, protože já se vždycky ptám, obzvlášť těch lidí, kteří mají na starosti ty veřejné zájmy. Když byste srovnal vlastně ten předchozí, respektive nyní ještě částečně stále platný stavební zákon a ten nový. Tak vy už jste naznačil, že teda samozřejmě ta institucionální rovina je tam absolutně odlišná z velké části si dovolím, můžeme říct, že ne úplně funkční, respektive taková jako zvláštně, hybridně funkční, což vlastně ještě ani nevíme, jestli vůbec funkční bude, ale i z hlediska dopadu právě na památkovou péči. Když byste srovnal ty dva zákony a vypíchnul z toho, co vy považujete za největší rozdíl. Nechci to úplně nazývat nějakou jako prohrou nebo nutně nedostatkem, ale určitě tam nějakou roli hrají závazná stanoviska, i když v obou případech vlastně zůstaly, ale přesně to, kde se pohybují experti na památkovou péči, v jakých institucích a tak dále. Když byste položil ty dva zákony vedle sebe a podíval se na to.

MZ: Já to vnímám jako svým způsobem prohru, která se týká ochranných pásem v památkové péči, protože tahle problematika byla vytržena z té soustavy neorganicky a bez, dá se říct, logiky. Ten důvod bylo, že prostě památková péče také musela položit něco na oltář vlasti, tak se obětovala ochranná pásma, protože tam bylo možné udělat alespoň nějakou čáru mezi tou agendou, kterou dělají ti památkáři stojící mimo stavební úřady a ti památkáři, kteří stojí uvnitř stavebních úřadů. Protože vize byla, že všechno budou dělat stavební úřady tady svým způsobem je to úsměvné, protože... To jsem se taky stal terčem kritiky části odborné veřejnosti v památkové péči. Já jsem říkal: „dobře, když chcete vytvořit soustavu, tak v rámci těch soustav byste měli v hodnocení RIA, které má řešit dopady, představit všechny myslitelné varianty, jejich finanční i funkční náklady a vám tam jedna varianta chybí. A ta varianta, která chybí, je to, že vznikne státní soustava, která do sebe pojme všechny ty veřejné zájmy. A pak ta organizace bude jiná, pak ty nároky budou jiné, ale nedojde k tomu konfliktu, o kterém se celou dobu bavíme.“ Takže jsme vyzvali Ministerstvo pro místní rozvoj, aby v tomhle směru byla RIA doplněná. Jak by to ekonomicky vyšlo, kdyby vznikla vlastně státní soustava, v uvozovkách ty okresní úřady. No dočetl jsem se o sobě, že chci dát památkovou péči celou stavebním úřadům. Takže tohleto byl ten problém, kdy opravdu celé to bylo vedeno po té institucionální stránce. Potom resort ismu. A ten resortismus nebyl dotážený, protože část té agendy památkové péče pod ten resortismus narvat nešla. A to byla problematika kulturních památek, památkových rezervací a památkových zón, kdy stavební zákon, stejně jak ten nový nebo stávající, předpokládají určité zásahy i na nemovitostech, které jsou ve volném režimu, ale ty zásahy nesporně s ohledem na zájmy památkové péče regulovány být musí. Ono to není nutně, jenom restaurování i třeba nástěnných maleb, které samo o sobě určitě nebude regulováno stavebním zákonem, tam není důvod, ale určitě je na stavbě. Takže kde tam

uděláme tu čárku? Když to bude celková rekonstrukce, bude to řešit stavební úřad, bude mít své odborníky na restaurování, když to nebude v rámci povolování stavby, bude to samostatné restaurování. Budou ti samí odborníci muset být duplicitně ještě v té druhé soustavě? Takže takhle jsme se bavili asi opravdu ten rok. Do zpracování věcného záměru a výsledkem bylo, že prostě ta čára se nenašla. Ale ta ochranná pásma byla to, co se řeklo, tam se to dá rozdělit a tam prostě do toho detailu typu – výměny prvků – jít nemusíme, nemusíme řešit, jestli řemeslné dveře bude opravovat ten nebo onen, kdy se vyhodí, tak to většinou obraz pražské památkové rezervace neohrozí, když se kolem Sazka arény nebo O2 arény, či jak se to teďka jmenuje, vyhodí jedny dveře tak to asi obraz pražské památkové rezervace nepoškodí. Zatímco ten samý zásah památkové rezervace už by problematický byl. Takže tam se našlo to dělicí kritérium a řeklo se, tohle bude ta politická oběť Ministerstva kultury. Proč to považuju za prohru z věcného hlediska. Ten důvod, proč se vymezují ochranná pásma, je to, že se chrání něco ve středu toho ochranného pásma a hodnoty a kvality toho, co je ve středu zná ten, kdo ten střed reguluje. A to v tomhle režimu, který byl schválen, je někdo jiný, než reguluje to ochranné pásmo. Takže už tahleta logika trošku kulhá, že ten kdo zná důvody, proč to ochranné pásmo je vymezeno, dokonce nadále to ochranné pásmo dál bude vymezovat, tak nebude o tom ochranném pásmu rozhodovat. Takže ten věcný důvod, to věcné propojení, ta znalost těch důvodů, ta vlastně zmizí a poběží to v druhé soustavě a je otázka jak ta druhá soustava bez těch znalostí může tu problematiku věcně posuzovat. To byl problém věcný. No a druhým problémem byl samozřejmě problém personální, protože už když byla schválena vize stávajícího stavebního zákona, že bude zřízen jako nový dotčený orgán, který v těch přehledech zpracovaných ministerstvem pro místní rozvoj není nikdy uváděn. Nejnovější dotčený orgán, který byl zřízen, a jak pořád zaznívaly kritiky, že nabývají počty dotčených orgánů, tak ten si zřídilo Ministerstvo pro místní rozvoj samo. A mezi těmi dotčenými orgány nikdy nebyl uveden, a to byl orgán územního plánování. Ten měl začít fungovat, a ten podmiňovací způsob je na místě, v roce 2018. V roce 2018 na to byly vyčleněny státní peníze. Možná na to byla vyčleněna i úřednická místa, kam si ty lidé mohli sednout, ale nebyli ty lidé. A výsledkem téhle reformy na úseku památkové péče bylo to, že z asi 218 úřadů mělo do soustavy nejvyššího stavebního úřadu přejít pětapadesát lidí. Takže když si to znova řekneme. Z více jak 200 úřadů, má přijít pětapadesát lidí. To znamená, je to 1/4 člověka na úřad. To znamená 75 % toho člověka zůstane na tom úřadu. Kolik lidí fyzicky reálně přejde do té nové soustavy? No když 75 % má zůstat jinde, tak těch 75 % asi z těch jednotlivých lidí nevyrobíme, a protože v řadě případů prostě není situace taková, že by 75 % znamenalo 3 lidi a pětadvacet procent znamenalo 1 člověka. Ta personální situace je podstatně horší na těch úřadech. A mnohdy to není ani, že by se to bralo 1/2 z 1 člověka, ale opravdu se bere 25 % z 1 úvazku. No tak prostě není cesty, jak ty lidi do té soustavy nejvyššího státního stavebního úřadu dostat, aby to byli lidi s tou praxí. Takže i tohleto já vnímám jako prohru, že sice formálně vzniknou ta místa. Formálně by měla být obsazena někým, kdo se zabývá památkovou péčí. Ale v převážném objemu to logicky musí být lidi, kteří doposud stáli vně té památkové péče, protože ti, kteří jsou uvnitř, no tak nevím, jak moc velkou motivaci budou mít, aby opustili tu většinovou agendu, kterou mají vykonávat i nadále. Takže tohleto je druhá slabina, která tam je ale s porovnáním třeba problematiky půdního fondu a vyjímání z půdního fondu, tak jsme dopadli zlatě, protože nám nikdo neřekl, že na kulturních památkách, které mají méně jak dvě bytové jednotky, památkáře nerozhodují a přenáší se všechno na... Nemusí se vůbec rozhodovat. Jo to já vím, že to ten příměr je trošku přitažený za vlasy, ale když si vezmete, co všechno se dnes povoluje na úseku životního prostředí a do budoucna se povalovat

vůbec nemá, ne které jsou stavy, ale vůbec se nemá povolovat tak k tomuhle my jsme nedospěli. Takže i z tohoto pohledu jsme dopadli v zásadě líp než životní prostředí. Protože ty otázky se dál posuzovat mají. To ano jenom je otázka kde a jakou formou. A tady právě to nejslabší místo je, nebo já to vnímám jako nejslabší místo jsou ty ochranná pásma. Druhým problémem, který ale není založen ve stavebním zákoně novém a ten problém máme už od začátku loňského roku, tak to jsou fikce závazných stanovisek, ale tam svým způsobem se dá říct, že to boj, který dotčené orgány na úseku stavebního práva prohrály už dříve. Takže tady nejde o nějakou novinku, kdyby ta prohra byla nová, ale je to prohra, kterou nebo je to vzdání se toho veřejného zájmu, deklarace neochrany toho veřejného zájmu potvrzená. To, co je opravdovým přínosem té finální podoby stavebního zákona, je, že alespoň to finální rozhodnutí musí být vydáno, protože i tohle byla vize stavebního zákona. I tohle byla vize, kterou neobhájila Hospodářská komora v rámci paragrafovaného znění, ale která se znovu objevila v Poslanecké sněmovně, že by i stavební povolení nebo povolení stavby vzniklo fikcí. Jo, takže i tohleto jako ten výsledek konečném důsledku není tak fatální. V porovnání s tou koncepcí, která byla a která šla. Ta prošla tím věcným záměrem. Tohle schválila vláda. Tohle bylo napsáno v paragrafovaném znění stavebního zákona, který šel do připomínkového řízení, a to v rámci druhého čtení jako poslanecký záměr za vládní stranu bylo znovu načteno a znovu se mohlo objevit ve stavebním zákoně. Takže to, že to tam není, je svým způsobem obrovský vítězství těch veřejných zájmů. To určitě ano. Ale říkám, je to vítězství svým způsobem Pyrrhovo, protože ano to, že mohlo být hůř, ještě neznamená, že nemohlo být líp. Takže takhle ve stručnosti možná obecněji, než jste se ptala, ale k problematice památkové péče.

MV: Mě k tomu napadají ještě dvě věci, protože vlastně vždycky, když přijde na to téma, právě pan profesor Štech z České komise pro UNESCO to strašně hezky jako nazval, že to je vlastně jako deexpertizace toho celého procesu, protože se prostě pracovníkům z praxe nějakým způsobem ubírá ta šance využít ty svoje zkušenosti, protože prostě tu práci bude, nebo měl by vykonávat někdo jiný. A protože souhlasím s vámi, že asi nemůžeme čekat, že teď se všichni úředníci, kteří doposud nebo pracovníci, kteří se zabývali památkovou péčí, se zvednou a půjdou jaksí si sednout někam jinam a tam s radostí budou konat dále svou práci. Ale narážím na otázku, jestli když už to takhle dopadlo a vypadá to, že vlastně o problematice veřejných zájmů, ať už památkové péče nebo životního prostředí, bude rozhodovat jiný úřad jiný úředník. Dalo by se podle vašeho názoru udělat něco pro ty úředníky, aby i v těchto otázkách rozhodovali jaksí kompetentněji nebo rozšířila se ta jejich znalost, byť samozřejmě oni musí jednat podle zákonů, které jsou jaksí dané. Zároveň jsou prostě na stavebních úřadech, které mají prostě samozřejmě zastávat taky jiné veřejné zájmy, že jo, než je jenom ochrana veřejných zájmů. Dá se s touhle situací něco udělat? Co by těm lidem mohlo pomoci? Jaksí neprosazovat jenom to stavění, ale dělat něco i pro ty veřejné zájmy?

MZ: Ona a teďka je otázka, jestli je to šidítka, nebo to v reálu může nastat, ona tam koncepce nebo tahle koncepce v tom stavebním zákoně je. Protože za ty dotčené veřejné zájmy si měly ponechat ty resorty metodické vedení stavebních úřadů. Mají tam zakotvenu kontrolní pravomoc vůči stavebním úřadům, to znamená, mohou jim vytykat, kdy nehlíдалy ty veřejné zájmy, mohou v uvozovkách té realizaci toho veřejného zájmu prosadit, když se nedohodnou s nejvyšším stavebním úřadem na tom, že ten veřejný zájem měl být chráněn dostatečně účinně, tak o tom rozhoduje dokonce, o tom kontrolním nálezu, měla rozhodovat vláda. Takže jako nějaký nějaký systém, a teď se můžeme bavit o tom, jestli to vnímáme jako šidítka,

nebo jako reálný nástroj, ale nějaký systém v tom stavebním zákoně nastavený je. Druhou otázkou je, jestli spatří ten systém světlo světa. A to je to neštěstí, které je prostě s tím stavebním zákonem spojeno od začátku, a běží s ním dál, zase máme lhůty, zase se všichni bojíme toho, že do nějakého roku musí být něco. A teď se horečně pokouší Ministerstvo pro místní rozvoj rozbít ten model, který byl schválen, který já nevnímám pozitivně z těch důvodů, o kterých jsem mluvil. A ten důvod je jednoduchý. Buďto koncepčně vyřešíme pro všechny a bude to koncepčně pro všechny takhle nebo zůstaneme koncepčně v tom stávajícím modelu. To je systém, který by měl fungovat a ne prostě vytahovat z toho modelu, pod heslem bráníme resortismu, takže uděláme superresortismus. Tak to je to je cesta špatným směrem. Takže to, že teďka je vize, že se to v uvozovkách zase přelije do nějakého systému, který by té reformě veřejné správy odpovídal víc, ideově to není špatně. Ale má-li se to všechno stihnout tom šibeničním termínu, aby to nabylo účinnosti 1. 7. 2023 a ty obrysy ještě ani dneska ráno nejsou ve vnějším připomínkovém řízení. A ty lidi by s tím měli pracovat? Kdy se to budou mít šanci naučit? To je, to je můj obrovský problém, takže... Ta velká ambice, ta časová ambice, která byla spojena s tím schválením stavebního zákona, pokračuje dál. A zase je to takový nahoru dolů, bez možnosti nějakým zásadním způsobem si sednout, a teď si teda pojdme říct, co chceme, jaké to má dopady, jaké to má důsledky, aby... A ne máme tenhle termín a teď na přelomu března a dubna to musí znova do připomínkového řízení, aby se to do... Viděl jsem časový plán v podstatě v momentě, kdy to vyjde ve sbírce, tak to má platit ta soustava. Jo to jako podle toho mají lidé začít fungovat. Tak což o to jako stavebník tam má nějaký přechodný období, ale ten úředník ne. Takže až do včerejška jedu takhle a od zejtřka a teďka ani nevím, v případě stavebních úřadů, jestli na tomhle úřadu nebo na úřadu vedlejším, větším, budu tuhle agendu řešit. A to prostě zdraví není, takže ono to časové hledisko ono nám pokračuje dál. A to беру jako obrovský neštěstí a říct, že v tuhle chvíli je třeba se věnovat tomu, jak správně vychovat ty lidi v soustavě stavebních úřadů. My je nemůžeme začít vychovávat. My nevíme, jestli ta soustava vznikne. Takže my můžeme mít jakousi naději do budoucna, že vznikne nějaká soustava a v rámci té soustavy něco vznikne, protože to, když se rozbije tahle soustava, která je schválená, ona se s tím rozbije i ta institucionální základna, to znamená ona ta agenda, která byla postavena na té integraci, musí být řešena jinak. Pravděpodobně bude řešeno na jiných úřadech. To znamená ty systémy, které teďka jsou nastaveny, určitě fungovat nemůžou. Ale jak budou fungovat? Jak budou postaveny? To bůh sud'. Takže tohle je pro mě asi největší problém, kdy se můžeme bavit a teď vysoce teoreticky na téma, jak by to fungovalo podle toho schváleného platného zákona. Ale my nevíme, jestli bude platit, jestli nabude účinnosti v té podobě, kterou známe. A lidi, kteří se pohybují kolem státní správy, tak tu zkušenost s tím, že někdy kolem roku 2003 2004, vymyslím si, byl schválen zákon o státní službě. A ten zákon o státní službě nabyl v úplně jiné podobě účinnosti až o nějakých 10 12 let později. Naprosto se rozcházel s tím, co bylo schváleno, s tím, co bylo publikováno ve sbírce z hlediska základní koncepce z hlediska systému. Tak to je něco, co se obávám, že potká i ten stavební zákon buď proto, že se ta vize nestačí schválit, anebo proto, že se naopak stačí schválit. Takže odpovědět si na to, jestli tam jsou nějaké záruky pro práci s těmi lidmi v rámci té soustavy stavebních úřadů, je to v zásadě bezpředmětné momentálně, protože my nemáme ty lidi, se kterými bychom pracovali. A pokud tam nejsou ty lidi, tak my nemůžeme ani zkoušet, jak ten systém by mohl nebo měl fungovat. Takže takhle. Ne, že bych vám nechtěl odpovědět, ale prostě ta situace je taková. Myslím si, že tam koncepčně v tom, co je, určitý prostor pro vedení těch lidí, minimálně od nabytí účinnosti toho zákona, je, jestli by byl funkční nebo nefunkční, to by ukázala až praxe. Ale nějaký systém tam je a nějaký prostor pro hádání se a pro modifikování

toho reálného výkonu tam určitě nastavený je. To bych zase netvrdil, že tam není. Ale jestli to v tuhle chvíli má cenu rozebírat, to je to co nevím. A to si myslím, že je taky špatně.

MV: Rozumím, no mně to přijde jako úplně fatální nedostatek, když vlastně nemáme připravené a vyškolené pracovníky, kteří mají podle té normy jednat, tak vlastně to dává strašnou nejistotu úplně všem, protože úředníci nevědí, podle čeho mají rozhodovat, stavebníci nevědí, jak to teda vlastně mají stavět.

MZ: Ale tak pro stavebníky ta situace až tak fatální není, protože jestli na něčem ta politická shoda panuje, takže se asi nechystají nějaké zásadní procesní změny a zároveň se nechystají žádné změny hmotně právní. Dalo by se říci požadavky na stavbu. Navíc ten stavební zákon má přechodná ustanovení, která říkají, že a teďka bych se musel podívat, ale že projektová dokumentace se může dokončit podle dosavadních právních předpisů ještě s odstupem několika let od nabytí účinnosti. Takže ona to co se teďka rozkreslí, to, co se teďka připraví a je jedno jestli se to v uvozovkách bouchne po 1. 7. nebo před 1. 7. 2023, tak tam nějaká garance té stability pro stavebníky je. Tam, kde je to absolutně nejasné, je otázka, jak se to bude reálně administrovat. To je otázka, která prostě je s otazníkem, která jde dovnitř té státní soustavy, byť by třeba byla vykonávána v rámci přenesené působnosti i nadále, ale prostě to je problém toho vnitřního fungování státu, které samozřejmě ty lidi může ovlivnit, protože tam nebudou lidi, který to umí, terý to znaj, který... Jako ty problémy se tam můžou objevit, ale z hlediska toho, jak já se na to, jako stavebník, mám připravit, tak si myslím, že to zas tak fatální není. Jo je to pro mě nejistota, že nevím, s kým se budu bavit to nesporně a jako svým způsobem by to bylo z tohoto pohledu ideální protikorupční opatření, protože nevím koho podplatit, když to řeknu hodně ošklivě. Protože když nevím, kdo o tom bude rozhodovat, tak ho těžko můžu ovlivňovat předem a dlouhodobě. Takže z tohoto pohledu je to v uvozovkách protikorupční opatření jak stehno. Ale není to po mém soudu ten základní problém teď momentálně na straně stavebníků na straně projektantů, pro které se, ve vazbě na tu soustavu, zas tak nic fatálního nemění, protože normy jsou stejné, projektovat se dá v přechodném období, stejně jako jsme projektovali doposud. Územní plány platí i nadále, regulační plány platí i nadále, takže všechno tohleto nějakým způsobem kontinuálně běží. A v nějaký moment, prostě někam budu muset donést tu žádost. A myslím si, že v tomhle směru a tuším, že to byl pan mnohoministr Havlíček pronesl, že žadateli je v zásadě jedno, kdo to bude administrovat, a myslím si, že má pravdu, to je problém státu, jak, který způsob považuje za efektivní. Kdo nese ten papír a chce toho berana, tak ten chce ten výstup a v zásadě mu je jedno, jestli to dává Petr nebo Pavel v jaké soustavě, ale chce toho berana v nějaké lhůtě a s nějakým předvídatelným výsledkem. Tohle si myslím, že je relativně nedotčeno tou základní věcnou koncepcí. Ta si myslím, že bude fungovat bez ohledu na to, jakou soustavu budeme mít. A ta nejistota je pouze spojena s tím, zda-li tam reálně bude sedět ten člověk, který to bude administrovat. Tohle je nejistota, kterou ten stavebník má, ale zároveň je to jediná nejistota, která na něj dopadá ve vazbě na ten stavební zákon, protože ta koncepce jinak se až tak extrémně zatím měnit nemá. Je otázka, co se změní na úseku životního prostředí. Tam by ta divočina mohla být větší. Pokud projde vize jednotného environmentálního závazného stanoviska. Tam jo, tam si myslím, že by ta divočina větší být mohla. Nevím, jakým způsobem se nakreslí přechodná ustanovení, ale z hlediska stavebníka... No tak buď budu mít jeden papír, nebo budu mít víc papírů, buď ho budu mít od toho, nebo od onoho. Nebo ho budu mít od stavebního úřadu, ale v principu pro stavebníka je důležité, ne od koho potřebuji ten papír, ale vědět,

k jakému datu se mám obrátit, na koho. Což si myslím, že v tu chvíli bude vědět. Možná, že to do poslední chvíle bude napínavý. Neříkám, že ne. Ale to se v nějaký moment doví a nějakým způsobem ta situace bude muset být nastavena do nějakého pevného rámce. To, co je pro stavebníka důležité, jaké jsou požadavky na něj. Tak to si myslím, že se z hlediska toho procesu zas tak zásadním způsobem nemění, protože ty požadavky na to, jak má stavba vypadat, aby nespadla, aby neuvolňovala něco, tak ty se v tom základním principu by se v téhle souvislosti měnit neměly. Není to o tom, že by se mělo, aspoň na úseku památkové péče i na úseku toho základního stavebního práva, říkám jediné, co nevím, co se odehraje v rámci toho jednotného environmentálního závazného stanoviska, tam to bude asi divočina. Ale s touhle jedinou výhradou si myslím, že zas tak velký problém to není. Problém je to toho vnitřku. A ten vnitřek prostě, když nebude mít čas se na to připravit, tak logicky nebude moct od toho mystického data 1. 7. 2023 fungovat.

MV: K tomu k tomu zase jste mě krásně navedl na dvě otázky. Já možná na chvíli to téma změním a zase se k tomuhle tomu přesně vrátím. Mě by totiž vlastně zajímalo, když bysme se podívali, nebo když byste se vy podíval do střev toho zákona i v rámci meziresortního připomínkování, jak všech těch předchozích dokumentů, tak i paragrafového znění, jak se podle vás vlastně propal do toho vnitřku jednak památkový zákon a jednak samozřejmě mezinárodní úmluvy. Jestli i tam došlo k nějakým zásadním ústupkům, které jste obětovali, nebo jestli se dařilo, jaksi říct vážení přátelé my tady máme v mezinárodních úmluvách toto, avázali jsme se k tomuto, čili tam toto musí být.

MZ: A já si myslím, že tady tady jsme za oblast památkové péče uspěli. Neříkám, že stoprocentně, ale na úseku územního plánování si myslím, že jsme v zásadě uhájili systém, který se podařilo nastavit ve stávajícím stavebním zákoně a který chyběl logicky v tom předchozím stavebním zákoně, protože to je většina těch mezinárodních závazků. K nim přistoupila Česká republika až následně a nějak systémově. A je logicky zákon za roku 1976 nemohl promítat. Takže na úseku územního plánování se nějaká koncepce povedla už v roce nebo už v tom stávajícím zákoně a ta koncepce si myslím, že přetrvala, takže tady jak po té procesní stránce, tak po té hmotně právní stránce tam nějaký základ je. Je tam základ, o kterém není zatím za památkovou péči důvod pochybovat o jeho funkčnosti. Koneckonců judikatura ke stavebnímu zákonu spíš dokládá, že když se chováme v uvozovkách svéprávně jako památkáři, tak nám ta úprava prostor dává možná větší, než si tvůrci stavebního zákona domnívali a ta koncepce je na úseku územního plánování, z mého pohledu, zachována. Je to svým způsobem paradox, i když jsme se neúčastnili v rámci pracovních skupin v tomhle úseku vlastně té tvorbě nijak zásadním způsobem. Dostali jsme se k tomu až v rámci připomínkových řízení. Tak ten konečný výsledek pro nás rozhodně ztrátovým podnikem není. Co se týká takzvaného hmotného stavebního práva, tak to je novinka, kterou přinesl nový stavební zákon. A já i tuhleto novinku vnímám pozitivně, protože dneska něco takového jako požadavky na jednotlivé stavby řeší až podzákonné předpisy a ty mnohdy mají spíš podobu toho, kolik záchodů pro invalidy musíte mít v kterém typu zařízení a vlastně ty koncepční obecné principy tam moc vyjádřeny nejsou a tuhleto novinku stavební zákon přinesl. Myslím si, že z hlediska obecné koncepce je to novinka pozitivní. A zároveň si myslím, že se nám podařilo to architektonické a archeologické dědictví vetknout na místa, kde by měly být. Možná tak v některých bodech jsme ustoupili, možná že by mohlo být na více místech. Možná že by mohlo být rozpracováno do větších detailů. To netvrdím, že by to bylo dokonalé, ale na druhou stranu, to co dneska po mém soudu relativně chybí, to znamená, aby stavební úřad,

v rámci svého posuzování, respektoval ty kulturně-historické hodnoty architektonického a archeologického dědictví, tak to se nám podařilo sem dát. To znamená to, k čemu dneska už nebo čemu dneska vyhovuje v nějaké obecné rovině územní plánování, se podařilo překlomit i do toho hmotněprávního nebo do těch hmotněprávních požadavků na jednotlivé stavby. Takže tohle si myslím, že je posun k lepšímu a tam to jako nějak zásadní prohru nevnímám. Myslím si, že naopak jsme se vydali směrem, který je správný a pro, který lze ten nový stavební zákon vnímat jako koncepčně lepší než ten stávající. Takže tohle je jedna z věcí, které bych se do budoucna za sebe nerad vzdal a to, co se povedlo, spíš vnímám jako pozitivum.

MV: K tomu mě právě napadá, když se koukneme, půjdeme jako trošku níž. V té struktuře, tak už jsme si načrtli nějaký názor s obyčejnými stavebníky, a když bychom se ještě podívali na obce, tak by mě vlastně zajímalo, jestli třeba ze svého pohledu na ministerstvu vnímáte třeba nějaký impuls od obcí, které pocítily, že třeba budou moci konečně sáhnout do toho, že se nebudou muset tolik starat o ta historická centra a o ty zóny a jestli, fabuluju já vůbec nevím, jestli něco takového nastalo a určitě by mě to zajímalo od vás, jestli třeba jste zaznamenal nějaké tlaky, nebo nějaké impulsy od obcí, které řekly, my už prostě nechceme znova řešit, jakou střechu máme dát na tenhle barák. My ho prostě chceme zbourat a nechceme tam řešit památkovou ochranu a teď máme příležitost do toho jako zasáhnout a vyndat z toho všechny tyhle věci, které nám jako obcím nevyhovují, jsou pro nás náročné – organizačně a tak dále. Nebo jestli nevnímáte třeba, že ty obce by měly nějaké takovéhle požadavky.

MZ: Já si myslím, že momentálně obce nejdou do toho detailu, který vy jste zmínila, ale je tu enormní tlak obcí, ale je to paradoxní, že to není enormní tlak všech obcí, ale velkých měst, aby se koncepčně změnilo územní plánování. Kdy dnes máme i v rámci toho územního plánování takový dost zvláštní hybridní model. Kdy na začátku a na konci územního plánování je samosprávné rozhodnutí. A ve prostřed je, dá se říct ta státní správa, přenesená působnost. A velké obce, vlajkonošem je Praha, se chtějí dobrat toho, aby celý ten proces byl čistě v samostatné působnosti. A tohle je, po mém soudu, ten asi největší tlak, který jsem od obcí zaznamenal. Netýká se to problematiky individuálních staveb, problematiky povolování staveb, ale problematiky onoho koncepčního nastavení, kdy v uvozovkách, a určitě by mě pan docent Hlaváček za to neměl rád, ale on mě nemá rád i za jiné věci, by obce chtěly být hegemonek pro územní plánování na svém území. Ale ono to sebou nese mnoho otázek, které se nezačaly diskutovat. Paní ministryně Dostálová buď v listopadu, nebo prosinci 2020 zřídila pracovní skupinu, která se měla zabývat těmi otázkami přenosu pořizování územně plánovací dokumentace, tedy té střední části, do samostatné působnosti, uskutečnilo se jedno jednání a šlus. Od té doby máme rok 2022, žádné jednání neproběhlo. A to, co proběhlo, tak to byla naprostá divočina. Jednak to teda bylo online, což samo o sobě bylo dost svérázné. A pak bylo jasné to, že v zásadě chybí základní představa o tom, jak tu problematiku uchopit. A troufnu si říct, že zejména představitelé nebo ti, kteří se zaklínali velkými obcemi, to trochu vidí jak Hurvínek válku, kdy prostě řekneme, že teď to byla přenesená a bude to samostatná působnost. A to stačí. A já patřím k lidem, kteří říkají, že to nestačí, že ten problém je širší, protože když se řeší přenesená působnost. No tak ten kdo je v rámci té soustavy v přenesené působnosti, no tak je vázán i podzákonnými předpisy, tedy vyhláškami, je vázán i v rámci instančního postupu nadřízeným orgánem, je vázán usneseními vlády. V momentě, kdybysme tohle přelili do samostatné působnosti, tak tohle všechno musíme smazat a zůstane nám ten zákon. A teď si to vemme obráceně.

Co všechno dneska v rámci praxe územního plánování řešíme cestou těch podzákonných předpisů, vyhlášek, usnesení vlády. Co všechno řešíme v rámci těch instančních dohledů. A jaké otázky řešíme v rámci tohoto problému. Jak třeba budeme řešit problém, když se hádá stát se státem v rámci územního plánování, protože dnes se dneska hádá stát se státem, je to ta přenesená působnost, tak se hádá v rámci toho středního postupu. Teď by se nehádal. Jak by se to řešilo, kdyby se hádal stát se samosprávou. Jakým způsobem říct, kdo má v uvozovkách tu větší pravdu? Dneska, když se hádá stát se státem, tak formálně to má skončit u vlády a tato sekne. No ale vláda není ústřední orgán samospráv. Takže když dojde k tomu sporu, tak vlastně k tomu sporu dojde jenom na jedné úrovni. A zatímco dneska, aby se ten spor mohl rozštípnout, tak se posunuje o úroveň výš, sejdou se jiný lidi a hádají se o tom sice ze stejného pohledu, ale z uvozovkách většího nadhledu nebo s vědomím těch nebo naopak s absencí těch osobních vazeb, která možná v té první instanci ten rozpor neumožňovalo vyřešit. Tohle všechno zmizí. Jaký řešení nabízíme. A to nevíme. Takže tohle je jeden z velkých problémů, který já vnímám ve vazbě na obce. Problémem je, že tuhle záležitost vnímají intenzivně zejména velká města Praha, Brno, Ostrava tu a tam někdo vykřikne i z Plzně, že se to nelíbí tu nikdo z Liberce. Pak se zase v Liberci, v Plzni nebo v Brně ozve jiná klika, která říká, že je to špatně, ale v Praze mají jednotný názor, to se jich musím zastat. A to je velký problém, který se svým způsobem taky tlačí právě takovými cestičkami kolem. To je prostě se s nikým nebudeme bavit a tu tenhle velký pozměňovací návrh, který v uvozovkách jenom přetírá to přenesenou na samostatnou působnost, do toho procesu natlačíme. A že ten pokus byl už při schvalování stavebního zákona. A bylo zajímavé, že třeba se na tomhle pozměňovacím návrhu rozštěpil i poslanecký klub ANO, byť to předložil jejich poslanec. Tak pro tenhle pozměňovací návrh nehlasovalo ANO jednotně, ale třeba pro tenhle pozměňovací návrh hlasovala většina Pirátů. Takže je to otázka, která vlastně jde trochu napříč tím politickým spektrem. Evidentně je to problematika, která není tak jednotící jak byl vnímán ten stavební zákon. Nebyly pro Komunisti, nebyli pro SPD. Jako když si to vezmeme, jak se schvaloval stavební zákon. Takže už jenom tohle svědčí o tom, že ta problematika je vlastně úplně jiná, nezávislá na tom, co se řešilo doteď. A to obrovský nebezpečí vidím, že by se to zase schválilo takovouhle v zásadě pokoutnou cestou, a pak následně my na to koukali co s tím. Takže tohle já vnímám jako asi ten největší problém ve vztahu k obcím. Ne k obcím obecně, ale k té snaze nabourat ten systém. Z jiného pohledu, aniž bychom měli schopnost dohlédnout toho, co by to s sebou přineslo. Takže to je můj poznatek, kde se objevují nějakým zásadním, čím způsobem obce. Jinak si myslím, že obce asi čeká, ale nevím nakolik, a to už jsem přestal sledovat, nakolik územně plánovací smlouvy vyhovují nebo nevyhovují většině obcí, kdy vlastně pokud se má realizovat velký stavební záměr, by se, asi si to zjednodušení můžeme dovolit, s developerem, obec dohodla, uzavřela územně plánovací smlouvy. Říká ano, postavíte tady 1000 bytů, ale zároveň buď tady musíte postavit školu a přispívat v prvních letech na její provoz, nebo nám dáte peníze, které školu postavíte, nebo nám dáte peníze, ze kterých my ze začátku rozběhneme, to abysme tam vůbec měli učitele. Komunikace, aby se vyřešilo vlastně kapacitnost komunikací, které do toho nového sídla mají přijet, aby se tam vyřešily křižovatky, aby se tam vyřešila dopravní obslužnost. Tohle všechno mají řešit tyhle smlouvy. A vím, že kolem nich bylo hodně divoko, ale jestli nakonec ta finální podoba vyhovuje, nebo nevyhovuje většině obcí, to nevím. Takže tohleto si myslím, že byl takový plakát, který určitě zase znova bude vytažen, ale to je záležitost, kdy se to vlastně s tím, co řešíme my za památkovou péčí, v zásadě míjí, takže proto neznám do hloubky, ale myslím si, že tam ty obce určitě zainteresované budou, ale z jiného pohledu, než jste se ptala. A tam si myslím, že ty obce zase vyběhnou. Takže tyhle dva oblasti, tyhle ty dva momenty

bych viděl jako záležitost, kde pro obce se ta úprava nejeví, nebo aspoň ze začátku nejevila, jako optimální a minimálně část obcí s ní do teď má problém.

MV: Děkuji za to. Já pomaličku už se budu chýlit ke konci. Přesto ale bych měla ještě jeden návrat k těm stavebníkům. Na základě toho, co jsme právě všechno teďka probrali, tak by mě zajímal ještě váš pohled na to, když si chce prostý stavebník, ať už si představíme, že to je rodina, chce jet domeček, ale i že je to ten developer, který chce postavit činžák, tak z toho, jak je teď nastavený ten zákon. Tak jestliže ten člověk vstoupí do toho stavebního řízení, protože bohužel teda jako to, že celý stavební zákon je hodně o stavebním řízení, nikoliv tolik o územním plánování, to si myslím, že už jsme nějakým způsobem naznačili. Ale pokud ten člověk vstoupí teda do stavebního řízení a má před sebou to, že se budeme muset nějakým způsobem vypořádat s památkovou péčí, ať už je to kvůli tomu, že to je v nějaké rezervaci, je tam nějaká památka, je tam nějaký objekt a tak dále. Je podle vás tím zákonem nějakým způsobem, a teď si řekněme na té škále, jak moc, nebo jak málo ošetřeno, že ten veřejný zájem na ochraně památek jako bude zajištěn.

MZ: Tam je ten problém v rámci povolování staveb, o kterém jsem mluvil, a který je založen už stávajícím stavebním zákonem a to je ta fikce závazného stanoviska. V momentě, kdy si zákonodárce řekl, že dá větší přednost rychlosti před věcným posouzením, tak tam ten problém prostě je, ale abysme zase byli čestní, tak to není problém nového stavebního zákona. To už je problém dnešní. Takže to je asi ten největší problém, který se táhne od loňského roku. A byť ta podoba například přezkumu je zase jinak, jo zase to bude divočejší. A zase to sebou nese mnoho otázek, které prostě teďka nejsou k zodpovězení, tak tohle není z hlediska základní koncepce něco, co by přinášel jako novinku nový stavební zákon. Takže z pohledu stávající správní úpravy se ten nový stavební zákon k veřejným zájmům nechová hůř. Problémem je, že to máme neideálně nastaveno už teď, a to neideálně bude pokračovat, ale nebude to horší. Právě proto, že tam nebude ta koncovka, kdy pořád bude muset stavební úřad posoudit a vydat to rozhodnutí ve věci a bude to muset posoudit věcně. A protože z našeho pohledu tam nově má zakotveny i nějaké principy ochrany architektonického a archeologického dědictví do posuzovacího procesu sám stavební úřad. Tak nemůže konstatovat, mám fiktivní závazné stanovisko, a i když zjevně bude dotčen tenhle veřejný zájem, tak mě to nezajímá, tak to už by neměl říct. Takže ten prostor pro to, aby ten veřejný zájem byl hájen, je svým způsobem o chlup větší v tom novém stavebním zákoně než v tom stávajícím, kde nám právě ta úprava toho hmotného práva stavebního práva chybí. Tím, že ji tam máme a nějakým způsobem se tam propsaly ty zájmy, obecně, ne ve vazbě na zájmy státní památkové péče, ale ve vazbě na ty mezinárodní úmluvy. Tak, čistě teoreticky, praxe bude o něčem jiném, ale čistě teoreticky, ta aktuální podoba stavebního zákona nového by měla poskytovat tomu veřejnému zájmu i s vědomím té fikce o chlup víc garancí, než poskytuje ta stávající úprava. Takže i z tohoto pohledu si myslím, že to není cesta úplně do pekel. Ale samozřejmě, že si to dokážu představit lepší, například bez té fikce. To určitě. Ale nevnímám to s vědomím tohoto jako zhoršení. Dokonce tam malinko bliká, nevím, jestli to není protijedoucí vlak z hlediska praxe, ale z hlediska obecného nastavení tam to pozitivum v podobě hmotného stavebního práva vnímám.

MV: Já moc děkuji, že to říkáte, protože se všemi, se kterými jsem doposud mluvila, tak vlastně jsme na závěr toho rozhovoru nenašli, nebo opravdu to bylo na prstech ani ne jedné ruky, nějaké pozitiva, která ten zákon přinesl. Tak já bych se na závěr chtěla zeptat.

Vy jste to zmiňoval v průběhu celého toho našeho rozhovoru, ale jestli byste dokázal ve stručnosti shrnout, vyjmenovat vlastně, která pozitiva spatřujete v tom novém zákoně. Ať už vyloženě ta, která jsou skutečně, která tam jsou zakotvena, přesně jak jste teď o tom mluvil, a nebo i nějaké, abych tak řekla nápady, které jsou dobře, že tam jsou a když by se třeba ještě v rámci novely rozvinuly, tak by mohly být prostě přínosem pro ten resort památkové péče a ochrany veřejných zájmů na poli památek.

MZ: Tak pro mě to pozitivum stavebního zákona je v několika směrech. V rámci územního plánování to, že tam nedošlo k revoluci, která by v té stávající podobě, přemazala zájmy památkové péče. Ta koncepce, kterou zná stávající stavební zákon, jak po té hmotněprávní, tak po té procesní stránce, dá se říct, že byla převzata. To znamená tam, kde se nám podařilo ty zájmy obhájit. Víme, jak je obhájit, je budeme schopni hájit i nadále a myslím si, že judikatura správních soudů nám tady poskytuje relativně dost velkou oporu, kudy se vydat a kde naopak už svítí ta červená. Takže tady si myslím, že pro nás je pozitivum to, že jsme v zásadě o nic velkého nepřišli. A to, co máme, bychom, měli být schopni do budoucna užívat. To pozitivum, které se týká toho individuálnějšího stavění, protože ono je to i o tom, jakým způsobem bude dodržována stavební čára, jakým způsobem budou organizovány pozemky v území. To vnímám v tom, že je upraveno hmotné právo stavební. A do toho hmotného práva stavebního se nějakým způsobem, v obecné rovině, i ty zájmy, které jsou z mezinárodních úmluv na ochraně architektonického a archeologického dědictví, se podařilo něco propsat. Takže nějaký základ tam je. Někaké pozitivum v tomhle směru je. V rámci povolování těch staveb vnímám jako obrovské pozitivum a hlavně to, že tam není to, co tam mělo být. To je ta fikce toho kladného posouzení stavebního úřadu, která by v podstatě ve vazbě na tu fikci dotčených veřejných zájmů v podstatě řekla, že když namotivuji dostatečně velké množství úředníků, aby nic nedělali, tak mi projde všechno. Což si myslím, že prostě z hlediska hájení veřejných zájmů je koncepčně špatně. Takže to, že to tam není, já asi považuju za to absolutně největší pozitivum. Další pozitivum vnímám to, že díky tomu hmotnému právu stavebnímu, budou muset stavební úřady posuzovat, a to nedělají nebo nedělají rozhodně nějak extrémně rády, i ten hmotně právní dopad nejen na soulad s územně plánovací dokumentací, ale i na ty obecné principy, které mají být vyjádřeny teď v tom hmotném právu stavebním a díky tomu, že jsme se tam propsali, tedy i na ty naše zájmy. Takže i kdyby došlo k tomu selhání v podobě fikce, tak ještě pořád může být nezákonné rozhodnutí, ne protože respektovalo tu fikci, ale protože nevyhodnotilo ty požadavky obsažené v hmotném právu stavebním ve vztahu k tomu konkrétnímu záměru. Ono se to nutně netýká, jenom povolování toho záměru, ale pro nás obdobně bolestná otázka odstraňování staveb. Kde dneska ta kritéria chybí stoprocentně. Takže když chce někdo odstranit stavbu, tak stavební zákon nedává stavebnímu úřadu vůbec žádná hmotněprávní kritéria, proč by mohl říct, že ne. Jo ono to může vyplynout z požadavků dotčených orgánů. Ale pokud se neozvou dotčené orgány, tak stavební úřad nemá nástroje, jak říct, že ne. I když v územně plánovací dokumentaci je to vyhodnoceno jako dominantní stavba jako významná hodnotná stavba, tak tohle zmocnění stavební úřad dneska nemá. A tohle ve vazbě na to hmotné stavební právo by do budoucna stavební úřad. Tohle zmocnění by měl mít. Říct i tohle ne. A to je po mém soudu taky jedna z nedocenených kvalit toho nového stavebního zákona, o které se moc nemluví, protože zatím, a to byť se měl mluvit pozitivně, to vnímám jako vysloveně negativní informaci, protože to o čem se to, co se vlastně řeší ve vztahu ke stavebnímu zákonu je, kde budou sedět stavební úřady. Ale jak je řešena ta nebo ona dílčí problematika, ta hmotněprávní problematika, ta procesní problematika. To se vlastně předmětem žádné veřejnější diskuze nestalo. Takže to, co já

ted'ka možná vnímám jako pozitivum, tak někdo bude odsuzovat následně jako negativum. Ale ono se to vůbec neřeší. Asi to vůbec nepřehazuje. Takže to, že to vnímám já jako pozitivum, nebo že jsou tam určitá pozitiva, to ještě neznamená, že potom v reálu budou ta pozitiva využitelná, ale už jenom to, že v porovnání s dnešní úpravou tam ten prostor, který dneska chybí, je. Je obrovské posun k lepšímu a docela je škoda, že se to nezmiňuje. Takže tohle já vnímám jako pozitivní. To, co vnímám jako negativní, je ten enormní spěch, který s tím stavebním zákonem je spojen, ta absolutní nejistota, že to, co se řeklo na začátku, bude platit na konci. A že v podstatě nebudeme mít moc velký prostor si říct, jak to teda bude fungovat. To je enormní problém. To je za mě největší problém stavebního zákona, ať už v té schválené podobě nebo v té podobě, která by případně měla doznat změn, protože nevíme. A to když nevíme tak to prostě logicky dobrý výsledek přinést nemůže. Takže vím, že jsem měl mluvit pozitivně, ale tak aspoň nějaký pozitivum jsem řekl.

MV: Rozhodně víc než vaši veškerí předřečníci. Takže mě jenom napadá, jestli spíš ještě vás napadá něco, co byste chtěl dodat? Co vám přijde, že nezaznělo? Co je podle vás ještě podstatná věc, která by měla zaznít?

MZ: Já si myslím, že se určitě nevyhneme diskuzi nebo doufám, že se nevyhneme diskuzi o reformě územního plánování. Byl bych hrozně rád, kdybysme se ji nevyhli. To znamená, kdyby nějakým pokoutným způsobem se ta problematika nevyřešila teď, v rámci schvalování případných změn stavebního zákona, a my najednou na to koukali jak puci a přemýšleli, co s tím. Takže to si myslím že je to asi nejdůležitější, aby když už teda se má sahat do stavebního zákona, aby aspoň v tomhle případě se dodrželo to, že když do toho stavebního zákona sahám s vědomím, že chci napravit tohle, aby se tam neobjevily systémově neprověřené řešení. Měli jsme takovýhle řešení až do loňského roku. To byl zákaz přezkumu závazných stanovisek. Vznikla k tomu krásná odborná literatura, pár rozsudků soudu. Když to zjednoduším, tak co člověk, který psal článek na tohle téma, to jiný názor, jak se mají ta ustanovení vykládat. Do toho přišly dva rozsudky soudu, který v zásadě popřely většinu toho, co v těch dosavadních člancích zaznělo. Takže proto mám obavu z toho, že když se to otevře, tak ta touha po těchle nekonceptních, ale systémových změnách, tam bude, takže toho já se bojím relativně víc než toho, co v tom zákoně je. A to co já bych viděl jako důležité je to, co říká doktor Staša, který se stavebním právem rád zabývá, tak říká, a to říká vždycky: „ted' nastala ta chvíle, kdy bysme si měli sednout a začít psát nový stavební zákon.“ A zatím ho nikdo nikdy neposlechne. Bylo by to hrozně fajn, kdybysme se konečně oprostili od toho, co tam máme a začali si říkat opravdu ty koncepční záležitosti. Takhle to funguje v Bavorsku. Takhle to funguje ve Finsku, kde se to panu ministrovi Bartošovi strašně líbí, a funguje to tam proto proto proto. Jo, a to jsou věci, které bysme si měli začít říkat. Ano chceme územní plánování v samostatné působnosti obcí a bude to tedy znamenat, že stejně jako Němci budeme schvalovat umístování dálnic zákonem? Protože to je taky jeden z důsledků. To je, když chcete dálnici v Německu, tak abyste ji prosadili v rámci samostatné působnosti, tak ji musíte schválit zákonem. Jedna z možných cest. Ale je to právě to b). Je to b), který se, když řekneme a) musíme říct. A proto si myslím, že by ta diskuze byla potřeba a to, že se to fórum sešlo jenom jednou. Hrozně jsme se poštekali a už jsme se neviděli v téhle pracovní skupině rok a půl. Já si myslím, že jedna ze zásadních chyb, když už by se tohle mělo reformovat. Takže se v tom nepokračuje. Jo můžeme se dál štěkat. Je pravda, že ano, chceme-li problém zabít, vytvoříme komise, ale zazněly tam určitě nápady, které prostě by se měly slyšet navzájem a prostě, dokud se nebudeme spolu bavit, tak bude výsledkem to,

že hurá teď pan poslanec zvedl pozměňovací návrh. 15 lidí obešlo, obešlo 25 poslanců. To byly ty, které nám chyběly ty, které kývnou v těch poslaneckých klubech, ejhle máme tu řešení, je a ono to nevyšlo... Tak to rychle znovelizujem. Je a ona nevyšla ani ta rychlá novelizace... Tak budeme schvalovat nový zákon, ale protože je to naše politická odpovědnost, musíme to zvládnout v tomhle volebním období. A už jsme v tom cyklu, o kterém jsme se bavili na začátku. Tohle je prostě to neštěstí. My bysme potřebovali, aby se ta problematika začala řešit, já vím, že to zní naivně, ale nepoliticky. To znamená, aby opravdu byla nějaká permanentní skupina, která by začala řešit tu problematiku, začala shromažďovat nějaká systémová data, nevzala se jedna studie doing business a ta se postavila na piedestal. Teďka zase doing business je nejsprostší slovo. Ano postavení jednoho skladu, no tak to je měřítko, že jo pro všechny, no kolikrát kdo z nás stavěl sklad já nevím 100 m². Já myslím, že nikdo z nás nestavěl sklad o 100 m², přesto to bylo jedno z hlavních hesel, že v tomhle jediném kritériu se musíme dostat někam. Pak se přišlo na to, že ta metodika není úplně jednotná. Přece jenom je asi těžko srovnatelná právní situace u nás a v Iráku. A pokud jako se tvrdí, že se musíme dostat aspoň pod tyhle státy, které, co si budeme povídat, po zkušenostech s islámským státem, asi regulaci stavebního práva nevnímají jako nějakou prioritu. No ano dostat se do toho souměřitelného hlediska, do těch souměřitelných kvalit, ale k tomu prostě jsme se zatím nedostali. Konec konců krásný heslo bylo a máte nějaká zjištění, máte nějaké analýzy, na základě kterých bylo zvoleno tohleto řešení ano, analýzy máme, ale není povinností z nich dělat materiály pro připomínkové řízení. Tady není námitka, že je třeba z nich dělat materiály pro připomínkové řízení, ale že bysme je chtěli vidět, co říkaly, jak říkají. Nejsou povinnou náležitostí pro připomínkové řízení, proto je vám je nemusíme předkládat. Já dobře, ale které to jsou? Není to náležitostí připomínkového řízení, proto vám to nemusíme předkládat, ale analýzy samozřejmě zpracovány byly, které, není povinností... Tohle je prostě problém, se kterým se budeme potkávat furt, a pokud nedojde k tomu, že se v uvozovkách oddělí zpracování stavebního zákona od politického cyklu, lepší stavební zákon mít nebudem. Můj názor. Já ale k tomuhle prostě, protože většina politiků je vedena: „buď je to moje zásluha, anebo to musíme zabít“. Tak to nevím, jestli tuhle politickou odvalu někdy nějaký ministr získá. My, když jsme psali památkový zákon, tak taky byla vize, že věcný záměr a paragrafované znění v rámci jednoho volebního období. No taky se to nestalo. Pak nám to teda zabili ve 3. čtení a od věcného záměru nebo od začátku té práce uplynulo 7 let, než to zabili v tom 3 čtení. Takže tohle je ta realita, která si myslím, že je u takhle zásadní normy, jako je stavební zákon, by měla být prioritou prostě. Ano někdo dal něco dohromady, prodiskutoval to a ta politická shoda může být v otázce reformy veřejné správy. Ale to není problém stavebního zákona. Pokud se z toho udělá problém stavebního zákona, tak nám uteče podstata toho, co by měl stavební zákon řešit. A my jsme se scukli na to, kdo bude mít kulatý razítko. A v momentě, kdy ten problém je, kdo bude mít kulaté razítko, tak se opouští všechna ta problematika, která by nás měla zajímat. A to je ta chyba, která se myslím se udělala na začátku schvalování stavebního zákona. Se vlastně na té instituci postavilo to gró. A díky tomu i ta pozitiva možná nejsou vnímaná jako reálná pozitiva.

MV: Dobře, tak já vám moc děkuji.

Rozhovor: Stanislav Štech, 21. 2. 2022, online platforma zoom, 16.00 – 17.05

MV: Takže téma mojí diplomové práce jste si jistě přečetla. Je to hrozně komplikovaný název, nicméně já už jenom chtěla říct, že nedělám úplně investigativní reportáž o tom, kdo co udělal a nebo naopak neudělal a měl udělat, ale spíš chci zmapovat, jak vlastně vypadá v rámci takhle důležité legislativy a vyjednávání o veřejných zájmech, a to jednak na ochraně na životní prostředí a jednak na ochranu památek. Takže to tohle by bylo nějaké téma našeho rozhovoru a abychom se do něj nějak pustili, tak bych se vás na úvod zeptala. Obecně. Co vlastně soudíte o těch přípravách toho toho zákona? Jeho nějakým způsobem průběhu toho vyjednávání, připomínkování a vlastně toho výsledku? Když byste to do toho tak jako vstoupili?

SŠ: Já jsem se vrátím. Když nastoupila vláda, která si vytkla za cíl zrychlit hlavně zrychlit no a zjednodušit stavební řízení. Tak to bylo v době, kdy tam tato vláda dala jasně najevo, že jí reprezentanti, že aktéři nadnárodních organizací typu UNESCO příliš nezajímají, protože k mému překvapení. Já jsem byl členem předchozí vlády premiéra Sobotky. A tam vždycky alespoň pro informaci byly poskytovány výroční zprávy. Různé hodnotící zprávy a informace právě takovýchto organizací. A najednou bylo řečeno v roce 2018, že vláda nechce vůbec nic jako žádnou zprávu nic, co dělá nějaká komise pro UNESCO. Já to říkám proto, že to hodně ovlivnilo můj pohled na věci. A když potom jako jedna ze záležitostí, která se objevila, to jest stavební zákon, kdy členové české komise, z ministerstva kultury a ministerstva pro životní prostředí a tak dále začali trochu jako tak velmi rozzlobeně informovat o tom, že o nás bez nás, tak mě to už jako nepřišlo divné. Bylo to konzistentní s tou logikou té vlády, že vlastně tohle jí nezajímá moc. A vlastně kromě určité té zloby, která tam byla, tak už samozřejmě předem ta optika byla nastavena, jako bojově nebo ne úplně to... Protože prostě my jsme jeden z aktérů dotčených vlastně tou přípravou, a to velmi silně, protože vlastně hájíme zájmy České republiky. Ne nějaké nadnárodní, ale právě díky režimu u mezinárodních smluv a úmluv v rámci režimu, teda v UNESCO. Tak my vlastně jsme ti, kteří jakoby hájí i tu pozici v České republice, ale najednou jsme byli ve zvláštní situaci jako doprošovat se vůbec toho, aby abychom byli bráni, byli vyslyšeni, aby někdo přečetl třeba naše připomínky nebo námítky, a to se dělo jak na úrovni ministerstva pro místní rozvoj, to znamená paní ministryně, která vždycky samozřejmě po dvou měsících od naší výzvy zareagovala tím, že nakonec za sebe poslala náměstkyni a podobně, kdy premiér Babiš dostal asi dvakrát náš dopis, kterak že jsme ho varovali, žádali, upozorňovali, že jsou tam věci vážné, které mají dopad nejenom na ochranu památek a životního prostředí u nás, ale i na mezinárodní souvislosti. Tak vlastně sice vždycky odpověď nějaká byla po měsíci po dvou třech měsících vždycky s velkým odstupem, ale vlastně se ukázalo, že. Jako Česká komise jsme vlastně nikdy nebyli bráni úplně vážně. Jenom naši členové, někteří, kteří byli z ministerstev, jež jsem zmiňoval kultury, živelně prostě nám vždycky sdělili, no tak jsme s nima zase seděli i za ministerstvo a přeci jenom se něco podařilo upravit něco posunout. Jo něco, ale pak se tam objevily zas jiné věci. No a vyvrcholilo to vlastně tím obrátným krokem a tím už končím to vlastně krokem, kdy najednou se, protože se ukazovalo, že exekutivní orgán, ministryně to nezvládne, protože těch připomínek pak byly prostě 1500 nebo já nevím z toho zásadních skoro 1000, tak vlastně ono se to vyřešilo tím, že podá vlastně poslanecký návrh poslanec Kolovratník a že to bude vlastně jakoby poslaneckej návrh jo, což je absolutně absurdní, když jako poslanec ze strany, která je nebo hnutí, které je členem té vládní koalice. Tak jako vlastně dává k ledu návrh vlastní vlády a sám to bude řešit tou tou poslaneckou iniciativou. Tam ovšem tím vznikl spousta jako dalších zmatků, které

jenom vyvrcholily tím na začátku byla prostě ta fascinující skutečnost v rozporu s utvářením veřejného zájmu. To je z toho, že ten návrh, kdy pracovali prostě jedni ze silně zainteresovaných aktérů. To je ta právní kancelář, že jo. Korbel, já nevím, jak ten druhý se jmenuje, ale kterou si vlastně no a která si vlastně jakoby to celé zpracovala teda Hospodářská, nebo já nevím, co to bylo, Svaz průmyslu nebo Hospodářská komora? Já už si to nepamatuju přesně celý. Jeden z aktérů, který má jasný zájem stavět, stavět, stavět, investovat, rozšiřovat. Takže vlastně to byl na začátku a na konci byl ten podivný obrat podivný, vlastně legislativní, než že teda poslanec s nějakými dalšími poslanci, jakoby to vemou tý ministryni, která už tam měla těch 1500 připomínek a nějak to prostě uděláme, že jo jo čili tím takhle. My jsme viděli ten průběh a hlavně jako ta pozice toho doprošovat se jakoby, aby je někdo vůbec vyslechl. Ty zákony, když si uvědomíme, že vlastně jako my máme celou řadu úmluv mezinárodních, kterými jsme vázáni, ale to nám nikdo, jaksi nevnučuje, my jsme je podepsali dobrovolně, takže asi takhle velmi, velmi rychle ve zkratce.

MV: Rozumím, děkuju, děkuju za ten vstup já asi bych možná... Vy jste mi teďka nahrál na dva různé směry, kterými bychom se mohli vydat, ale vlastně asi začnu tím jedním. Když jste totiž načrtnul, vlastně to nastavení té vlády vůči veřejným zájmům a dostala se k vám nějaká informace nebo impuls, proč vlastně ta vláda se rozhodla vůbec teď, respektive před 3 roky se pustit do tohohle toho zákona. Jestli to ryze bylo nějakým vstupem politických vlivů, nebo jestli skutečně ten jako nazrál čas, že ten zákon je natolik špatný, že je potřeba ho smést ze stolu vytvořit úplně nový nebo máte nějaké tušení, proč zrovna tohle ten okamžik se udála vlastně tahle zásadní změna?

SŠ: No tak já mám informace vlastně především z veřejných zdrojů a potom informace, které mohu registrovat, ale nemůžu je brát za bernou minci. Co vám řekne, kdo na nějaké schůzi poradě plena, dárce, komise, někde mezi v pauze na kávu, tak mám leckdo řekne leccos, ale když vezmu ty zdroje, tak prostě já si myslím, že tam už nahrával okamžik na konci předchozí vlády Sobotkovi. Kdy vlastně se vytvořila takovej ten mediální palba, máme nejpomalejší stavební řízení až za já nevím Siera Leone, africkými zeměmi a jsme na to z toho já nevím kolikátém místě jo, tam se vytvořilo. Tohle tam samozřejmě zatím byl zcela zjevně zájmy nejenom firem, jo, jako jak jak rychleji nejenom stavět developerský, nejenom stavebníků soukromí, ale vlastně i tak trošku vlastně ty zájmy i obcí. Jo na té lokální úrovni to není jako že jakoby si to vymyslel jenom zlý podnikatelé nebo developery. Tyhle zájmy tam byly a bylo evidentní, že chtějí rychleji a jednodušeji méně razítek méně toho. Nečekat a tak dál. A tohleto jakoby způsobilo, že to bylo docela vnímáno jako legitimní, jako legitimní snaha. No protože něco s tím přeci musíme udělat, to je v zájmu jednotlivců, v zájmu podnikatelů, v zájmu obcí a tak dál. Jo, takže, takže já si myslím, že tohleto to spustilo a jenom někdo netušil do jaké míry vlastně s se bude ignorovat nebo nedojde ke konfrontaci, jako že ten ten ten veřejný zájem jo, společný zájem, to je složitá věc. To není jenom, jako že jako se teda dají na stůl nějaký návrh a pak se k tomu vyjádří prostě dalších jako 5 lidí nebo nebo veřejnost. To je to velice jemný proces, který prostě nebyl, kde nebyly dodrženy jeho parametry, jo, ale absolutně nebyly dodrženy. To znamená najednou jsme prostě, když byly ty protesty a protesty šly samozřejmě od pak i od obcí, protože je strašně rozčílily obce. Ty ta idea toho superřádu. A samozřejmě kromě obcí tam byly i jako stížnosti lidí jak z kultury, tak ze životního prostředí. Jo, protože oni najednou ty věděli, jaký tam jsou jemný niance a souvislosti a důsledky a tak dál. A to ti autoři to úplně ignorovali jo. Takže se ignorovaly já nevím detaily. Jo, jakože když je někde chráněná památková zóna celá jo, takže vlastně to znamená, že jsou chráněny i ty jednotlivé její

prvky jo. Takže vlastně teď ti v tom návrhu se najednou ukázalo, že zóny mi dál ošetříme památkové, no ale holt jako jednotlivých barák, když se nám bude chtít zbourat, protože má tu střechu dřevou, no tak jsem zbourá barák, no na to už přece není zóna jo a podobný jako věci, jako příklad to dávám, kde vlastně došlo k tomu jaksi jaksi ignorování širších širšího pole těch zájmů, vnímání důsledků dlouhodobých důsledků, třeba jo a tak. A to to vlastně bylo to, co by měla jako aktér ta česká komise a její odborníci, tak právě na tohle by dokázali včas oponovat. Jednou jsme jednali s náměstkyní, a pak jinak jako komise vlastně už jsme dostali jen ty 2 nebo 3 dopisy ať jsme klidný.

MV: Rozumím, no to k tomu přesně směřovala moje další otázka, i když jste víceméně už na nic odpověděl, ale přece jenom se na ně ještě explicitně zeptám, protože jsem si ty vaše dopisy samozřejmě pročetla a mě přijde úplně vlastně jako fascinující, že by jako jakožto komisi, která je poradním orgánem vlády, vlastně se na její poradní hlas absolutně jako nikdo neptal, tak mě to přijde úplně zcestné. Ale přesto máte pocit, že se v průběhu vlastně toho projednávání toho zákona i potom, co třeba Hospodářská komora, teda jako přestala na tom pracovat, vrátila zpátky ten tu přípravu do gesce MMR. Máte pocit, že se udála nějaká změna v tom přístupu k vám ve smyslu jako že když se to tedy zmedializovalo, že takhle ne, že i ten věcný záměr je špatně, a když teda to prošlo nějakým tím jako úplně nejhrubším sítem, nastaly tam pro vás nějaké jako milníky, které by byly jako zásadní v tom přístupu, že teda konečně jsme se dobrali nějakého fóra, kde si něco řekneme.

SŠ: Takhle.. Jeden malý takový okamžik, který nakonec se ukázal, to být jako jako lichá naděje. Ano, někdy myslím v únoru, no před rokem myslím. V únoru 2021 bylo velké veřejné slyšení v senátu parlamentu. A vlastně česká komise byla přizvána jako jeden z těch řečníků, prostě asi z 8 nebo já nevím kolika 10. A k tomu, aby sdílela svoje stanovisko výhrady jo svůj názor na to. A tam to vypadalo tak, že protože tam byly senátoři, byli tam poslanci. Pan poslanec Kolovratník se účastnil, ministryně tuším MMR teda a prostě bylo to celkem reprezentativní zastoupení i včetně té veřejnosti. Bylo to online, ale já mám pocit, že tam bylo snad dvě stě nebo kolem dvě stě lidí a už si to přesně nevybavuju, ale ale tam vlastně byla dána příležitost. Já jsem tam prezentoval stanovisko české komise a tam to chvíli vypadalo, že jako se to bere vážně a poslanec Kolovratník dokonce ještě předtím, než ten svůj poslanceký návrh vlastně nechal odhlasovat ve sněmovně během toho roku před volbama, tak dokonce řekl, že to bere vážně, že hlas české komise ústy předsedy, jako byl opravdu jako jasně formulovaný, silný a že vlastně mě vyhledá, nebo to že mi nabízí jako reprezentantovi české komise osobní jednání a tak dál jo. Takže ještě a to všechno vypadalo takhle právě veřejně. Jak to bylo, že vlastně je tady něco jako aha, no vždyť ano, vždyť vy vlastně můžete jako vládě pomoci a tak, ale vlastně nikdy k ničemu dál nedošlo. Nikdy žádná schůzka nebyla, žádné pozvání, žádné - dejte nám rozepsané písemné jako námitky nebo komentáře. Za komisi UNESCO nikdy nic k ničemu nedošlo, takže takový slabý záblesk naděje tam byl, ale nakonec se nenaplnil.

MV. No a k tomu mě vlastně napadá, když když zůstanem vůbec u té přípravy, tak tak takové takhle komplikovaného legislativního kroku, tak já už jsem vlastně mluvila s kolegyněmi nebo s spolupracovnicemi s paní doktorkou Müllerovou z Akademie věd a vlastně jsme řešili společně, jak by si představovali, že by měl vypadat ten proces předtím, než se vůbec začne tvořit ten věcný záměr. Takže jsme přišli na nějaké kulaté stoly na nějaké diskuze na nějaké prostě takovéhle takovéhle věci. Jak vy byste si představoval, že by vlastně měla ta příprava ještě před tím věcným záměrem vypadat,

aby vůbec ten věcný záměr potom mohl dávat smysl při přípravách potom toho zákona samotného?

SŠ: No ono z hlediska vlastně sociologie veřejných politik, tak jako na to to už je to už existuje vlastně delší dobu, někdy od od Roberta Dahla že jo, když napsal Who governs jako Kdo vládne v 61, tak potom se dál rozvíjeli těch liniích takových a mají tam vlastně celkem jednoduchý věci. Když se jedná o větší změny, změny, které zasáhnou opravdu vlastně napříč, vlastně tu tu tu v té populaci nebo vlastně i vertikálně. Když zasáhnou ty lidi, tak oni tam jen jeden model nebo který, který na který upozorňuje tuším Karel Weissová a říká tomu jako zakořeněná jo jinak zakořeněná strategie nebo strategie zakořenění. To je změny, v jaksi tím osvíceným nebo nějak jako tou veřejností. Jo, to by znamenalo, že by tomu mělo předcházet, abych to řekl česky. Já jsem to teď v hlavě překládal z francouzštiny, angličtiny, takže to jsem to tak nevyznělo. Ale to by právě znamenalo, že to, že se to otevře jako fakt velký téma, že půl roku rok. Napřed běží nějaký konkrétní ukázky. Příklady jo že se upozorňuje na plusy mínusy různých alternativ a tak a že to opravdu se dostane i do jakoby nemyslím, teda jako to dělá Jílková v tom kotli, nebo jak se to teď jmenuje, ale prostě jakoby nějak na týhle úrovni šíření, třeba že je fakt i nějaká solidní debata, kde starosta obce, kde hejtman, kde já nevím někdo z ministerstva, kdo to řeší, kdo někdo za ochranu památek někdo za jo a kde prostě když se chce udělá a teď si řekne, podívejte se, ale jako ty věci jo a nejenom jedno takovýhle sezení, ale několik prostě to je takový to zakořeňování, jakoby teď toho problém té ideje. A plus ještě teda to, že to vlastně nějakým způsobem se ti lidi jako uvědomění, co všechno je ve hře jo. Takže když my jsme dali dva příklady, třeba až teď, jako když už s náma nemluvili a bylo bylo post festum, tak jsme dávali příklad Vídně. Pokud jde o to, jak Vídeň se dostala na seznam památek v ohrožení a nemůže se z toho 15 let vymanit nemůže. A, kvůli kvůli prostě jakoby zdánlivě blbostem a drobnostem něco zbouráme. Sice to je starý 200 let a má to údajně ale tak jako tam postavíme něco takovýho rychlé funkčního, kde bude spousta bytů a tak. Ale ale a nebo ten příklad toho parkoviště v Lednici tom areálu jo a takový ty dva příklady a najednou prostě bylo vidět jak některý publikum, když jsme to tak jako řekli velmi jako omezenému publiku, ale jako docela jako strnuli. A nebo si začali uvažovat o tom. Aha, no jo jo, jako to je fakt jako to je, to je divný a to je nesmysl tam jako to parkoviště a postavit tam nějaký parkovací dům a on no jo, vždyť on vlastně když zamezí výhledu do horizontu, no tak vlastně celej ten kraj jinej jo a lednicko-valtický areál, kdy těch foto aha, no ono to tam bude stát 50 let 80 let no jo, ale tak jako. Vlastně naše děti a vnoučata už nikdy jako neuvidí to to to, kvůli čemu to vlastně bylo, mělo tu hodnotu a teď najednou stačily tyhle věci, aby aby jako došlo k tomu, že si lidi řeknou. Aha, tak ono to není jen takový kecání jako jako oni. Taky mají něco s UNESCEM a teď tady budou říkat, je tady úmluva a, tak. Takže já si myslím tohle. Za druhé, potom to znamená, když už se ty věci připravují, tak musí opravdu u toho bejt jako ty stakeholdeři vyrovnaně. Všichni to nemůže dělat prostě Hospodářská komora, nebo doktor jo a prostě ten ten věcný záměr, tady je něco, co bylo úplně rozhodující, protože tam se stanovilo ty základní tahy směry cíle a tak dál. Nakonec, když to tak bylo, tak jako se ukázalo, že strašně řvali hejtmani a asociace hejtmanů a, ten SMOČR, že jo, ty ty ty měst a obce tak, a vlastně jako by byl a najednou i oni se cítili, jako že to je špatně ohrožení. My jsme byli naštvaní, jakože hájíme nějaké hodnoty, který tady je veřejný zájem, který je porušovat nej, že jo. Nakonec se ukázalo, že ani nebudou lidi do toho superúřadu. a tudíž je to možná nebude až tak tolik rychlejší. Takže když byli naštvaní i ti, co si to přečetli, že to bude zase další super úřad a prostě najednou to dopadlo takhle blbě, že vlastně

byli úplně všichni naštvaní. Jo, takže já, já si myslím, že to musí takhle tomu předcházet a že musí jakoby bejt shoda hlavně na věcném záměru, tam ty detaily pak jsou právní, právní, sofistikovány. Že se mi ty postupy, že jo.

MV: Rozumím, no my jsme se právě ještě s paní doktorkou Müllerovou dotkli jedné otázky, a která vlastně vám možná bude bližší než úředníkům? A to je. Já bych to řekla nějaká jako nějaká jako myšlenka té dlouhodobosti, že mě vlastně přijde, že mi tady pořád pracujeme v těch čtyřletých a pětiletých mandátech. Ale to za prvé u takovéto legislativy vůbec ale i o legislativě, která řeší takováhle témata, jako jsou stavby, které někde stojí už jako dlouhou řadu let, nebo ještě stát budou tak vlastně ta ta lhůta 4 let je jako úplně nic a takže jsme se bavili o tom, jakým způsobem vlastně přistoupit i na to, jak jako jestli je to o nějaké změně jako vůbec myšlení, chápání a nějakým jako ústupu těch těch politických vlivů a říct si teda fajn, my jsme tady jako na 4 roky u vesla, ale máme tady natolik zásadní legislativu, že ji musíme promyšlet jako na to, že my už tady nebudeme. A máme, můžeme se spolehnout na to, že i ti, co přijdou po nás, tak budou pokračovat jako v této linii. Myslíte si, že tohle by byla nějaká jako cesta?

SŠ: Podle mě to je naprosto zásadní a souvisí to jako oni někdo to já jsem to někdy taky už asi četl, ale hodně to říkám. Veřejný zájem není suma zájmu aktuální veřejnosti. Jako veřejný zájem je jednak to aktuální znamená, že je to časově daleko jakoby delší. Jak ale do minulosti, tak do budoucnosti. A že to není prostě nějaký aritmetický průměr, to je tím chci říct zájem veřejnosti, jako to je, jako kdybychom si řekli jako který z těch variant dám na sociální síť a kterej má nejvíc liků, tak to bude asi ten veřejnej zájem, že to je ptákovina a každý to okamžitě řekne nicméně někdy nebo často ta politika tak postupuje. Vlastně nejsou to sociální síť, ale tak se to testuje, že jo. Máme tady, já nevím, v 8 silných asociací dalších já nevím 5 já nevím, co aktérů, tak to je 13, že jo? A teď se to tak nějak jako vezme a teďka se řekne, hele, z těch 13 jich je ale 8, který teda jasně chtějí točit ono jo, a ještě mají nějaký řekněme koeficient váhy, kdybych kdybych udělal nějakou paralelu, no tak rozhodneme takhle. No to přeci takhle to není. To není veřejný zájem jo. Veřejný zájem právě nesmírně složitá věc, která se právě vyjednává i s tím ohledem, že ten, kdo na něj upozorňuje, nebo to může být, vlastně pokud jde o počet početně v menšině. Ale ten vlastně ukazuje právě to, že to, co děláme teď, je důležité nejenom pro lidi, kteří žijí teď, ale je to i odpovědnost dozadu těm, kteří byli před námi a něco vybudovali. Jo a i také jo, tak to se takový říká, vždycky děláme ostudu, to je ale úpadek, že jo, protože se od toho zveme k těm hodnotám historickým, jo, to začal jsi utopím Masaryka, nebo toby já nevím tihleti vědci nebo tihle sportovci, to ty ty se v hrobě obracejí, že jo, to je takový to jako dozadu pak máme ale dopředu a to je právě to, že my vlastně máme jako za povinnost, a k tomu slouží právě ty vydefinovaný veřejný zájem vážený, který třeba pak chrání dokonce na té mezinárodní úrovni, když se jedná o něco, co se netýká jenom Čechů, jako to se jako to to je, přeci to patří jakoby lidstvu. Jo, a proto UNESCO, a proto úmluva, a proto jsme to podepsali, protože to je cenné i pro lidi, který tady vůbec nežijí a nebudou žít. Ale i ti, kteří tady budou žít někdy dál, nebo budou žít někde dál, třeba přijdou z úplně jiné země, jinými slovy, najednou zjišťujete, že ano, ten parametr času, jak jste řekla je naprosto zásadní, ale je tam ještě ten ten ten problém toho, co to je vlastně ten veřejný zájem, že to prostě není zájem veřejnosti, no.

MV: Skvěle úplně to je super, že všichni se s tím jsem vždycky mluvila, tak mi krásně jako nahrajou na ty další otázky, že to je prostě strašně, snadně se vede ten rozhovor a přece když právě jsme se dostali k těm veřejným zájmům, tak mě vlastně přijde, že je

hrozně těžký vyjádřit, co to vlastně je, ale zároveň mi přijde, že obzvlášť ta legislativní sféra se můžeme toho veřejného zájmu dobrat právě na základě těch různých úmluv, které jsme, které jsme podepsali. Takže když bych to vzala nejprv vlastně z toho, jaksi jako globálního a zahraničního hlediska, tak jak se stavíte k tomu, jakým způsobem se teda ty principy a ty věci, ke kterým se zavazujeme v těch mezinárodních úmluvách, propsali vlastně do toho výsledného zákona, respektive jestli se nějakým způsobem vůbec jako měnila ta, jako to množství toho, co tam teda protéklo?

MV: Já si myslím, že oni teda na začátku vůbec. Jo to nebylo podle mého názoru ty principy prostě, protože vlastně ten návrh zákona měl být hlavně rychlejší, teda umožnit tu rychlost, jak jsem říkal, vlastně vedl, aby to bylo rychlé, tak na redukoval právní sílu účastníků toho projednávání. Pokud jde o to územní plánování a vylučoval vlastně odbornost vylučovalo hlasy odborníků nezávislých na stavebním úřadu. Oni chtěli ty památkáře dát pod stavební a jako úřady, jestli víte tam byl ten návrh s tím, že ti památkáři by ale neměli právo nějakýho veta nebo zásadních těch, ale prostě souhlas nesouhlas. A ještě tam byla taková šilenost, že když se neozvu do 14 dnů, já už ani nevím, tak se to nebere v potaz, že je to schválený. Já tím chci říct, jako že vlastně se redukovala ta právní síla. Jde pro profesion d'experts, izolovalo se to jo, že by to rozhodovali ty úřady a to pak by skutečně bylo rychlý. To jo, mnohem rychlejší než dneska tam je jako problém v tom, že vlastně když je něco pomalý, tak to ještě nemusí být špatně. Jo, ale tohle tam vůbec nefungovalo v politice manažerského typu. Takovýho toho neoliberálního, že jo že jo způsobu řízení, tak tam vlastně rychlost je strašně jako ten dokonce dominantní jako charakteristika hned pokud možno no a ale ale ale to nemusí být špatný. Já u takových věcí, který jsme tady my otevřeli, tak si tak si myslím, že právě ta pomalost má logiku, jako když zbourá té špičku kostela nebo zbouráte chátrající dům a pak se zjistí, že to byl renesanční, unikátní. Já nevím, no tak jako jste to udělali, ale pak už je pozdě jako technik. Jinými slovy, ono, jako jsou prostě situace, věci, hodnoty, kdy tam neskutečná pomalost je jedině dobře, jo se vždycky říkalo, že za minulého režimu tady vlastně se věci chátraly a podpíraly se, aby nepadaly tašky ze střechy a bylo to hrozný, no jo, ale po roce devadesát se ukázalo, že Praha je prostě unikátní a vůbec ty česká města a jejich jádra historická, protože to nikdo nevymlátil jako v Bruselu, nebo nebo někde jinde, že jo. No tak pomalost se ukázala jako fantastickou výhodou. Fakt. A vy jste říkala ta otázka by směřovala k tomu, jestli tam někde psaly ty naše závazky z mezinárodních dohod toho zpočátku nějak to byla ta fáze, o kterém jsem teďka dlouho mluvil a postupně zejména. Možná u ochrany památek přeci jenom alespoň částečně jo, nebo dokonce jako takový ty úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy. Tak ty principy jo, nebo v napřed vůbec ignorovaná ochrana archeologického dědictví jako to, co je podzemí, že taky nějak jako patří k tomu, takto to ne jo a pak se o tom zase mluvilo a to, co já vím a to víte zase. Já to vím pokoutně, jo, protože to vím prostě o člena české komise, který je náměstek, já nevím Ouarda nebo někdo a ty prostě mi řekli, hele, tam se to posunulo, nebo nám řekli, jo, tady tohle teď už je to malinko líp, vyjádřil. Teď už pochopili, že my potřebujeme čas a musíme dávat nějaký nezávislý odborný výklad. Jo, už se to týká nejenom celých zón, ale i jako jednotlivých staveb, ale ještě pořád se ignoruje archeologie a to, co je podzemní jo nebo. Prostě klopotně, postupně něco málo. Z těch principů se podařilo snad do té úpravy dostat. Ovšem jako když byste viděla, jako jak vypadal ten text po těch různých variantách připomínek a změn, protože oni to vždycky musí být v tom změnovém režimu oproti původnímu textu, tak se určitě hrozně pobavíte, protože ono už je to nečitelný. Jo, když do toho textu dáme prostě 1000 nějaké variant úprav, tak vlastně ano, něco se dostalo, ale je to strašně nesystémový, jo. Takže jako a to a v tý ochraně přírody,

tak tam snad jako co já mám zprávy, ale to by věděl víc ještě pan doktor Rynda, já mám pocit, že tam tam ještě méně než u ty ochrany ochrany památek aspoň takový dojem jako u mě u mě zůstal. Jo a hlavně oni ta poslanecká novela nějak jako. Ty prostě ty orgány ochrany přírody a tak jako chtěly dokonce nějakým ještě úplně sterilizovat. Jo a odejmout jim nějaký ty pravomoci a přenést je i taky na stavební úřady. Tam nevím, že ti ochránci přírody byli snad stejně naštvaní. Ne-li víc než ti ochranáři, kde se zdá, že ty principy se zas až tak moc jako tam neobjevily. No kultura trošku trošku chválila víc, že se malinko daří posouvat až do toho okamžiku toho schválení. Poslanci jo, ale říkám, byly to takové jako drop drop.

MV: To jsem si přesně chtěla zeptat, když už teda jsme náležitě rozebrali, teda i, že ten postup nebyl asi úplně adekvátní. Asi určitě. Nicméně stalo se stalo, ta materie nějakým způsobem. Prostě tady je je něco, co byste z toho jako vypíchnul, že se teda aspoň jako podařilo pro tu kulturu pro ty památky jako zachovat, jako když bysme měli vykřesat aspoň něco pozitivního na tom. Myslíte si, že by tam něco takového bylo?

SŠ: No já si myslím tyhle ty dílčí věci, které jsem zmiňoval. No jakože, že ten hlas toho a víte co? Ale jednu věc musím přiznat, já si vůbec nepamatuju, já jsem to pak vypustil z hlavy s tím, že všichni říkali, nastoupí nová vláda a hned to bude jakoby předělávat a odloží účinnost a tak dál. Takže já se vám přiznám, že jsem až zas tak moc neřešil, nečetl a já to já si to nepamatuju, já přesně nevím, co tam nakonec v tom Kolovratníkově návrhu jako zůstalo, nebo je ale z doby, kdy si to ještě pamatuju, teda předtím, když říkal, co teda tam chce dát, tak tak se mi zdá, že to byly právě takový ten nějaké samostatný postavení těch orgánů té památkové péče. To, že jejich názor nebude, takže nebude pořízení stavebního úřadu a může si do 14 dní jako vyjádřit názor, kterej se může, nebo nemusí, to všechno padlo. To já беру jako pozitivní i pokud jde o to tu komplexnost té ochrany a péče, tedy toho jo toho, že se jedná o nějaké celky a že to není jenom suma součet těch jednotlivých třeba staveb a tak tak to já považuju si jako za to šlo šlo pozitivním směrem. Jo víc si nepamatuju, respektive nevím, já jsem se vám přiznám, že když to oni to odhlasovali, vlastně ke konci toho svého volebního období, tak já, když jsem viděl, co kolem toho bylo. A jak všichni říkali, nebojte, nebojte, okamžitě odložíme účinnost, a to se předělá tak, jako se vám přiznám, že jsem to jako neštudoval. No tu závěrečnou verzi jsem nečetl do detailu.

MV: Právě ještě přijde, jestli mě přijde úplně bizarní, že vlastně ten zákon ještě ne jako nenabyl účinnosti a už se chystá jeho novela, což mi přijde, že vlastně reprezentuje vůbec celý jako ten proces. Nicméně máte třeba teďka, když se ta novela začíná chystat, je ten proces nějakým způsobem k vám jako nebo k vašim názorům vstřícnější, nebo myslíte si, že by to mohlo být nějakým způsobem jinak?

SŠ: Já já si já mám problém jo sám já si myslím, že snad trochu jo. Teď děláme kroky první co děláme je vždyť ta vláda je měsíc a půl nebo tak děláme to, že se snažíme prezentovat českou komisi pro UNESCO několika ministrům. Já mám plánované návštěvy u ministra školství, kultury, životního prostředí. Ministryně samozřejmě MZV ještě někde už ani nevím, kde mi to plánovali. Ale a tam prezentovat ty věci a v souvislosti s tou prezentací český komise poprosit ty ministry požádal, zda by obnovili znovu to, co Babišova vláda zrušila. To jest, že jsme skutečně poradním orgánem a že když jim tam občas něco pošlem a nějakou zprávu o činnosti a hodnocení a tak dále, takže jako to jako aby aby to tam po podpořili. Když by se o tom mluvilo? Takže tohle máme plánované, když se mě zeptáte, co, co si myslím a čekám, já si myslím, že tam

ta komunikace bude asi nebo očekáván jakoby intenzivnější a myslím si, že malinko vstřícnější až na to, že ty jednotlivé strany té koalice mají velmi různé názory a že je to jako kdysi se za v době strategie mezinárodního dělnického hnutí, tak jsme se učili o kritice zprava a o kritice zleva jo a ona ta to, že ODS řekla, že to se musí jako okamžitě odložit účinnost a předělat. Tak ona má problém s něčím jiným než my. Teda jo, třeba jo, to znamená ona má ta kritika je proč další centrální státní mega úřad? Jo my, jako že jo, z našeho pohledu jako možná ano, jo, ale jako nejsou na to lidi, ne to a nám víc vadí jiné věci, naopak třeba to, co co by chtěli posílit hejtmani a vlastně měst a obcí jo oni by chtěli, ať je to všechno u nás dole, ať nám to neberou, ať my toto, ať těm stavební úřad. Má to jedno razítko a prostě se to nezdržuje. Jo a my zase říkáme, no počkejte jako státní mega úřad? Možná je to blbost, možná ne, to není důležitý. Tady budou klíčový klíčový pro nás je, aby tady vlastně ti lidé, ti odborníci, experti, památkáři, ochrana přírody a to d měli vlastně ten na názor nezávisle, aby nebyly prostě podřízeni zedníkům nebo inženýrům stavařům, ale aby prostě je a jejich názor byl jako nepominutelný. Jo a takže si ty možná ta kritika toho proč to odložit a proč to předělat no možná to má fakt jako jiný motivy. Různé motivy a u tý u těch stran koalice, taky já si dovedu představit, že uvnitř třeba můžou být někteří poslanci, piráti nebo jiní, nebo třeba ve vztahu k přírodě i lidovci. Jako že by to viděli třeba podobně, nebo blízko nám, kteří upozorňujeme na ty, nebo nám těm principům, které my hájíme a umíme jo a jsou jiní, kteří naopak jako budou říkat a musí se to přepsat předělat, ale jako ne, kvůli tomuhle tady, aby nějaký prostě blbosti nebo veřejných zájmech a ne to a ale, ale prostě proto, že nebudeme platit další státní centralistický moloch, že jo a další úředníky. Takže tam jako ještě počkejme jo a netuším, jak se to vyvine.

MV: No k tomu mě vlastně napadá, jestli, když už teď jako nechci, aby to znělo nějakým způsobem barbarsky, ale když už ne, se nemůžeme spolehnout na nějaký, teda jako na nějakou úvahu o veřejném zájmu, která mě osobně a myslím si, že s posledním jako dává smysl, že bysme se automaticky měli tomu jako ti nějakým způsobem zabývat, tak jestliže tohle vlastně třeba ta předchozí vláda na zřeteli neměla. Máte pocit, že jste se mohli třeba opřít o památkový zákon? Pomohlo vám to nějakým způsobem a třeba šlo skrz ten zákon právě procat do toho stavebního, teda aspoň nějaké ty principy.

SŠ: Myslím, že takto bylo. Myslím si, že i tato vláda přece jenom jako je to oni tu vládu práva nějak mají, přeci jenom víc ctí jako něco aspoň verbálně. Zatím jo to uvidíme, jak to bude. Ale právě přes památkový zákon jako jeden z nástrojů si myslím, že bylo dosaženo těch úspěchů nebo drobných úspěchů kolegů z památkové péče a z ministerstva kultury. Zcela zcela jistě jo, tohle tam to jim pomohlo ty úmluvy a ty mezinárodní, to je strašně zajímavý, jo, čím je to výš a dál, tak místo aby to bylo považováno, že jo, to je často jo, práva úmluva o právech dítěte. To tak to máme pocit, že to takový, to jsou ty kecy plky, to je příliš obecný, chudý, univerzalistický, no tak to vlastně to to jo, ale tady předpis pomalu naší radnice o tom, že děti nebudou plivat nebo mluvit sprostě jinak. No tak to je prostě strašně důležitý a blízky jako jo, tak vlastně jako tady funguje podle mě podobný mechanismus. Jo, tady musíme i my, když budeme jakoby upozorňovat na vlastně ten ty mezinárodní, řekněme úmluvy upozorňovat na to, že jsme tady hájíme hodnoty a ten zájem, který si, který je tam v nich skryt, tak my vlastně musíme taky využívat všech nástrojů, který jsou těm politikům, ale i veřejnosti. Jako bližší jo, to znamená jako ukazovat tu propojenost, že jakmile budete říkat, víte, já přijíždím z Paříže z centrály UNESCO a tam říkali, že víte, co ona je lidem i jedno. To, že jim řeknete ocitneme se na seznamu památek v ohrožení, že jo. Tak vám

některý takový ty hospodský typy řeknou, no tak ale bude nám seznamu ohrožení, no a co co, co to tady změní ne u nás, vždyť jako ty lidi sem můžou jezdit dál nebo nebo tak, takže já si myslím, že opatrně opatrně. S takovým tím mezinárodními nebo univerzalistickým mi principy ochrany, které protože musíme to umět propojit s těmi nižšími normami a závaznými a nástroji, to nejsou jenom normy jako to, ale nástroje. Právě vyjednávání o veřejném zájmu nebo vyjednávání veřejného zájmu.

MV: Děkuji k tomu mě vlastně ještě napadá jedna věc, když jste to několikrát zmínil, ale vlastně vaše spolupráce i se zástupci ochrany zájmu na životní prostředí a na ochraně přírody a krajiny, protože pokud se nepletu, tak v české komisi je pan Kosejk za AOPK, samozřejmě pan doktor, Pásková kolegyně taky ano za geoparky. Takže když byste právě porovnal ten? A to vaše vyjednávání, teda kultura versus nebo ne versus ale kultura a příroda. Já mám trošku takovou teorii, že pořád jako v českých zemích je ta kultura těm lidem tak nějak jako bližší. Oni pořád vidí ty zámečky a skanzeny a vlastně ty rybníčky a lesy. Ty nikoho moc jako nezajímají. A ale jaký máte jako názor na na nějaký váš jako společný postup k té věci? Dařilo se třeba nějakým způsobem i společnými silami a skrz vlastně oba ty kanály nějakým způsobem jako chce dostat k té jako k té materii nějakým způsobem změnit.

SŠ: Jenom předešlu, že pro lidi je i UNESCO vlastně ochrana těch hradů, zámků a historických jader měst. Já když jsem nastoupil, tak jsem si vytkl, že do popředí výrazně víc dostanu vzdělávání, protože sám jsem, že jo přišel. On sem v oblasti školství a vzdělávání, tak by mě prostě vadilo, že UNESCO už vůbec není spojovaný jako před 60 lety to bylo vlastně jenom nebo hlavně vzdělávání, že jo. Jak ho dostat ke všem a jak i dívky dokonce by mohly chodit do školy aspoň 9 let a tak, takže to bylo jako takový velký téma před 60 lety a to vyvanulo. Takže já, jak už jsem říkal, ano a všichni vlastně viděj jen památky, jen památky, jen památky. To máte pravdu, že pokud jde o tu přírodu, tak sice je tam celá řada aktivit ta na různých uskupení a geoparky. A já nevím, co ty biosférické rezervace a podobně, ale ale jako je to viděno, jako mají nějak jako míň v povědomí a tudíž i politicky politické síle, jakoby menší jako aspoň jako echo nějaký jako ohlas. A nechci říct vliv, protože do toho detailně nevidím, ale zdá se mi, že ta kultura je v tomhle jakoby silnější. A pokud jde o vaši otázku a mě a mojí zkušenost tak, aby je právě zajímavá situace, oni obě vlastně jak ta oblast ochrany kultury, tak ta oblast ochrany přírodního dědictví tak jako makali stejně a nemůžu vůbec na někoho říct, že někdo byl aktivnější nebo laxnější než ten druhý ale, co je hrozně zajímavé, že vlastně ta synergie potom byla nechaná na něčem střechnímu, což teda nakonec jen ta česká komise UNESCO, protože vlastně oni makali oba, ale paralelně ty problémy byly trošku jiné, jo, trošku jiný, ale něco společného tam bylo. Třeba to ta de-expertizace to to odstranění toho silného hlasu skutečně odborníků jo podřadit je podřadit pod ty stavební úřady, takže jako něco společného se našlo. Ale každý pracoval jakoby paralelně. Nebyl tam žádný velký jako domlouvání a analýza, kde by byla dobrá vzájemná synergie a ten argument by no a nakonec to zbylo na tom, že vlastně na teprv na úrovni český komise se ty věci dávaly dohromady a jo, trošku i třeba v tý prezentaci v senátu a vlastně jako ta česká komise měla za úkol jakoby to propojit a říct, teda hleďte, tady se to týká vlastně širšího problému. Jde o tu ochranu veřejných zájmů. Obecně podívejte v oblasti přírodní ochrany něco takhle, ale vlastně totéž je to u toho kulturního jo a nějak se to propojilo na téhle úrovni, ne že by o ni spolupracovali a vytvářeli nějaký společný týmy dlouhodobý nebo tak. Ale ale je to tak. No máte pravdu, že na přírodě tak nějak uniká, jo tomu, jako co to je, tak kvůli nějakým tím, jak se to vždycky říká pár brouků jeden nějaký ptáček a zahrávající bažina. A oni budou hned že, nemůžeme tady stavět, stavět penziony, že jo to je jedno,

takže ono to se tak bere, jako že ta příroda ta příroda nemluví nekřičí jo, tak ona akorát se nám někdy pak pomstí, já nevím 20 lety sucha, no no no.

MV: Přesně tak, k tomu mě vlastně napadá. Jako já pořád z toho hrozně cítím to, že prostě nebyl ten prostor na to, aby se všichni ty lidi aktéři potkali a být spolu třeba nesouhlasí, nebo ty jejich motivace vstupu do toho do té legislativy jsou jiné, tak ale aby vlastně o nich aspoň jako věděli, protože moje další otázka vlastně směřovala na vaši zkušenost právě s tím nějak bych to řekla asi jako nějakým tím mezi mezistupněm, což jsou nějakým způsobem obce a kraje. Vy jste vlastně už naznačil, že oni, oni se vlastně do toho taky začali obouvat zase trošku jako z jiného soudku, ale asi bych směřovala tu otázku na to, jestli si myslíte, že tím novým zákonem se pro ty obce i z hlediska právě ochrany těch jader měst nebo těch památkových zón nebo památek jako takových, jestli se pro ně něco změnilo k lepšímu k horšímu.

SŠ: Takhle já bych ještě doplnil toho předchozí, aby to nevypadalo špatně na kolegy. My jsme samozřejmě měli jako jak příroda, tak památky na úrovni našeho výkonného výboru a na úrovni plenárek a přípravných schůzí sekcí, tak občas byla nějaký společný sekce, že jo se sešli několikrát, co jak chce právě pro ochranu přírody a sekce kulturní, tak jako společně, jako jo tam je k něčemu docházelo, jo to jenom tak dokončuju tu předchozí odpověď. Ne že by to bylo vždycky nutně kolem stavebního zákona a tak dál a pokud jde o ty další. Kraje jsem nezaznamenal moc, že by se extra k tomu vyjadřovaly. Ono se to víc týká té hlavně silně citlivý pro města a obce. A vlastně města obce si myslím, že byly strašně rozezlení, že by jejich stavební úřady, který takhle mají po ruce, můžou na a tak dále byly jakoby vlastně tak, jako i vyňaty, a měly by třeba krajského a pak jako toho centrálního úředníka. A že by to bylo jo, jako že vlastně de facto je rozčílilo to, že místo že, že pod záminkou pod rouškou, urychlení pružnosti a vlastně jakési té decentralizace a subsidiarity chcete líp tak najednou jako subsidiarita ale my tady budeme mít v Praze nebo Brně. To je jeden, kde jako nějakýho super super vlastně stavebního povolovatele. No a tohle je rozšířilo jo, já si myslím, že to vůbec nevnímaly jako jako jako zjednodušení nebo jako pokrok. Dokonce jsem zaslechl jeden z hejtmanů významných, který prostě v tom senátu tam mluvil a teda zuřil. Já bych řekl, že jak je doslova zuřím jo, že to vlastně de facto je proti smyslu. Právě samosprávy samosprávného řízení a tak. Takže to já bych neřekl, že tyhle úrovně jakoby byly nějak nadšení z toho, ale, jak říkám, nejsem si jist, nebo jsem to nikde nezaznamenal explicitně, že by právě tyhleto mezoúrovně ty jako kraje a místa a obce, že by jako říkaly, no ne, hlavně tam obnovte, jo to to to ti nezávislý stanoviska za zásadní připomínky a jako nezávislých jako orgánů dohledu nebo ochrany přírody čeká váze. To si nevybavuju, že by tohle obce a kraje nějak jako vytýkaly. Jo to bych se skoro divil. Jo, ale ale jak říkám, každý má ten svůj nejbližší zájem, ale ale to je dobře, to je mu tomu rozumím, že bych byl starosta, tak bych taky jako asi vnímal jako palčivý něco malinko jiného, ale pak je potřeba to, co jsme si říkali, jak takové věci pro příště připravovat na úrovni věcného záměru. To na tyhle lidé by tam měli být. Měli by být seriózně vyslyšení. Měla by se vést polemika diskuze s tím, že ano není možné čekat na povolení. Myslím si, že ty ty mezo-úrovně a zejména ty samosprávy, že jako to sledovaly postupně, nebo dokonce hned od začátku jako velmi jako znepokojeně.

MV: No k tomu mě napadá jedna otázka, protože když už se dostaneme vůbec teda k té centralizaci, kterou kterou ministerstvo vlastně navrhlo v tom v tom zákonu, tak teoreticky by vlastně ti úředníci, kteří tam budou sedět, měli rozhodovat jako nějakým způsobem kvalifikovaní v otázkách je i veřejných zájmů a na na ochranu památek, na ochranu přírody

a krajiny. Akorát, že já mám takový dojem, že se setkáváme obzvláště, vlastně když se dostávám do těch odborných sfér, tak se setkávám s tím, že mi vlastně jako nevěříme těm úředníkům, že skutečně budou rozhodovat, jak si objektivně jakkoli je to problematické slovo nestranně, že vlastně budou brát v potaz, jak to ochranu památek tak přírodě krajiny, protože teoreticky, když už tam nebudou mít toho odborného experta, který nebude dávat závazné stanovisko, tak by ale tuhle roli ten úředník měl na sobě převzít a myslím si, že je to otázka nějaké jako na naší důvěry v té ty úředníky, protože teoreticky oni by to dělat měli, ale prakticky se setkávám s názorem, že k tomu úplně nevěříme, že to pak jde co, co, co bych k tomu máte.

SŠ: Ten ten vývoj máte pravdu. Ten vývoj je takový, že dochází ke vlastně rozkladu erozi důvěry ve stát a tudíž potažmo pro státní správu, nebo jak by to říká to správně úředníky, protože tak si to lidi překládají. Tady je ten problém tý vzdálenosti ještě jo od konkrétních lidí, ať už jsou to stavební firmy nebo jednotlivci, stavebníci nebo nebo prostě občané, musí mě. To si, že když budete mít malou obec 1000 obyvatel, nebo aby měla teda vlastně úřad, tak malinko větší a vlastně ty lidi, kteří tam jsou, tak já jezdím takhle o víkendech o 14 dní tam, kde jsem se narodil do menší obce, ale to není úředník, že jo. To je Franta Novotnej jako a ten tam má to a tak jsou hele víš co tak to vysvětluje manželovi. Ten to umí. Tomu Frantovi, on je natvrdelej, tak jako nějak si to probereme. A tak jsou to úředníci, ale ti lidi je jako berou tak, že jako je znají, jsou jim blízko jo, ale dokážou si představit samozřejmě pozitivně, ale taky je negativně. Mu šoupni, ví, že má rád koňak a nebo něco, že jo. A čím ale ti úředníci jsou jakoby dál jo, tak jsem vzdalují, odcizují a vlastně dneska lidi už téměř v žádné oblasti by vzalo ministerstvo po po ministerstvo jako nevěří těm, co jsou vlastně těmi správci státu řádně příliš vysoko, že jsou od nich daleko, a když jsou daleko, tak už jenom sám ten fakt pomalu jakoby to bylo definičním znakem nekompetentnosti nebo neprofesionality. Jo a z tohoto pohledu je podle mě docela zajímavý, že když se řekne jako památkový národní památkový ústav. Nebo když se řekne něco, tak vlastně to je taky jako třeba centrální, ale tam to lidi tak nepromítají, nebo není to tak, jako že to budou nějaký jiný neodborný jenom úředníci? Jo, tady to je taková zvláštní věc. A to je taková konstelace spíš momentálního nastavení, že mě přijde, že když je to prostě nezávislý, je to takovejhle, jakoby ústav, který je profilován, nebo institut profilovaný odborně, takže on klidně může být i jako vysoko, nebo v té hierarchii těch státnicích a spíš se to bere jako názor jo těch lidí než jako oprávněnost legitimita toho názoru, že více jako jestli hodnější než než, než když to prostě bude. Představte si, že by to fakt byly úředníci jako jeden člověk v rámci nějakýho oddělení a možná uskupení na stavebním úřadě a nad ním by byl na kraji a pak ještě v centru někdo, kdo by taky byl vlastně úředníkem a jakoby vlastně jakoby měl zastávat ochranu, ochranu tý ty ty památek a názor třeba národního památkového ústavu by byl takový jako dobrovolný nebo jakoby jo velmi tak jako já si to vůbec nedovedu představit. Jo, ale ale máte pravdu, že to vůbec obecně problém s těmi, kdo by měli být spravovat stát, abych teda státní správa, že jo? A kdo by měli být těmi nejpovolanějšími služebníky veřejného zájmu? To už úplně lidi by, když to takhle byste to řekla, tak se lidi smějou, že jo. Hele, ale ale tak to je, no máte pravdu, tenhle důvěra je je poměrně velká.

MV: No to mě vlastně vede k mojí jako už se závěry svých otázek, protože my jsme tu vlastně vzali jako ze shora ten zákon jak tak jako pro pro týká dolů a jestli vlastně vidíte? Něco, co se změnilo pro ty pro ty běžné občany teďka neřeknu, nechci úplně mluvit o developerech, ale opravdu o těch o těch, teda stavebnicích, jestli je to pro ně

něco nějak lepšímu k horšímu, jestli i jako v té komunikaci s těmi dotčenými orgány, který, které teda teďka pravděpodobně ubyde a jestli je to aspoň pro někoho nějaká jako výhra.

SŠ: Tak, protože to nesleduju jo, už já se starám o to, aby nepřišla Praha o status se dostala na ohrožený a seznam ohrožených památek, nebo tak ale takže já tohleto nevím. Navíc si myslím, že to ještě neplatí. Tam byla odložena účinnost až od 1. 1. 2023. Takže nevím ale tak, jak jsem to ještě tak, jak to mám ještě trochu v hlavě, než jsem to vypustil, když řekli, že to stejně předělají, tak já si myslím, že tam by asi došlo opravdu, že by to ulevilo těm i těm drobným stavebníkům, protože tam by v žádném případě nešlo o to, že je tam ohrožena nějaká univerzální aktuální hodnota a historická, přírodní a tak dále nebo v minimu případů jo. Takže určitě pro takovýho nějakýho stavebníka, co se chce zbourat už polorozpadlou já nevím chaloupku po babičce a postavit tam něco, tak by to zcela jistě si myslím, že by to asi jako vedlo k tomu, že by to bylo rychlejší snazší a tak jo, tam je jenom potom otázka taky a to je obecný problém nesouvisející s tímhle zákonem jako jako jak je to na těch obcích se zachováním nějaký základní estetický úroveň nějakých těch jako jaké míry se tvrdě vyžaduje, aby si každé nepostavil nějaký podnikatelský baroko a tak no takže to já si myslím, že že určitě to nějak směřuje i k zjednodušení a zrychlení pro ty pro ty malé stavebníky to o tom není pochyb, že by, že by to bylo asi výhodný pro developery, no to si myslím taky no. To to si myslím, že už vyplývá jako z podstaty přípravy. Vůbec to toho samotného zákona.

MV: No a vlastně moje jako poslední asi otázka by byla, i když my už jste to naznačil, ale. Bavíme se tedy o zákoně, který ještě není účinný, a vlastně mě trochu děsí, že my nevíme jako nevíme, kdyby v tuhle chvíli ten zákon vstoupil jako nabyl účinnosti, tak my nevíme, jak se podle něj jako teda prakticky bude, bude jako konat, což mi přijde, že je vlastně ve chvíli přípravy legislativy úplně úplný hazard. Když vlastně nevím, jak to bude, nicméně máte nějakou teorii, jestli vůbec bylo možné, aby ten zákon v případě, že by nebyla ta jeho novela, jak by mohl jako v praxi fungovat.

SŠ: Ale já si myslím, že v podstatě taková věc takhle jako já sám je to, ze své zkušenosti politické. Víím, že jako musíte mít připravený i doprovodný věci, vyhlášky metodiky a ideálně už začít okamžikem schválení, tak školit lidi, shánět lidi a tak jo, jestliže tohle není, tak podle mě to poběží jako i po roce 23, když se to nezmění postaru, ale zrychleně a možná živelně a divoce. Jo je můj názor právě proto, že nebude, kdo bude číst zákon pro mnoho jako viděl, když chci, lidi si přečtou, když je vyhlášena 2 strany. Jo, když ti nějaký ten dcery, já bych v tom viděl jako velkej ***** teda pardon, velkou jaksi živelnost. A vlastně, že se tam budou křížit staré návyky, starý habitus a tak dál s nějakými novými jako ale spíš bych to fichtner jako ne jako rychlost určitě. Teda vyšší, ale za cenu, že ještě musím uklidnit na kraji jako ten toho já nevím emisara toho stavebního centrálního stavebního úřadu, protože a tak dál. Takže já si myslím, že že by to asi vypadalo takhle a hlavní je ten problém, kterej tam nastane. Jak často se stává, že jako schválením vstupem v účinnost jakoby se teprve zřejmě připravovaly, nebo jestli už teď to dělají, ale po výměně vlády nevím jako příprava vyhlášky. No příprava čehokoli jako nás to pak školení nějakýho a tak tak jako to je, to není legrace, to je prostě 6 9 měsíců. Jo, když je dobře napsanej. No, takže já to nevidím jako vůbec reálný. Pokud už teď ale podle mě nic nedělej na těch, protože oni sami jsou varovaní. Vždyť nová vláda toho nová sněmovna to změní. To shodí. Proč by na tom MMR na ně kdekoli jinde jako pracovali na nějakých je prováděcích předpisech jako jo, takže já to vidím takhle.

MV: No a moje přesně poslední otázka by byla, když bychom si představili, že ten zákon ani jeho novela vlastně té účinnosti nenabyde, tak když bys nebo takhle spíš, když byste srovnal vlastně ten aktuálně platný zákon a ten a ten teda co, co by eventuálně v té účinnosti nabyl, tak vidíte. Aspoň v tom současně platném vlastně, respektive starým zákoně, teda že tam bylo něco lepšího jiného, co by aspoň stálo za to třeba do toho do té novely přetavit.

SŠ: To hlavní, co já tam vidím, je to, co údajně teda zpomaluje a zdržuje. To znamená ty závazný analýzy a stanoviska jako památkářů ochránců a ta nutnost je vypořádat, je diskutovat. A tak jo, takže síla i třeba těch ministerstvech, respektive památkového ústavu. V tomhle věcech, které se zasahují i širší záležitosti, celonárodní, celoevropské nebo světlé, takže jako má tu váhu a závaznou. Tak to si myslím, že že jo že jako tohle je, určitě by bylo no. Vlastně dobře jo, zpomalovalo by to, ale vždyť ono to často je spíš o té jak ty lidi si vyjdou vstříc a tak. Já tomu nevěřím, že by to bylo jenom tím, jak máme strašně komplikovanou legislativu, no tak se dá uvažovat o nějakých možná vzejde školeních nebo zkrácených těch odborných stanovisek a vyjádření. Nebo tak ale jako myslím si, že by, že ta výhoda toho stávajícího je právě ta pomalost údajná nebo opravdová. Ale jak říkám, já ji nevnímám negativně.

MV: Dobře výborně. Já se vás asi zeptám, jestli máte chuť něco ještě dodat něco, co nezaznělo, něco, co považujete za klíčové?

SŠ: Klíčové jsme řekli, to už určitě ne, ale ono ne jenom že to pro mě je samozřejmě taky složitý, že já já jsem člověk jaksi pedagogický psycholog a já dělám vlastně i v té oblasti. Vzdělávání se cítím jako doma a ten stavební zákon to byla hrůza, že mi to spadlo na hlavu, ale tak jako ono to zas ukazuje vlastně, co je to politika jo, že to je úplně. Jestli jste psycholog nebo inženýr jadernej a nebo teda já nevím kam, ale prostě když jako jste se nechali zvolit do do do čela jako něčeho takového, jako je ta komise, tak na to prostě musíte do toho proniknout a já tomu nerozumím. Samozřejmě stavebnictví vůbec nerozumím a všem těm věcem, právním a tak, ale nějak snad možná trochu člověk má co říct k tomu, co je to ten veřejnej zájem, jak se věci vyjednávají, jaký je vztah, odborný můjho expertízy a politickýho rozhodnutí a tak. Takže pro mě to bylo velké poučení, ale jako není to opravdu úplně úplně oblast, ve který bych se cítil jako komfortně. Jo, z hlediska znalostí a tak. No ale možná se ukazuje, že možná tam vůbec není úplně co v popředí. To hlavní nejsou ty odborné znalosti ze práva a ze stavebnictví nebo povolování staveb a tak. No možná že no jádro je je třeba fakt trochu někde jinde no.

MV: No já z toho i jako cítím i třeba mám nějaké kontakty na MMR, právě jak tam ti úředníci museli jako snášet tu svoji dvojakou roli, že jsou teda úředníci, kteří mají nějaké zadání, ale jsou to taky lidi, kteří mají hlavu na krku a jako zdá se jim, že prostě plnit. Tyto úkoly je trochu jako mimo mísu, tak není to lehká jako situaci tohohle toho vstupovat.

SŠ: To určitě jasný.

MV: Tak jasně, tak jo, tak já vám moc děkuji.

Rozhovor: Hana Müllerová, Tereza Snopková, 17. 2. 2022, Ústav státu a práva AV, 9.30 – 10.30

MV: Tak už nám tu vyšší tak a takže já bych se vás asi na úvod zeptala, obecně abysme jako vůbec vstoupili do toho do toho tématu, tak jestli byste mi něco mohla říct vlastně o tom? Co si vůbec myslíte, že, proč jako vstoupilo to MR zrovna teď? Nebo respektive před 3 lety do toho jako nápadu, že vůbec bude jako připravovat ten nový stavební zákon. Co vlastně? Jestli si myslíte, že to byla jako vhodná doba? Jestli to třeba nemělo být dřív později, nebo jako proč vlastně jako teď se to stalo takovýmhle tématem, nebo jestli to bylo ryze na nějakou jako politickou objednávku?

HM: A takhle jako hlavní důvod, co se uvádělo vždycky, bylo strašná zdlouhavost povolovacích procesů u nás. A opravdu, když si vezmete nějaký žebříčky mezinárodního srovnání, kolik je u nás potřeba razítek a jak dlouho to celé trvá, tak se mi strašně na chvostu mezi zeměma úplně rozvojovými. Jo až se ocitáme někde vzadu, takže tohle se vždycky uvádělo jako hlavní důvod. Nicméně otázka, jestli řešit to pomocí úplně nového zákona, jestli je to jako. Je to správný řešení? Jo, protože když je problém takovýhle typu, tak se asi dá řešit možná i jinými způsoby jako nějak zefektivnit tu zprávu nebo hledat ty příčiny, jakoby v tom procesu stávajícím a třeba snažit se ho zlepšit. Ale co jako skutečně sledovalo to já jako nevím, to nemůžu říct. Tohle se uvádělo.

MV: Rozumím, no mě právě, když jsem si pročítala i ten vlastně věcný záměr, nebo ta podoba, která šla potom k projednání, tak tam samozřejmě jsou přesně vypsány všechny ty žebříčky a mluví se tam o zdlouhavosti toho procesu a o komplikované spolupráci, vlastně všech těch dalších složek, zejména teda právě na úseku ochrany práv na životní prostředí a na památkovou péči. A proto mě k tomu možná napadá otázka přesně, jak jste to naznačila a jestli vlastně by nebylo zajímavější jít třeba cestou zefektivnit tuhle spolupráci a třeba ty složkové ty složkové zákony, i když zrovna třeba 114/1992 Sb. je víceméně aktuální ještě v našem v našem jako měřítku právním, ale třeba zákon o památkové péči z roku 1987 a teda myslím si, že by možná zasloužil nějakou jako aktualizaci, tak třeba z vašeho pohledu, jestli by tohle nebylo zajímavější směr jít jako vlastně těch vstupů a zefektivnit tu spolupráci.

HM: S tím procesem stavebním... Co to je zefektivnit spolupráci? Jo, protože pokud máte protichůdný veřejný zájmy na jedné straně, je zájem na ochraně životního prostředí a na druhé straně zájem třeba na rychlé výstavbě, tak tyhle zájmy vždycky budou, nebo skoro vždycky budou kolizní. Takže otázka je, co to je ta spolupráce a vždycky musíte mít nějaký pravidla, který nastaví, jak vlastně vyrovnávat nebo balancovat ty zájmy a které třeba mají převážet nad druhými a vlastně z hlediska toho, co ten nový stavební zákon nakonec přinesl, tak vlastně ten výsledek je, že se jako upozadili v těch procesech veřejné zájmy prvního typu na úkor, teda těch ostatních, takže to vypadá spíš, že ten výsledek je jakoby zjednodušení, ale ve směru jakoby jiného vychýlení té rovnováhy těch veřejných zájmů.

MV: Přesně k tomu se chci ještě jako dostat, protože ze všech těch indicií, které jsem si nastudovala, tak to přesně k tomuhle tomu směřuje jako nejen teda, jaksi z veřejného prostoru, ale i z té praxe. Nicméně když byste porovnála ten starý stavební zákon a tento nový právě z hlediska toho, jak tam byla upravena ta ta ochrana veřejných zájmů, tak měla byste nějaký názor třeba na to,

jestli nějaká verze byla lepší, horší nebo možná více průchodná, méně průchodná? A co se týká vlastně toho zastávání těch veřejných zájmů?

HM: No tak v tom platném zákoně to bylo tak, že orgány s určitou odborností, takže ochraně ovzduší, přírody a tak dále. My dávali závazný stanovisko, takže k jednomu rozhodnutí stavebnímu bylo potřeba určitý počet, teda těch závazných stanovisek a byla závazná v tom směru, že v případě nesouhlasu se to prostě nemohlo povolit, což je strašně zdlouhavý a samozřejmě konfliktní, kolizní, ale asi to bylo schopný zajistit teda ochranu veřejných zájmů právě na na různých složkách, teda životního prostředí. Takže jako je možné uvažovat, jestli vydávání závazných stanovisek se dalo nějakým způsobem vyladit nebo zjednodušit, nebo zefektivnit, ale ta závaznost a to, že ten orgán, který to vydává vlastně jeho poslání, je chránit ten daný zájem. To tam považuju za naprosto stěžejní a myslím, že to je správně, že ten orgán tam má vlastně to právo veta, řekněme. Pokud se můžeme spolehnout, že to opravdu na základě odborných poznatků vydá, teda podle svých nejlepšího vědomí a svědomí řekněme.

TS: Jasně, jestli můžu jenom doplnit, tak vlastně on ten vývoj šel tak, že jakoby ty ty složkové procesy původně běhaly na povolení a vlastně se zavedením toho závazného stanoviska to dostalo jako integrovalo do toho procesu stavebního zákona do těch teda územně-rozhodovacích procesů, což je už vlastně ten posun k té integraci jo a teďka, já si myslím, že to MMR prostě jako trošku tápe a hledá, jak to dál zrychlit, jak to dál udělat trošku snazší, ale snazší jakoby na úkor těch toho vstupu těch dotčených orgánů.

TS: Jo, ale já si myslím, že ty nástroje máme jo že nový stavební zákon, netroufám si hodnotit jako politický záměr, jo, ale máme tam i tu reformu té jakoby té institucionální jo a to je, to je velká věc, která, kterou řada lidí jako kritizuje paralelně s tou změnou v těch dotčených zájmech. A teď je otázka teda, co byla fakt ta prioritita jakoby politická, a to já si netroufám v tomhleto v tomhleto soudit, ale souvisí to. Ono zase na druhou stranu je to vlastně velmi úzce propojený, jo. Takže, takže to jsou prostě takový otázky, kterých tady objevuju, ale jak říkala kolegyně, tak jako institut závazného stanoviska je vhodným nástrojem podle mého názoru vhodným nástrojem do těch procesů a funkčním nástrojem. A teď je otázka, jestli jakoby ta délka procesu je daná tím, že je taková nejistota, kolik podkladových materiálů musí ten žadatel podat, než mu to ten dotčený orgán vydá, nebo do jaké míry můžete dotčený orgán chtít stále více podkladů jo, kdy bude jako spokojený s tím, že vůbec zahájí ten proces vydání toho závazného stanoviska, nevíme, jestli novelizace z roku 2020, účinná od 1. 1. 2021 zase ta závazná stanoviska trochu změnila. Ta fiktivní fikce vydání závazného stanoviska. Známe jako účinnost, známe efekt. Tady toho tady ta změny. My známe, ale máme nový stavební zákon, který to zase úplně převrací.

HM: Určitě jste viděla záznam z poslanecké sněmovny, kde zrovna pan Štech a řada dalších jako tu reformu vnímali velmi kriticky, protože my tady tvoříme něco od těch 90. let. Postupně se to jakoby osekává, zrušili jsme okresy s tímhle jako vlastně důsledků, to byl problém. Teď máme teda, myslím si, že relativně dobře nastavený jedničkové i dvojkové trojkové obce plus kraje a je to systém funkční a my zase to budeme teďka měnit, jo, a to je ta nejistota tady v tom je tak obrovská, že to jednak jako v té institucionální rovině může být problém, a pak samozřejmě v těch veřejných zájmech, který vůbec nevíme, co se jakoby s tím stane.

MV: Děkuju děkuju přes ty jste mi nahrála na další otázku. Pprotože já bych se od toho chtěla odpíchnout vlastně k té koncepci vlastně. Jestli vůbec máte nějakou nějaký názor na to, jak se tvořila vůbec ta koncepce jako celého tohoto nového systému. Jestli vůbec vlastně ti zástupci, kteří hájí právě ty veřejné zájmy, byli přizváni k uvažování o téhle jako revoluční koncepci ještě předtím, než vůbec nějakým způsobem teda byla navržena ve věcném záměru a uskutečňovaná, protože ta změna je naprosto obrovská a vlastně z hlediska takhle rozsáhlý legislativy se mi zdá, že jako je, jak bych to řekla, vlastně jako vstupuje do do do té praxe ve velmi krátkém časovém horizontu. Právě protože od 90. let se ten ten zákon o územním plánování a stavebním řádu pořád vyvíjí a vlastně ty úseky těch revolučních změn jsou strašně krátké. Ttakže by mě vůbec zajímalo, jestli jste třeba vy nebo vaši kolegové z řad ochrany zájmu na životní prostředí byl bez přizvání k uvažování o takhle revoluční změně, jakou se potom ubíral ten zákon.

HM: Pokud je mi známo, tak jsme nebyli k ničemu přizváni. Ani nevím, že by něco, že by byly nějaké jednání třeba v době, kdy se začal připravovat věcný záměr. Vždycky se připravuje nejdřív věcný záměr. To je právě ta koncepce, jak říkáte, kde se mají vytyčit ty základní směry, ty nové úpravy. A já mám za to, jestli si dobře vzpomínám, že tohle celé proběhlo velmi rychle a bez nějakých větších diskuzí. A dokonce třeba to, že to bylo zadáno Hospodářský komoře tím takzvaným memorandem to pak vytáhl někdo jako informaci až jako zpětně, že se to jakoby zjistilo. Ale i vlastně ta rychlost je na pováženou, protože já nevím, třeba občanský zákoník se připravoval 10 let nebo tak nějak a vlastně stavební zákon, který přináší takhle zásadní změny, tak asi, aby to byl zákon, na který mi řekneme společenská shoda, což by takovýhle zákon takového významu a dopadu asi měl být, tak myslím, že tomu teda tak nebylo a výsledek tomu odpovídá, že ta společenská shoda na tom rozhodně není.

MV: To jsem se přesně dál chtěla zeptat. Teď to trošičku odskočím. Možná do nějaké sféry jako představ a je mi jasný, že prostě je právo a realita je trošku jako odlišná, odlišná rovina. Nicméně právě proto, že ten zákon podle mě potřeboval mnohem víc času na to, aby tam mohli být vyjednány všechny zájmy, aby tam mohla být nějakým způsobem jako odzkoušená aspoň jako v nějaký jako v nějakých představách ta ta funkce všech těch nových procesů, jestli by třeba nebylo zajímavé do budoucna jako přemýšlet o nějakých, a teď se omlouvám za zcela jako nevědecký termín, ale o nějakých kulatých stolech, o nějakých vlastně jako vůbec při přípravách, ještě než se začne tvořit ten věcný záměr, aby už ten věcný záměr nějakým způsobem dával smysl, jestli byste vlastně nějakou takovouhle třeba cestou si dokázali představit spolupráci na takhle zásadních jako legislativních krocích.

HM: Určitě ano! Já právě si myslím, že si tady dá využít ta zkušenost tvorby občanského zákoníku, i když to bylo hodně otevřený a myslím, že tam právě vznikla, nevím, jestli se to jmenovalo pracovní skupina nebo kolegium, a to byla poměrně široká skupina odborníků, který se scházeli možná několik let a vlastně postupně připravovali tu koncepci jo. A i když nakonec taky ten občanský zákoník nebyl teda přijat jako jednomyslně všemi, to nebyl, tak přesto tam něco takového proběhlo a jakoby to zvyšuje pak legitimitu takového zákona. Kdežto, když si vezmeme stavební zákon, tak ten naopak působí, jako že byl protlačený vyloženě na sílu jednou skupinou řekneme.

TS: Mně tam k to tomu ještě připadá. Existuje vládní prohlášení nebo vládní usnesení, kterým se schválil ten věcný záměr, takže je to jako věc vlády. Jo berme to, že ta mezirezortní spolupráce by tam měla být a v tu. Chvíli tam prostě měla být jako silná váha těch těch veřejných zájmů jo, který nemá, který nemá, jenom MŽP, ale i další resorty, kultura jo je tam mnoho složek, které do toho jsou zapojené, ale prostě to v té vládní situaci to nestačilo, jo, to je zcela jako zjevný a potom mě přesně přijde to slovo protlačení. Pak se tam jako asi už to mezitím záměr tam přesně detaily, jo, tak jste tam řekla, ta hlavní linka uděláme institucionální reformu a limitujeme dotčené zájmy jo. A nebo je zkusíme co nejvíc integrovat, abychom co nejvíce zkrátily. Takže tyhle ty dvě věci se potom tak sledovaly tak jako intenzivně, že jako mně přijde, že to nedomyšlel. Jo, přitom když se podívám, důvodová zpráva, říká: stavební zákon nově – účel hájíme veřejné zájmy. A na začátku tam se to opakuje, jo, tisíckrát, ale pak se v důvodové zprávě řekne: udržitelný rozvoj to nejsou jenom environmentální zájmy, ale nejsou jako vždyť nejsou ten zákon to říká, říká i teďka ten stávající stavební zákon vždyť on říká, udržitelný rozvoj, jo, ale zase stále je to vnímané jako tím úzkým pohledem, že ty environmentální orgány tam zasahují jo. A to je, to je pořád dokola. Takže pak ten cíl jako z toho vyplývá, že ten cíl není tak jak je jako popsáný, ale že je prostě někde jinde, že je v tom jako oslabování. A ještě já se vrátím na začátek jako pardon, ale k té délce. Jo, to je taky tak hrozně relativní pojem, protože jedna věc je, však chceme budovat dálnice a tam je spousta. Jednak v té délce je tam spousta jako různých zájmů, ať už soukromých, tak veřejných. Jo, není to jenom o jakoby do činnosti nějakých aspektů veřejného práva a ta délka je tam samozřejmě úplně jiná, než když potom řeším jako individuální stavby jako malé záměry. Jo a tohleto srovnávat prostě nejde a cosi je to jako v jednom balíčku a teď se řekne, že to trvá dlouho. Ale ono to někdy o tom je, že není ta politická jako přesvědčivost. Nemyslím jakoby, že by síla, ale jako přesvědčení o tom, že potřebujeme dělat zrovna tenhle ten záměr, jo možná kdyby ta politická reprezentace uměla líp přesvědčit veřejnost i ty ty dotčené orgány, že prostě ten zájem je převažující, tak by to třeba procházelo, ale pořád je to nějaká hra, která jako pak směřuje tady k tomu no.

MV: No za mě mi vždycky hrozně dobře nahrajete nad něco dalšího, co si chci zeptat, protože my už jsme se toho dotkli několikrát a prostě je to taková jako červená nitka celého toho zákona. Ale a jak vlastně, i když trošku tuším váš názory z těch stanovisek, co jste dávali jako komise pro životní prostředí, ale jak vlastně vnímáte vůbec to složení toho tvůrčího týmu, které potom, který měl potom na starosti tvorbu toho toho zákona? Jakým způsobem jako vnímáte, že se to promítlo do toho do toho materiálu, který vznikl. My už jsme to naznačili, ale jestli explicitně vlastně, když si o tomhle tom popovídáme, tak jak byste toho nějakým způsobem hodnotily.

HM: No já to nemůžu nazvat jinak než bezprecedentní situace, protože podle kompetenčního zákona ministerstva mají určitý teda úkoly v určitých oblastech a do toho patří i příprava návrhů předpisů. A MMR vlastně v tomhle případě tu přípravu jako svěřilo ven. Externí, teda externímu subjektu Hospodářské komoře. A tohle je teda prvek, který byl strašně moc kritizován, až jako třeba slovy privatizace legislativního procesu. Ale je v tom i ten aspekt, že to bylo teda svěřeno subjektu, který se dá počítat jakoby k jedné straně, řekněme, vyvažování těch protichůdných zájmů. A pokud tedy takovýhle subjekt připravoval ten zákon, měl na její zásadní vliv na jeho text, tak se samozřejmě dá očekávat, že ten vliv třeba využil ve svůj prospěch. A naopak ty opačné hlasy, a to můžu brát třeba nevládní organizace hájící ekologii a podobně, tak nevím o tom, že by tam měli takhle rovnocenný třeba slyšení. Jo, takže tahleta nevyváženost je hodně

problematická. A vlastně docházelo tam jako nejen teda k tý jakoby privatizaci legislativního procesu, ale v souvislosti s tím i porušování legislativních pravidel vlády během teda té přípravy. A to je další problém.

MV: No a přesně přesně to jsem o tom velmi jako přemýšlela. Jestli... Nebo takhle... Přišlo mi, že vlastně tím tímhle tím krokem zapojení Hospodářské komory byli všichni hrozně zaskočení, rozhořčení a říkala jsem si, jestli nestálo možná za to víc teda poukázat na to, že jsou v rámci té přípravy porušována tahleta, jsou porušována tahleta legislativní pravidla, aby ten proces byl zastaven, aby vlastně vůbec jednak vláda a všechny jaksi jako právní složky, ale i veřejnost měla možnost jako se zamyslet a říct si, že to je špatně, že mi vlastně přijde, že to trošičku jako prošumělo. No tak stalo se stalo, tak pak z toho ta Hospodářská komora vystoupila. Pak to teda MMR nějak jako dodělalo a vlastně se jakoby nic nestalo. Ale mě přijde, že to je strašně obrovský zásah vůbec do uvažování konstrukce a uplatňování práva jako obecně, jestli nějakým způsobem jste třeba neměli ještě víc jako touhu to nějakým způsobem jednak zveřejnit a jednak i nějakými právními kroky na tohleto konkrétní věc upozornit.

HM: Tam je otázka, jaký právní kroky by se vůbec daly použít, že jo, protože když potom nastane fáze mezirezortního připomínkového řízení, tak tam si jakoby může vyjádřit každý a komise pro životní prostředí vlastně v několika fázích se k tomu vyjadřovala opakovaně, teda kriticky a myslím, že tam zazněl i tenhle hlas jako zastavte to začněte znova. Nejsm si už jistá, protože to přece jenom už je nějakou dobu, jestli to bylo k věcnému záměru. Ale bohužel u nás je to meziresortní připomínkové řízení nastavený tak, že umožňuje jakoby se s tím vypořádat jako formálně jenom jo, jakoby ve skutečnosti, že třeba ty hlasy nejsou vyslyšené, nebo jsou jenom nějak, je tam třeba napsáno vysvětleno jo. Já nevím, jestli jste někdy viděla tu tabulku, tak vypadá jo a s tím pak už se vlastně nedá nic dělat. A pokud to ta vláda schválí a tam vlastně bylo strašně moc rozporů, ale nevím, jestli to bylo až v paragrafovaném znění, že jo? Vlastně v obou těch připomínkových řízeních k věcnému záměru i k paragrafovanému znění byly obrovsky kritické připomínky, ale přesto vlastně tím, že to ta vláda schválila, a to je vlastně další porušení pravidel, že nebyly vypořádané ty rozpory. A přesto to vláda schválila. To je něco, co se nikdy takhle nedělalo. Tak co potom co že jo? Tak vláda schválila, postupuje to dost do sněmovny.

TS: Já si myslím, že tady je obrovská odpovědnost jako vlády, jo, a když si vezmu, že by veřejnost o tom mohla vědět víc, jo, tak dobře. Mohlo se teoreticky jako víc mediálně to říct jako ono to zas je téma hrozně složitý jo že běžný občan, někdo mu řekne, no tak ten zákon chystá Hospodářská komora, tak ty důsledky si jako neuvědomí, jo, protože se řekne tak, tady se chystá tenhle zákon, tenhle tenhle a ten legislativní proces je poměrně jako složitý a jakoby lidí, kteří se zabývají stavebním zákonem jako na té odborné úrovni, a to jako vědecké nebo legislativní, tak je celkem málo. Jo, takže jako podat tohle jako nějaký palčivý problém. Určitě ano, ale myslím, že to rezonuje jenom v určitých kruzích. Jo že jakoby na tu místní úroveň těch lidí jako běžné populace to nedopadne, takže tady jako vnímám obrovskou jako jako selhání vlády. No, která prostě měla v tu chvíli jako mít sílu to zastavit. Jako nečekám, že by tam byli na to navázaný nějaký možná jo fondový věci. Jo, možná nějaké projekty, které jako mají nějaký horizont časový a je potřeba je protlačit, ale to jsem už je to napadlo předtím, jo, my máme ten stavební zákon z roku 2006. Byl několikrát novelizovaný, ty novelizace nebyly jako nějaký drobný věci. Jo, byly to velký velký jako zásahy, které měly přesně zrychlit, zjednodušit,

modernizovat ty procesy máme zákon o urychlení výstavby, jo máme jako nástroje, který by to měly zajistit, tak já se ptám, proč to nezajistí? Jo, proč musíme dělat novou obrovskou legislativu, která mění všechno od začátku, jako začínáme od nuly, když máme spoustu nástrojů, tak buď neumíme aplikovat nebo jsou udělány nějakým způsobem špatně. Jo to to je prostě otázka, která podle mě by se měla vyřešit prioritně, protože to je takový zahlcování právního řádu a zase diskuze jako my jsme mohli řešit teďka ty procesy a snažit se jako vylepšovat. Jo, snažit se je vylepšovat územní plánování, aby ta páteřní jako struktura toho procesu byla jasná. Ta ta je důležitá, jo, to je to je, aby teďka ztrácíme čas tady těm stavebním zákonem v podstatě jo.

HM: No je pravda, že když teda vrátím k postoji veřejnosti, tak já si nedělám iluze, že taková ta široká veřejnost má nějak na srdci jako zájmy ochrany životního prostředí a druhů a podobně a naopak je možný, že je ráda, když uslyší hele budete mít stavební povolení na na na váš rodinný dům za pár dní a nebudete potřebovat povolení vůbec na menší stavbu, třeba a podobně, jo, takže je možné, že naopak to mohlo rezonovat vlastně pozitivně.

TS: No to je pravda, že se jakoby tam to jakoby to, co je důležité pro ten veřejný zájem, na na těch pro ty veřejné zájmy, tak se jakoby ztrácí pro toho člověka, který je tím uživatelem toho stavebního zákona určitě.

HM: A který chce tu silnici a je mu jedno, jestli žáby někde a tak dále, jak se to vždycky tak ošklivě o tom říká, jo. Nebo chcete ten domek a nechce se starat, jestli tam nějaký habitat něco jo, takže. Tam je potom i role osvěty a takovýhleh věcí, aby to v té veřejnosti nějak víc šířilo no.

MV: Rozumím, no já teďka zase prostě, já jsem tak hrozně jako rozpolcená u tohoto toho tématu, protože jako tím, že jsem prostě tu ekologii studovala, a tak jako mě vlastně strašně mrzí, že paradoxně ty veřejné zájmy vlastně jakoby se té veřejnosti moc nedotýkaly ve smyslu, že jim neleží právě na srdci, což mi přijde, že je obrovská škoda a je to špatně. Je to špatně, protože nemůžeme si tady všechno jako zabetonovat a vystavit paneláky a silnice, ale prostě příroda a kultura jsou...

HM: Ale vlastně pak z toho vyplývá jakoby stejná poloha pro tuhle, když řekněme širokou veřejnost, která se tak nezajímá o životní prostředí a možná postoj toho MMR možná, pokud to budu nějak předjímat, že vlastně životní prostředí a jeho ochrana je něco, co překáží, co je jako něco nějaký přítěžek navíc. A co vlastně nechceme se s tím tak jako zabývat, tak to nějak tak upozadíme. Jo potom vlastně z toho vychází tenhle výsledek no.

MV: Když bychom se teda zamysleli nad tím, že toto se tedy stalo, stalo se to za určitých, teda podmínek, se kterými jako můžeme, si troufám tvrdit nesouhlasit. Nicméně stalo se, takže když bychom se podívali na to, co teda vlastně z toho vyplývá, pro veřejný zájem na ochranu přírody a krajiny a dalších těch prvků, jako jsou zvířata, jako je klima, jako je prostě tyhle věci. Tak co teda vlastně může životní prostředí jako najít v tomhle tom novém zákonu použitelného? Co teda z toho vlastně vyplývá, že může se stát pozitivního na poli té ochrany těch veřejných zájmů? Měli byste na to nějaký nějaký názor, abychom teda pro to životní prostředí vykřesali co možná nejvíc i z téhle té situace.

HM: Tohle je těžká otázka. Já si ale myslím, možná ještě se... Ještě začnu z jiné strany jo. Abychom byli objektivní, tak je zcela v diskreci státu, jaký orgány pověří čím. Takže čistě teoreticky je úplně jedno, jestli stát pověří stavební úřady nebo orgány ochrany přírody, aby hájily zájmy ochrany přírody. Jo, to je věc. Jo, tady vlastně se všichni bojí, že když to budou ty stavební úřady, že to bude průšvih. Ale jako čistě teoreticky to je jedno, protože pokud teda stát zajistí, aby tam byli úředníci, kteří tu odbornost mají. A zajistí, že opravdu budou hájit zájmy ochrany životního prostředí, přestože to jsou stavební úřady čili, že budou postupovat podle složkových předpisů podle evropských předpisů podle mezinárodních úmluv, tak čistě teoreticky to všechno může být naprosto v pořádku. Ale vlastně spíš asi ty kruhy teda, ve kterých my se pohybujeme, se bojí, že to tak nebude. Vlastně na základě asi těch dosavadních jako zkušeností. A těch jako rizik, vlastně, který tohleto přináší. Ale to jsem asi neodpověděla na tu otázku, co pozitivního se tam dalo ještě dalo vykřesat.

MV: Já ještě možná navážu, než se dostaneme teda k tomu, co z toho vybrat a pozitivního. Tak mě napadá jedna věc. Když už teda jsme se jako dostali do této situace a budeme se teda zabývat tím, že skutečně ta institucionální nějaká změna teda proběhne, bude to v gesci těch stavebních úřadů, tak mě napadá třeba nějakým způsobem úprava zkoušky odborné způsobilosti úředníků, kde by třeba byl nějaký větší důraz na to, aby byli poučení, teda i v těchletěch oblastech mnohem více než do teď právě proto, že jim de facto se jako zvětšuje ta kompetence, v rámci které mají uplatňovat ten svůj vliv. Myslíte si, že by to byla nějaká určitá jako aspoň taková jako maličká cesta, aby teda aspoň jsme měli pocit, že ty úředníci budou více poučení a budou více nějakým způsobem vhodně osvětově, osvědčeně rozhodovat i v těchto otázkách?

HM: Takhle ty otázky způsobilosti ty většinou nebo ty odborných kompetencí, to asi většinou vyplývá i z evropských předpisů. Nejsem si jistá. A neumím si představit, že by český zákon dával navíc nějakou zkoušku odborných způsobilostí. Pokud nevyplývá z evropských požadavků. Nevím, nevím o tom, jo. Tohle téma, já jsem dělala u zvířata, tam se vyloženě dávaly zkoušky tam, kde to požadovaly evropský předpisy jo. Je taky možnost tam převzít ty lidi, který seděli na těch teda orgánech odborných, tak je převzít do těch to myslím, že se tam taky diskutovalo tahle otázka a jestli ty lidi tam přejdou, nebo jak vlastně se tohle to bude řešit. Kdo to bude dělat.

MV: No já myslím, že si to taky vybavuju tuhleto otázku, na druhou stranu, pak se právě řešilo, že může dojít k nějakému odlivu úředníků, protože jedni nebudou chtít dělat víc práce, druzí zase nebudou chtít přecházet a právě zase dodělávat si ty odborné zkoušky právě v té stavební oblasti. Ale pokud si vybavuji, tak ty zkoušky jsou pro ty úředníky hlavně prostě zaměřené na na na stavební řád, na územní plánování a je samozřejmě otázka, jestli potom je tam nějaká legislativní cesta, jak tam třeba dodat tohleto téma.

HM: Ale pokud ten úředník bude rozhodovat podle zákona 114/1992 Sb., tak podle mě musí splňovat nějaké požadavky teda a musí mít tu odbornost a kompetenci v podle zákona 114/1992 Sb. jo a ne jenom v územním plánování.

MV: Jasně. To je jasný, že jako musí ten zákon znát, ale něco jiný, když asi tušíme, že něco jiného je vlastně ten zákon nějakým způsobem mít přečtený a rozhodovat jako ano, ne, protože to odpovídá. A něco jiného je, když vlastně ten člověk je z praxe a ví, jak ten zákon je uplatňovaný v praxi. A co to znamená, když se stane toto a toto. Takže možná jako nějaká jako větší angažovanost těch úředníků pro tyhle zájmy.

TS: Tak tady asi bude muset dojít. Teď že jo existuje ten systém té odborné způsobilosti. Ti úředníci na těch různých pozicích musí splnit v určitých časových, jako souslednosti tu svoji odbornou způsobilost. A jak se tohle zkompletuje, to jako nevím, jestli to zákonodárci jako mají nějak připravený, ale asi by těžko mohl dělat agendu, když už teda bude orgán ochrany přírody pod stavebním úřadem. Ten jakoby člověk, tak ten úředník asi bude muset mít jakoby splněnou odbornou způsobilost, takže takže ten ten systém se podle mě měnit nebude, jenom se nějakým způsobem bude muset propojit a jestli bude zároveň jako stavebním úřadem. Jo že to bude fakt jako jeden člověk, který, který vyhodnotí jako integrované povolení.

HM: No ale tam jede ještě o jinou otázku. Tam vlastně, i kdyby tam seděl pod stavebním úřadem odborník, který bude mít zelený srdce, nebo jak to mám říct, a bude to krásně, jako to odůvodní všechno a že to tak třeba nemá se povolit a podobně, tak je otázka, kdo bude nad ním v tom stavebním úřadě a tím, že to je jeden úřad, tak vlastně tam nemusí proběhnout ani nějaký transparentní jako vyhodnocení nebo odůvodnění té věci. Jo, takže čistě teoreticky ten nadřízený úředník může shodit ze stolu to krásný třeba odvodnění, když by už nastalo a může pak vlastně prosadit to řešení, teda, který není jako nebo, který je v neprospěch ochrany životního prostředí.

TS: Mě na tom ještě k tomu oslabení zajímala teda otázka těch odvolacích procesů, protože teďka vlastně závazné stanovisko se řeší v rámci odvolání a v tuhle chvíli tam nic takového nebude.

HM: Tam vlastně nic takového nebude.

TS: A bude nadřízený orgán jenom stavební, to znamená až k tomu nejvyššímu stavebnímu úřadu.

HM: Tam potom jediné, co je teda pro mě v tom jako pozitivní, snad, je role soudů. Jo a tam vlastně i ten třeba nejvyšší správní soud dával taky opakovaně připomínky k tomu návrhu. A vlastně to vyjádření vyznělo ve smyslu, že celý tohle údajné zrychlení a zjednodušení může být ve výsledku kontraproduktivní pro ty stavebníky. Protože pokud budeme mít nastavený přezkum soudní přezkum správních rozhodnutí, tak jak je dosud, což doufáme, že budeme míň, tak vlastně ty soudy správní to budou shazovat a budou vlastně čili celý ten proces, než dojde až do potvrzení konečného, tak může vlastně ve výsledku taky trvat strašně dlouho. No, takže si možná nepomůžou a tam právě potom ty argumenty, že něco třeba nebylo zohledněný, nebo to nebylo v souladu se zákonem 114/1992 Sb.. Nebylo to odůvodněný. Tak to potom hraje roli, že jo pro zrušení toho povolení třeba.

TS: Třeba tohle přesně moment, na který se tlačí jako už už se několikrát na to tlačilo v rámci jako změny legislativy environmentální, tak vlastně tím, že čím víc lituji účast veřejnosti na tom prvním stupni, nebo prostě v těch v těch počátcích, tak tím víc se mi to dostane na ten konec. A pak samozřejmě, někdy to může být pozdě, jo, protože ty akce se realizují jo, ale vlastně já to já tomu nepomáhám, protože procesně mi to na konci se mi to vrátí a na celý začátek, kdybych to nechala fungovat a nechala tam ten místní názor, jo může být hrozně důležitý, jo tam jsou prostě ty. Žádný člověk neví všechno, a čím víc těch hlasů tam má, tak samozřejmě ono to složitě a je to nepohodlné, ale je to i možná o nějakém zvyku. Jo, čím víc si to sedne, čím víc se to nechá jakoby

legitimizovat nebo jakoby usadit ta situace, tak si zvykne jak úředník, tak člověk a prostě se ty ty vztahy jako vyrovnají. Aspoň si to myslím, že to tak může fungovat ne vždycky jo, ono zas něco jiného teorie a něco jiného realita, ale může se to vyřešit v tom odvolacím řízení. A to jsou prostě otázky, které mají význam přesně ten přesun jako k těm soudům není dobře.

MV: To to mě přesně přesně k tomu napadá, když bychom proti sobě postavili vlastně nějakou určitou jako formu centralizace, kterou chce jít vlastně ten nový zákon a nějakou formu subsidiarity, kterou jako cítím, že vlastně.

To jako bylo hlavní pro ten pro ten nebo současně ještě platný, ale de facto už starý stavební zákon, že prostě si myslím, že věci by se měly řešit v čase a místě svého vzniku AI. Ten úředník, který zná to, jaksi okolí zná, prostě tu situaci, tak si myslím, že to může fungovat jako ve výsledku mnohem lépe, než když prostě bude rozhodovat někdo o 300km jinde na vlastně na základě pouze té legislativy. Já samozřejmě rozumím, že my si to legislativou musíme řídit, ale.

Takový ten jako duch toho zákona a toho, co proč jako dělám, vidím to v té své krajině, v tom svém sousedství, tak jako můžu to mnohem jako nějak líp pochopit tu situaci, než když to budu mít jenom na papíře.

A jenom rozhodovat podle toho paragrafového znění, tak si vlastně myslím, že se okrademe IO to jako o tu znalost prostě těch místních poměr 1 z argumentů, jestli byla podjatost jo, taky byl 1 důvod, že čím je to zase jakoby níž, tím víc tam může fungovat to riziko té podjatosti ale zase máme na to určité nástroje, který který, který by to měly řešit a řeší, takže.

Jako jde i proti tomu argumentovat.

Takže když se vrátím vlastně k tomu zpátky, myslíte, že byste našli přeci jenom něco jako pozitivního, ať už ve vztahu, teda k nějakým KK obsahu zákona 114 nebo 17, nebo ve smyslu těch evropských jako úmluv a je jich jako integrace těch jejich jejich jako zájmů v té úpravě v tom stavebním zákoně. Našli byste tam jako něco? Co by teda?

Bylo jako pozitivní pro pro to hájení toho veřejného zájmu na ochranu přírody krajiny.

Nebo něco, aspoň když už ne třeba pozitivního, tak spíš třeba aspoň jako zajímavý nápad cestu třeba, která, kdyby se rozvedla v rámci novelizace, tak by mohla být přínosem, nebo abychom vlastně když už tou legislativou musíme fungovat, tak jestli je tam aspoň něco, co to přineslo jako pozitivního na. Teda pořád doufám, že s ní nebudeme muset fungovat s tou legislativou, i když je to otázka, jo, já spíš vidím ty naděje jako.

Venku jo já vidím teda v evropské legislativě v těch mechanismech, protože když tady nastane něco, při čem budeme porušovat prostě evropský směrnice a ruskou úmluvu, tak jako se snad rozběhnou nějaké mechanismy, které dají nějakou zpětnou vazbu. Samozřejmě to všechno trvá hrozně dlouho, ale no a 2 naději vidím v těch správních soudech, teda no ale jako uvnitř toho, co vzniklo já tam jako úplně nic moc pozitivního nevidím.

A stejně tak v té chystané novelizaci. Ona jí o ní asi málo informací. Jo, ale to, co jsem si našla, tak nejdřív oni chtějí odložit. Vlastně to vznik asi tý stavební správy. Já jsem to nečetla do detailu, ale.

To, co mě tady úplně jako nezní. Pozitivně odkladem, se získá čas na přípravu věcné novely, která bude obsahovat změny, na kterých existuje politická shoda.

A to mi teda připadá, že je možná málo.

Rozumím no enn.

Já teďka nevím, kterým směrem se úplně vydat. Jestli už jako tu novelu, protože mě.

Mě by vlastně možná ještě zajímalo a jako pořád by mě hrozně potěšilo, kdybysme na tom přeci jenom jako něco našli, jako že to nebylo zbůhdarma strávený jako čas AA tak tak třeba vidíte aspoň nějakou maličkou změnu v tom přístupu ve chvíli, kdy se z toho tvůrčího týmu teda nějakým způsobem byla vyřazena ta hospodářská komora, nebo aspoň teda oficiálně to prostě zase zpátky převzalo to MRA třeba v tu chvíli. Změnilo se pro vás něco, že aspoň nějak dostáli ty?

Vaše připomínky nějakého jako cíle, nebo aspoň byly vyslyšeny zahrnuty? Víc se tam projevila nějaká jako diskuze. Když už se to dostalo na tu jako tradiční půdu, teda přípravy toho toho materiálu. Legislativně to strašně líto, ale já myslím odpovědět, že ne, protože vlastně naše pozice v tom nebo moje, teda 0 osobně. Já jsem se zúčastnila několika akcí, k tomu psala jsem ty, připravovala jsem připomínky komise, psali jsme k tomu na našem webu, psali jsme ty připomínky vlastně v tom meziresortním připomínkovým. Dokonce jsme v 1 fázi psa, já jsem psala poslancům.

Aby to neschvalovali, když to senát odmítl, tak potom vlastně aby aby to nepřehlasovala, dávali jo, takže a veškerý tyhle snahy? Připravili jsme pro pana štecha taky materiál, s kterým pak vystupoval v senátu myslí.

A veškerý tyhle snahy vyzněly jako naprázdno, jo, takže já jsem spíš jako strašně zklamaná z toho celého.

K tomu mě napadlo ještě vlastně 1 věc, protože teda já hlavně se zabývám jednak ochranou, teda se stává mým zájmu na ochranu přírody krajiny a památek. Tak mě třeba by ještě zajímalo. Samozřejmě, že váš jako Gebauer je jasnej, ale třeba, protože občas ta ekologii.

Jé a životní prostředí je v Čechách takový občas třaskavé téma. Jestli třeba máte nějakou zprávu o tom, že by památky na tom byly jako lépe z hlediska jako uplatňování těch svých připomínek, protože každý vidí ty staré hrady a zámky, a tak, jako teď si to idealizují. Samozřejmě, že to tak není, ale jako přišlo by vám, že třeba aspoň oni s trošičku se teda z toho jako vykřesali víc než ty otěže oni uháněli ty závazný stanoviska terezo neví, než nemám.

Já totiž tam se v 1 fázi a já teď opravdu nevím, to je potřeba ověřit. Jak to nakonec dopadlo v tom finálním znění? Ale já mám pocit, že zrovna památkáři si prosadili. Nevím jak.

Že vlastně získali lepší jako podmínky než životní prostředí. Myslím, jakým způsobem, že by zůstaly. Myslím, že zůstali organizačním. Zůstali, že to je jediná taková hasiči taky nejsem si jistá, jinak by to nebylo, že jediná cesta je, že zůstanu mimo a budu mít závazné stanovisko. Ale já mám pocit, mám jako pocit, fakt to nevím, jistě je potřeba to ověřit, že jim zůstalo závazné stanovisko.

Tak aspoň něco, co památky a.

Na 2 stranu asi.

Asi bychom ještě nějakým způsobem měli postihnout toho.

Toho konkrétního človíčka, který se třeba pustí do teda nějakého stavebního záměru, už jsme tady řekli, že je obrovsky ne jakoby nesouměřitelné řešit liniové stavby elektrárnu a rodinný domek. Ale když bychom se jako podívali na na ty soukromé zájmy ve smyslu, teda nějakého konkrétního člověka, ne úplně jako developera, přišlo by vám jenom jako z legislativního pohledu právníckého pohledu, že pro takovéhle lidi se skutečně jako něco.

Změní s lepší, teda změni určitě, ale jestli aspoň někomu může být jako ten zákon jako vhod, nebo jako nějakým způsobem, nemyslím teďka nutně developerům, že si nahrabou jakoby více, ale teda nějakému soukromníkovi, který skutečně nebude muset oběhat. Všechny ty úřady si aspoň tam.

Jako je to nějakým způsobem, teda jako zlepšení? Tam myslím, že asi jo, protože já myslím, že opravdu to ta žádost o stavební povolení v případě nějakých malých, teda staveb, že to asi opravdu asi opravdu bude rychlejší a jednodušší.

A že se ti možná sníží nějaká možná z administrativní zátěž, která možná byla nadbytečná, protože když bych to teda vzala z tý z toho pohledu toho obyčejného žadatele, tak my jsme třeba žádali, abychom si mohli oplotit pozemek.

Ale to bylo tak tak neskutečný, co jsme kvůli tomu museli absolvovat úplně jednoduché oplocení tam nešlo o nic jinýho jo? Takže jako z tohohle pohledu, pokud tohle by se zjednodušilo, tak tak, tak jo, to by bylo fajn.

Tak aspoň aspoň něco a možná ještě my už jsme to trošičku zmínili, ale přece jenom bych se ještě chtěla zeptat na to, protože samozřejmě ve chvíli, kdy vstoupí v platnost tenhle zákon, tak se musí upravit i ty zákony na něj jako nějak s ním jako související. Takže jako určitě se musí vlastně novelizovat jak 100 čtrnáctka, tak asi zákon 17 o životním prostředí a.

AAA další jako další právní předpisy a.

Máte nějaký názor na to, jak se vlastně?

Ty změny v těchhle složkových zákonech jako.

Dotknout té praxe, jestli vlastně teda jako abych se vyjádřila nějakým způsobem jasněji, a když se budou muset tyhle ty zákony upravit, jestli?

To nebude vlastně ještě ještě horší, že protože ten stavební zákon s sebou jako nese velký jako útlum těch zájmů, a když ještě se na základě něj budou muset změnit ty složkové zákony, si teda i tím se ztrácí další jako možná síla a oni už jsou asi změněný, ne tím změnovým zákonem. Já myslím, že další novelizace navazující už se nemusejí dělat, že to už jako je, to je vlastně to, kdo, když si vezmu ten stavební zákon, tak ten má jakoby tu základní kostru, ale ty změny vlastně postavení těch dotčených orgánů, tak určují v podstatě jakoby už ty změnové už ty změny těch té složkové legislativy.

Které jsou k tomu jakoby kompatibilní a ty se možná to někde přesáhlo i dál? Jo, třeba v tom ZPF, tak tam máme změnu, která, která jako není úplně nutná kvůli jako změně té struktury, nebo prostě toho systému toho stavebního zákona, ale zase je týká se něčeho jiného, tak je možné, že v těch složkách se změnilo něco dalšího. Jo, ale jakoby ta základní návaznost už je nastavená. Teďka tohle mě přesně zajímalo, jestli vlastně, samozřejmě že ty ty ty změny jako v těch složkových zákonech jsou prostě dané tou strukturou. Ale jestli teda?

I jako nějaké další návazné změny, který by se třeba měnily v těch zákonech, jestli jako mají nějaký jako zásadní vliv, teda na to zastávání těch zájmů, jestli jako ve chvíli, kdy právě se vám tam stane třeba změna UZP to jestli?

Jo, jako je to směrem k lepšímu směrem k horšímu, nebo je to směrem jako jinak k nějaké jako nové cestě, která může být nějakou jako cestou novou nápadem?

Asi taková, jako bych to viděla, jestli nebo deze jako nebo máte.

Pocit, že to šlo jako krize jenom těm formálním věcem souvisejícím v té s tou strukturou kaple. Já myslím, že tam vlastně ty změny se dotkly jenom těch institucionálních a procesních věcí. Podle mě v zásadě ne, protože oni nemůžou asi úplně šáhnout do úrovně ochrany životního prostředí, jak je třeba nastavená v evropských směrnících. Oni nám třeba nemůžou jít proti tomu, to by asi nešlo a tam jde vlastně pak o to, jak to budou realizov.

Od teda pak v praxi podle těch zákonů a úplně si neumím představit, když tam nastane ta dvojkolejnost, že všechno, co se týká staveb, že si vezmou stavební úřady, tak co vlastně zbyde těm orgánům ochrany přírody? To bylo takový sirotci jako.

Tak, protože IZ toho vlastně zbyde podle mě hrozně málo, co jde mimo sami ještě u toho třeba úhrady přírody nám se určitě bude rozlišovat, že ho chráněný území a nebo jako zvláště chráněná území. A ty ostatní plocha přitom jako důraz je jenom zejména tu zvláště chráněnou, a ta ostatní se pomíjí. Přitom to je jako plocha, která to, co bude taky ochranu jo z té tu obecnou jo. Takže ale já si myslím, že další změny se nepředpokládá. Já se spíš myslel, že tam občas je nějaký přílepek jo, který se tam dostal i kromě toho, že jsme přizpůsobovali ty složkové předpisy tomu stavebnímu zákonu.

Tak tam může být nějaký přílepek, ale nemám přesný přehled. Myslím si, že zrovna to ZP je takový jakoby přílepek, který.

Trochu jako myslím, teda ne v té institucionální změně, ale v tom doplnění, jak jsme se o tom bavili, že co máš na mysli? Tam toho totiž bylo navrhováno několik a já

si nepamatuju, co z toho pak zemědělského půdního fondu je změna, že se musí při vždycky zohledňovat adaptace po vodní poměry nebo něco na ten způsob to taky přesně nevím jo, ale ta změna, která byla přijata v souvislosti s tím stavebním zákonem a trochu navazuje na úkoly cíle, ale nebylo to jako nebylo to jako ten primární účel podle mě té té změny.

Já jsem úplně fond.

No to právě jste mi nahrála teďka na to, že vlastně tím těm jednotlivým složkám vlastně toho zbyly strašně málo a jednak toho, co by dělali a jednak hlavně jak by to jako uplatňovali, protože nebude skrz co to vlastně jako uplatnit se mi zdá, že vlastně potom.

Ted' hrozně bych nerada, aby to tak bylo, ale že to bude takový jako pro forma. Máme tady sice jako orgány na ochranu památek, orgány na ochranu přírody a krajiny, ale vlastně jako.

Nemají možnost se projevit nějakým zásadnějším způsobem, což mě vede k tomu, jestli vidíte.

Třeba možná nějakou cestu přes nevládní organizace přes spolupráci s nimi AII. Vlastně i to jejich zapojování, že jo, do toho procesu třeba.

Územního plánování nebo umístování staveb se jako nějakým způsobem změnilo nebo docela zásadním způsobem se změnilo, ale jestli třeba.

Tahle cesta přes tu spolupráci s veřejností jakoby byla nějakou cestou, aspoň jak teda jako pro prohloubit nebo zintenzivnit prostě ten dopad té ochrany.

Ty ze zastávání těch veřejných zájmů.

Ted' nevím, jestli myslíte spolupráce, jak koho s nevládními myslím orgánů na.

V ochranu životního prostředí nebo přírody a krajiny s nevládními ekologickými organizacemi.

V rámci třeba vstupování do procesu v umístování staveb nebo změny územního plánu. Úplně nevím. Jako že, že by jako táhli pomyslně za 1 provaz takovýho něco, ale já myslím, že ty nástroje tam úplně.

Na to nejsou nastavené, jo tam, kde se podle mě tam, kde se dostane veřejnost, včetně teda té zainteresované veřejnosti, což můžou být nevládní organizace tam, kde se dostane do toho procesu, tak samozřejmě to může být jako ve prospěch toho veřejné konkrétního veřejného zájmu a může tam jakoby participovat, když už tam nebude moc participovat, jakoby ta jádrová ochrana jako česká do původního, tak to možná ano, jo, ale je, že bych tomu přikládal nějakou systémovou váhu. Jo, to mě to mě jako zajímalo, jestli prostě.

Nějakým způsobem, když už to je tak jak to je, tak jestli jste jako máte v hlavě, třeba prostě nějaký cesty, jaký má jiný, má zase se snažit jako jít byt'. Třeba nejsou právě

legislativně upravený, buď ještě nebo vůbec se ani jako nezvažovali, ale jestli máte jako nějaký nápad, jakou jinou cestou prostě nerezignovat na to na to oslabení té té síly, jako které ten ten zákon přináší.

Osobně přes ty nevládky jako oni nemají prostor zase úplně všude. Jo a zas by to nemělo být jenom jako s.

Ta účast by měla být založena na nějakém obsahu nejenom formální jo a zase by to mohlo sklouzávat, když na to budu tláčit jako tláčit na pilu v uvozovkách. Tak to může sklouzávat k nějakému formálnímu účastenství, který v důsledku nemusí asi nic přinést. No a tam si myslím, že nevládky, nebo jak já to vnímám, tak v posledních letech jako jejich hlas je podle mě víc a víc slyšet a oni jsou jakoby profesionálnější a jako hodně intenzivně se tomu věnujou a nevím, jestli ještě to může růst dále, jako kam by to dal. Rostlo, jo mně přijde, že toho dělají strašně moc.

Jakoby v té účasti, no ale vůbec jako že se účastní přípravy, zákon mluví, jako hodně se vyjadřují, hodně jsou slyšet, takže nevím to a doufám, že nějaký limit, jo to nemůže růst donekonečna.

Rozumím, no mě šlo přesně přesně jako o to, že ještě jako 1 téma, který tady máme, když už teda jsme nějakým způsobem jako probrali orgány, probrali jsme nějak jako kdo se teda účastnil na tom zákonu, jak jsou v tom zakomponované ti konkrétní stavebníci, tak vlastně ta ta.

Forma účasti veřejnosti, jako jestli tam právě pocítujete, že?

Ten zákon samozřejmě proměnil tu tu možnost zapojení do těch procesů, že jo? Je tam nějakým způsobem daný, že ty nevládky třeba musejí mít teda činnost za zase jako za stávající ochranu. Těch těch zájmů musí mít nějaký určitý počet členů a tak dále. Ale myslíte si, že to je?

Jako stále silná, teda jako silný hlas, který může zaznívat v těch rozhodovacích procesech, nebo si nebo máte pocit, že i ten zákon i tohle to nějakým způsobem potlačuje s tím, že na novela, která byla 2. 18.

A, která zásadně omezila účast veřejnosti.

Vlastně mimo navazující řízení říkám tohle you no, no jakože na ty jo a tahleta novela, tak jak tam teda byla prosazena, že je, že platí furt ve stejné podobě dál? Já si myslím, že tam se nic nezměnilo. Čili ta účast, která byla strašně omezená, to všichni kritizovali, tak vlastně se teď myslím, ani nezvětšil, ani nezmenšila dál, takže to zůstává furt jako stejně špatný. Když to takhle řekl, jo stejně špatný.

Já taky nevím konkrétní ustanovení jak je účast účinnosti v tom územním řízení nebo v tom novém řízení, tam neznám jako před tím. Za co to bylo zástupce veřejnosti nebo něco něco tam je územním plánování v území? Já to jsme my jsme to někde popisovali, jsou ale no teď to nebudu hledat, ale to se dá snadno.

Hledám, takže celkově jako ta situace je jako neutěšená, ale já zase znova chci zopakovat, protože to je strašně důležité, že ty úředníci těch stavebních úřadů teoreticky

budou rozhodovat podle stejných ustanovení, jako by rozhodovaly ty úředníci toho orgánu, ochranu ochrany přírody. Třeba, takže čistě teoreticky by to mělo jako vyjít na stejno. Ten výsledek by měl vypadnout stejný teoretický jo, tohle je potřeba si pořád uvědomovat, jo, nebrat to jako.

Jo my vlastně pořád předjímáme, že budou nakloněny 1 straně jo, takhle.

Rozumím, no, tak mě by asi ještě zajímaly 2 otázky a to 1 z nich je. Už jsme se tady toho několikrát zatkli, že vlastně nevíme, jak bude ta, jak bude ten nový zákon jako fungovat, ale přes to asi explicitně se na to ještě 1 jako zeptám, jakou vidíte praxi toho zákona, jestli asi IV tom smyslu, jestli prostě právě nebyl vymyšlenej zbytečně obrovskej jako kolos, který vlastně vůbec nebude fungovat.

Nebo jestli jako vidíte, že ano, ta struktura je prostě zvláštní, představovali, kdybysme si jí třeba jinak, ale jako mohlo by se to rozběhnout tuhle cestou, jakoby jako vidíte prostě praxi jako uplatňování té té legislativy, jestli je to nějaká jako funkční cesta vůbec.

Nebo vlastně jsme se jenom tady vymysleli za hrozně peněz a krátký čas jako nesmysl.

To je otázka, no jako asi to by muselo nějak fungovat, kdyby to zůstalo v týchle podobě.

Ale to by se zase dalo říct až po nějaké době, jestli třeba opravdu se zkrátily ty řízení, jo, vlastně až by doběhly nějaké 1 rozhodnutí až k těmto správním soudům. A tam vlastně se to pak ukáže. Jo, jestli to budou všechno rušit, protože to se může stát, že jo, že ty ty ty rozhodnutí budou tak špatné, že ty správní soudy tady na tom konci po těch třeba 3 letech, nebo jak dlouho může trvat, jim to zruší a oni se zase ocitnou na začátku a tím by se ale ukázalo, že to je teda málo funkční nebo špatně funkční celý.

Tady ze strany mám pocit svazu, města, obcí nebo tady těch jako organizací. Tohohle typu tak zaznívá obava, že jako 2 3 roky, když ten institucionální systém nový naběhne, takže bude trvat, než si minimálně jo, než si, než si to sedne jo, takže to bude takový, jako že nikdo vlastně neví, co se přesně má dělat a jak to jak to realizovat, ale to je jako.

Přijátá informace. Nedokážu si to představit, ale samozřejmě jako dělej se reformy seděly, okresy se rušily, nějak to nějak si to jako asi dokáže sednout. Jo, a to přesně jak se tam promítne to obsahový, jakoby ten konkrétní veřejný zájem to nedokážeme posoudit.

To mě totiž vede, ptala jsem se na to proto, že v tuto chvíli se začíná připravovat už novela tohodle toho zákona. A právě si říkám, vy jste vlastně tady citovala, že na tom by měla být jako politická shoda, což jako prima, ale.

Začínáme připravovat novelu ve chvíli, kdy vlastně jako ten zákon ještě jako pořádně není nějaký vůči novým. Zajetej nejenom, že není v účinnosti, ale vlastně ani není jako v tý praxi reálné, abychom mohli teda si říct, co na něm funguje a co na něm nefunguje. Takže my už teď vlastně připravujeme novelu, protože tušíme, že asi fungovat nebude. AIA teprv teď na něm budeme hledat nějakou jako schodu? Jo, tak mě to přijde takový trošku jako zvláštní a asi by byla moje otázka 1 z posledních.

Na to.

Jak byste si jako představovali, že by se mělo naložit s tou novelou jako ve smyslu, že bychom to teda vzali za dobrý konec? AA pokusili bychom se jako zástupci všech různých zájmů, teda si sednout a vymyslet jako teda kvalitní novelu nebo já. Myslím, že by se mělo začít od začátku. Já si neumím představit novelu a hlavně když tady čtu, že se bude připravovat to, na čem je shoda, ale ona není skoro na ničem, vždyť to jsme viděli. V průběhu toho tam byly asi 3 paralelní komplexní pozměňovací návrhy, což znamená, že nějaký subjekt předložil celý zákon.

Ve svém znění, jo, takže teď byly nějaké 3 vedle sebe?

Naprostě zásadně odlišný, takže pokud jsou tam silné aktéři, který mají úplně jinou představu, tak to, na čem by byla napříč politická shoda? Co by to teda vlastně bylo? Jo, takže za téhle situace myslet přijde lepší nechat ten zákon, který platí teď a začít úplně od začátku, prostě to zrušit ten nový zákon. Je to strašný, teda jo, ale jako potom dělat novelu, jak říkáte k něčemu, co ještě nezačalo fungovat to jako court kov jo a celý to, co bylo s kocourkov prostě.

Rozumím no a?

Myslíte si, že?

To má jako naději vůbec tenhle názor jako projít a že by mohl být reálný, že zrušili se, že se to zrušila. Bojím, že právě politicky to bude hrozně náročný, aby aby se to celé zastavilo, já si dokážu představit třeba odkládání účinnosti až do nekonečna. Jo, to mi přijde taková jakoby. Zároveň se bojím toho, že tam budou investice do té přípravy. Jo a že pak už se řekne, že už teďka to opravdu nejde, protože už se investovalo jako do přípravy toho nového systému. Ale já si jako moc si nedokážu představit, že řeknou, že to končí. Jo, jako.

Přijde mi to lepší, ale přijde mi to politicky velmi, že to je nerealistický. Nevím, nedokážu, ale v situaci, kdy se na to jednomyslně zamítnul, jo tam je prostě úplně vidět. Tam bije do očí ta neshoda, jo.

Tak třeba vláda překvapí, že k tomu přistoupí. Takhle nemůžeme. No právě v tom, co vydal bartoš, to byl to jsem četla z toho, jo, no.

No k tomu je docela novela, která bude obsahovat změny, na kterých existuje politická shoda. K tomu mě napadá 1 otázka, která asi už trošku by byla jako možná i mimo, ale.

Z vaší jako praxe právníký teďka, protože.

Mě vlastně, protože se nějakým způsobem zapojená nevím do zastupitelstva nějakých komisí a vlastně mě trošičku, které jako srdce, že vlastně furt se tady přemýšlí v horizontu politických mandátů a mě vlastně přijde, že u legislativy kor u takovýhle legislativy vlastně vůbec nelze přemýšlet v horizontu jako čtyřlet. To je, to je vlastně jako nic. Takže jestli máte na tohleto jako nějaký názor, nebo jestli se vám třeba daří v jiných oblastech jako zastávat té té ten.

Ale ten pohled, jestli vůbec takový jako máte a jestli by třeba nestálo za to zapřemýšlet IO tom, že ano? Pan bartoš, třeba tady 4 roky bude hledat shodu, ale zaprvý možná vůbec

nenajde AI, kdyby ji našel, tak za 4 roky bude nějaká úplně jiná shoda na úplně o něčem jiném, jako protože bude nová vláda. Takže jestli jako?

Uvažujete nějak nad nad těmihle otázkami, nebo my nad nimi uvažujeme v souvislosti s klimatem, protože to je přesně příklad té otázky, kde naprosto to čtyřleté období je úplně nerelevantní. Tady by se měli plánovat věci, který jsou v horizontu desítek let.

A je strašně obtížný, protože to můžou být nepopulární zásahy opatření.

A to.

Nevím jak se to moc dá vztáhnout na ten stavební zákon, ale když jsou prostě nepopulární kroky, který ale budou mít dlouhodobě v horizontu pozitivní nějaký dopady efekty.

Tak je strašně obtížný pro jakoukoliv vládu, teda v těch čtyřletých cyklech.

To prosazovat, protože to je její politická sebevražda. Možná jo, takže vlastně je to jako na 1 stranu. Pochopitelné, že ty čtyřleté cykly fungují jakoby spíš na těch krátkodobých prioritách.

Ale zároveň je to strašně špatně no.

Protože politici by měli hledat jako v uvozovkách blaho pro společnost jako v dlouhodobém horizontu a zároveň to blaho prosazovat, teda může právě obnášet ty nepopulární kroky. A to je těžký.

Dobře, tak jo, tak já vám moc děkuji za rozhovor.

Rozhovor: Ondřej Boháč, 7. 4. 2022, IPR, 9.15 – 10.20

MV: Tak a abysme to téma nějakým způsobem otevřeli, tak bych se chtěla zeptat, když byste na úvod měl nějakým způsobem shrnout celý ten proces, jak proběhl od toho roku dejme tomu 2018, 2017, dy se o tom vůbec začalo mluvit, že nový stavební zákon bude, až po jednání o obsahu věcného záměru až po do záměru až po ten závěr? Tak co vy tam vidíte z vašeho pohledu z pozice i pruh z pozice Prahy jako nějaké důležité události, milníky?

OB: Já nevím jak moc mám bejt stručnej jo.

MV: Je to zcela na vás můžete, nemusíte být.

OB: Já si myslím, že se o tom mluví daleko dýl než od roku 2018 reálně. Myslím si, že to je, že jako jsou aktéři, které vnímají, který mají pocit, že ten územní stavební zákon vůbec nebylo třeba měnit a že jako nějakým způsobem funguje. A pak jsou aktéři, kteří jsou z toho zoufalí, protože v nějakým způsobem v tom figurují, a to z různých úhlů pohledu. Jo, myslím si, že ještě třeba jako vnímat nebo co je důležité, že, nevím, jestli to je šťastný nebo nešťastný, ale u nás stavební zákon... Součástí stavebního zákona je jednak územní plánování a druhak druhak to vlastní povolování. Jsou státy, třeba Slovensko, ať nechodíme daleko, které mají dva zákony oddělené. A myslím si, že tohleto je něco, co vlastně tu debatu strašně komplikuje, protože to jsou dva úplně jiné disciplíny úplně jinými aktéry. A neštěstí toho stavebního zákona nebo té rekodifikaci, která si myslím, že je jako je potřebná a nutná, jednoznačně myslím, že to, co to tady máme jako za stavební zákon nebo za systém legislativy, v tom je opravdu jako zoufalej nefunkční model, kterej nás jako nám strašně komplikuje živo a vlastně nejsme schopni reagovat na nějaký globální výzvy, ať už je to klima nebo bydlení a podobně. Prostě my se jako ta veřejná zpráva u nás jako je zamčená je neakceschopná a prostě není schopná v rámci jednoho volebního období udělat nějaký jako podstatné změny. A teď pak se můžeme hádat o tom, jakého mají charakteru a my vůbec se jako nejsme schopni dostat do pohybu. Můžeme si říkat, kam, ale nejsme schopni dostat do pohybu ty věci někam. No a já vlastně vidím neštěstí toho stavebního tý rekodifikace z tom, že na začátku se udělala výhybka, že se řeklo územní plánování se neřeší. Řešíme jenom povolování. Bylo to samozřejmě hodně na základě tlaku Hospodářský komory jako klíčového aktéra nebo jako toho, co vlastně rozjel tu změnu. A kde prostě byl objektivně jako zcela objektivně developerský tlak, který zajímá jenom jako část toho segmentu jo a z debaty, která se která nebyla o tom, jak se má přenastavit ten systém tady veřejné správy v týhle věci, abysme se posunuli někam dál, tak se to zvrhlo jenom na debatu, o rychlosti. To téma bylo jako rychlost, potřebujeme rychle, rychle, rychle, rychle a neřešila se kvalita a neřešilo se to plánování. Jo, co třeba to, když to hrozně zjednoduším, tak já tu rovnici vnímám jako plánování plus povolování rovná se kvalita a rychlost A v důsledku třeba jako dostatek bydlení. A my jsme si to vlastně, my jsme si to zúžili hnedka na začátku. Ten ten proces jsme hnedka na začátku zúžili jenom na tu rychlost povolování. V tu chvílku se to zvrhlo na boj o stavební úřady a počty stavebních úřadů a o to, jestli jsou na malých obcích nebo nejsou a hotovo. A tím prostě ta věc jako vlastně skončila, protože teď se schválil nějaký hybrid, který povede ještě, za mě, k většímu jako průseru, no nebo průseru... Prostě jako nepřinese tu očekávanou změnu a naopak plno věcí zkomplikuje. Tak nevím, jestli to, jako kdyžtak něco se doptávejte. Já bych ale o tom mohl mluvit tři hodiny.

MV: K tomu mě asi u toho napadají dvě otázky. Jedna je. Vy, jste tady, zmínil ten čas, což mi vlastně přijde docela zajímavý. S kýmkoliv s kým mluvím, tak vždycky na ten čas přijdem, že se něco muselo udělat rychle, aby něco rychle bylo. Zároveň vy ale třeba vlastně v článku, ze setkání i s ostatními plánovači velkých měst, tak vlastně tam zmiňujete, že ta změna je potřeba rychle. To znamená, že z vašeho pohledu taky se do toho nějakým způsobem vstupuje jako s velkou motivací toho času.

OB: My potřebujeme rychle změnu, ale nepotřebujeme rychle jako ten... Ta debata byla o rychlosti toho povolení. Jo, všichni říkají, musí bejt. Prostě v Německu dostanete stavební povolení za 60 dní. Potřebujeme to samé. A to tak je to tak skutečně, že dostanete v Německu za 60 dní a je to krátký. Jenom fór je v tom, že předtím je to plánování, který trvá. Docela ten pracný proces toho plánu třeba trvá docela dlouho a někde to je rychlejší někde to je kratší a to plánování je úplně v kompetenci těch měst a obcí. My potřebujeme tu změnu relativně rychle, protože ty města objektivně jsou v situaci, a je to, vidíme to všude kolem, kdy nejsou schopný jako reagovat jo a my nemáme čas o tom vést debatu o tom, jak má vypadat územní plánování 10 let. To si myslím, že v tom jako občas fakt jako nemáme reálně kór, když jsme v situaci, kdy to je jako všude kolem nás vymyšlené mě tady to hrozně štve, že my se vlastně snažíme furt: „musíme to pořádně promyslet,“ ale to znamená tím pořádně promyslet, že neznám všechny důsledky a že nemáme dost analýz, to je jako do češtiny přeloženo. My to nechceme, jo. To je jako souboj mezi státní správou a samosprávou, a to tomu se česky říká, my to nechceme. Jako člověk nesmí naskakovat na tu veřejnou správu. Platí takový základní trik, že když chcete dobýt Mělník, tak nesmíte útočit na Mělník. Jo, to znamená, to se vždycky za téma sděleníma je něco jiného, nebo velmi často. A nedostatek analýz znamená „to nechci,“ Musíme to pořádně promyslet. Uděláme územní plánování 2030 znamená česky, nikdy a podobně. My jsme reagovali v té rychlosti na tohleto, ale jinak územní plánování není, nejde o to, aby se rychle plánovalo. Jde o to, aby ty plány byly jako, aby se rychle udělala ta změna a mohli jsme jako normálně plánovat to dneska už je. To se jako dneska to opravdu prostě není možné. V těch v těch velkých městech. A když bude dobré plánování, tak potom se můžeme dobrat k tomu, že na základě dobrého plánu může být rychlé povolení. Ale když nebude mít ten dobrý plán, tak nebude nikdy rychlý povolení. To je to, co jako my sdělujeme.

MV: Rozumím. To mě přesně vede k tomu, když vlastně úplně souhlasím, že o tom novém stavebním zákonu se mluví už jako hodně dlouho. Ještě dřív než před rokem 2017, ale vlastně v tom roku 2017, 2018 jako začaly jako velmi aktivně se ty věci řešit zejména s novou s novou vládní garniturou. A zajímalo by mě, jestli jste v rámci vymýšlení vlastně té koncepce, jak by ten nový stavební zákon měl vypadat, vy, jako IPR nebo obecně jako větší města společně třeba se SMOČRem nebo nebo s dalšíma, Sdružením místních samospráv, jestli jste do toho měli nějakou šanci vstoupit a přinést tam ten svůj pohled té praxe. My potřebujeme od toho zákona toto.

OB: Měli jsme a neměli jsme jako reálnou, ale formální. Ano, prostě nás vybídli, ať něco připomínkujeme a my jsme přišli, poslali připomínky a oni řekli, že nesouhlasí. S tímto jako skončilo.

MV: A jako měnilo se to nějakým způsobem, třeba ve chvíli, kdy teda ano věcný záměr připravovala z velké části Hospodářská komora. Někým způsobem se ukázalo, že teda takhle ne, převzalo to zpátky do gesce MMR. Vlastně ten proces jako nějakým

způsobem jel dál. Změnila se nějakým způsobem jako ta rétorika, že by vám dali víc prostoru víc opravdového prostoru?

OB: Ty města stály celou dobu stranou. Jediný, co se odehrálo, do toho vlastně do toho konceptu tý Hospodářské komory a zasáhl SMOČR, respektive premiér tehdejší premiér Babiš po jednání se SMOČRem, protože prostě tam ta změna spočívala v tom jejich jimi navrhovu, že vlastně stavební úřady budou jako nezávislí, nezávisle. A bude prostě nějaký systém stavebních úřadů. A proběhlo jednání se SMOČRem nebo ředitelem Luklem, nebo jak se jmenuje, a Babišem. A on mu řekl, že to prostě není možný, že obce chtějí stavební úřady a on na místě řekl, tak jo, pak to tak uděláme. A tím vlastně z té koncepce té Hospodářské komory vytáhl základní stavební kámen. A tak se to jako zhroutilo. Takže teď jsme v nějakém jako podivným hybridu, ale to není, to nebyl nějaký jako promyšlený tah. To je tím, že prostě pan premiér Babiš vždycky má názor toho, kdo s ním jednal jako poslední. To jako takhle on fungoval a funguje do dneška. To je věci jako jiná, tady mě na tom štve to, že myslím si, že ta o tom jsem bytostně přesvědčen, že prostě klíčovými uživateli toho zákona jsou prostě ty velké města, protože, a teď nemyslím starosta, ale teď jako taky nějaké vedení města, to je to, koho si zvolili nějaký lidi. Je to jako obecně lidé žijící ve městech a jejich reprezentace jo, protože v těch městech se o stavební zákon dneska, jestli to analyzujete, tak není problém v obci 4000 lidí vůbec žádný. Mohlo by to bejt trochu lepší, ale vlastně to, co to, co se zažívá v těch jako ta neakceschopnost a nemohoucnost v těch městech, to oni neznají. Prostě starosta obce já nevím má 2000 lidí, nebo 500 lidí, nebo 4000 lidí. To město nemá problém se stavebním zákonem má prostě to nějak. Funguje tam na takhle velkých obcích, kde prostě, které mají úřady o 20 lidech, tam se neřeší, co je přenesená působnost státní správy a co je samospráva, to funguje všechno na osobních vztazích. Tam mi Franta, ten vede úřad. A ten, kdo zná Frantu a Franta to v tom úřadě nějak jako za to, a když je problém s pozemky, tak to jsou 3 pozemky nějaký problémový, tak se s nima teď lidi potkají a hádají se o tom na zastupitelstvu, který má 11 lidí v hospodě a jde se od toho. To je jako a někde to taky... Teda to trochu jako zjednodušuju, ale to pro tohleto a teď kon máte máte těch obcích 6200 a prostě z toho 4100 je územních plánů a tohleto je prostě drtivá většina těch případů. To znamená optikou tý státní správy to funguje. Oni vždycky říkají, když to funguje jenom vy se vztekáte, tak vám dáme výjimku. Praha možná Brno, ale na to přece funguje. My máme tady 4000 dokladů, že to funguje a my říkáme takhle to není jednoduché, protože ty města jsou... V těch městech žije podstatně víc lidí, než vám se zdá pro ně optikou lidí, co chystají ten stavební zákon. Je Brno úplně stejný hráč jako Chýně? Úplně stejný. A tady tu optiku prostě nemůžete nastavit správně, když prostě se neptáte těch klíčových uživatelů, tak tak nemůžete tuto změnu nastavit správně. Prostě tam vůbec nedošlo, k jako k nějaké analýze toho, co to teda v těch městech dělá a teď stavební ruch reálně se odehrává hlavně v těch velkých městech jako 80% stavebních prací, když nepočítáme velké infrastruktury, se odehrává prostě 5 největších městech celé republiky, jo. HDP já nevím vysokoškoláci prostě všichni se do těch měst stěhují. Urbanizace prostě pořád. Teď se to se prostě furt všechno jako děje a ten stát tou velkou rychle velkoryse přehlíží, protože říká, že jste stejně fungovalo. To je, jako to je mindset, to je ten problém jako v tom v té v celé té debatě a do toho vy máte s nějakými připomínkami šanci vstoupit, protože to je to je jako oni s vámi hrajou jako komedii. To není, jako to není vážně míněno. Kdyby někdo chtěl dělat jinak územní plánování, tak přece jen začne u těch měst a začne nějakou analýzou toho, jak to je nastavené kolem nás ve všech státech kolem nás. To, co máme my, má ještě Bulharsko a Litva. V Evropě to je všechno jako všechny ostatní

státy plánují jako normálně naší optiku a u nás je to neprůchodný, protože se nic to jako není vážně myšleno ta změna. Proto to není možné jako dobře udělat.

MV: Mě k tomu napadlo, jestli vlastně zase dvě otázky. Jedna z nich je, že se domnívám, že tomuhle tomu o čem vy jste mluvil právě jako pomáhá to, že ty obce jsou rozdělené na 1, 2 3 a každý ten úřad na té obci vypadá jinak, má trošičku jiný jako kompetence pravomoce, má tam jiný podíl té přenesené působnosti a nějakým způsobem na téhle úrovni by to, třeba když by se rozvedl víc tenhle ten koncept, jako myslíte si, že by se to dalo třeba jako využít jako nějaký odrazový můstek?

OB: Tak fajn trojkové obce budou dělat toto a jedničkové obce zrušíme? Nevím, jenom problém je, že... My právě jsme v nějaké debatě jako v zoufalství nebo v zoufalství. Prostě jsme se dobrali k tomu, že nějaká jako velikostní jednotka, kterou my uvažujeme, byť to není. 1 2 3 systém jsou statutární města, protože to je prostě velikost, kterou stát má nějak uchopenou. Ta veřejná správa vlastně nějakou s ní umí pracovat, prostě mají nějakou jako v něčem zvláštní legislativu. A jestli teda je problém s tím, že těch obcí tady je příliš mnoho, což asi objektivně problém je, tak se to dá takhle oddělit. A jenom nám bylo vlastně blbě říkat, že že kopeme jenom jako za sebe. My vlastně... To je to, co my jsme říkali. Proto jsme se dali dohromady. Samozřejmě jsme šli od největších měst, protože prostě v těch městech je největší problém. Takže proto jsme se jako zase shromáždili přirozeně napřed takhle, jo, ale my jsme v tom nechtěli být, jako jenom že si to teda my sami vyřešíme, aby se v tom jako České Krumlovcé plácejte dál, takže proto jsme to říkali. Já si myslíme, že ty naše, co to, co chceme, jako změnit, že je možné udělat jako paušálně. A z toho vznikla nějaká jako debata, no a to není možný. Prostě to je konec světa, jako na to je nevím co armagedon anarchie tady co vy chcete? Jako ještě je důležitý rozměr. V tom je státní přenesená působnost státní správy. Jo, to je věc, kterou já si myslím, já jsem jako dospěl k tomu nějakou jako tady, ne že by to byl můj jako úvodní úvodní nastavení, ale dospěl jsem k tomu, že jako přenesená působnost státní správy a dobře na stavební zákon není možné, jako není kompatibilní. Prostě to není možné, že že se jako dokud si tohle nepřipustíme, tak se v tom vždycky budeme plácet, nebo to vždycky vytvoří nějaký nový úřad někde na nějakou novou agendu.

MV: Tady asi moje taková poslední úvodní otázka, jak byste si za vás představoval? Vlastně vůbec tu přípravu toho zákona, aby teda potom, jak ten věcný záměr, tak to paragrafové znění bylo vlastně efektivní, protože se pomaličku podle mě dostáváme k tomu, že nějaké ty analýzy nějaké ty diskuze přece jenom potřebujeme, byť nemusí trvat 10 let, ale aby teda se tyhle ty jako nějakým způsobem, když to řeknu v uvozovkách revoluční myšlenky, daly teda jako rozvést do nějaké použitelné formy, tak se prostě o tom ty aktéři musí bavit. A myslíte si, že kdyby nastala ta doba, kdyby teda nějakou dobu se všichni scházeli, ať už města města s ministerstvy, města s dotčenými orgány, protože ten, protože ty aktéři jsou, oni to nahlížejí přece úplně jinak, jo každé ten aktér v tom vidí...

OB: Úředník na Ministerstvu pro místní rozvoj chce, aby všichni měli stejný územní plány, ne kvůli tomu, aby to dobře fungovalo, ale kvůli tomu, aby jemu se s tím dobře pracovalo. A je to jenom o tom úředníkovi na ministerstvu, to je jako ten, to je ty lidi. Prostě takhle jsou nastavení, oni neřeší ten problém toh, že nikdo neřeší ten, jestli to je, nikdo neřeší, co to dělá v tom jako. To není, řekněme v zákaznický orientovaná agenda, jo, to prostě nikdo ty zákazníky neřeší, abych použil tady tu terminologii. Vůbec nikdo k tomu ještě v těch debatách, protože je dotčené orgány se starají o to, aby... Oni mají svůj, nevím

památková péče, tak oni mají svůj zákon a říkají, hele, já jsem tady úředník památkové péče a já to hájím proto, že já prostě musím, aby ta věc byla v souladu s mým zákonem. A je mu jedno, jestli to bude mít nějaký výsledek, nebo ne, jak ten výsledek dopadne. On do toho vložil svůj stav, svůj památkový zákon a víc ho jako nezajímá. On ani nemá motivaci hledat změnu svého přístupu v tom, aby třeba výsledek byl dobrý a on v tom jako si uhájil svoji památkovou péči, tak to tam není vůbec. A proč by to taky byl? A on prostě, já nechci mít problémy, já to radši jako utáhnu, protože nějak si to pak vyřešte, ale za mě to je prostě takhle. A teď to jako každé z těch aktérů uvažuje takhle a nemůžete to nastavit jako touhle tou optikou. Prostě když dát vy vlastně dáváte státní správě za úkol, aby vymyslela legislativu, která by jí vlastně přiměla chovat se jinak. A proč by to dělali? To je jako vypustit, to je fakt, to je jako vypustíte si rybník. To říkala naprosto vážně tehdejší náměstkyni MMR Pavlová na nějaký debatě říkala, no, my jsme tohle to udělali, my jsme nebo jako obeslali všechny všechny orgány a všechny prostě instituce a všechny prostě nevím, co jsou jako a jestli jestli třeba náhodou nejsou, zjednodušuju to, jestli jako nejsou zbyteční a oni nám napsali, že ne, že potřebujou víc lidí. To přece tohleto je ten problém, to znamená ta legislativa jako když vy si chcete udělat dobrou stavební zákon nesmí vznikat na ministerstvu. To za prvé prostě nesmí vznikat a teď neříkám, je to má psát Hospodářská komora, ale tak se dá udělat nějaká prostě nevím z akademického prostředí něco něco něco jako občanský zákoník, což byl velmi obdobnej, byl velmi obdobná story, tak taky nevznikal na ministerstvu spravedlnosti. Nemoh, protože prostě by jako život, to by se prostě v životě nestalo a jenom tady se to takhle prostě furt si myslím, že se to stane. A potom druhá rovina, která je jako je to drsný jo, ale ten správný stavební zákon poznáte podle toho ne, že budou všichni spokojení, ale protože budou všichni našťvaný. Protože ta reforma vždycky musí jako my jsme v situaci, kdy ta reforma musí vést k úpravě kompetencí, ale když někomu saháte na kompetenci, tak ten člověk se brání. A říká, je to celý špatný konec světa. Nevím, zastavíte národní parky, vystoupíme z UNESCO a teď se jedou se rovnou tyhle velké bomby. Protože to samozřejmě pomáháte jako šrapnel to roztočíte, ale, zároveň tam jako musí, jako tady tomu prostě musí dojít. To prostě, jako jestli chceme to třeba změnit, tak ano, musí se šáhnout na dotčené orgány a teď to neznamená rezignovat na hájení veřejného zájmu. To jsem neřekl. Veřejný zájem v těch daných agendách je nutný hájit, ale musí se šáhnout na ten způsob, jakým se dneska prosazuje, protože to celé je v tom plánování. To celé je o vážení veřejných zájmů. A u nás to tak není u nás. Za prvé, veřejný zájem obce v tom v tom systému vůbec nefiguruje, to znamená třeba dostupné bydlení. Dneska není veřejným zájmem vůbec. Je to druhotná věc té legislativy. Je to vlastně podřadný, jo to je jedno a myslím, že to je chyba jo vlastně. Drtivá většina věcí, který člověk, který žije ve městě, vlastně jako co chce nebo poptává. Ta je dostupné bydlení, to je kvalitní veřejné prostranství, nějaké ta dostupná škola nebo něco to je třeba jako dobrou park, veřejná doprava. Žádná tady z těch věcí, která vás jako obyvatelé města zajímá, není hájena s žádným dotčeným orgánem. Dneska není v tom procesu prostě není, to znamená vždycky stranou a výsledek potom vidíme. To prostě ten jako je tohle to hrozně smutné si připustit, ale stát tohle to prostě ne jako nezajímá. A ty dotčené orgány to taky nezajímá. Totiž takhle to jako to nestojí, že by já velmi často jsem vlastně vždycky šokuje, že tady panuje přesvědčení o tom, že ten ta státní správa a že ty dotčené orgány, cosi zachraňují a cosi jako hlídají, že hlídají to, aby se ty města dobře rozvíjely. A jenom to zkusíme 20 let tohleto hlídání. A prostě já nevím, jestli to vidíte nebo ne, ale jako srovnajte si jako jak rostou města jinde kolem nás a jak jsou schopni reagovat třeba na klima a co jsme schopni dělat my? Já si... Jako za mě to je, že máme Jako za mě je doloženo, můžu to ještě analyzovat a popisovat si to, no ale když se podíváte na vývoj 20 let zpět těch měst, tak to prostě fakt jako nemáme být na co pyšný. A to způsobil ten

system, kterej tady dneska je jak my 20 let. Tady máme nějaký systém a ty samý aktéři nám dneska říkají. Je to v pořádku. No tak to mě vytáčí.

MV: Měl k tomu napadají dvě otázky, zase mi vždycky nahrajete na něco dalšího. A jedna věc je vlastně o té úloze státu v tom, protože já si vlastně kladu otázku, kdo teda jiný má garantovat ochranu veřejného zájmu než stát, jehož je zájmem, aby jako veškerí obyvatelé, teda právě měli nějakým způsobem se mohli orientovat v tom procesu, dostáli svých individuálních zájmů.

Ty on už nedělá to právě ten, to je právě ten jako u nás ten veřejnej zájem. To je těžký téma, protože ten samozřejmě jako je veřejný zájem obce. Není nějak zákonně někde definovaný a má právní váhu a veřejné zájem toho třeba památkové ochrany nebo ochrany prostředí není to, co vy popisujete, že to je proto, aby se lidem dobře žilo. Takhle to není.

MV: A z čeho vycházíte?

OB: Z toho, tak se to chování, chování nebo z jako z těch stanovisek. Ty ty lidi prostě kdyby to tak bylo, nebo ten systém tak prostě nastavený není, ty to jako. Prostě z toho vychází ten... Tak nevím, jako to bychom se asi museli potom začít rozebírat jako nějaký jednotlivý stanoviska a přístupy k těm věcem. Prostě ty, když když nevím... Já... Můžem... To to je kdyžtak na dlouhou debatu, ale do tohohle nestihnem teď jako můžem. Jestli jestli vás to fakt zajímá, tak já jsem připraven tohleto, ale teď myslím, že tohleto teď jsme jako se dobrali k nějakému bodu. Myslím, že teď jste vlastně jako předvedla přesvědčení, kterému rozumím, ale který je prostě jako v praxi vykázaný jako mylný. Takhle to prostě za mě není a jsem připraven to dokládat, ale říkám to, fakt je, jako je na dlouho. Museli jsme jako vůbec nějakým příkladem, takhle ty lidi prostě právě, kdyby to tak bylo, tak ten systém funguje a generuje jako dobré obytné město a takhle to není. To znamená, ten veřejný zájem je potřeba hájit, ale pokud tam nenastavíte mechanismus, aby ten úředník státní, kterej má za úkol hájit veřejný zájem, nesl za to svoje hájení veřejných zájmů, odpovědnost a nesl odpovědnost za výsledek, nebo nějakou spoluzodpovědnost, tak se nedostanete dál. A takhle to dneska není. My máme jako kolektivní zodpovědnost, to je jako ten problém. Já já nerozporuji nutnost, aby stát hájil veřejný zájem jako památková péče a životní prostředí. Když si to tady furt, to jsou ty asi hlavní nebo mojí optikou. To je nutné, jo, ale zároveň není možné, aby jakoby stávající době to byl blokační mechanismus a aby... Obhajoba těch veřejných zájmů se zavrtává často do osobních názorů těch úředníků na tu nebo onu věc, protože tak co se prostě dnes a děje my jako já bych vlastně chtěl, aby ten úředník řekl, hele, podle zákona já mám to a to hájit. Tyhle ty parametry to splňuje. V pořádku. Ale vy jste na tom jednání s tím a tím a on říká, mně se to nelíbí zkuste to jinak a říkám, ne počkejte to, co to si děláte legraci? Teď se jako chováte teď jste jako za hranou zákona toho, co hájíte. No ale já mám razítko. To jako ta praxe to znamená ta z toho já to dovozuju, já nezpochybňuji to, že se to má dělat já zpochybňuji metodou, jakou se to dělá a ta prostě je vadná u nás jo.

MV: Tak stát má rozhodně dávat obcím to, co mají dodržovat v rámci těch veřejných zájmů zákonem?

OB: Ty zákony jejich platnost musí všichni dodržovat. On je má vymáhat a má mít kontrolní mechanismy proto, aby když ta obec řeší a něco překračuje, nebo nějaký jiný aktér toho toho jako procesu, tak prostě ho jako má vlastně umět efektivně seknout. A to je naprosto v pořádku. Ale dneska to tak není. Dneska to je tak, že ty volby vlastně jste musí,

vlastně jste nějakým jako poddanským postavení a obíháte ty dotčený orgány a doufáte, že vám někdy dají ten souhlas a víte, že každému tomu dosud je úplně jedno, jestli ten výsledek máte nebo nemáte, jestli jste teda postavili, aby ty nebo nepostavili byty, jestli prostě klima v Praze se posunuje, tam je to úplně jedno. Tohleto prostě jim je objektivně úplně jedno a oni ještě do toho jdou jako proti sobě, že jo? Zjednodušený strašný příklad. Památkáři – vy říkáte klima zelené střechy, památkář říkájí ne červený střechy, v žádném případě. Oni nemají za úkol, kdyby to bylo, takže oni se jako dohodnou, kdyby se stát řekl dobře, tak já mám tady veřejný zájem ochrany prostředí, veřejný zájem klimatu, veřejný zájem hygieny, hasiči. My se dohodneme, my máme veřejné zájmy. Vnímáme, že jsou někdy protichůdné, takže je musíme najít nějaký kompromis a tohle to je jako závazný. Já bych s tím problémem neměl a to bylo nepřekročitelné, ale to se nikdy nestane, protože problém není mezi sporem mezi městem a tím DOSem, ale mezi permanentním sporem mezi těma ministerstvama. Oni mají jako mezi sebou oni mezi sebou bojují. To je jako meziresortní souboj a vy se v tom jenom melete. To není jako takže v tomhle to prostě jako... Mě proto zaujalo, že to máte pohledem památkové péče a orgán nebo a ochrany prostředí, protože zrovna tyhle ty dvě instituce mají... To je jako permanentní spor a hodně ostrý spor. Proto mě to zajímá. Oni chtějí každé jiné stavební zákon. Oni nechtějí ten správně. Jestli máte pocit, že že kdyby se jako jim... To je teď trochu jako je rozhodně legrační představa Ivana Bartoše jo, že on tam nastoupil, řeknu – tak všem, vyhovíme, tak to je jako hotovo, takže to to prostě není možné a že? A tak, a to, co právě říkájí ty to to, co se snažíme říkat my, že je správný a nutný hájit veřejné zájmy státní, ale že jsou taky veřejné zájmy obce a teď neříkám soukromý zájem i starosty, ale veřejný zájem je obce, což je třeba klima ve městě a což je třeba dostupné bydlení. A to prostě má mít jako stejnou váhu, nebo se to má vážit a mám mít město takový nástroj, a říct jim památkářům fajn, my tady tomu rozumíte. Máte v tom pravdu, ale my potřebujeme tohle. Pojd'te se jako dohodnout, když budete na 80%, splníte svůj zájem, tak mi na 80 splníme taky svůj zájem a je to dobré, jako je to dobrý kompromis A vznikne kus dobrého města a budou tady bydlet lidi a prostě vy jste jako jako uhájili, co máte, ale u nás ty mechanismy jako nastaveny nejsou u nás to je 100% nebo nic.

MV: A v případě, že by třeba jsme přistoupili na myšlenku, že teda města budou řešit územní plánování a povolovací procesy v rámci samostatné působnosti? Tak myslíte si, že v případě, že by to vlastně sklouzlo z těch všech dotčených orgánů na ten jeden úřad, kde ale jsou pořád ty stejní úředníci, kteří pořád zastávají ty různé rozdílné zájmy, že by ta debata a vlastně to vyjednávání o tom stavění ve městě, když to tak řeknu v uvozovkách, že by to bylo jako vlastně snazší, pružnější? Že by to, že by to bylo efektivnější?

OB: Ty města já si myslím, že pro město bylo efektivnější, kdyby, teď neřeším povolování, ale čistě plánování, já si myslím, že jeden krok je i tu debatu o stavebních úřadech a jejich počtech by hodně pomohlo, kdyby se to územní plánování úplně pustilo na ty obce a jako úplně. S tím, že když to vůbec nestíhá nebo nezvládá malá obec, tak prostě u toho má stát, aby jako jí pomohl, ale že to má bejt čistě kompetence těch měst. Prostě města se mají plánovat sama. Samozřejmě za dodržování všech zákonů, co jako mají a město má v tom, město by mělo v tom plánu projevit ten svůj a teď neříkám územní plán jako plánovat, to platíme obecně územně plánovací dokumentaci jo, plán nějaké regulár, prostě nic, prostě územně plánovací dokumentace, tak v tom plánu má projevit ten svůj veřejnej zájem, kterej má bejt vlastně jako projednaný s veřejností, tím transparentní a stabilním a naopak potom ať jako ty jednotlivé. Kdyby tohle bylo a ten pán v tomhle byl jako nepřekročitelný. Tak pak prostě přece v těch jednotlivých povolování už

můžou do toho jako v tom detailu, ať do toho klidně vstupují závazně památkáři a všichni třeba na ty konkrétní stavby. To mě jako dá se to vůbec to jako nerozporuju, ale v tom obecném plánu toho města a jako někam zjevením těch veřejných zájmů té obce přesně mu někde budu, musí být kodifikovaný a to nemá být kodifikovaný nějaký konkrétní jednotlivých řízeních jako povolovacích následných nebo URkách, protože to prostě už je. Jednak je to nepřehledný, jinak je to jako netransparentní a druhá je to prostě už je to jako blbý v tu chvíli, už to jako taky už je často pozdě, takže teď myslím si, že ten, že plán by měl být skutečně takový, aby opravdu důsledně mohl nést jako ten zájem obce veřejný zájem obce a dneska to tak není.

MV: Obsah plánu neurčuje dneska obec nebo město? To mě právě zajímá, protože přeci pořizovatel nějakým způsobem je v komunikaci s obcí, tak obec má pověřeného zastupitele, který se tím zabývá a máte tam textové části. Obzvlášť si myslím, že je docela dost prostoru pro tu obec nějakým způsobem vyjít ty svoje zájmy a vy se toto nedomníváte?

OB: Ne nedomnívám takhle to není. To je teorie, ale takhle to v praxi není, protože ve finále, když ten plán projednáte, vy to můžete neschválit. V tom ta obec má naprosto jako na nadvládu. Ale to co dostane k tomu schválení nebo neschválení? To není jako to, co by si ona vymyslela přát, tady to je ten stát ty dotčené orgány. To je ten problém, to znamená, vy vlastně máte vy jste jako byste v komunikaci, jo to je pravda, ale vy dostanete na stůl něco, co vám připravila státní správa a říká, takhle to být musí. Je jediná možnost, třeba hotovo. A tam vůbec buďto s tím může souhlasit, nebo s tím může nesouhlasit, ale nemůže říct ne. To tam vůbec nemáš šanci dneska udělat. Může to neschválit a dá to na začátek toho procesu a počkat, až jí to znova přistane a znova to může. Neschovávám a tomu se říká rozvoj. To znamená, takhle to prostě tohleto tak objektivně není a není vůbec žádný důvod, aby pořizovatel byl státní správa. Protože na konci teď jsme si to pojmenovali. Na konci toho procesu je přece rozhodnutí na konci není razítko státní správy. Na konci je rozhodnutí zastupitelstva jo ten pořizovatel dělá, co naplňuje stavební zákon a vyhlášku stavebního zákona. To přece musí dělat každý, kdo se v tom procesu pohybuje. Ostatně dneska existuje institut létajících pořizovatelů, což je v podstatě to, co já říkám. To není jako státní správa, to jsou normálně lidi s nějakou autorizací, který jako dělají pořizují pro obec, kde kde dneska nestihá státní správa, tam jim pořizují létající pořizovatelé. Znamená ono to tady dneska, jako je, akorát se to nesmí říct nahlas. A to co já říkám, že nebo co my říkáme, že třeba tohleto je věc, kdyby ty obce opravdu pořizovali samy, tak je to úplně to samé. Prostě pořizovatel samosprávy by musel dodržovat zákon, stejně jako ten přenesený by musel dodržovat vyhlášku, stejně jako ten přenesený. Ale měl by významný benefit, ovlivňoval, by ovlivňoval by jako rychlost těch procesů nebo termíny projednání. To dneska my třeba... Teď v Praze jde v metropolitní plán do veřejného projednání a je extrémní souboj s tou státní správou s tím pořizovatelem. Po tom, kdy bude termín toho projednání a jak jak jak to bude jako dlouho. A on to furt odsouvá a odsouvá a odsouvá a je možné, že plán prostě spadne. Teď se snažíme dělat maximum pro to, aby to nešlo, ale on to on ze zákona je ten, který to jako určí a on by mu říct, ale já tam vystavím na 7 dní 30 dní a nazdar a jestli to chcete vést, tak teda jako se nechám možná přesvědčit, jo, a když to spadne do léta mě to je jedno a prostě jsem z obliga, já jsem tady mám všechny svoje kontrolní, ty splněné, on prostě tohleto. Ty lidi neřeší a tohleto, ale to podstatné jako vůči vy, jako potom nějaký politik nebo zpracovatel za nás toho plánu. My my jako se snažíme to co my chceme, vlastně aby to bylo jako velké lhůtách a dohodnutý s veřejností a tak dále. Ale není to, jako když tohle ty základní věci nemáte pod kontrolou termíny

to není v rozporu se zákonem. To jsou jenom termíny tak, aby to jako šlo, něco natáhnete, pustíte, zveřejníte tak to prostě nejde to dneska, to je nelegální. Vy jako riskujete, že potom při nějakým soudním přezkumu někdo vyleze a řekne, vy jste tady prostě nevím pořizovatel kontroloval plán 10 dní a ne 14 dní, což si nemyslím, že je obvyklá lhůta a tím pádem to neplatí. A jste úplně takové jako směšných debatách, který je ale přece o tom plánování vůbec není. Dneska to plánování ovládnul formalismus, a to prostě je problém, ale obce jako takové jsou ty poslední, které mají motivaci pro tomu, aby to plánování bylo formalistický. My přece potřebujeme mít jako dobrý plány a pro toho to, jako my máme ty ovce, mají tu motivaci, aby měly dobrý plán. Nebo města, teda zejména, protože prostě pro ně to je jediný nástroj rozvoje dneska. To je jako v praxi překážka rozvoje.

Takže fakt to prostě máte šanci jako samospráva to neschválit. Máte pověřený zastupitele, kterej jako je někdy divákem, třeba pro pro, v těch jako jednání s těmi dotčenými orgánama tam i hraje druhé housle. Tam prostě jako divákem toho procesu pořizovatel váš nemá ambici nebo nemá motivaci se dohodnout s těma DOSama tak, aby to té obci vyhovovalo. On se chce dohodnout tak, aby on neměl problém. To znamená jako ve všem uhne. Ale nejde do toho sporu, proč by se dohadoval? On to chce mít co nejrychleji hotové, nebo to prostě chce mít jako odpracované. Musíme vyhovět, musíme vyhovět, musíme vyhovět. A když se obec řekne, že ne, tak jdem na rozpor na ministerstvo k tak ministerstvo to už je jako úplně totální formalistický souboj. Mě je to, co je já, nevím, kritizuju prostě tady ten princip, že to plánování se odtrhlo z od reality a jako od obsahu toho vlastního do nějaký formalistický roviny. Ale tohle neudělaly ty obce to udělaly ty DOSy to dělá jako ten systém.

MV: Dobře, a když už, když už když už jsme, když se budeme muset smířit s myšlenkou, že to takhle je. A možná to nějakou dobu takhle bude. Nemyslím si, že ta ta novela, kterou připraví ministerstvo, asi se na ní úplně mnoho nezmění na na na tom systému. Ale to znamená, když bysme se koukli jako trošičku do střev toho procesu, tak třeba z vašeho pohledu jakožto Praha, která má strašně moc památek památkových zón. Jsou tady nějaké přírodní památky, jsou tady práce se zelení. Jak právě vy, když jste popisoval, že to dohadování těch různých zájmů je strašně těžké, obzvlášť, když to má skloubit se zájmy obce, který hlavně mají bydlení, občanskou vybavenost a tak dále. Jak to z vašeho pohledu tady v rámci těch mantinelů tohoto toho nového zákona vypadá v Praze. Když se, když chcete vyjednávat o ploše, kde se prostě střetává, má víc těch zájmů.

OB: Je to, co platí, jo, v tom jsme úplně divák. Jako ten stavební zákon tím dneska to je reálně, tak to si můžeme pojmenovat, že protože právě ty plány jsou nefunkční. A v těch plánech se neprojevuje jako to, co ta obec potřebuje. Tak ty politici se naprosto natvrdo přesunuli, prostě se ovlivňují nezávislý stavební úřady v rámci těch úřadů a magistrátů, prostě tak jako reálně je. Je to takovej jako gentleman agreement o tom přece a všem faktory jsou s tím spokojené, jo, to je přenesená působnost, to je přece bezvadné, protože já sice mu nemůžu dávat pokyny. On sice dělá, že je nezávislý, ale já ho zároveň zaměstnávám, takže ho můžu vyhodit. Nemá odměny a to prostě to je ono. To je výhodný pro obě ty strany, protože policii říká, hele, to je nezávislý a zároveň se s ním někde dohaduje za dveřma a ten úředník říká, hele, já jsem tady zaměstnaný, nezlobte se, prostě to je jako něco, jako je to hrozně štvé, že to je opravdu jako odpovědnost žádná no tam vlastně definovaná. A teď kon to bylo nastavené tak, že ten, že ten stavební úřad, nebo že že právě tady tou zaměstnaneckou jako klikou nebo tady té šedé zóně, se o ni do toho nějak vlamují a vlastně všichni mají nějaký způsob, jak tomu zabránit. To se jako oddaluje. Nevím,

co ono to má, spíš korupční rozměr než obsahu. I by se někam, kde to prostě tohleto generuje jeho úplatkářství velkým stylem. Jo a. Tohle se jako z toho vyndala tím pádem. Ty politici se jako jestli to takhle jako dopadne, tak ti politici nebudou mít tady ten tak nebudou mít tady ten vliv na ten proces a teď nehovořím na korupci, ale vliv prostě jako na proces toho, co se děje na územích obce. A ty plány se úplně zamknout, protože zároveň co, co se stalo. Územní plánování obvykle v té Evropě nastavený, takže ten plán celoměstský je velmi obecný. Pak se to logicky prostě když snesete všechny problémy na hromádku, tak tak prostě z toho vyrobíte gordický uzel. Takže územní plán celé obce je velmi obecný. Pak se to jako zpodobňuje třeba v nějakých těch územních plánech částí v nějakých prostě studiích, případně v regulacích nebo nějakých zastavovacích konkrétních plánech. No. Čím větší detail, tím vlastně větší větší nebo čím menší území, tím větší detail a tím přesnější, jako je ten ten obsah tý dokumentace.

A u nás jsem udělal to, že si řeklo, tady zjednodušíme, uděláme jedno razítko bude URko, stavebko a všechno tohle vyřešíte v plánu. Oni prostě všechny oni jenom ten problém, kterej oni nevyřešili, ten ten problém toho složitějšího řízení. Oni to všechno tu váhu přenesli na ty plány území, které už jsou dneska složitý a jsou vlastně pro pro jako rozměr velikosti Plzně nebo Brna jsou prostě příliš podrobným, protože oni naopak se ti jako do těch plánů se nasype daleko víc problémů. A no konfliktů. A nedodají se nějaké mechanismy, jak ty konflikty řešit, takže za mě jako zamčeno. Do té situace se objektivně prostě zhorší.

MV: To znamená mě napadá otázka, jakým způsobem bojujete s tím, aby se do toho procesu vrátili nějakým způsobem ty experti? Jde mi o to příklad, nevím teďka. Na piazzetě Národního divadla by mělo něco vzniknout. Přijde s tím nějaký hrozně ambiciózní developer. Předpokládám, že to bude nějaká plocha občanského vybavení nebo něčeho takového, protože tam je divadlo zároveň ale rozhodně určitě památkově chráněný a krom toho, že se domníváte, třeba, že to jako je hloupost, tak ale jako se vstupuje do nějakého jednání, s tím, s tím člověkem na tom úřadě. To znamená jako, jak se tam střetávají ty dva zájmy, nebo jakým způsobem to u vás jako probíhá, že developer něco chce vy mu zároveň ale potřebujete vysvětlit, že tady je ale veřejný zájem na ochranu památek. Zároveň k tomu památkách říká ano, protože tady máme Národní divadlo téměř 200 let staré, tak tam opravdu nebudeme stavět žádný, čímž ale to je nebo tak teď jako ptáte se na to, jak je to dneska, nebo jak to bude jako s tím novým zákonem? Zkuste mi to popsat, jak byste si představoval, aby to bylo? Jaká je současná praxe?

OB: Tak já bych trochu rozlišil mezi jako piazzetou Národního divadla a mezi nějakým územím, kde se jako má stavět, jo to nebo nevím...

MV: Jak to mně jde o to, aby ve chvíli, kdy se na té ploše střetávají ty veřejné zájmy nejenom zájem obce, protože chce na zelený louce v Počernicích postavit prostě dostupné bydlení, ale prostě máme tady centrum Prahy, nebo máme tady, nebo dneska to širší centrum je docela vlastně jako dost široké a docela často se vlastně střetávají ty plochy, kde je více veřejných zájmů, kde prostě je nějaká přírodní památka, jako třeba vedle Fakulty humanitních je přírodní památka Jabloňka. To znamená, že jakmile tam chce někdo stavět, už tam se musí řešit, jestli je to zastavitelná plocha, pokud je, je tam ale zájem na ochranu přírody krajiny. Zároveň ale je tam víme, že tam je prostě prostě jako není to brownfield jako takovej, ale jsou tam prostě ty hnusné parkoviště. To znamená, že jako proč tam vlastně něco neudělat?

OB: Já myslím, že to je takhle ten ještě prosím... Já bych do toho netahal jako přírodní památka nebo pražská památková rezervace jsou jako stran tady těch úvah, no go zóny jo, to prostě je něco, co... Možná to někdo zpochybňuje, to prostě se nemá jako tam dát si ta ochrana má být jako stoprocentní a prostě ten tam chtít něco realizovat, musí být nad nějakým jako razítkem toho dodaného úřadu. Nech prostě to jako to je. Já vůbec tohleto vůbec nechci jako zpochybňovat a ani to není problém, kterej mi řešíme to prostě něco, co má být jako neprůstřelný. Jo, prostě klidně to má být nezávislej úřad nějaký, kterej památkáři prostě mají. Nevím třeba na tou rezervaci nebo vesnické památkové zóny, nebo prostě přírodní parky. Tam prostě dostaneš razítko z nezávislého úřadu. Můžeš něco dělat, nedostaneš, máš smůlu, no to to já vůbec tady to nezpochybňuju, vyřešíme jako ten ty DOSy se ale ten problém není tady v tom. Problém není v ohrožení památkových památkových zón nebo přírodních parků jako v tom plánování, nebo to, co my řešíme problém jako všude jinde. Vlastně na každém 1m čtverečním v tom města. To je jako něco, co třeba jako daleko větší problém v Praze reálně, kde bychom potřebovali je ochrana zemědělského půdního fondu. To je prostě věc, která je vážná, protože zemědělský půdní fond je dneska upraven samostatným zákonem velmi jako přísným a v principu. Je to správný jo. Ale, je to postavený na třídách stupně ochrany, prostě na tu na ochraně 1 2 máte vlastně smůlu. Tam vůbec se nedá jako nic realizovat na stupni 3 4 za nějakých podmínek se můžete dohadovat jo. Ale ten. Ty plochy jsou prostě často ty jedničky dvojky. To jako je nějaká mapa, vy nemůžete podle mapy ZPF stavět. I ty jedničky dvojky. Třeba se seznamem 2 tady Počernicemi tam třeba je jako tam je velkej kus, kde se dá stavět velkej města. Je to jako dohodnutý a uprostřed toho je zhruba 300 * 300 ZPF 1. A oni říkají někdy jako úplný nesmysl, protože vy, když tohle to uděláte a budete tohle to akceptovat, tak. Nikdy nebude uprostřed jako obrovského města na 300 * 300 m něco jako zemědělský, to prostě to jako ne, to to zůstane ležet ladem ve finále a vy tuhleto půdu, kterou nevyužijete v rámci toho města nějakého města krátkých vzdáleností, tak extenzivně se dostanete někdy jindy do krajiny, kde to vlastně bude jako potom škodit víc. Takže tohleto je třeba princip, kterej mi jako musíme se naučit vážít a řešit jinak. Ochrana ZPF je nutná, ale v momentu, kdy prostě roste kompaktní město, tak je důležité, aby ty lidi bydleli hodně jako kompaktně a nezabírali extenzivně krajinu. To je přece, to je úplně stejně důležitý veřejný zájem a dneska to je postavené, takže to ten to tohleto prostě zákon O ZPF neřeší. A orgán ochrany se k vám řekne, heleďte se, já vám i rozumím, ale já mám tady zákon a ten musím hájit. Tady my jako ty města potřebuju dát nějaký vážný zájem, takže ne o jasně definovaných ochran, jako je rezervace přírodní park, ale vlastně u normálního jako využívání krajiny. Protože když si vezmete ZPF, tak třeba celý Dejvické náměstí a okolo je ZPF 1. Kdyby to takhle bylo, kdyby se takhle řešilo, když si dělal Engel prostě Dejvice, tak prostě tam dneska z toho půlka není. Celé staré město je ZPF 1. Tohle my musíme umět jako přenastavit. Mimochodem třeba za PFMI tempo ochrana ZPF je ten problém, že se to netýká jenom pro využití pro město, ale i pro les míjí se to někde my jsme třeba se snažíme vytyčovat, že dělat nějaký jako zelený pásy nebo doplňovat okraje města a stanovovat nějaký jasný hranice. A ne vy nemůžete tady. Piráti říkali, říkali jako milión stromů a úplně stejně jako využití půdního fondu pro město. Oni blokují...

Následující část rozhovoru není relevantní z hlediska výzkumu diplomové práce, zabývala se zemědělským půdním fondem.

MV: Rozumím, rozumím to mě to mě asi jako přivádí ještě k myšlence, kdy my jsme tady s odpuštěním zadrželi jak tedy zákon teda jako vypadá, jak se v něm, jako jsou postavené

ty obce. A když byste se nad tím zamyslel jako jako řadový občan, máte dojem, že aspoň v tomhle ohledu ten zákon je nějakým způsobem jako vstřícnější k tomu občanovi? Já když si chci jako občan někde postavit například i v těch Počernicích, když pominu, že tam je ZPF 1 jako je aspoň v tomhle ten zákon nějakým způsobem průchodnější, že ten stavebník jde a teda jako víceméně rychle a kompaktně vyřeší to stavební řízení?

OB: Když pomineme územní plánování, protože to prostě jaksi normálního člověka moc nezajímá., teď jak ten zákon neschválený, tak je možný, že když chcete si postavit jako rodinný dům někde, že to je asi jednodušší. To si myslím, že to tak je, ale v momentu, kdy tohle to taky není problém jo prostě tady z těch jako.

Závěr rozhovoru (10 min.) opět odbočil od tématu a nepodařilo se jej vrátit k meritu věci

Rozhovor: Martin Kolovratník, 3. 5. 2022, Poslanecká sněmovna, 11.15 – 13:40

A to jak v rozhlase, tak no něco na ten způsob, kdyby se to náhodou vypnulo, tak tady mám záložní, tak ale snad to zvládneme. Takže já moc děkuji, že jste si udělal takhle rychle čas. Tématem našeho rozhovoru bude stavební zákon, a to z převážné většiny. Ten nový stavební zákon není částečně platný, a protože jste strůjcem 1, teda toho komplexního pozměňovacího návrhu má co říct.

Já jsem to právě viděla. Viděla jsem to na na facebooku i na stránkách, takže jako v pravý čas myslím, že jsme se sešli, tak se budeme hodně točit kolem tohoto s tím, že já vlastně tu diplomovou práci mám zaměřenou na.

Tvorbu nového stavebního zákona s ohledem na péči o veřejné zájmy, a to zejména ty, které si pravděpodobně představíme pod pojmem veřejný zájem nejčastěji, což je ochrana přírody krajiny a památek. Ale třeba se v průběhu rozhovoru dostaneme k tomu, že jsou samozřejmě i jiné veřejné zájmy, třeba i které jste měl více na zřeteli vy, nejenom tyto, takže.

Na úvod bych se vás zeptala, protože jste už 3. volební období tady ve sněmovně, takže jste měl možnost sledovat ten proces toho vyjednávání o tom zákonu opravdu od začátku, když bychom tak zešíroka začali tak a ještě vám do toho skočím AZ jaké školy jste fakulta humanitních studií univerzity Karlovy já třeba č VU té stavárnu ne ne, ne, ne, ne, a ještě tam budou řešit spíš vyloženě technicky jo, možná architektům.

Je to tak trošku příslušelo, ale majetní studia to znamená, že vy jako v rámci diplomka to je, teda to znamená, vy jste si vybrali jako víc ne víc, než jestli, abych to správně pochopil obsah jako technicky, tak spíš tu formu, jak to vzniká, o kdo se toho procesu účastnil, to je zajímavý ty jo, tak to strach přečti tak ještě navíc ona to je jakoby na katedře sociální a kulturní ekologie, takže my na to nahlížíme hodně jako z pohledu trvale udržitelného rozvoje a jeho právě v nich jako pilířů.

A takže těch lidí co do toho vstupují, co mají různé zájmy? Každý se věnuje něčemu jinému a zrovna protichůdné a ten rozum ten stavební zákon je zrovna taková plocha, kde se vlastně všechny ty zájmy střetávají a ideálně by se měly ještě jako k tomu dohodnout. Takže to je prostě takový jako ty třaskavé v tom tématu, takže když když byste tak jako nastínil od začátku, jak ten zákon, vůbec to vyjednávání o něm začalo zejména asi po té novele, co přišla v platnost v roce 2, 18. Vlastně toho.

Kterého zákona a že vlastně proto, že teda nový zákon věcný záměr hospodářská komora prostě jo, no no, no vám to nechci odlehčovat. Starý a vážná věc, přesně tak. Takže jako bylo tam řada jako různých takových jako kroků milníků, které jsou propojeny s tím zákonem. Takže jak vy na to nahlíží úvod? Potvrzují tu tuhle tezi, nebo tu myšlenku, kterou máte, že tenhle zákon, já jsem tady od roku 2013, takže už si myslím, že.

Jako nám jich prošlo rukama a stovky jenom pro zajímavost v loňském roce ve sbírce zákonů vyšlo 533 norem jo, takže to třeba kolem 500 za rok. No a samozřejmě jsou to nejen nové zákony, jsou to novely těch starých, přesně takovou stavbu, ale chci tím říct, že v tom množství, které jsem já nebo IS kolegy, jsme tady viděli, tak potvrzují tu vaši tezi, že ten stavební zákon opravdu byl asi jako místo, kde se ty

veřejný zájem, ale naprosto protichůdný střetly a jako úplně nejvíc jo a přesně ten ilustrační příklad řekněme, ochrana.

Přírody nebo životního prostředí jako 1. Veřejný zájem a třeba proti tomu snaha o dostupnější bydlení AA větší výstavbu, což je taky veřejný zájem. A teď teď zrovna tady jste to mohla slyšet. Prospěje, že je málo bytů v souvislosti s Ukrajinou to oba obě věci jsou veřejný zájem. Kdo posoudí, který je lepší, nebo který převažuje, takže tady přes tohle bylo jako místo toho střetu. To potvrzují to za prvé, no za 2 jak to vznikalo? Já jsem tady byl přítomen právě té nebo starému té předchozí novele, která teda do toho roku 2 18.

A teď se omlouvám, ale my jsme je dělali. Dřív to bylo už 2 16 v platnost jako do do účinnosti. Přišla mi vlastně dělali jakoby v tom předchozím volebním období AA vlastně cítili jsme nebo poznatek byl, že už to nestačí, že jakoby další a další novelizace toho zákona nestačí, že to prostě nepomůže a.

Možná povím, možná to bylo způsobeno i tou složitostí, že samozřejmě, když novelizuje zákon AA. Lidi jsou tam takhle protichůdné zájmy. No tak samozřejmě ti každý jako zástupce toho zájmu lobuje za svoje. Takže určité lobbisté lobovali třeba za větší ochranu toho životního prostředí. Tady řekněme, třeba v té době byla větší nálada, že se opravdu nestaví a že to trvá. Ať teda developerský projekty nebo liniové stavby, tak třeba tady převáží. A to vím, že v 1. Pozměňovacím návrhu byly ty spolky trošku jako vyloučeny, nebo ne úplně vyloučené.

Jejich práva oslabených, protože většinový názor tady byl. No ale stejně to nestačilo a my jsme dospěli už vlastně jako na konci toho minulého volebního období, to znamená nebo jinak na začátku toho, aby to znamená v těch letech 17. 18, takže ode dneška jako mínus 4 nebo 4 a půl roku tak přesvědčení, že celá ta soustava toho práva je tak složitá, že už ji nelze novelizovat, že se to musí přepsat celý znova a ta složitost, kterou jsme vnímali, spočívala. Ono to vlastně dneska ještě pořád platí, tak to asi máte načtený.

Tak spočívá vlastně v tom procesu, že dneska máte tolik možností odvolání a přezkumů, že i když budete novelizovat, vylepšovat, zkracovat dílčí lhůty, tak ti odpůrci se stále budou vracet a vracet. A nejde to prostě vylepšit. Takže opravdu byla jako širší shoda. Jak teda té v té minulé vládě lidi z ministerstva? Tak ale třeba i těch zájemců, kteří AV takhle AV úvodu si myslím, že dokonce i byla shoda všech hráčů, to znamená, jak dejme tomu těch, kteří chtěli víc stavět, ať teda občanů?

Ve svazu měst a obcí developerů soukromých, společnost hospodářské komory, ale i třeba ochránců přírodě nebo lidi z životního prostředí, tak byla shoda v tom smyslu, že každý, koho jsme se ptali, říkal nám, to nevyhovuje třeba lidi, kteří teď řeknu ilustračně, řeší třeba vynětí z půdního fondu zachrání půdu, tak říkej nám ten složitý systém nevyhovuje, když se musíme stále vyjadřovat tomu či onomu, někdy jsou i výkladové spory, ke které akce se vůbec máme vyjadřovat, ke který ne.

Tak my sami jsme našťvaný, pojďme to změnit jo a to byl teda 1 impuls jakoby k té změně a je tady používal teda to důležité slovo rekodifikace celého systému. To znamená, že jsme novelizovali 1 zákon, ale napsal se úplně nový, postavilo se to celý úplně jak kdybyste zbořila fabriku na něco a vyrobila novou prostě nový postup no AV ruku v ruce s tím

to byl ten tisk 1008 a 1009 2 tisk byl ten změnový, kde jsme teda měnit tu vazbu? Vlastně jsme promítli do všech těch souvisejících zákonů pod složkové.

A teď se omlouvám, jde to někde tady? Ty jejich přes 50, 55 nebo 50 asi stačí přes 50 již tak to někde najdete, který se změnil. No, takže to byl ten impuls, takhle to celý vzniklo. No vy jste mi krásně jako nahrál vlastně.

K další otázce.

Co byla tam motivace pro to vlastně pustit se během 1 volebního období do takhle složité legislativy, protože když si třeba vezmu maličkatou analogii k občanskému zákoníku, které která je vlastně jako dost podobná, ta materie je složitostí jako šatova, tak vlastně ten nový občanský zákoník si připravoval 10 let a tady vlastně to najednou nebo ne najednou, ale mělo to vzniknout během 4 let, respektive během 2 let, takže ze svého i pohledu poslaneckého myslíte, že tam byla jenom tahleta motivace skutečně?

Jakoby funkční, respektive že to je nefunkční materiál, nebo zasáhla do toho nějakým způsobem, třeba i politická motivace chceme.

Se jako vláda prostě prezentovat tím, že dokážeme takhle složitý materiál zpracovat za tak krátkou dobu, to jako pro potřeby diplomky? Jo, určitě i ta politická motivace tam byla, jako zvládneme to za to volební období, protože bude to samozřejmě nějaký úspěch nebo jídlo, nebo že jo jakoby odškrtnu ta odškrtnutý úkol, kterým se můžeme teď nechci použít to slovo pochlubit, ale vykázat, že jsme prostě tu věc ten projekt dodělali. Takže určitě jako tahle ambice tam byla.

Ale řekl bych, že byla jako doplňková. Nebylo to to hlavně jako fakt. To musíme za každou cenu dělat. Opravdu to hlavní bylo, že ten tlak ta nespokojenost prostě jak nám, jak nám to stavěno topovat. Takhle povolování staveb nefunguje, byla mnohem větší a silnější a tady ještě k tý 1 odpovědi doplňuji, když si jako odlehčím, když se kouknete na na ty diplomy vás myslím, jako je všichni tím chlubím, tak my 1 jsme měli ten zákon, to byl speciální a to je zákon 416 roků 2009 to byla jenom novela.

Toho zákona.

Ale máš, říkám jim teda liniový zákon, a když to hodně zjednoduším, tak ten jsme ten jsme právě dělali v tom před.

Ne teda minulý, no vlastně jo. V tom minulém období 17 až 21 a on tuhle cenu vyhrál jako za rok 2 18 že to byl jako zákon roku 2 18 a to je vlastně speciální zákon pro stavění jenom těch dopravních staveb. Pro ty liniový řeší výkupy pozemků, majetkoprávní příprava tak no a my už když jsme ho a říkali, jsme prioritou je, aby se rychleji začaly stavět ty strategicky stavby státu, dálnice, železnice, případně vodní cesty. Tak na to se zaměříme, a to ať se povede a to se nám povedlo v tom roce 18.

Ale bylo to tak jako opravdu speciální zákony jenom pro dopravu a řešit ho vlastně v tom celém procesu tu 1 fázi přípravu pozemku a už tehdy jsme říkali a teď a ptali jsme se, to, je to je ono. Není to, že bysme se tady jako mysleli jako politici, nebo měli politické zadání, že někdo si dal úkol, ale já třeba tím, že jsem teda místopředseda hospodářského výboru i historicky jsem několik let působil v dozorčí

radě SFDIA teď taky od roku 17 118 jsem ve správní radě správy železnic, tak jsem v praxi jo jak USD tak u správy železnic.

U těch, co staví a ptám se jich a opravdu takhle to probíhat tady ti ředitelé seděli na tom gauči, kde vy a říkám, pane řediteli, tak teď jsme dodělali tady ten liniový zákon, výkupy pozemků, to je to skvělý, je to supr a ti lidé ti, kteří jsou v tom terénu a jezdí pro ty povolení a chystají to my odpovéděli, děkujeme, je to supr, tohle nám pomohlo, ale je to krok 1 a my teď potřebujeme krok 2 to samotný povolení až budou ty dokumentace pro územní rozhodnutí stavebka, budou se nám odvolávat.

Někdo schválně pošle napadení odvolání 5 minut před půlnocí, kdy vyprší lhůta. To, co všechno známe z médií, tak to nás brzdí dá. Takže děkujeme. Vy jste jako udělali krok 1 a udělejte krok 2, takže tohle byla jakoby asi ta největší motivace. A pak samozřejmě existuje x studií a podobně, o kolik jaké jsou ty externality, o kolik peněz přicházíme se zpožděním staveb a tak, a to byla ta největší motivace pustit se do toho a na tu vaši 2 otázku a spěchat, to znamená nenechávat to třeba na 2 volební období na 10 let?

A jakoby argument nebo dobrý příklad pro pro ten spěch uvedl přesně typický příklad z mého kraje. Já jsem z Pardubic a loni na podzim se nám tam konečně nebo na konci roku povedlo zprovoznit 1 úsek dálnice d 35. To je dálnice, které jakoby varianta d jedničky není ještě hotová. Celá je to jenom 1 úsek z té naší oblasti a pak jsou třeba na mapě se na to koukněte a představte si, jaké jsou pardubice, Hradec a ta dálnice od d jedenáctky vede jako mezi těmi městy uprostřed a.

A ještě teda loni tam nebyla, to znamená ta doprava, která přijela do toho kraje. Po d 11 se a pokračovala na Moravu, tak jsem musela rozdvojit a nikdo právě to objížděl přes pardubice někdo přes Hradec králové teď vznikla dálnice a je to jenom 12km.

A měli jsme, teď je to asi 14 dní sčítání z mytných bran po 1 roce, takže jako exaktní data fakta a podle těch brand tady potom úseku nově projelo 50000 kamionů za čtvrt roku je. No a to je pro to je najednou pro mě číslo, který mě ukazuje 50000 kamionů, který zmizely z těch krajských měst. Jo AA, vemte si, že to je jen začte trochu takhle veliké číslo, a to je přesně ta odpověď, proč jako byl důvod spěchat, protože každý rok zpoždění způsobuje, když to teda jo takhle přejeme jako desítky 1000 kamionů ve městě, třeba u tý dopravě.

No a pak teda další argument jsou samozřejmě Brity. Dostupnost bydlení pro třeba studentky, mladé postavy a podobně.

No to mě právě vede ještě k jiné otázce, u které se vždycky zastavíme a každá.

Každý ten aktér má na to úplně jako jiný jako názor, a to je vlastně velký akcent na stavební řízení na povolování staveb. A vlastně, co se týká ale územního plánování, tak vlastně tam.

Toho nějakého důrazu na nějakou změnu nebo aktualizaci vlastně z mého pohledu třeba tolik nebylo. Samozřejmě se tam promítá digitalizace, vlastně nějaká sladění legendy, vlastně všech územních plánů a územně plánovací dokumentace. Ale vidíte třeba tam ještě nějaké pole působnosti. K tomu se pak dostaneme na konci, ale ano, že by se v tom územním plánování mělo ještě třeba něco změnit, protože právě z té své

praxe působení vidíte, že přeci jenom povolování fajn 1 věc, ale když vlastně nemáme dobře nastavené ty.

Sochy AA omezení a jako v tom územním plánu, takže to je vlastně celá možná překvapím, vidím tam hodně slabé místa a nevím, kdo třeba jsou ty další aktéři, ale já v tomhle sním jako autor budu souhlasit, že jsme to nedodělali ideálně. Jo, opravdu jsou tam slabá místa a tuhle zkušenost vám říkám, já vždycky si zakládám, nebo se snažím v tom být jako v praxi, že to znám z praxe, jak se moje třeba příklad z té dopravy, tak stejně tak vedle, teda role poslance jsem i zastupitelem.

Na městě v Pardubicích na krajském městě. Takže z pohledu zastupitele komunálního politika přesně vím, jak je těžký dělat územní plán obce a změnit ho, jak s ním pracovat. Shodou okolností teď v tomhle půl roce to tam máme. A jak si zase je to vědecky? Nehádáme se, ale vedeme diskuze o tom územním plánu a je to těžký. No a?

Abych to teda z mého pohledu rozkryl nebo jak to vidím já, tak my jsme měli, když jsme a zvlášť teda ten komp to znění prostě ten komplexní pozměňovací návrh, tak jsme tam měli v otázce územního plánování mnohem větší ambice obecně řečnou ve smyslu, aby měly obce větší působnost, větší samostatnost AI kraje přímo. Já jsem byl autorem pozměňovacího návrhu, bylo lze ho dohledat, jmenoval se právě tvorba nebo jo u tvorba územních plánů v samostatné působnosti samospráv.

Takže tak jak to nějak to asi načtený máte? Jak se to vlastně dneska dělá v přenesené působnosti? Že je nějaký zadání? Dá se to pořizovateli on s tím pracuje, pak to vrátit, tak tady jsme to měli vymyšlený úplně jinak. A ta hlavní myšlenka byla, že ta primární kraje tolik ne, ale hlavně ta obec ta samospráva, že si ona sama řekne, jak se chce rozvíjet, jestli a to je rozhodnutí její jakoby autonomní. A přesně to máme teď v Pardubicích, jestli chceme být město jenom do 100000 obyvatel a kompaktní, nebo jestli chceme až 120000 a růst.

Jestli chceme někde zóny pro průmysl nebo žádný nechceme a budeme nutit ty developery, aby využívali brownfieldy v centru? Všechny tyhle debaty by se měla udělat ta samospráva schválit je a pak vlastně mít to jako silný nástroj i projednání s těmi partnery developery firmami právě ve formě třeba těch plánovacích smluv, registrovaných studií a podobně jako dát jim větší sílu. A to se nepovedlo. Tohle to v tom zákoně je, řeknu někde na půli cesty. Myslím si, že to právě ohrožuje i jiné veřejné zájmy, jako je třeba právě půda životní prostředí.

Takže se vlastně není v tom územním plánu až tolik ocel opřít a nebo změna trvá hrozně dlouho? Není to prostě to vidím v těch Pardubicích. Nejde to udělat třeba během 1 2 měsíců. Je to proces jako na několik let hrozně ty změny trvají dlouho, no, takže to se nám nepovedlo, jako my jsme to nedotáhli a jako důvod tady já teda vidím rezistenci úředníků ministerstva pro místní rozvoj, kde ten aparát odborný, s kterým jsme samozřejmě jednali.

Spotřebovali jsme jejich stanovisko.

Jak odborný, tak třeba pak i do veřejných debat a tak tak řeknu, jakoby u úřední aparát toho tehdejšího MR byl k tomuhle poměrně dost rezistentní a cítil jsem tam jakoby zase proti sobě takový 2 světy nebo 2 názory 1 byl ten ministerský, který říkal, takhle to vyhovuje, takhle to stačí a proti tomu byly právě ty obce, ty samosprávy. Dejme

tomu primárně, třeba reprezentovaný svazem měst a obcí, které říkali, my bychom chtěli víc. Pro mě byl tady i moment, kdy se řekne 4 městské artikuly.

Který jsme pak promítali do těch požadavků, a to ministerstvo to jakoby odmítalo. A samozřejmě pak, když vedete vlastně politický boj ve sněmovně a získáváte každý hlas, a ještě máte jakoby odpor vlastních vládních úředníků, tak je to těžší a je to vlastně i špatně, tak bych to v tom procesu být nemělo. Takže my jsme z některých ambicí v tom finále pak jako ustoupili a prostě se neprohlašoval, ale dodám k tomuto v tehdy jsem si i já jako autor říkal, že to vlastně přijímáme v roce 2021.

A aniž bych ho mohl předjímat, jestli budeme v opozici nebo koalici, tak jsem byl optimista v tom smyslu, že vlastně od toho přijetí loňského roku stále budeme mít rok a půl, až teda do toho. Července 23 to asi všechno znáte. Kdyby právě třeba byl čas tady v tý nový sněmovně, dnešní ať bude namíchaná jakkoliv najít shodu a tyhle věci nedodělaný jakoby dokončit, jo to už jakoby ty drobné pozměňovací návrhy. Bohužel, možná se fidea tě k tomu dostaneme, situace je jiná, je tady debata úplně o něčem jiném, takže tahle moje vize se vlastně jakoby nesplnila, zatím nepovedla.

Děkuju k tomu si za moment přesně přesně dostaneme, ale přece jenom téma se samostatná přenesené působnosti je o obrovský hit. Obzvláště pan boháč ZI průser k tomu úplně jako vyžívá stejně. Takže, takže to to to k tomu jsem přesně chtěla směřovat a asi bych se jenom zeptala právě ještě proto, že máte tu čerstvou zkušenost, vlastně z konstrukcí toho nebo změnou toho územního plánu u vás. A myslíte si, že ten současný systém v té přenesené?

Působnosti, že vlastně jenom problém v té přenesené působnosti. Myslíte si, že ta obec tam nemá prostě dostatečný manipulační prostor? Jak už se týká třeba u definice prostě zásad, která se píše v té textové části, nebo se to týká objednávání u těch ploch, vlastně jako prostě připadá vám, že toto není dostatečný prostor a že ta samostatná působnost by to ještě jako víc otevřela? AA nebo tomu rozumím špatně?

No jak se říká, všechno má svoje pro a proti nebo jako vy příležitosti i rizika. Já si myslím, že pokud by ta samostatná působnost byla tak na 1. Stranu, ty obce budou svobodnější a hlavně já to já jsem to pochopil, že budou jakoby operativnější pro ty změny. Jo, že prostě dneska zase uvádím to například u těch Pardubic, kde?

Dlouhodobě třeba v 1 oblasti počítáme jako s rozvojovou plochou, že že tam bude prostě bytová zástavba. Je na tom široká shoda a teď najednou ten pořizovatel, to znamená ten, koho jsme si na to jakoby najali, přišel s tím, že by tam měli být výškové limity a ono se to nezdá, říká se. Jako ďábel je ukryt v detailu a on říká, ten pořizovatel a možná správně my prostě podle nějakých obecných zásad rozvoje oblasti architekt a našich poznatků si myslíme.

Jo je to na severu na severu Pardubic si myslíme, že tady by měla by měla být výška domu a teď se omlouvám ty čísla nemám. Berte to ilustračně třeba 9 nebo 10m jenom.

A ne víc no a my když jsme šli jako do detailu, tak jsme jenom říkali aha, 9 nebo 10m, ale rodinný domek, kterej mám třeba já je 7m, tak 10 jsou dejme tomu 3 patra nebo nějaká malá bytovka, ale proč by tam třeba nemohl být šestipatrový dům jako svíc byty

a rozpoutalo to hrozno jako hádku a neshodu mezi těmi zastupiteli. A když jsme jako oponovali tomu pořizovateli, proč to tam dává, že jsme to jako nechtěli a on říká, ale já vaše, tak jsme se vlastně nemohli jako dohodnout on říká.

Já vaše zadání plním vy tam chcete bytovou výstavbu a tam je ta plocha jako ta funkční bytovek. To je nazvaný já jenom odborně, jako říkám, že by tam měl být ještě tenhle limit. AA teď se hádáme vlastně jako 2 poloviny zastupitelstva mezi sebou. Jestli tam ty výšky mají být nebo ne. A všichni pak s tím pořizovatelem. A protože jsou poměrně striktně nastavené lhůty, do kdy vypořádat připomínky a tak dál, tak tak jsme vlastně i tlačeni časem, když je nevypořádáme, tak jsou třeba o rok jako prodlouží celý jo, a to je špatně.

Takže já si myslím v tom jako že to je zase komplikovaný, že kdyby ta obec sama, kdyby teď teď to hodně zjednoduším se zastupitelstvo zavřelo někam na 24 hodin, jako třeba my tady a šlo plochu po ploše a místo po místě a rozhodl demokraticky nějakým hlasováním a byl to jako výsledek odpověď, takhle to chceme tak to, prostě je hotovo, takže může to být si myslím já mnohem rychlejší, to je 1 věc 2, ale proti tomu připouštíme. Obávám se, že pokud těm obcím, že že vlastně ti pořizovatele jsou profesionálové, ti kdo to umí?

I ti zastupitelé těch obcí jsou vlastně amatéři, kdo z nich je jako architekt nebo urbanista a podobně. Takže připouštím, že to skrývá skýtá jako i svoje rizika, že když ta obec bude rozhodovat sama a ještě ne krajské město, ale třeba nějaká dejme tomu okresní město nejmenší, kde těch zastupitelů je méně no, tak samozřejmě tam nebude ta odbornost a můžou v uvozovkách jako nasekat i chyby. Taky se to už občas stalo po republice, že třeba ta obec si něco schválila v územním plánu a neměla to pak třeba v souladu s tím krajským s těmi zásadami územního rozvoje, že si?

Třeba jo, lezli si jakoby toho výstavu do koridoru, který byl plánovaný pro dálnici. Takže uznávám, že je tam i jako chybovost jako možnost chyb. A to bysme samozřejmě měli pohlídat, že to třeba nikdo nevím, zkontroluje odborník dá autorizační razítko v uvozovkách a podobně, ale přesně tahle moje odpověď mám, ukazuje na to, že tohle už jsme loni prostě nebyli schopni dotáhnout dokončit, zvlášť když byli proti i ti ministerští AA je to jako věc, která není opracovaná, ale jestli se vám takhle u toho vždycky napadá. Za prvé, jako obec máte prostě možnost samozřejmě odmítnout to, co vám tu vyzyvatel.

Navrhuje, to je 1 věc a 2 věc je, jestli si tady pořád a teďka trošku to s generalizuje obecně tady na české rozhodování, o čemkoliv vlastně nedostáváme do problémů.

Kvality zadání a jestli teď to za zpátky stáhnou na ten zákon, jestli ten nový zákon poskytuje nějaký prostor pro kvalitu zadání, protože my jsme se třeba o tom bavili s paní senátorkou seitlovou a řešili jsme to, že by bylo fajn, aby nějakým způsobem veřejnost věděla, o co se jedná, aby měla možnost do toho zasáhnout a jestli v tom procesu třeba je šance v té.

Pavelek, která se momentálně chystá prostě vyčlenit nějaký další čas nějakého hájení, kdy skutečně ta obec by měla možnost a by měla skoro až povinnost si skutečně sednout a říct si, my tady chceme toto, protože územní plán vnímám jako dost zásadně rozvojový dokument a vlastně bez toho ta obec nemůže prostě existovat a vlastně ne čekat až

pořizovatel nějakým způsobem udělá něco, co mi vlastně nechceme, ale do těch nejmenších detailů musí říct, jak vlastně chceme, aby ta obec vypadala, jak to chce veřejnost, protože veřejnost.

Než jste úřední desku, nechápe proces prostě opatření, obecné povahy a tak dále. Jo, přesně tak. No, není to tam, není to tam jo to. A přesně, když to řeknu na příkladu těch Pardubic, myslím si a že kdyby třeba město svolalo veřejnost a říkalo a vysvětlil to ukázat, dneska máme technický nástroj. Může tu nějakou vizualizaci? Tady to tady ta oblast nová bude vypadat s výškovým limitem. To budou jen rodinné domky se zahradami a bez limitu nám tady teď to schválně přeženou vyrostete Manhattan moderní a já chci Manhattan a chci tam já mám rád ještě dřevostavby.

Chci tam zadržela jo AA budu za to bojovat a resetovat a nějak se a nějak se rozhodne, že jo, ale jakoby poučeně nebo svědomím i té veřejnosti, tak pak by to bylo správně. A to určitě tam.

A teď se tenkrát před chvílí, nám ti úředníci to jako nepřáli, takže my jsme k tomu jenom nakročili a chybí to tam. Samozřejmě. Myslím si, že tohle by šlo a jsou teď 2 možnosti, když ponechám stranou dění tady ve sněmovně. Podle mě buď tyhle věci lze dopracovat i vyhláškou, což je pod zákonná norma, a ta vám může celkem jasně ty návody vlastně popsat jako i těm městům a obcím. Udělejte to tak a tak, a nebo bysme se museli jako vrátit do toho zákona, jenom teda do tady té hlavy, do do části územního plánu ani a tam tohle dopracovat a najít nad tím jako širokou shodu.

No to je prostě věc novou už se opakuju, není dopracována a tady i paní seidlovi byt' se třeba zrovna o 416 jsme s ní hrozně bojovali a byli jsme jako na 2 straně barikády. Tak co se týká toho územního plánování? Právě díky, jestli mapujete moji roli toho autora nebo člověka, který v tom je, tak mě opravdu strašně moc dalo jakoby to, že jsem ten zastupitel na tom městě a vidím to tam a mám to na stole a vidím ty problémy a sám vnitřně cítím, že i my jako třeba zastupitele to pardubické jsme velký krajský město.

Tak je nás 39, takže je to velké zastupitelstvo, ale vlastně se vy zas nechci být zlý jako použít slovo stydím, ale jemně jakoby mám takovej vnitřní pocit jako nepříjemný, že rozhodujeme i dnes zastupitelé jako vlastně nekvalifikovaně, často až jako pocitově jo nebo jen subjektivně podle nálady. A toto je špatně, takže dávám za pravdu, že tohle se nám jako nechci nepovedlo a nedotáhli jsme to, a že i ty myšlenky, jak to udělat to území plně správně, aby bylo dobrý. A právě projednaný s veřejností, tudíž hájící veřejné zájmy.

V té obci jak to dopracovat, že ty návody máme a že by na to mohla být shoda

MV: Děkuju, no to mě přesně vede. Teda už v té otázce vlastně toho, kdo ten zákon nějakým způsobem psal, když to tak řeknu. Spíš... Jestli byste se vlastně mohl nějakým způsobem vyjádřit k tomu tvůrčímu týmu. Respektive psala to samozřejmě parta úředníků, právníků, ale měli jakési zadání od někoho. To znamená, jak třeba vypadalo to vyjednávání o tom věcném záměru. Zase se trošičku vracím k té své tezi, že je tady nějaká určitá problematika zadání, protože už v tom věcném záměru přece musí být zadání, jak ten zákon dál má vypadat. Takže jako jestli byste se mohl vlastně zastavit u toho věcného záměru, kdy nějakým způsobem figurovala Hospodářská komora, bylo to nestandardní nastavení. Jak prostě se k tomu stavíte?

MKo: Často vnímám ty debaty o Hospodářské komoře a odmítám je. Jako když třeba ti protihráči nebo protiargumentující říkají: „tenhle zákon psala komora,“ jo, tak to opravdu odmítám, že ho nepsala komora, ale byla u toho jako připomínkové místo. A primárně... To znamená to zadání, kde se řeklo, jak to má být, ty základní teze toho věcného zadání, nevznikly na žádné Hospodářské komoře, ale vznikly u nás, a to bylo vlastně politické zadání, to znamená v nejužším týmu tehdejší naší vlády. Takže premiér v tom figuroval, Klára Dostálová jako odpovědná gesční ministryně pro místní rozvoj. Byl tam, v té době, to byl ještě kolega Ťok, pak teda po něm Karel Havlíček jako za ministerstvo dopravy. Byl jsem tam já za hospodářský výbor, tady za sněmovnu a na průmyslu, kdy tam přišel Karel Havlíček? 2017, 2018? On vlastně byl tam Ťok a jakoby Havlíček jakoby za průmysl. No a jo, ale byl u toho i Richard Brabec jo jako za životní prostředí řekněme z té druhé strany. Ten říkal: „Já taky chci jako stavět rychle a kvalitně a nedohadoval se a nešťouchat se.“ Takže to jako to věcné zadání vzešlo jako od vlády, prostě od vládního týmu, že úkolem teda to dostala připravit ta Klára Dostálová, to byl jako první nebo nultý krok. Druhý krok – mělo to pak standardně vypracovaný to meziresortní připomínkové řízení, který jste si asi taky načetla. Bylo dlouhý a složitý. Pak byl další krok, kde došlo vlastně k tomu jakoby sporu s těmi obcemi. To, co se týkalo té institucionální změny, že oni to teda nechťejí. A bylo to vlastně taky politické rozhodnutí, že teda všechny ty pilíře toho systému se nechají, ale pouze teda se změní a zachová se teda na obcích ta přenesená působnost u těch stavebních úřadů. A pak jsem byl osloven já, což teda bylo v roce 2020, v covidu, někdy v polovině roku 2020, jestli nechci připravit, řeknu, jakoby alternativně tenhle komplexní pozměňovací návrh, který to vlastně vrátí k tomu původnímu zadání. I třeba z veřejných vyjádření pak při projednání tady ve sněmovně tak Klára Dostálová říkala: „Já zachovávám jakoby neutrální pozici. Já umím podpořit, jak to, co jsme připravili, jak to ten nosič, to, co byl ten vládní návrh zákona, tak dokážu podpořit tady pana Kolovratníka jako jeho komplexní pozměňovací, vy sněmovno si vyberte. A je to demokratické rozhodnutí, pro který z nich bude víc hlasů. A u toho mého, to znamená u toho mého komplexního, tam, a to není žádný tajemství, tam jsem úžeji nebo víc úzce spolupracoval s panem Františkem Korbelem, který teda spolupracuje s Hospodářskou komorou. Takže on mi, řekněme nějaké teze nebo oponenturu, mi k tomu dával jo, to zase to není žádný tajemství. Prostě byl u toho a pomáhal mi a díval se na to. To znamená tvůrčí tým toho bodu jedna, toho vládního návrhu, bylo teda, vzešlo to z vlády a byla to Klára Dostálová a její úředníci. Ten řekněme tvůrčí tým 2, na ten můj komplexní, tak byl jsem u toho já s tou Klárou. Dělali jsme to teda oba, a pak tady poslanec kolega Adam Kalous nám s tím pomáhal, koho jsme tam ještě měli z těch poslanců? Ten Leo Luzar za KSČM, byl tam i třeba Petr Dolínek za sociální demokracii no a tady ten František Korbel jo. Takže on s námi jako v tom týmu byl. Ale rozhodně odmítám jako tu zkratku nějakou zlý jako popis Hospodářská komora, že si napsala zákon. To, není pravda.

MV: K tomu mě napadají dvě otázky.

MKo: Jooo a dokonce tam byla kolegyně za SMO ČR. Zuzana Bajgarová, náměstkyně primátora Ostrava. To byla kolegyně, která myslím, že je z Ostravy a ta nám právě pomáhala přesně s tím územním plánem a s těmi městskými artikuly. Takže byl tam člověk za obce. Jo, tam to ne prostě nebyla u toho ta komora. Jo a Ondra boháč, ten to se mnou taky dělal, tak už mlčím.

MV: Mně tahle situace přijde hrozně jako kuriózní a taková jako zvláštní. Prosím nehledejte v tom jako něco osobního, ale jako vlastně máte nějakou indicii, proč zrovna byla třeba braná jako konzultant ta Hospodářská komora? Já jsem třeba dělala rozhovor na Akademii věd na Ústavu vlastně práva státu, tak proč třeba s těmahle těma lidma, který třeba právě spolupracovali v rámci vývoje občanského zákoníku. Vlastně jaký důvod byl, že to zrovna padlo na tu Hospodářskou komoru jako nějakého konzultanta.

MKo: No to jsem si vyžádal já sám, protože s tím Františkem Korbelem zaprvé, už jsme se znali, už jsme spolupracovali historicky, pomáhal mi i s tím předchozím, s tím liniovým zákonem, takže tu znalost práva... On je vlastně i členem legislativní rady vlády spolupracuje, nebo považuju ho za výraznou osobnost, která zná i správní řád, správní právo i další. Takže já jsem ho oslovil, aby byl v tom týmu byl, ale prosím to chci vysvětlit. Zase to se teda jako ohrazují, proti těm kritikům to nebylo, jakože komora to psala nebo za celou komoru. Prostě on byl jako jeden z těch hráčů, jo, kdybysme si teda ten tým celej rozkreslili... Ale vedle něj, společně s ním, na ty schůzky chodil pan doktor Vojtěch Vomáčka. Taky člověk, kterej je z toho... Budete to jméno znát. Právnik a velký znalec teda toho správního řádu. Takže ten Vojta Vomáčka jako za právníky tam byl. A to není jako člověk komory. A ještě někoho jsem oslovil. Jo a ještě zpátky k tomu Korbelovi. Bylo to i z toho důvodu, že když vznikaly ty jakoby základní kameny nebo základní teze té rekonstrukce, to znamená, nejde to takhle složitě. Musíme celý nově jednotně. Tak jako první dva lidé, kteří s těmi myšlenkami přišli, byl profesor Mejstřík, který v té době už byl po smrti, když jsme tam byli. A pak ten pan doktor kadečka Stanislav Kadečka a s Kadečkou to dělal Korbel, jakoby to úplně prapůvodní prostě hele, takhle to nejde, musíme to postavit, bylo vlastně duo Kadečka Korbel. Takže i z toho důvodu. Jako on tenhle František a pan doktor Vomáčka pro mě byli takový nejbližší, který jsem si k tomu chtěl vzít, protože tamty byli po smrti.

MV: Rozumím, že to je takový pro mě jako zajímavý, že třeba nevím, do jaké míry do toho zasáhla Společnost pro stavební právo nebo Asociace pro urbanismus nebo i Komora třeba architektů, že vlastně je pro mě to spojení zajímavý, že jste šáhl zrovna do těchto vod, nebo vlastně i před tím ministerstvo, když vlastně bych čekala, že na ty odborníky na stavební právo a územní plánování máme tady nějaký určitý, ať už profesní komory, nebo jsou to určitý jako odborný kruhy.

MKo: To jsem měl u toho ještě Ondru Boháče za IPR. Ten v tom týmu byl také.

MV: No a ještě druhá kuriózní věc, která mě vlastně na tom hrozně moc zajímá, jsem strašně ráda, že jako si o tom můžeme promluvit a jak vlastně došlo k tomu, že kolegové ze stejné strany, kteří vlastně mají v gesci MMR, konkrétně paní ministryně Dostálová, vlastně podporuje jako návrh, který vlastně tvořil někdo jiný. Jak je možný, že ten gestor si teda nestojí za svým návrhem, nebo proč to nějakým způsobem jako od začátku třeba nebo od té půlky jako netvořily s vámi? Jak je vlastně možné, že vznikne paralelně ve stejné straně jako dvě verze a ještě k tomu řekne paní ministryně, no vlastně ta moje je dobrá a tady ta kolegů taky a mouchy snězte si mě, vyberte si ty.

MKo: Jo rozumím té otázce. No uznávám, že to je jakoby netypický, že lepší nebo tak nějak řeknu čitelnější nebo jasnější už bylo jako držet jednu linii, ať tu nebo tu nebo nějakou jinou a za tu bojovat. Tady si myslím, že v tom

velkou roli hrálo to politické rozhodnutí, že prostě v nějakém momentu teda byla dohoda, nebo nějaký slib vůči těm obcím, že to půjde tou, a to se teďka týká té institucionální změny, teda že to půjde touhle cestou, že se to tam zachová a my jsme přišli jako s tou druhou alternativou a ta paní Klára Dostálová, teda v té době ministryně, říká: „No my jsme tady cestu číslo jedna, variantu číslo jedna, jsme udělali, dodrželi slib, ale já zase mě se líbí, jako mně větší logiku dává tady ta změna, kterou chystá kolega Kolovratník. Jako tu bych ráda... Jako ta mně dává větší logiku.“ Ale chtěla být fér. Nechtěla to jako potopit, tak nechci teď použít slovo alibisticky, ale jako politik se k tomu postavila prostě takhle, že řekla: „Já podpořím obě a je na sněmovně, která získá víc hlasů.“ No.

MV: A z hlediska politického vám to jako dává smysl? Tahleta cesta? Jakože to je pro mě vlastně jako docela zvláštní, že v rámci třeba toho vyjednávání, obzvlášť třeba toho mezíresortu, jako jak vlastně probíhala? Jestli máte do toho nějaký určitý vhléd? Protože to je samozřejmě jako mezi ministerstvy. Ale jak vlastně třeba ten mezíresort probíhal plus nějaké konzultace tu s hospodářským výborem, tu s výborem pro regionální rozvoj tu právě se zástupci veřejných zájmů, jako je na MŽP, jako je na Ministerstvu kultury, že vlastně se nevyprofilovala ta shoda už jakoby uvnitř, předtím, než se zveřejnily ty návrhy.

MKo: No já si totiž myslím, že je ani nebylo možný vyprofilovat. Když se vrátím na začátek toho rozhovoru. Tak že to bylo tak prostě extrémní, tak těžký. A že jo, jako umění politiky je kompromis, jak se říká, když to bylo ilustrovat na tom obrázku číslo jedna. Tak přesně to je ilustračně kompromis. My jsme řekli. Chceme pro stavby, ty liniový, rychlejší režim. Dáme investorům do ruky silnější nástroj, takže potlačíme ten veřejný zájem toho občana, toho jednotlivce, na úkor, teda strategických staveb a ten nástroj bylo právě jako možnost osminásobku za pozemky, i když odmítne vykoupit, vyvlastnit toho člověka tak a hledali jsme tady shodu napříč politickým spektrem. A já třeba měl tehdy ambici, aby s tím souhlasili všichni, aby nedošlo k tomu, co se děje teď, že se to bude po volbách měnit. Já jsem oslovil všechny kluby, mimo jiné v té době i Piráty a oni řekli: „Nám se to líbí, jako podpoříme to, ale máme, po nějaké vnitřní diskusi, ale máme jednu podmínku, nechceme tady ten nástroj dát do ruky energetikům, ty prostě jsou polostátní a těm my nevěříme. Takže jestli jako chcete naši podporu, tak ale jenom pro dopravní stavby.“ A já jsem řekl, OK, to je kompromis, a tu energetiku jsem z toho vyškrtнул. Byť jsem byl podrobován ohromným tlakům, no a tady zase seděli lobbisté od ČEZu a RWE plynařů a podobně a Čepra a tak. Tak jsem jim řekl, nezlobte se, tohle tam prostě nedáme. A nedali a tím to dostalo tu shodu. Když ale půjdu do toho stavebáku, tak to znamená, že jsou nějaký průnik, jestli mně rozumíte. Ale když teda se teď dívám o ten rok zpátky, tak tam byly prostě momenty nebo pohledy na věc, který nešly jako mít shodu, nešlo udělat kompromis, jo. Kompromis uděláte třeba od toho územního plánování, o kterém jsem mluvil před chvílí. Asi jsme ho nedotáhli, ale byla tam nějaká, řekněme rámcová shoda. Kompromis nebo tu shodu jsme udělali v těch dalších oblastech, ať je to digitalizace, ten portál stavebníka. Na tom všem jsme si jako rozuměli. Shodli jsme se, jak to chceme i jsme poměrně dobře nakročili k těm pevným lhůtám, jo i jsme nějaký kompromis udělali u té fikce souhlasu, prostě, že nejde, aby byla absolutní, musí být nějak kontrolovatelná, ale zase více méně jsme se na tom dohodli, tam průniky byly. Ale třeba konkrétně u téhle jedné, což je jedna z víc věcí sice zásadní, ale je to jen jedna z víc věcí nebo hlav toho zákona, otázka té institucionalizace. Jestli to teda bude jako jednat jeden úřad nebo ta přenesená. Tak tam nenajdete kompromis. Tam to je prostě buď a nebo, tam nejde najít jako nic mezi tím. A tohle to ta nemožnost

toho kompromisu té shody je možná odpověď i na tu vaši otázku, proč se vlastně proč se jako šlo touhle cestou, proč se to nevydiskutovalo, protože to prostě nebylo možný, musela pak rozhodnout ta sněmovna a teď nechce říct lobbisti, ale argumenty, tlaky, kdo získá víc hlasů.

Možná bych se ještě zpátky vrátila k tomu, jakou roli v tom hrál čas.

Na to na tu vyjednávání zpětně, když se na ten proces díváte.

Pod tlakem, protože vemte si teda opravdu chystalo zase od toho roku 18. Od začátku toho období. Odehrálo se to mezi resort těch přípojných byly stovky a zase to asi byste si někde našla. Já už to v hlavě nemám, oni to nějak trpěli vypořádávali, pak teda došlo k nápadu na tady na ten pozměňovací návrh, ale že my jsme to vlastně je. Já jsem ho sem přinesl, nebo to 1 čtení bylo někdy v listopadu, to asi si dohledáte, nebo se schválně se koukni na ten tisk 1008.

Zatím když 04-11-2020 nebo tak nějak, takže my měli prakticky rok jako na to, to tady ve sněmovně odpracovat a tady jsme naopak jako vyšli i té opozici vstříc, když třeba oni řekli dobře, my to nebudeme obstruovat, ale máme požadavek, aby mezi 1 a 2 čtením na ty pozměňovací návrhy bylo 100 dnů jako maximální možná lhůta a my ok není problém, tak jsme to opravdu dali až někde do února. Takže tak jo, asteroidu pravdu. Stejně bylo 5, 05-11 a 2 těhu bylo 03-03, 03-03.

Takže jako rok je spousta času každodenního jednání je teď pardon odbočit dneska ve vlaku mně facebook zrovna ukázala takový to vaše vzpomínka přesně před rokem a objevilo se mě tam záběr mého notebooku z kanceláře v Pardubicích, kde píšu 21, 20 a jsem v kanceláři už na stavebním zákonem. Je to normální.

Ze za dneska to bylo, no to je takhle, ale ať to nezdržuju tak, že čas jakoby nehrálo roli, že bylo ho prostě hodně rok jako prostě času.

A když bysme se teďka posunuli přímo už k tomu k tomu obsahu myslím, že ty okolnosti se mi pro probrali dostatečně a asi možná začnu tím, protože jsme tím začínali i na začátku. Co vlastně vy považujete za veřejný zájem? Jak jaké jo, jako vlastně oblasti nějaké lidské přírodní jiné činnosti vás napadnou, když se řekne veřejný zájem, co byste vlastně pod to všechno si zařadil moje vidění světa, jako je takový všeobjímající a možná je to dokonce někde v úvodních paragrafech toho našeho zákona.

A to je jako kvalitní život nebo jako kvalita mého života a mého nejbližšího okolí a kvalita se všim všudy. Takže i pro mě třeba bylo důležité, abych vám to na osobním příkladu ilustroval, tak my máme třeba doma zahradu, kde máme spoustu stromů, bio jezírko jen. Takže já jsem i člověk jako k přírodní. Docela jo že mám rád jako zeleň ptáky, teď žáby se nám tam dojel a to považuji jako za kvalitní kvalitní život. AA líbí se mě třeba moderní ulice, ale kdy zase, když v té moderní ulici.

Hrozně těmhle trendům fandím, když jsou tam třeba stromy zelená stěna, nějaký vodní prvek, jo, to znamená jak jako po betonu. A to takže pro mě osobně jako veřejný zájem je kvalita jako mého nejbližšího okolí, který ovlivňuje pozitivně můj život. Ať řekněme z hlediska jako zdraví, ty životního prostředí tu z nějaký emise prach z dopravy, hluk z dopravy a podobně. Věci, který nechci.

Tak i řekněme z hlediska nějaký třeba jako psychické pohody, nebo tak jako příjemnosti, že je mě v tom prostoru příjemně a.

Takže třeba v mém? Já jsem byl vlastně jakoby smutnej, někdy z těch debat nebo z těch pozic jako proti nám. Když jsme třeba byli právě ovlivňovaný, no vy v tom procesu máte teda lidi, když se vrátím k tomu panu korbelovi, nebo máte tam jako zástupce té komory nebo developerů, kteří chtějí jenom jako lajk beton a stavět baráky a mě vždycky tyhle jakoby útoky a jim vůbec nerozuměla. Dneška jim nerozumím, protože zase třeba ilustrační příklad my jsme měli pozměňovací návrh, který do toho zákona vkládal i.

Institut nebo pozic takzvaného hmotného práva. Natož tak pak můžu ten poznat jinak ještě poslat, aby pro zajímavost, abyste si ho načetla na něm, jsme spolupracovali mimo jiné třeba právě s tím Ondřejem boháčem s vyperou, a to hmotné právo jakoby lépe definovalo, jak má vypadat už jako vlastně vkládalo do zákona moderní požadavky na kvalitní městský prostor. Jaká má vypadat uliční čára, jaký tam má být třeba procento zeleně, jak to má být jako sluneční svit?

Nebo denního světla.

Výška budov a podobně a byly to jako prvky nebo trendy, který ti kolegové právě ty, na které jste se ptala mě já moje odpověď je třeba ten Ondřej boháč. S tím jsme hodně spolupracovali, tak, který je vidí jako ze západních metropolí moderních jo Kodaň, Berlín. Nevím, který další jmenovali, tak jsme tyhle prvky chtěli vlastně už definovat jako na úvod toho zákona, co je hmotné právo vůbec, jak jak ta hmota ten objem má vypadat a zase jsme bohužel narazili, řekněme na rezistenci těch úředníků z toho ministerstva, že oni to prostě odmítali.

A teď v tom a teď vám to možná řeknu složitě. Bohužel v tom tohle v tom sehrál negativní roli i politicky, protože samozřejmě, když to máte jako pozměňovací návrh až další a vidíte, že i ministerstvo je proti no tak opozice, která ten zákon nechtěla jako celek, no tak logicky tomu nedá hlasy, i kdyby schválně, kdo by se tě ještě třeba dobrý? No, ale děkuju vašeho ministerstvo to nechce a schválně ty hlasy dala, takže to jako zase tam i řadový věci, který už jsem jako nedotáhli, nedokončili. Možná teď musím opravit sám sebe.

Říkala jste, jestli hrál roli čas? Možná, že kdybychom na to měli o půl roku o rok víc, že by se třeba tyhle pěkný věci tam dopracovaly, ale zase se teda doplňuji. Já jsem si myslel, že že by, že furt jako do toho. Července 23, ten čas je. No, ale ať já nikdy mluvím moc, tak to zkrátím jako moje představa, teda veřejného zájmu primárně, teda v pohledu řekni na tu obec, nebo město, nebo na ten životní prostor je fakt jakoby kvalita jako zdravý život, příjemný pro nějakou psychiku, že to tam je hezký.

Něco tu angličtinu má slovíčko wellbeing, který neumíme jako přeložit do češtiny jako ten velkej healthcare, nebo tak mě no jo, tak takový ano. Wellbeing ano, ano, já směřuju teďka vlastně k tomu, že já se hodně právě z hlediska trvale udržitelného rozvoje hodně soustředím na právě přírodu, krajinu a památky i proto, že to je v Čechách docela ještě hodně jako bohatý téma. Pořád tady máme relativně hodně zeleně.

Linkách AA moc s tím neumím, já bych řekl, ale zároveň tady asi bych řekla spíš, že máme dost ještě toho materiálu. Pořád tady máme ještě dost zeleně, pořád tady máme relativně dost památek, všechny jsme si je nezbořili a tak dále, takže by mě asi zajímalo z obou těch pohledů, když jste tvořil ten pozměňovací návrh, jakým způsobem jste se dostával do kontaktu, ať už právě SAPK, nebo přímo s ministerstvem životního prostředí na 2 straně s ministerstvem kultury, památkovým ústavem?

Jo, jaká vlastně byla komunikace vaše s těmi orgány, které teda zastávají? To je já oslovoval, někdy oslovili, oni sami mě a byla poměrně jako k intenzivní. No a když budu konkrétní, tak třeba zrovna a úplně AOPKS panem pelcem ředitelem jsme diskutovali věci pak hodně hodně IV tom týmu. Několikrát byl přizván, jako řeknu další účastník, ten pan náměstek mana ZZMPAA, třeba oni si pamatuju, že jsme měli jako hodně sporů, že že ty pozice bylo jako sladit, těžký.

Ale že v 1 moment jsme se jako rozcházel, už to bylo někde takhle v březnu kolem toho.

No možná už to bylo po 2 čtení jo ano po 2 čtení, když jsme se teda procházeli ty pozměňovací návrhy a dávali jsme si ruku na tom, říká, ano, teď v téhle podobě jsem spokojenej a říkám za ml ž, že veřejný zájmy ve smyslu ochrany, protože jsou jako dostatečně ochráněny. Takže teď jsou upřímní, pak jsem od něj bral jakoby zradu a do dneška nerozumím, že pak veřejně ten zákon dál kritizoval a třeba dneska je proti. Můžu se domnívat, že to je tím, že třeba on má tu vizitu u toho jednotného environmentálního permitu, která se tehdy teda neprosadila, nebo nebyl, že že možná tuhle ambici jako neměl uspokojenou.

Ale s ním jsem jako toho, jsem já sám třeba oslovoval AV řadě věcí jsme měli schodů. Vysvětlili jsme si tu integraci prvky integrace, že teda nebude zvat nějaký jiný úředník zlobbovaný developery, ale že bude.

Že v rámci teda integrace procesu uvnitř toho stavebního úřadu bude jako životka člověk na životní prostředí. Ten bude ten odborník, kdo má tady tu stránku veřejného zájmu posoudit. AS ním jsme byli ve shodě, naopak, třeba jsme se neshodli nebo rozešli, že my jsme měli ještě nějaké ty už byly, řekněme doplňující pozměňovací návrhy, jak pracovat s územními plány a právě s vyjádřením těch chráněných krajinných oblastí v příhraničních nebo v těch oni tomu říkají ochranná pásma jako v podhůří v ochranných pásmech.

Typicky Vrchlábí a podobně, ty obce. My jsme to mysleli dobře, aby ty obce mohly jako stavět líp zase. Já měl třeba příklad člověka, kterej někde ve svobodě nad úpou má v.

Jako zahradu pod zahradou historicky má nějakou trubku, kterou protéká potok, který on ani jako nevidí, říká, já to tam třeba před 20 lety koupil. Nikdy jsem o tom potoku nevěděl, že to tam léta je, ale když chtěl udělat nějakou úpravu stavební, tak jsem mu k tomu musela vyjádřit ta KPO, protože potok AA, ta reakce jich bylo na mě ani nevíme, že ho tam máme, co co po nás vlastně jako chcete.

Takže tyhle ty jsme třeba chtěli změnit, ale byla obava právě těch ochránců životního prostředí, že bychom mohli dát nějakou řeknu bianco šek k těm developerům, tak jsme z toho ustoupili a ten poznám, ten je v koši a vůbec se nedělal, to je třeba s nimi. Zrovna jsme byli ve shodě.

Jiný příklad upřímně tak byla třeba zrovna ta ochrana památek z kultury, tak ti mě oslovili sami a ten zákon se mi vůbec nelíbil úplně říkali, to je špatně my jako památkáři prostě přijdeme o svý práva. Nebude se rozhodovat kvalitně, zboříme je AA tady přiznám, že třeba zrovna i jejich jako volání jsem nevyslyšel a.

Sice jsme jednali, ale jako nedošlo ke shodě to tak je jo a tím se i vracíme k tomu 1, že někdy jako to nikdy to jako nebylo možné ty ty světy skloubit. No ale zas třeba u těch památkářů potom ještě jiný příklad, že oni se oni zrovna se hrozně báli těch územních plánů, samostatných působností jako památkovou to bylo pro ně úplně jako smrt a vidíte, no, tak možná opravím to předchodí úplně a možná, kdybychom měli víc času a sedli si s nimi AI, třeba se svazem měst a obcí a bavili se o at' třeba já bych byl jakoby moderátor té diskuze.

A bavili se o tom, proč to ty ty města chtějí mít ten operativnější nástroj, čeho se bojí památkáři a kdybychom našli nějakou formu, třeba pojistek, tak jsme to mohli dopracovat, to už jsme nestihli. No, takže si právě říkám, že přece jenom, pokud si dobře vzpomínám, tak v tom jako není platným kusu toho zákona zůstali. Zůstala ta závazná stanoviska u památek. To si myslím, že aspoň něco jako teda, ale k tomu mě napadá ještě další otázka.

Jak k přírodě, krajině, tak památka. My si jste se v průběhu toho procesu nějakým způsobem i třeba skrz spolupráci s těmi orgány dalšími seznamoval s nějakou?

Národní legislativou, co se týká evropské unie, ale i co se týká jako úmluv, at' už je to úmluva o krajině, nebo je to UNESCO vlastně těhle těch jako evropských úmluv a světových, kterým jsme nějakým způsobem členem a kterým asi by měl dostat II ten zákon, co se týká ochrany těch těhle těch zájmů? Ale vycházel jsem teda z toho, že tyhle věci byly odpracovány v tom předchozím kroku, to znamená v mezi resortu.

A nálada? V.

A my vlastně ty prvky, které my jsme do toho komplexního podobně jako dali, cílili hlavně na tu institucionální změnu, ale jakoby do třeba systému tady těch nevím, že o těch, jak říkáte památkářů, že budou jako dos, tak jsme předpokládali, že oni si to odehrajou, nebo budou držet tu újmu, pokud bychom integrovali někoho ze životního prostředí, no tak on by byl ten, kdo by kdo by měl tyhle věci jakoby dodržovat nebo hlídat jejich dodržení. Takže upřímně říkám, že tím jsme se nějak jako hlouběji nezabývali.

Spoléháte na to, že jsou v nějaké způsobem, dostává ten zákon těmhletěm všim úmluvám, ke kterým jsme se zavázali.

To jo no a další věc je, že máte ty změnový zákon ještě ty pod složkový, že jo? To znamená, že my, když jsme někde třeba ve ve speciálním zákoně.

Třeba o ochraně vod tak, takže jsme tam teda některý ustanovení změnili, že ty ty ty.

Ty stanoviska nebo nějaký povolení, že se bude vydávat v rámci nové stavební správy jiným způsobem tak to byla 1 vazba toho zákona k tomu velkému stavebku, ale všechno ostatní, že máme mezinárodnímu si dodržovat v tom zákoně dál zůstává, takže

tyhle věci do těch do těch se nikdy ani nezasahovali, protože to jsou jiné zákony, které platí dál.

Přesně vede k další otázce už toho vlastně samotného stavebního řízení. Z vašeho pohledu. Asi bych ještě pořád si přidržela těch těch památek a přírody krajiny. A když si promítnete ten proces tak, jak jste ho navrhoval vy v té centrální soustavě a domníváte se, že tam prostě nějakým způsobem jsou ošetřeny ty veřejné zájmy, ale s tím benefitem, že skutečně se ten proces třeba zrychlí, zjednoduší.

Ale nebude to na úkor těch veřejných zájmů?

Jo domnívám máte pro to nějaký konkrétní, ať už je to jednotné environmentální povolení nebo závazné stanovisko? Jep takzvaný, ten tam nemáme. To to teď oni s tím přichází ten pan náměstek, ale vlastně už bylo to, jakým způsobem není to aktuální nápad? Je to už nějaký nápad, který se jako táhne taky už jako s tím procesem nějakou dobu? No samozřejmě já tomu produktu jako věřím, nebo ne?

I proto, že ty pojistky tam zůstaly. Je tam možnost nějakého odvolání, to znamená, měli jsme dokonce stáli, takže nad ním teda bude ten speciální odvolat. Systémový úřad, který musí s definitivní platností rozhodnout.

No neumím, mám jako říct, proč konkrétně tak, jak vnímám ten zákon tu konstrukci jako celek, tak já jsem prostě žádnou obavu jako neměl. No možná jediný, co ještě bylo jakoby potencionálně slabší místo, že jsme měli ještě s rekonstrukcí státu připraven jako doplňující pozměňovací návrh, který i víc jakoby cílil na to, aby on vlastně jako líp definoval, že v rámci teda té instituce v té stavební správě, věci na životní prostředí opravdu musí dělat. Člověk se vzděláním z životního prostředí.

Jo nebo já nevím hluk třeba musí dát člověk, který má jako vzdělání z toho hluku, takže líp jsme cílili jakoby na ty odborníky v té státní správě. Ale zase moc to teda od ministerstva nemělo podporu, že se bály, že ty lidi neseženou neměli tu ambici. Bylo to pro ně jakoby moc ambiciózní, takže ten pozměňovací je nás tady neprošel. Jo, to by možná byl, kdyby bejval prošel, tak vám odpovím, že je to jasný, tady to zůstalo malinko jakoby zase možná nedotažený, nebo ne úplně udělaný, přesně, ale.

Říkám tím, že jako tam v řadě míst došlo ke shodě nebo k dohodě v té integraci, to znamená, někteří lidé to budou dělat tak i že jo a vždycky se říká, je to jako poslaly na lidech. Hlavně, že jo na nich na jih odbornosti, odpovědnosti. No a zase.

To by možná bude moje odpověď, přeci, když budu mít odborníka, dejme tomu na to. Životní prostředí bude integrován v tom stavebním úřadu, tak ale on je integrován a je potom stavební správu ve službě státní, a tak podle je toho jeho zákona, který má ho jakoby organizačně zařazuje směr rozumí.

Ale ten obsah práce, ten výkon, že on vydá nějaký rozhodnutí, něco schválí, nebo ne. Tak jeho nástroj, podle kterého se řídí, je ten jeho zákon složkový. Ten konkrétně v tomhle případě třeba okraji životního prostředí AV tom jsme my nic neměnili.

No tady vlastně ale je velký jako i na všech konferencích, co třeba právě. Pořádal se nám zazníval. To máte samozřejmě pravdu, ale je otázka, jaký papír v uvozovkách on bude

vydán, jestliže to bude prosté vyjádření a nebo jestli že to bude závazné stanovisko. Souhlas jo, což vlastně tam to je dost jako zásadní a vlastně ve chvíli, kdy píše odborník jako odborný elaborát, ale je to jakýmsi vyjádřením, který na který nikdo nemusí přihlížet, tak k čemu tam vlastně potom ten člověk bude z pozice efektivity?

Toho procesu uprostřed ukázala až praxe. No no to přesně to přesně se chci vlastně zeptat, ještě když byste měl zase ze svého pohledu nějakým způsobem zformulovat.

Proč vám přijde zajímavější, efektivnější a tak dále mít vlastně tu centrální soustavu a nebo nějakým způsobem víc víc jako dbát. Dejme tomu na tu subsidiaritu a vlastně na účast těch orgánů přímo v těch obcích, tak vlastně co pro vás převážilo, že jste se zpátky vrátil? Proč? Proč to převážilo? Protože vlastně ten 1, protože vlastně ten návrh, který teda potom sešel s tou ministerstva jako odstoupil, od tohodletoho.

V dohledu, ale vlastně ten váš návrh ses k němu zpátky vrátil.

Edita prostě rychlost. Myslím si, že i profesionalita, protože jednotný postupy prostě vždycky já dávám přírovnání třeba ke katastrálnímu úřadu nebo k finančákovi, který prostě není tak, že to je jako 1 instituce někde kdesi daleko. V Praze je to státní instituce, která má pobočky po krajských městech okresních, případně ORPHA. Podobně ale má prostě jednotný postup. Přesně ví návody, jak fungovat, jak posuzovat třeba ty veřejné zájmy, takže má svy jakoby vnitřní procesy, které jsou daný jednotný, rychlý, efektivní.

A ta největší hrůza prostě co co mě teda děsí a co byl i pro mě důvod a snaha to měnit je i to přísloví každá každá ves jiný pes.

Nebo to je každej prosím ne každá ves jinej ten, že ta rozhodovací praxe jako hrozně odlišná, často často třeba i asi chápu. Je to VDNAA těch úředníků, že samozřejmě se bojí udělat chybu, aby je někdo nevyhodil, tak se jakoby kryjí, hledají si alibismus, ale se setkal s příběhy, kdy prostě povolujete. Nebude to i třeba jenom ohlášení nějaký žumpy nebo malinký stavby, ale přesto ten úředník chce vyjádření jiného ministerstva jiného dosu.

Jsou dotčeny horda a ten žadatel se tam třeba přišel a tam říkal, ale my se k tomuhle vůbec jako nevyjadřujeme. No ale paní to chtěla tak prosím vás, dejte mě to, to znamená nejednotnost. Prostě, že jo? I složitost těch vyhlášek všeho prostě jako hrozně odlišné přístupy, kdežto ta jednotná zprávy podle našeho názoru tohle prostě odstranila, že to bude, jako je jasně daný, včetně třeba těch lhůt v závazných a tak dále. To znamená, bude to pro všechny hráče v tom prostor v tom řízení, jako je mnohem jednodušší, lepší proces.

AI to, když jsme vlastně do toho zavedli tu myšlenku, že obíhá ne žadatel, ale obíhají dokumenty. To znamená, že ti úředníci. Ta zpráva si má mezi sebou něco přidat. No tak zase když to máte v rámci 1. Instituce a teď už jdu dovnitř 1 informačního systému, že jo, tak jak my tady jako poslanci máme nějaký software, kde si ukládáme pozměňovací návrhy z pozvánky na schůze a tak ale přece obce mají rozlišení systému kraje. Jednotlivá ministerstva mají rozličný systémy.

A zase se vám to bude vracet k tomu, že vrcholem digitalizace bude, že 1 úředník vyplní formulář elektronicky vytiskne ho, pak ho ofotí nebo oskenuje a pošle ho mailem jinýmu a ten si ho vytiskne a vyjadřuje se k němu, když to jestliže chcete dosáhnout toho,

že to budete mít v 1. Softwaru jo představte, takže zpracujete taky nevím s něčím s nějakým Google dokumentama a podobně. To znamená, když chcete mít jako 1 prostředí fungující, ale pro všechny uvnitř stejně jak pro toho, co vydává, tak pro toho zástupce.

Je zájem a tak dále tak že jo, to je to slovíčko workflow, že že prostě jo, tenhle je čekaly, z tenhle se vyjádřil, teď to teče k někomu dalšímu. Ten se vyjádří nebo zamítne. Proč vrátí to on to musí posoudit, jo to znamená, pokud i ty digitalizační nástroje chcete dát jako dovnitř a pracovat s nimi, no tak jsme byli přeci tak to můžete udělat jakoby věrně. Nechci říct slovo firmě, ale prostě v 1 instituci, když to pokud to zůstane na obcích, tak si myslím, že buď toho nedosáhneme a nebo to zas bude tak, jak to v praxi vidíme jako extrémně složitě, jo že ty?

Software nebudou mezi sebou komunikovat, budou v tom chyby. Stejně se to znova třeba bude tisknout a podobně AI těm pracovníkům, těm úředníkům to jakoby hrozně ztíží to jejich práci. Proto teda IS hrůzou tady sledujeme dění teď ve sněmovně, protože jestliže je politicky zadání, my to chceme těch obcích nechat tak dobrý, ale my jsme ještě neviděli jak a teď jsem ty obavy vlastně, pověděl jo tím, jak vám říkám ten důvod, proč jsme to chtěli takhle jednotně, tak jsem ten důvod pověděl, no že že prostě budem stavět míň no, což třeba se chápu, s některým lidem se může líbit, že znám je extrémní názory, že?

Zbytečně moc silnic II ty vlaky, at' vlastně lidi necestují, že stačí se projet na kole po okolí a vypěstovat si brambory. No i to je legitimní názor. No a to mě to mě přesně jako vede ještě k 1 otázce, protože jsme se vlastně v tom procesu bavili, teda o tom, že to vznikalo na ministerstvu. Ve sněmovně je pak to nějakým způsobem bylo prezentované mezi resortu a ještě by mě zajímalo, už jste několikrát to zmínil, jaká tam proběhla komunikace právě s těma ovcema?

Když jste už nastínil, jak různě vypadaly ty debaty a jestli právě přesně, at' už to bylo ze SMS, nebo se smogem a nebo i třeba se zástupci velkých měst Praha, Praha, brno, ostrava a jaká tam s nima vlastně probíhala diskuze, když jste vlastně tvořil ten ten pozměňovací návrh jsme nediskutovali, protože oni do nás útočili a pak jsem pochopil, proč, že zástupcem, nebo jakou hlavní postavy ten pán nebyl v té době. Ten pan Polčák, europoslanec a je to nějaká organizace stanou, takže?

Jako já je vnímal jako politickou organizaci a pro tady práci přiznám. Říkám, že jsme považovali tu komunikaci jako za zbytečnou, že bychom se na ničem nedohodli se svazem města. Asi jsme komunikovali. A jak jak tedy se zástupci toho svazu, tak i třeba s jednotlivými obcemi? A pochopil jsem, že u nich je taky nejednotnost, že oni mají ještě uvnitř toho smočili. Mají jakousi komoru statutárních měst jakoby vnitřní orgán, což je i moje město náš primátor.

Tahle zástupci těch velkých byli pro tu změnu a ještě vlastně mě aktivně oni sami oslovili a chtěli právě prosedět ty 4 městské artikuly.

To znamená to byly ty otázky třeba k.

Samostatných městských předpisů a tak AS ním toto byl vlastně jejich aktivita a hodně jsem jim pomáhal a vycházel vstříc a přiznám i možná proto, že jsem zastupitelem toho krajského měl 1 vlastně za člen u té komory statutárních měst, tak jsem jim

jako hodně naslouchal 2. Část toho svazu města a obcí, to znamená si ten František lukl, tak ti ti jako spíš posílali dopisy a tam už taky moc komunikace nebylo, tak to popisuje, jak tobě a přišlo vám, jako že ty obce v rámci toho nového zákona jako něco.

Získali by to třeba nebyla tvoření územního plánu samostatné působnosti, ale protože přece jenom nejvíce teda nějakým způsobem toho stavebního dění se děje v těch městech, tak přišlo vám, že na tom nějakým způsobem můžu jako vydělat, co do já nevím právě jednoduchosti, rychlosti i jako pružnosti je škoda těch územních plánů. To mě to mě jako přišlo hrozně líto a myslím si, že by jim to hrozně dalo a že by je třeba i víc, je to jako motivovalo.

Pro tu změnu byt? Pak jsem pochopil, což mě se přiznám taky překvapilo, ne úplně řeknu ne ze 100%, že třeba já jo, ještě ta komunikace byla taky, že jak jsem poslanec my jako volební kraj náš nebo volební obvod je kraj, takže my, jako nevím každé, to dělá různě. A já třeba 1 měsíčně, potom pardubickém kraji, jezdím jako na výjezdy, tak v tom období cíleně, když sem jezdil i menší, větší obce, tak jsem vždycky těch starostů ptal, abych to slyšel přímo z terénu od jednotlivých a řada z nich. A to mě tehdy překvapilo, říká no.

Kdy se to jako od nás vyndáte, tak v pohodě, tak ty lidi budou prostě pod státem. Dovedeme si to. Přijdete s tím, jako řada z nich neměla problém a já jsem říkala, no, a teď vás budu motivovat, co ty územní plány. A to mě jako zaskočilo. Překvapilo, že ty obce řekněme.

Menší nebo menší od středních níž, tak řekněme třeba od nějakých 10000 obyvatel níž, tak je to jako nezajímalo, řeknu. No a co nám to je? I my stejně tady územní plán máme, nevím třeba 20 let a možná ho 1 změním a teď navíc bychom za to museli platit. Kdybysme si to dělali sami AA stejně bysme si někoho stejně bysme si museli někoho najmout, tak tak, když když nám vyřešíte, kdo to za nás zaplatí, jestli to bude ORP nebo mě, tak možná nebyl to pro ně motivátor, to to je možná ještě jako další samostatná.

Kapitola to mě trochu překvapilo, ale dobrý jo, je to nějaká praxe? No ale co jim to přinese? Já jsem pro ně největší, přínos jsem vnímal v tom, že i ty obce jsou sami investorem, to znamená oni sami staví školku tělocvičnu jo a zase kdybych teda vycházím z toho, co znám ve svém životě, tak bydlím v Pardubicích tak jen třeba za tyhle 2 3 roky, co co jsem se tomu zákonu věnoval, tak jsme řešili vlastní jakoby investorské aktivity města.

Letní bazén dopravní terminál přednádraží, takže jako po ne liniovou, ale pozemní stavbu letní stadion rekonstrukci sokolovny obří, která už dlouho teda velkým praxi i generální oprava a ve všech těchto případech jsme se přesně s tímhle jako investor to město po ty kraji jsem i krajský zastupitel budoval, nebo buduje teď 2 veliké budovy ve svých nemocnicích, 1 je v Pardubicích, 2 v ústí nad orlicí extrémní problémy třeba zrovna v tom ústí.

Oni, protože je to jako nemocnice, která historicky je obklopená zástavbou. Nevejdou se tam tak tam jako natěsnali někde prostě nechci nasazovat opravdu jako na hraně tam vtěsnat tomu říkat centrální urgentní příjem. Prostě tu budovu, kam vozej teda sanitky, ty rychlé služby. No a samozřejmě ohromný odpor jako sousedů, protože těm rodinným

domkům to stojí. Nevím, 5m od domku tam najednou vzniká velká stavba, takže ti občané se bránili, tahali asi za slabší konec, no prostě nevím, jak to probíhalo.

Ale jakoby ten boj prohrávali. Stavba získala území, ko pak získala staveb, po začali stavět a teď ten paradox a občané se odvolali, šli k soudu a vyhráli. A stavba, která byla, nebo je téměř před dokončením, měla neplatné územní rozhodnutí, ale stavební už měla jo a tyhle hry? A to je přece špatně pro ty občany i pro toho investora, takže pro z mého pohledu ta změna, o kterých se tady dneska povídáme jako největší přínos pro ty obce, byla právě v tom momentě.

Kde ony samy staví a taky potřebují to v nějakých, že jo? Lhůtách velmi často víte, že to je navázaný na evropské peníze? Jo, že máte z těch různých programů i ropu II vázané dotace a že je prostě že jinak a zase je to často v médiích město nebo obec spěchá, přijde do o dotace, nestihne to dodělat, je pod časovým tlakem, má tam odvolání, to znamená, nemůže tu stavbu rozjet, nemůže jít dodělat, šije se to třeba horkou, jeho nemůže ji udělat pěknou jako, takže to mě přišlo ten největší, že? I zase, že to ten proces rychlý.

To mě přesně vede, jako kým už se chýlíme ke konci, nebojte. A vlastně, i když ještě postoupíme z těch obcí níž na ty opravdu stavebníky. Teďka, představme si spíš nějakého obyčejného stavebníka, ne úplně developera, ale několikrát jste zmínil, že jste, že jste zastupitel jste těm lidem prostě blíž.

Když si představím, že jsem stavebník a chci si už teda v rámci teda toho současně platného té části, nebo když bych si představila, že už je příští rok a ten zákon je skutečně platný, tak jak zrovna teďka bez té novely by měl fungovat.

Tak.

Jak ta pozice pro toho stavebníka vypadá teď oproti třeba té 180 trojce a nějakým způsobem teda střetávají se mi tam mám pozemek, je tam nějakým způsobem ochranné.

Pásmo 10m od památného stromu, takže tam mám nějakou ochranu přírody. Zároveň mám coby kamenem, dohodil ochranné pásmo města a já chci si v tomhle tom prostředí postavit úplně obyčejnej domeček se zahradou. Územní plán mi to dovoluje.

V tomhle tom procesu, jak ten člověk si vlastně na tom stojí oproti oproti, teda tomu předchozímu zákonu?

Dnes to počkej, já bych to pochopil, tu spíš vy se ptáte jak si bude stát se pro něj lepší jo, co se pro něj změní já ptám se, jestli se něco lepší.

Jo rozumím ty otázce, no tak vlastně to je podobný jako u tý obce, když dneska v takovýmhle já teď chci říct slovo extrémním případě, ale on možná není extrémní. Ono se to často stává tak tak ještě teda zatím v dnes platném stavu ho porovnáme proti teda stavu od 01-07, 23 co co bude lepší si myslíme tak oproti stavu, co je teď před 2 rokama a 180 trojka, tak ten stav starý, nebo ještě zatím v tuto chvíli platný.

Podle mě je proto stavebník jako extrémně složitý v tom smyslu, že je to právě ten úřední ping pong a on sám musí obíhat a všechno získávat, takže on sám. Musí si teda nějaký projekt zar zajistit, pak si jde dát žádost teď ten jeho stavební úřad říká, no nám tady chybí.

Památkáři tak musí zapomenout pak něco přinese, pak řekne nám, tady chybí, nevím, že jo? AOPK si myslím tak někam běží. Často si myslím, že i ty stanoviska jsou třeba jako protichůdná, že prostě jedem to povolí a druhé třeba s tím nesouhlasili zase nějakou fotku cyklostezky, kde nechali uprostřed stát. Strom jsme tam museli hádat. No a jak jsem řekl, pro mě to teda byla i vlastně jako osobní zkušenost v Hradci králové, no tak jsem dal ten příklad.

Tak my jsme si jako na rekreačním objektu na chatě rozhodli dát do země ne septik, ale žumpu to jako uzavřená plastová nádrž, která musí je certifikovaná. Jsem, že to znamená, neřešíte nakládání s vodami. AA tyhle věci a bylo to opravdu to jako řešeno územním rozhodnutím vlastně jakoby ohlášení to bylo nebo územní rozhodnutí? AA ta úřednice třeba řekla, že chce ministerstvo obrany, odbor ochrany strategických investic, jestli tam nevede, není v chatové oblasti.

A vůbec jsme nevěděli, proč vám řekla, já se chci krýt, já to tam chci mít. Jo a ten odbor, který ona vyžadovala, sídlí pro východní Čechy nebo pro ty 2 kraje pro pardubický a hradecký sídlí v Pardubicích AA bylo to v době covidu, takže my jsme přišli někdy v červenci nějaké no teď tady je covid, přijďte si až v září.

Prostě s žumpou jsme čtvrt roku čekali v září a pak už říkali, proč tam jdeme, že k takovým věcem se o ni jako vůbec nevyjádřili. A to je přesně ta jako hrozná strašná pozice toho stavebníka dneska, kdežto v tom novém, tak on si za Petra bude všechno digitálně. To je víc věcí, že jo? Dohromady to znamená, on bude mít nějaký projekt digitalizovaný, už už nahraný v těch DG, výkresech a podobně. Vyplní si na bude cosi jako dneska zná to určitě portál občana, tak budeme portál stavebníka.

To znamená tam se dá, že jo dotčené pozemky, čeho se to týká potvrdit, že systém vidí, že je majitel těch pozemků. Dá tam ten záměr stavební to, co chce udělat a vlastně ten úřad za něj sám se dívá, AA ptá se těch kolegů a on by vlastně AA teď on má lhůtu na jednoduchou stavbu 30 dnů a vidí ten checklist, jak se to den za dnem naplňuje. A pokud někdo nesouhlasí, to znamená by to byl třeba ten kolega od památkářů, řekl tady já to nedovolím, protože to je v ochranných pásmech, tak musí dát vyjádření, že jo, proč to nedovoluje.

A ten stavebník dostane jako odpojit nebo úkol, že musí třeba snížit průčel, jo musí přesně mít řečeno, co má upravit, aby tu zelenou získal. A vlastně celý ten proces se tímhle podle mého názoru strašně zjednoduší. Úkolem úředníků bude vyvažovat si ty veřejné zájmy a rozhodnout AA ten stavebník ví, že do měsíce má rozhodnuto a že to je hrozně jednoduchý, no rozumím, a když si představím, že chce veřejnost teďka hrozně rychle mi nenapadá příklad, aby to nebyla liniová stavba, ale.

Nevím.

Nádraží to to je taky třeba AA jsme třeba v procesu eia a veřejnost chce vstoupit nejenom UA, ale u čehokoliv jiného do toho stavebního řízení. Jak třeba.

Právě v opozici. K tomu starému zákonu se bude stát ta veřejnost, nebo ten konkrétní člověk, který si chce vyjádřit do toho procesu.

A jak tak ten si bude stát, protože pokud se nepletu, tak vlastně od roku toho 2018, kdy přišla ta poslední novela 180 trojky, tak tam vlastně ta to vyjádření veřejnosti bylo vlastně hodně hodně jako okleštěný, a to trochu se obávám, že vlastně tyhle tyhle tendence zůstaly IV tom v tom novým. Ale ptám se vás, protože jste ten návrh tvořil. Moje vidění světa je, že veřejnost do toho nemá jako zas až tolik vstupovat.

No a možná je ta chyba, že nemáme ty územní plány, jak jsme přece jako já si myslím, že veřejnost by a kvalifikovaně to jsme se shodli a nemáme to dotažené. Určitě měla jako vstupovat a vyjadřovat se, jak chce to svoje okolí mít právě třeba ve fázi toho územního plánování. Rozvoje jsme to říkali, ale jako když pak 1 ať je teda ta obec, nebo developer má jako teda 1 záměr projekt já já já možná dám příklad, ty si rozuměl třeba ilustračně v Pardubicích máme teda jako nádraží.

Pak máme terminál jako před nádrží jsou veřejných stavby hotový a naproti přes ulici je obří plocha ten brownfield takzvaně se říká, byla to nějaká továrna. Koupil to soukromník, zbořil to a teď tam chce udělat jakoby obchodní centrum, a tak balíků prostě hmoto.

AA samozřejmě, musí se vejít do toho, co ho limituje. To znamená tam nějaký územní plán. Musí si odehrát celou eu a tak dále to jako běží, ale aby jako veřejnost najednou do toho vstupovala a říkala, my nechceme, aby to mělo tolik pater, nebo my to vůbec tady nechcem. Tak to si myslím, že nemáte teda jestliže už 1. Tam byl odehrán územní plán a věřme tedy, že by tohle možná trochu blběj příklad, že to je brownfield, který je určený k zastavení, ale i kdyby to byla jakoby nová plocha.

Tak přece ne, nemám o to už nikdo jako bořit nebo měnit, protože jsem to nelíbí. To pak neuděláme fakt nikdy nic, že je nějaký určitý potenciál do územního plánování, do tvorby regulačních plánů. Tam spíš vidíte to stejně, takže zase ať to zkrátím pro toho jednotlivce. Co do toho chce vstoupit se nemění, nic to tak zůstává a myslím si, že to je správně. To prostě můj teď vás asi nepotěšíme tady můj můj pohled na to, co je regulérní, takže to jsem zase já vycházím s tím praxe, jo, prostě.

I třeba v těch parcích něco dělám i jako obvod, tak se k tomu my máme ještě obvody, takže jako malinký ještě zastupitelstva a.

I tam a tam to jsme ty sousedi tam se známe, jo a když vám uvedu třeba jako malinkou akci, no to je možná dobrý příklad. Vidíte to vám ukážu, ale ještě doplním to odpověď a pokud bychom chtěli zlepšit tu pozici toho jednotlivce nebo těch obyvatel občanů, tak jsem pro rád bych. Ale já bych teda to řešení viděl ve fázi toho územního plánování. A jak říkáte, třeba to kvalifikovaného rozhodnutí veřejného projednání, vysvětlení lidem a tak, jo, tak tam bych se zaměřil a to uznám, že nemáme dodělání, že chybí.

To jako uznat tak a teď vám dám ten konkrétní příklad a ten je podle mě skvělejší úplně. Pardubice jsou prostě velký, tak máme ty obvody, obvod už je vlastně jakoby obdoba obce, jo to znamená třeba můj, kde já žiju, tak je to jako 1 sídliště a 1 čtvrť vilek nebo rodinných domků. Má to třeba asi pardubická 100000, ten můj obvod má 12, 13. Je to opravdová jako menší a větší vesnice a máme i jako místní zastupitelstvo a někdy 2 roky zpátky.

Tam jako přišel jako majitel hospody ještě takového historicky kolem, který ta čtvrť vyrostla a.

Že by rád požádal, že jako je tam blbý parkování a naproti ty jeho hospodě, že nevím třeba 20m chodníku a že by si rád jako ten chodník od toho obvodu, protože to je v majetku města odkoupil a že se tam udělá parkovací místa a že se to všechno zaplatí AA zase byl jako v souladu, že to je vlastně komunikace místní komunikace s chodníkem, takže tam nebyl problém s územním plánem nic a byli to třeba jenom 4 parkovací místa, že nebyla to ani 0 jako výrazná věc, no.

Ale vzbouřili se ti sousedé ty domky, co tam chtějí, že tam nechtějí mít parkování. AA šli to řešit, protože na to místní zastupitelstvo, kde nás všichni znají AA bojovali proti, argumentovali a vyhráli. A hlasováním jsme ten prodej zamítli prostě a je tam do dneška podnik jo, takže často já vnímám a myslím si, protože mám zkušenost, teda nejen z toho statutárního města, ale i obvodu. Tak si myslím, že podobná praxe je i na těch obcích, kdy si takhle ty lidi se znají sami mluví sami rozhodnou, takže zase jako že by.

Takový pohled jako a teď se vy neuražte ten pohled možná teoretický z někde tady z Prahy ze školy ze senátu, že ti občané u toho tolik nejsou v praxi, tak já ho jako nesdílím, protože mám třeba tuhle zkušenost. No já chodím na zastupitelstva naše, kde to je velmi jako pravda v Černošicích.

Jo a tak tím se dostávám ke svojí poslední otázce, respektive jsou 2, protože jsme několikrát narazili na to, že jste říkal, to ukáže vlastně až praxe, tak mě by vlastně zajímalo.

Jak vidíte že?

Vlastně je zákon, kde se vyskytl.

To je docela dost nových postupů trendů, institucích a vlastně vůbec se neví, jak budou v praxi fungovat. Máte z toho?

Nějakou obavu, nebo spíš naději, že teda, i když je to nové, že ty úředníci se s tím naučí pracovat, lidi se nějakým způsobem za užívají AS tím by jenom ještě vycházím z toho, že prostě ten zákon byl od roku 180, trojka od toho roku 2006, až do toho 2018 jako i třeba lidi z praxe mi říkali, že ty pořád ještě za tu obrovsky dlouhou dobu narážíme na něco, co jsme ještě nedělali, co jsme ještě neviděli ještě znova prostě musíme vymyslet, jak s tím jako vlastně naložit a teďka je.

Se líbali k toho zákona, který je úplně nového a vůbec nikdo neví, jak bude fungovat, ale kdo se bojí, nesmí do lesa. To, jako když bysme se tohohle báli, tak neuděláme nic a budeme se tady pořád patlat ve složitém starým systému.

Navíc odpovídám, já jsem vlastně kopíroval v tom pozměňovacím ten původní návrh. Ten měl řadu odpracovanou ta řada toho hodně jako popsala, že měla tam i docela do detailů udělaný i výpočty. Třeba děti předpokládané počty těch pracovníků, platový třídy. Byla tam ekonomická náročnost, takže i ta řada toho jako hodně těch odpovědí do budoucna dala. AK tomu a poslední věc, co k tomu pojmu stejně, ať je zákon jako sebelepší, nebo jakýkoliv, tak pořád je to nástroj, s kterým pracují lidi.

A jako alfa omega je prostě v lidech AI. Kdybysme tady byli i kdybysme nejskvělejší věc, na který bude shoda IS paní sykovou a se všema AA schválila by to sněmovna 200 hlasy a senát svými kolik má na 100 101 jich je senátor 81 hlasy, který to nesmíte na mě jasně 8 nebo půlka.

No to znají, kdyby to schválila sněmovna senát prostě všemi hlasy, tak když to bude mít jako blbýho šéfa nebo blbý lidi na těch krajích, tak to můžou pardon posrat nebo pokazit a opačně, i když to bude nějaký polotovar, ale budou tam fakt jako dobrý lidi profici, kterým jde o věc, tak to může bejt dobrý, prostě a fungovat. No že už stejně to vždycky bude o lidech. A toto je věštění, že jo? Z křišťálové koule.

Jaký tam budou? No a já jsem ale životní optimista, to mě vlastně úplně k poslední otázce, protože teďka prostě je v běhu nějakým způsobem ta docela zásadní novela, takže už jsi vlastně zmínil, co na tom zákoně vidíte pozitivního. Co třeba vidíte prostor pro dopracování, když byste měl nějakým způsobem shrnout, co je třeba výzva pro tu novelu? Co by se tam třeba podle vás mělo, nebo mohlo ještě objevit, aby prostě ten zákon skutečně jako.

Byl super co nejvíc jako přínosem v tom povídání tady jenom doplním, že spíš mám teda velkou obavu z té a na to není novela, ale přepracování to, co s čím tady pracuje ta koalice, to znamená, chtějí to změnit jako rozebrat. Teď tady 1 novela, která odkládá o rok naší účinnost, už to vidíme jako problém, protože v té rye to bylo, že každá stavba veřejná, kterou staví veřejný sektor, se za rok zdraží v průměru o 8 až 9%, tak by inflace těch staveb teď, co se děje na stavebním trhu, je mnohem horší.

Takže mě každým takovýmhle odkladem zpoždění jako stát tratíme opravdu my desítky miliard? Jo, ale je to jejich politický rozhodnutí. Bohužel tak to je AV 2 novele věcný teprve chtějí udělat tu změnu, to znamená vracet to na ty obce a podobu mi zatím jako neznáme nevíme, jak to bude vypadat, ale na to jste se mě vlastně neptala. To je předměty, když pro účely tady té práce, tak já osobně v tom vidím.

Asi 3 asi 3 věci 1 je 1 je právě cílení na ty lidi navazující teda i na tu předchozí odpověď, že mi opravdu s tou rekonstrukcí státu jsme měli jako vymyšleny pěkný pozměňovací návrh, který by.

Cílem jakoby jdou právě do těch postupů dovnitř k té kvalitě. Jo, aby to fungovalo a jak už jsem to říkal, rychle zopakují. Chtěli jsme tam jako líp přesně definovat jako požadavky na tu profesní odbornost těch úředníků, kteří pracují to za první a za 2 víc jsme tam cílili i na nějaký, že jsme pracovali na jakoby deník práce, to znamená takovou jakoby elektronickou stopu kvůli transparentnosti jakoby kdo do kterého případu třeba zasáhl, jak v něm rozhodl, jestli se co tam měnil a podobně, aby to bylo zpětně dohledatelné v kvůli třeba případným sporům, černým stavbám a tak.

To je 1 věc jakoby dovnitř toho chodu. To jsme nedodělali a 2 se týká právě k té závaznosti těch lhůt, takže tam byla jako myš. Tam jsme tak nějak došli na půl oni, tam sice jsou, ale nemáme třeba tu koncovku. Co se stane, když ten úřad tu lhůtu nedodrží, jestli bude potrestán ten úředník zaplatí pokutu, nebo bude nějaká náhrada tomu stavebníkovi? Ta koncovka tam není a už na tom taky tady nebyla shoda, tak to mě tam chybí. To je jako další věc, která by to udělala.

Hezký a správný a poslední 3. Je takovej řeknu balíček několika věcí, který se týkaly právě těch obcí. Těch se.

Samosprávu v roli investora a jsou to ty územní plány, o kterých jsme si povídali a pak ještě postavení té obce v roli jakoby účastníka řízení u staveb, který se dějou na jejím území. Takže tam jsme třeba dával příklad, kterej znám z praxe, že třeba město litomyšl se v mém kraji historicky šlo takovým chytrým způsobem, že si různě poker po celé obci koupili různé proužky trávníku a podobně, a tím, jakoby uměle způsobují to, že když přijde někdo nový, tak jsou soused, s kterým se musí bejt.

Ale je to takový to drbání se pravou rukou na levém uchu a pokud nějaká obec takhle kdysi prozíravá nebyla, tak pokud pak někdo je opravdu stavebník na jejím území, že jo splní si území je v územním plánu, tak už ta obec jako taková do toho zase až tolik zasáhnout. Vlastně nemůže. Nemůžu si dát podmínky, že chce, aby byl lidl se zelenou střechou a tak a to znamená jakoby posílení role obce jako vlastně dotčeného účastníka toho řízení u stavebních záměrů na jejím území. To zní hrozně, ale.

Rozumíte? Tak to jsme nedotáhli, to mě tam chybí.

Dobře, to je všechno. Jo a jinak vlastně já se vždycky ptám, protože spousta jste zárný příklad toho člověka, který mi řekne, že ten zákon je tam docela dost jako dobrého spousta lidí ho pohani.

Kdybyste měl vybrat takový fakt jako top, dejme tomu 3 věci, který si myslíte, že se opravdu jako povedly, oproti oproti tomu předchozímu. Co byste tam viděla jako ty? Fakt jako opravdu největší největší benefity jsou 2, který se dlouho, který jsou propojený. A to je ta ta ta změna. Ta je prostě, že to bude 1 profi instituce, to je to je pro mě, to je nejvíc a to to, to se prostě povedlo fakt tomu jako hrozně věřím a 2 ruku v ruce s tím právě digitalizace toho procesu celého že.

Jako já fakt miluju techniku a snažím se žít paperless život a to, že prostě stavebník ať teda já nebo ta obec nebo to žese de správa železnic kdokoliv, že prostě dá 1 žádost někam do systému a tam to někde běží. Samotu mě to úplně naprosto skvělá. Revoluce tak jo, tak moc děkuji.

Rozhovor: Hana Landová, Adam Kalous, 9. 6. 2022, Lannův palác, 14.00 – 15.20

S tím tak.

A já bych se asi na úvod chtěla zeptat z vašeho pohledu, protože se nám to tam každého respondenta jak vy, jakožto zástupce hospodářské komory vlastně nahlížíte na celý ten z mého povelu obrovský projekt pustit se do takového nového zákona úplně z gruntu a vlastně jako jak byste tak popsala, jak vypadal ten proces, kdy se třeba do něho připojila právě hospodářská komora?

A co z toho vlastně vzešlo, než to pak rozebereme na prvočinitele?

No proces asi nevím jaký mám pohled na proces jako na proces, ale spíš důvody, které k tomu vedly, že se ta hospodářská komora k tomu při nachomýtla a je důležité jako vědět, že hospodářskou komoru založil stát a to zákonem. A proto, aby reprezentovala zájmy podnikatelů vůči státu vůči Poslanecké sněmovně a vůči veškerým resortům. A má vlastně roli, že má dávat zpětnou vazbu z toho, co jako v praxi je pozitivní, co negativní, co chybí, co přebývá, jakým způsobem se vlastně to podnikatelské prostředí potom v praxi je nebo není, není.

Promiňte ano.

Takže v podstatě smysl hospodářské komory dělat právě tu činnost, kterou se snaží vykonávat ve vztahu k připomínkování veškerých právních předpisů, a to při jejich vzniku vůči resortům i potom při procesu schvalování v tom politickém spektru a jakoby v té poslanecké sněmovně a Hospodářská komora a nejen ona, ale i Svaz průmyslu a dopravy, Svaz podnikatelů ve stavebnictví a Komora podnikatelských a zaměstnavatelských svazů a prostě spousta dalších subjektů dlouhodobě vyjadřovali nespokojenost se stavem stavebního práva jako takového. A to dlouhodobě znamená, že na to, že, jako když se podíváte i do různých mediálních výstupů, tak vlastně ta jako jako rozčarování z toho, jakým způsobem ten povolovací proces funguje, či nefunguje, se prolíná posledních 30 let. A to nejenom jakoby z podnikatelského, ale i vlastně z toho neziskového sektoru i jako od těch běžných občanů těch jako jednotlivých stavů. Takže ta celospolečenská jako poptávka po tom, aby se ten systém nějak výrazněji změnil, a nejenom jako drobnými opravami, existovala dlouho. Hospodářská komora je vlastně zákon vytvořený nástroj pro to, aby zpětná vazba přicházela od podnikatelů a kromě toho a strašně důležitou a klíčovou informací je to, že stát jako stát nemá žádný orgán, který by koordinoval ty jako jednotlivosti, kterých se prolínají ve stavebním řízení, a povolování staveb, neexistuje. Má jednotlivé resorty. Všechny ty resorty jsou v zásadě velice úzce orientované na svojí vlastní problematiku. To stavební právo jako celek je prostě nadresortní záležitost a prostě stát nemá vůbec žádný orgán, který by byl schopen zkoordinovat. Historicky byly různé pokusy, že se to řešilo na vládě, že byla rada vlády pro stavebnictví a tak dále, ale protože se třeba rada vlády scházela, jenom jen čtyřikrát do roka, jednou za tři měsíce, tak vlastně věcně nic nevyřešila. Nikdy se nic jako nestalo. Přišel nějaký okamžik, kdy tahle potřeba se promítala do konstatování Ministerstva pro místní rozvoj, že se bude připravovat nová stavební legislativa. A v harmonogramu bylo, že osm let budou probíhat analýzy, a pak se s něčím začne. Na to reagoval prezident Hospodářské komory slovy, že prostě podnikatelé potřebují podnikat teď. Potřebujeme dopravní stavby teď a nepotřebujeme čekat 8 let na to, až se prostě zanalyzují různé jako věci. Nehledě na to, že

zase ta analýza byla zadána pouze jedinému resortu, který neměl ten nadresortní pohled. Takže tam vzešla nějaká nějaká jako reakce vzešla stejná ze Svazu průmyslu a dopravy a tak dále a na základě vlastně těchto skutečností potom bylo uzavřeno memorandum o spolupráci s tím, že Hospodářská komora právě tím, že je zákonem zřízená a právě tím, že sdružuje podnikatele napříč jednotlivými sektory, tak byla vlastně jediným místem v celé České republice, které sdružovalo těch pohledů víc. A proto byla jedním z těch jakoby koordinačních nebo konzultačních míst na základě memoranda.

MV: Děkuji to přesně přesně mi nahrává a na další otázku, protože se snažím z každého toho respondenta dostat a kdy vlastně přišel ten okamžik, že teda padlo to slovo, že ta současná, respektive téměř už neplatná legislativa je skutečně nevyhovující a musí se nějakým způsobem vytvořit nová?

Hodně padá ten rok 2017 2018, kdy vstoupila v účinnost a poslední docela velká novela a už se jako naznal, že skutečně jako 255 novela nebude fungovat, že se to prostě musí vzít jako celé od začátku tam někde byste viděla ten aktivní vstup, teda do toho procesu přípravy toho věcného záměru, nebo bylo to nějakým způsobem třeba navázáno na politickou situaci nebo na situaci na stavebním trhu, nebo.

Věděla byste tam nějakou kombinaci faktorů nebo 1 z nich? Co teda odstartovalo tu práci reálnou? Na na tom věcném záměru? Ono v tom roce 2017 tak nešlo o to, jako že by ta ta to, čemu se říkalo velká novela stavebního zákona a tak.

Vešlo v účinnost někdy prostě v roce 2017, 2018.

Ale ono, ono se to něco připravovalo již dlouhou dobu předtím a vlastně se při té přípravě neustále osekával. Osekával ten rozsah té novely?

Až se vlastně z té velké novely s tou velkého očekávání staly dílčí úpravy.

A proto se vlastně jako dospěl k tomu, že ten právní řád je tak zaplevelený.

Že byť při dobré vůle a dobré snaze mnoha stran.

Není možné na špatném podvozku postavit dobrou legislativu a že se prostě musí odstranit ty překážky, které ta zlepšení vždycky jako zablokovali a že se tady musí k tomu přistoupit systémově a od počátku celý problém je v tom, co se tady snažím jako naznačit už jako v tom předchozím v té odpovědi.

A prostě stavební.

Řízení je složený dneska tak, jak to funguje, ze strašně moc dílčích procesů, který běží na sobě navzájem nezávislé.

A.

Říká, že stavební zákon řeší všechno a řeší to špatně. Je alibistický.

Je alibistická odpověď, protože tak to není.

Každý běžný stavebník za stavební řízení považuje už to, co tomu předchází. To znamená, když obíháte dotčené orgány a získávat ta razítka, vždycky si připadáte jak v tom.

Cimrmanova nebo tom svěrákově filmu na samotě u lesa to máte lesní správa to máte a to je to, co podle mě stavebník považuje už za stavební řízení, ale podle stavebního zákona se to do toho vůbec nepočítá. Vůbec to není součástí byť přesně tato vyjádření nakonec definují ten projekt jako celek, ale úkolem stavebníka je.

Už mnoho let a je to špatně ne že on běhá po různých úřadech, než vůbec může přijít na stavební úřad celým smyslem té rekordy rekonstrukce bylo, aby to nemusel dělat ten stavebník. Když si stát má potřebu stanovovat různá pravidla, nechť si je sám pohlídat a stavební, když se přijde zeptat.

Co a kde můžu postavit?

A co mám přinést?

Co vám mám přinést, abyste mi řekli, jestli můžu nebo nemůžu?

Tak aby mu to řekl odpověď 1 úřad. A to, že na tom úřadě budou sedět ty úředníci, kteří jsou v byt byt nemusí to být fyzicky. Dneska jsme v digitálním světě, takže nemusí sedět pod 1 střechou v nových úřadech tak tak vlastně smyslem bylo.

Aby stavebník dostal jednoduchou odpověď a nesu suploval roli státu koordinací různých zájmů, které ten stát má potřebu hájit.

No to vlastně mě vedlo k další otázce, že předpokládám, že tohle asi pokládáte za 1 z největších devíz, který vlastně ten nový zákon má, když byste vedle sebe právě srovnala ten přílet povolání do doladování? Vlastně ten původní zákon 183 a ten nový, tak jakou největší změnu nebo změny k lepšímu k horšímu tam vidíte mezi?

Mezi těma 2.

Přesně tady tu přesně tady tu změnu. Jo hezky se to pojmenovat a ono ještě tak jako šťastný osud. Asi tomu dal i číslo 283. Je to, jako když děláte facelift, jako byste měla 100 pětku a 106 skupin života, tak Zdeněk 183 a 283 a. Ale on to není jenom facelift, ono je to úplně prostě jiná technologie, je to, jako kdybychom měli teďko jezdili na koních AZ koní přešli.

Prostě do aut nebo nebo do letadla prostě.

Ten dnešní vztah znamená, že existuje spousta separátních dílčích.

Úřadů, kterých je mnoho jenom těch stavebních úřadů, je přes 700. Se speciálními jich je 1300.

A teď se potýkají ty úřady se potýkají s tím, že nemají lidi. Máme málo úředníků, my nemáme málo úředníků, pouze je neefektivně. Využíváme jejich čas.

A ten.

Před těmi stavebními úřady ještě celá spousta úřadů, odbor životního prostředí, odbor dopravy, památkový odbor. To všechno jsou odbory, které přímo definují požadavky na tu stavbu.

Jsou třeba i požadavky v zákonu o archivnictví. Věděla byste třeba, nebo napadlo by vás jako stavebníka, že když chcete postavit nějakou stavbu, tak se musíte podívat do zákona o archivnictví, abyste splnila technický požadavek na stavbu?

Asi nenapadlo. Ovšem pokud by mi tu úřad neřekl v rámci neřekl informace, jak se tomu říká tomu institutu?

Stavební informace, která se může podat ještě před před vlastně celým tím procesem, který chceš, si teda myslím, že je vlastně strašně nevyužívaný institut, který tam jako dosud byl a myslím, že ho nikdo nikdy nevyužil pořádně. A teď jste narazila přesně na to. A co je to zlepšení?

Jmenuje se to předběžná informace.

AV tom 180 trojkovém režimu to znamená, že vám ten úřad řekne, na tomto území můžete postavit rodinný dům.

K tomu rodinnému domu musíte splnit požadavky vyhlášky 268 to jsou technické požadavky na stavby nashledanou.

Zákon 283 říká.

V okamžiku, kdy jsou jakoby integrovány.

Všechny ty činnosti tak k této předběžné informace ještě dostanete informace o tom, že vzhledem k životnímu prostředí je na tomto pozemku potřeba zajistit odvodnění, nikoliv do kanalizace, ale reteno ováním na pozemku. Kromě toho musíte přinést. Musíte zajistit, aby byla dostatečná výměna vzduchu. Kromě toho musíte zajistit, aby jste se vypořádala s lukem a vlastně zjistíte až po této integraci. Budete mít v tom úřadě.

Dostatečný jako dostatečný personální zajištění a kompetence v tom úřadě, které vám umožní získat to, co byste od toho čekala. Ta předběžná informace dneska není využívána proto, že se v ní zásadě nic nedozvíte.

A že si to teda stavebník stejně musí zjistit sám. Já to opakuji jako mnohokrát mě třeba šokovalo, když jsme přišli na ministerstvo pro místní rozvoj a tehdy ředitelka stavebního řádu na otázku, co si konkrétně ona představuje pod tím, že by měl stavebník doložit, když žádá třeba OO školu? Jaký konkrétní dokumenty má přinést, tak ona řekla, no to já přece nemůžu vědět.

To já přece zjistím až od těch dotčených orgánů od těch jiných úřadů v průběhu řízení.

A jak to má vědět stavebný, že?

Tohle je ten vlastně jako přechod z toho koně na letadlo, nebo prostě a podstata celá podstata.

AV okamžiku, kdy ty jako jednotlivé zájmy budou hájeny 1 orgánem?

Tak budou mít tendenci hledat společné řešení, pokud nebudou 1 orgány, každý se bude sledovat a je to jejich zadání povinnost ze zákona. Jenom ten svůj účel a veškerou odpovědnost za.

Z harmonizování těch požadavků přehazují na toho stavebníka. Je to odpovědnost, kterou ten stavebník nemá povinnost nést a nemůže ji unést mnoha případech.

Dobrý den, dobrý den mlýny.

Nebo si vystačíte sami nevystačíme.

Tak tak.

Ano slyším jindřichová není.

Ani on hlavně pozvala, řekli, mám tady bejt taky, no co?

No já zrovna, zrovna jsem se dostala k otázce, myslím, na kterém můžeme všichni takhle společně participovat a začíná voldřichová už mluvila s Martinem kolovratníkem AS Martinem kupkou. Ano, já jsem původně si nevěděla, že tam jako jsou zahrnuty nějaké i jako z politického spektra informace, ale tím se nám to krásně propojuje, takže já myslím, že to je dobře, že přijde i další pohled.

Teda teď jsme se do dostali k otázce, jaký je rozdíl mezi současným zákonem AV čem je hlavní přínos nového stavebního zákona? Takže se bavíme o integraci.

A zároveň, protože vlastně moje diplomová práce je zaměřená na proces tvorby stavebního zákona s ohledem na veřejné zájmy. A protože studuju sociální a kulturní ekologii, tak ty hlavní veřejné zájmy jsou na ochraně přírody a krajiny a na ochraně památek. Tak vlastně se zkoumám to, jak ti jednotliví aktéři, kteří se podíleli na té tvorbě, přistupovali mimo jiné IK těmto k těmto veřejným zájmům, AK tomu právě směřovala moje další otázka.

Protože byste krásně řekla, co proč tady? Hospodářská komora je? Proč byla vlastně do toho procesu nějakým způsobem pozvana a.

Nemůžu se vlastně nezeptat.

Proč nebyl pozvaný vlastně ještě někdo další, protože.

16:48.8 - 16:55.4

Zájmy, jaké hájí hospodářská komora, jsou naprosto legitimní jako naprosto do toho zákona patří a jsou tam musej tam bejt.

Ale nejsou jediné veřejné zájmy.

Právě protože tam máme ještě tu kulturu, ještě ty ještě tu přírodu, takže vlastně mě napadá tak jako z hlavy, jestli třeba.

Se neměli chut' zapojit do toho třeba ústav pro stát a právo z akademie věd. Chci říct, nějakým způsobem se podílí na legislativě nebo společnost pro stavební právo, nebo vlastně jako další nějaký subjekt, který by vlastně s sebou nesl i jiný veřejný zájem než jenom to podnikání. A než jenom výstavbu bydlení. Samozřejmě a tak dále. Díky za tu otázku jo je jako naprosto na místě. Já musím teda jako se předně vymezit k tomu.

Že veřejný zájem hájí hospodářská komora. To vůbec není pravda. 1 z veřejných zájmů ne, není to pravda? Veřejný zájem totiž je něco úplně jiného. Veřejný zájem se teprve nalézá procesu povolování stavby. On není dopředu nikde jasný, a pokud by se někdo zabýval jakoby rozhodnutím, jak jakoby nejvyššího správního soudu, tak ústavního soudu a tak dále, jako opravdu je to podrobně, tak vlastně by došel k tomu, že právě tou diskuzí v tom povolovacím procesu se nalezne.

Co vlastně ten veřejný zájem je a ten veřejný zájem má být promítnut, v tomto případě v rámci územního plánování?

AV rámci stavebního řádu rámci toho povolení těch technických požadavků na stavby.

Již jsou stanoveny technické, nikoliv veřejný zájem technické požadavky na stavby, technické požadavky na stavby mohou souviset například s ochranou zdraví.

Ale už nevyjadřují ten veřejný zájem jako takový. Ten veřejný zájem byl nalezen, nebo má být nalezen zejména v té fázi tomu v zimě kování a prostě není to tak, že veřejný zájem, to je neurčitý právní pojem a prostě neexistuje veřejný zájem.

Co je veřejný? Ta, co je veřejný zájem? Nikde to není v zákoně, že jo? Co je veřejný zájem, že si myslí každý, jako asi tušíme, co by to mělo být, ale vy jste se ptala na to, proč do toho nebyly zapojeny. Vlastně ta otázka, máte nějaký pocit, že do toho nebyly zapojeny subjekty typu i? Jako otázka je, jestli jako my jsme chtěli někoho zapojit, nebo jestli, nebo jestli takhle já ještě předtím?

Naprosto s vámi souhlasím, že veřejný zájem se hledá v průběhu diskuze, to je jasné. Na 2 stranu jsou určitý, ať už to máme aktéři, jednotlivci, spolky a tak dále. Nechci tady moc opravovat s holkama, to je taky takový červený hadr, ale subjekty, které z popisu své práce mají nějakým způsobem nějaký určitý pohled na tu věc předpokládám, abyste to řekla, že prostě hospodářská komora sdružuje stavebníky, má nějaký kontakt se svazem průmyslu, takže.

Vaší nějakou metou je stavět efektivně rychle v nějakým způsobem blíž k tomu stavebníkovi, aby ten proces probíhal nějak jako za normálních okolností.

Dokážu si představit, že pohled právě třeba já nevím. Teďka řeknu národního památkového ústavu by mohlo být nestavět, chránit, vyměňovat cihličku po cihly čce v prostě ve sklepě starého domu a ne ho zbourat a vystavět tam něco jiného. Takže já si myslím, že jako každý ten subjekt má nějakou optiku, kterou potom vnáší do toho procesu vyjednávání o tom konkrétním veřejném zájmu.

Takhle jsem to asi jako chtěla říct, že by prostě Hospodářská komora má na ten proces jiný pohled než památkáři než ekologové, než nevím kdo.

AK: Jo, to jsou ty zájmové skupiny – ekologové památkáři a stavebníci jo a tak. No ale já nemám pocit, že by, že by jako s těmito skupinami nebylo jako hovořeno v rámci toho legislativního procesu, nebo v rámci přípravy toho zákona. To jako vůbec.

MV: Na to se právě ptám. Jestli třeba Ministerstvo pro místní rozvoj, když oslovovalo Hospodářskou komoru a nějakým způsobem s ní, teda vytvořilo to memorandum, jestli třeba byly ve hře ještě další subjekty nebo zájmové skupiny, nebo já nevím třeba Svaz měst a obcí...

HL: Vlastně celý legislativní proces, jak při věcném záměru tak při tvorbě toho paragrafového znění probíhal tak, že existovaly pracovní skupiny na jednotlivé oblasti, ve kterých byli zástupci všech tady těch skupin zájmových, který vy říkáte zaprvé. Zadruhé například společnost pro stavební právo, když se podíváte do registru smluv, tak má celou řadu zakázek placených. Na rozdíl od toho vlastně vztahu, který mají ty lidi zapojení těch pracovních skupinách, na analýzy. Takže ano i společnost pro stavební právo dokonce za peníze státu byla zapojena a musela odevzdat, takže jestliže to bylo vlastně tohle, tak si můžete nechat i jakoby poslat ty výstupy, protože by měly být z veřejných prostředků jako ty výsledky těch jejich prací dostupný. A co se týče pracovní skupiny, tak třeba jenom na to na tu oblast toho stavebního řádu měla přes 50 členů, přes jako zástupců 50 různých druhů tady těch skupin a Ministerstvo kultury, pokud se ptáte na památky, tak mimo jiné bylo zastoupeno. My jsme se osobně potkali i s panem profesorem Roytem jakožto reprezentantem takzvané skupiny 101 akademiků z právě oblasti té jakoby ochrany těch památek co říkáte. Takže určitě jako s těmito lidmi bylo minimálně hovořeno. Pokud se ptáte na tohle. Byli zapojeni, měli k dispozici přípravné materiály, posílali do toho připomínky. S těmi připomínkami bylo pracováno jako s jakýmikoli jinými připomínkami. Nemyslím si, že by byl někdo oslyšen. Co se týče ekologických sdružení, spolků a já se tomu názvu vůbec nebráním, je to úplně jedno, jak se to jako jmenuje, ale je to totéž jo. Je to totéž. Ano, už jako při prvních tezích věcného záměru proběhla velká schůzka s celým předsednictvem Svazu měst a obcí. Svaz měst a obcí samotný jako takový má třeba tři frakce. A každá ta frakce a členové těch různých frakcí mají na to i jako sami jako uvnitř, jako různý pohled. Takže v podstatě hledáním toho kompromisu toho veřejného zájmu vždycky a za každých okolností došlo k tomu, že nějaká část těch věcí mohla být zohledněna a jiná už prostě být zohledněna nemohla. A musím říct, že každý subjekt včetně Hospodářské komory, včetně Ministerstvo pro místní rozvoje, včetně SMOČRu, včetně čehokoliv, musela jakoby přijít něco mohl získat a něco musel ztratit v tom procesu hledání nějakého toho společného textu. Takže jestli se ptáte proto, že máte pocit, že prostě jsou nedostatečně uspokojené zájmy některých skupin, tak, aby se došlo k nějakému konsenzu, tak nikdy nemůžete jako uspokojit úplně všechny přání.

MV: Já nedělám tu, prosím vás investigativní práci? Já ne, to nedělám proto, že si mám nějaký pocit mě jenom zajímá ten proces, protože když jsem se třeba koukala na podobný proces při navrhování občanského zákoníku, kde prostě nějakým způsobem ta cesta byla obrovsky dlouhá, prostě je tam řada těch skupin tam bylo vyjednávání, prostě

vlastně ta věc je dělá docela jako dlouhou cestou, na rozdíl třeba od stavebního zákona, který nám můj vkus šel docela rychlou cestu za 2 roky.

Udělat takovouhle zákony vlastně docela dost rychle, a tak mě vlastně zajímalo, proč vlastně si ministerstvo zrovna vybralo jako hospodářskou komoru a nešlo právě do toho cestou nějaké.

Já nevím mezirezortní skupiny mezi oborové skupiny teďka tady kvůli covidu tady rozmohli všelijaké komise uskupení nevím, zajímalo mě, proč vlastně si vybrala jako partnera zrovna hospodářskou komoru, ale když přece to ani nepředkládala ministerstvu pro místní rozvoj samo jako spolupředkladatelem, bylo i Ministerstvo pro životní prostředí. A teď si nejsem jistá, jestli dokonce i Ministerstvo dopravy. Já, myslím si, že tam byly minimálně ty dvě ministerstva. Takže a nevybíralo si Ministerstvo pro místní rozvoj jenom právě Hospodářskou komoru, ale říkám znova, že prostě ve všech těch procesech, na každou tu oblast, byly pracovní skupiny a to je jediné, co bylo výjimečné u Hospodářské komory bylo, že protože je tvořena ze zákona, tak ještě k tomu dávala koordinační roli jako jediný subjekt v celé celé České republice, výjimečný, zcela výjimečný tím, že má přesah jako nadresortní. Neexistuje to, co vy jste vyjmenovala, jsou jakoby reprezentanti právě těch dílčích jednotlivých zájmů a ani teď nehodnotím, jestli jsou jako větší menší. Prostě jsou. A jediná výjimečné specifikum kromě vlády České republiky, která se tomu detailnímu psaní textu prostě z podstaty nemůže věnovat, tak jediný nadresortní subjekt je Hospodářská komora a jediná role, kterou měla, byla tato jakoby koordinační role. Takže vlastně všechny ty subjekty, na které se ptáte standardně zúčastněné byly, jestli to byl rychlý nebo pomalý proces, tady ta diskuze byla vedena 30 let, jo?

Jo možná legislativní proces v poslanecké sněmovně trvá 2 roky. A to, co se dělo před tím to trvalo samozřejmě mnohem dýl. Jo to to to, co tam přišlo, tak už bylo jakoby nějakým způsobem podrobné diskuzi o různých tady těch skupinách a tak dále. Ale ještě 1 vlastně kolegiu, že jo kolegiu, kde byly zastoupený, co měla vlastně zřízený paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová kolegium jako svůj poradní orgán plus rekvalifikaci a tady.

Se všichni, že jo tam byli architekti. Tam byli svaz měst a obcí. Tam byli já, nevím životní prostředí, politici průřezově nejenom o koaliční, ale všichni jo.

Já nevím, kdo tam ještě byl kominíci, památkáři? Jo jako.

Jo a tito, všichni se tam prostě vyjadřovali projektanti, jak tam byla opravdu jako vlastně průřezově všechno, takže.

Mě trošku překvapuje, že tahleta otázka se pořád vrací, ale připadá mi, že to je takový, jako když řeknete, existuje rákosníček a všichni se ptají, kde bydlí, ale on prostě neexistuje jako jo.

No ne, protože tady je prostě podvědomí, pořád to se opakuje dokola, že prostě hospodářská komora tady napsala na blog.

Nahrávku jako jo.

Je to tak právě právě proto, že ten mediální obraz je jaký je, tak jako nějakým způsobem se na to nemůžu nezeptat, ale spíš mě zajímalo vlastně, jak se vám ta role toho koordinátora plnila, jestli to třeba hlediska?

Vás konkrétně nebo hospodářské komory jako celku? Jestli vlastně jako pracujete tímto způsobem už jako deal a tím pádem pro vás to byla nějakým způsobem jako rutinní práce, nebo to jste si říkali? Jo, tak to bude docela oříšek právě dostat k 1 stolu nejenom obrazně, ale i jako reálně ty lidi já skutečně jakoby tvořit takovýhle materiál jako jak jaká ta koordinační praxe pro vás potom byla?

No.

Si jako takovýhle konkrétní projekt v české republice podle mě neproběhl žádný, takže nemůže to být rutina pro nikoho, a když jste to přirovnávala k občanskému zákonu, tak já musím říct, že to je úplně jako jako jiný svět. To byl především svět nějakého jako při nastavování teoretických základů, na kterých stojí každodenní život ve své jako šíři.

Stavební zákon psů, vesměs technické procesy.

Jo jasně, je tam i nějaká ta role. Nalézání toho zájmu veřejného nějaké koordinace, nějaký, ale vesměs jsou to technické procesy, které potom prostě vedou k nějakému cíli. A pokud zadíváte na občanský zákon celá ta diskuze vlastně byla hodně teoreticko právní. Za 12 let se vlastně vlastně jako stalo to, že jsme řekli, OK, tak zapomínáme tady na nějakou již téměř stoletou našim zkušenost.

A vrátíme se k tomu, co jsme tady měli jako základy před 100 lety?

Můžeme si o tom, jakoby dneska říkat cokoliv, ale nějak to funguje něco lépe, něco hůře k něčemu ty. Návraty byly jako skvělý, něco třeba zapomněli, a proto už proběhla celá řada. Novel abysme se zase jako dostali někam.

Ten stavební zákon je vlastně technický proces. Jo je technický proces, kde máme jako v zásadě jasně dané parametry a ty jasně dané parametry se za posledních 30 let stále vzdalovaly od sebe.

A.

Hospodářská komora mezi svými členy má všechny ty jednotlivé jako reprezentanty těch jednotlivých směrů.

Který? A to je znova ze zákona zadám jakoby hospodářské komoře k má postupovat, který prostě má daný systém jak ty lidi dostat k 1 stolu a jak mezi nimi nalézt shodu.

A velice podobný systém existuje v legislativně legislativním procesu, který má stát.

Podobný, ne úplně stejný podob.

Takže ten legislativní proces jako existuje?

A.

A znova jediná výjimečná role hospodářské komory byla, že tam jako jako svaz těch jako soukromých subjektů má trochu jako větší tah na branku, protože je to v praxi trápí trochu víc než jako ty resortní úředníky, takže jakoby má tendenci víc trvat na termínech, víc na to dbá a.

A jediné, co jsem vlastně snažila třeba dodržet tu lhůtu, která je v legislativním procesu, aby jako proběhly všechny ty úkony, které se mají stát a aby se jako nestalo. To, že na konci teda boty se řekne, no vono se to nestihlo. No a co?

Jo a vlastně když se pak podíváte na procesu ve sněmovně, tam jsou taky jasně daný. Ty tam byly velký boje, proto vlastně.

V tý sněmovně samotný to v uvozovkách trvalo jako strašně dlouho, protože vlastně největší boj byl mezi jako koalicí a opozicí. O to, jestli ta lhůta na výbor, když je ze zákona 30 dní a je možné ji probošt, tak jestli bude 30 nebo 100.

Jo kdo vám kdy prodloužil třeba nebo já nevím, jestli jste někdy podávala daňové příznání podával už vám nikdy nikdo vám tu vaši lhůtu do třicátýho, protože tak teď se prodloužila kvůli covidu jako jo, ale ale běžně. Představte si, že byste přišla a že byste se začala dohadovat o tom, jestli vlastně to nemůžete dát až jako v prosinci, protože se vám zdá, že toho máte jako hodně.

Jo já jako chápu, že všem vyhovuje vlastně jako sedět bez toho dlouhé hodiny. AA všechno se ale prostě někde jsou daný nějaký jako parametry. Pokud ty běžný občani a běžný podnikatelé je mají dodržovat, tak my si prostě myslíme to za hospodářskou komoru. Zopakují kdykoli kdekoli a kolikrát bude potřeba, že stát i obce i politici i jako samospráva i úřady vlastně vše celý ten veřejný sektor má dělat totéž, a když si nějakou lhůtu uzákoní.

Misí nestanovujeme, ten stát jí stanovuje, tak ať jí jako dodržuje.

Ještě k těm dvouletým. Jak jste říkala v tý sněmovně, že to je na vás, jako byste říkala, že to je?

Krátká doba takhle je. To je to jakoby standardní doba plus minus 2 roky jsou na přijetí zákona od předložení vlastně do 1 čtení.

Jo ty 2 roky prostě jsou ze všema těma autama výbory a 2 čtení další pozměňovány a tak dál. Jo a vlastně tohleto byla 1 z vládních priorit.

Té minulé vlády a vlastně logicky, vlastně to mělo prioritu IV té poslanecké sněmovně jo, aby ten proces byl co nejefektivnější jako časově, aby se to zbytečně ty lhůty na produkt neprodložovali. No tak prostě byla to vládní priorita, a proto to třeba trvalo.

2 roky a proto se to i stihlo, teda zaplat'pánbu v tom volebním období ospalky, jo jo jo, děkuji, děkuji moc a.

Já vzhledem k tomu, že prostě ta diplomka se zabývá těmi veřejnými zájmama na ochranu památek a přírodu a krajinu, tak bych se chtěla právě zeptat, jestli se vám vybaví nějaká konkrétní spolupráce s orgány, které se zaměřují na tu ochranu, ať už je to památkový ústav, nebo je to ministerstvo kultury, nebo je to m ž p, nebo je to třeba AOPK? Vybavíte si v rámci toho procesu třeba ho a mnoho.

Řekla bych stovky hodin, kdy se mnozí a spíš asi by mě zajímalo.

Jak vypadal ten střed těch pohledů? Protože přesně si myslím, že pohled váš a pohled jejich byl. Možná je dosud dost jako odlišný. Jak se tam ta jednání jako dařila, nedařila, nebo vlastně jakým způsobem jste řešili tu spolupráci s nimi? Právě, že na té.

Koordinační úrovni.

No a říkám standardně jako s kýmkoliv jiným, jo. V podstatě na ministerstvu životního prostředí a různých s nimi spjatý agentura APK.

Jsme fakt stále strávili desítky, možná i stovky hodin IS jako z vedení ministerstva životního prostředí a na některých jednáních bylo třeba 15 jako zástupců toho resortu. Na některých byly 3. Prostě těch hodin tam byla spousta a my jsme třeba u nás jako přímo v týmu měli 1 z největších expertů, jakoby vůbec na evropskou úroveň ochrany životního prostředí včetně jako zástupců.

A soudců a podobně jo, takže my už v našem týmu jsme měli zástupce NS.

Z nejvyššího správního soudu. Měli jsme tam zástupce jako různých ekologických sdružení, například se na tom podíleli i Frank Bold, který všude jako všichni.

A kde víc by měla být reprezentována koordinační snaha hospodářské komory, než že jako spolupracovala napříč a přímo se všemi těmito zástupci musím teda ale jako říct, že vlastně na té na té straně jakoby těch těch jako ochránářů oni vlastně získali potom jako velkou jejich nenávisť, a tak, jak vlastně oni se snažili hájit ty zájmy ochrany přírody a naprosto seriózně se snažily spolupracovat a nalézat nějaká společná konstruktivní řešení.

Tak například zást.

Ze zeleného kruhu navrhli jejich vyloučení ze zeleného kruhu, aby se jim jako pomstili, že se dali do holportu s hospodářskou komorou a že se takhle teda v žádném případě.

Žena a pana doktora černého byli osobní útoky zástupců zeleného kruhu a snažili se mu různě jako osobně jako.

Kazet život tak to prostě.

No to tak prostě je tam popisují vztahy, tak se popisují vztahy se vším všudy. Jo oni byli pod obrovským tlakem, ten obrovský tlak se přenáší do médií poněkud jako pocukrovaný mým způsobem a prostě to úplně nerelevantní. Oni se naprosto seriózně snažili tu ochranu životního prostředí nějakým způsobem zabezpečit seriózním způsobem AA tak to i jako je AV okamžiku, kdy.

Hele probíhala jednání, tak prostě probíhá normálním způsobem. Diskuze byla byla předložena, požadavky byly předloženy cíle a byly diskutovány i včetně třeba zástupců ministerstva zahraničí, kteří tam řeší různé ty. Potom ty ty žaloby, které jsou na nás kvůli různé aplikaci směrnic nebo zavedení směr, tak se všema byly diskutovány dopodrobna. Diskutovali jsme i třeba pan s panem doktorem stašovou, který diskutoval různé ty procesní věci, co ještě je možný v rámci těch lhůt, nastavování a tak dál.

Takže tam byli zapojování osobně na místě, tak jako bych se snažila s váma domluvit tak s květy, tak ta celá ta skupina těch lidí se snažila dát dohromady nějaký text. Do jaké míry byly potom ty jednotlivé zájmové skupiny ochotny svůj svůj vlastní přínos té dohodě dodržet.

To už pak jako já radši nebudu komentovat, protože to bych jako s plakala.

K tomu mě vlastně napadá, protože jste mluvili o tom, že ty diskuze a nějakým způsobem úvahy o tom, jak by ta nová legislativa měla vypadat, probíhaly zdaleka před rokem prostě 2018 19 20 tak.

Plynula nějaká třeba vaše jako inspirace, jak k té věci přestoupit ze zahraničí, ať už to je v rámci jako třeba úmluv, do kterých jsme zapojený, a to zdaleka nejenom památek přírody, ale prostě spousta dalších věcí, ale i jako legislativy stavební jako jako takové, třeba, co se po Evropě děje jakkoliv. Samozřejmě systém já nevím územního plánování stavebního práva, kde jako nastavený, jinak v těch zemích kolem nás trochu, ale byly tam třeba od vás nějaké nápady. Jak tam teda?

Zapojit něco, co třeba tady nemáme a hodilo by se mi líbilo. Když jsme byli na zahraniční pracovní cestě s Ivanem Bartošem ve Finsku.

A tou tou on tou návštěvou, oni často jako mluvil v tom Finsku. To je tak jako všechno otevřený ty open data digitalizace a všechno bude k otevřený a tak. Ale ale co já mám teda zkušenost jenom konkrétně, teda s tím Finskem, tak tam úplně jinak nastavená. Vlastně ta společnost v tom, že tam je všechno otevřený jo oni, oni, jak tam nemají žádný žádný přírodní zdroje, pořádně jako myslím typu, já nevím různý rok, pak plyn samozřejmě tam nemají, mají tam jenom dřevo. Vodu mají přes 1000km dlouhou hranici s Ruskem, tak oni prostě.

Se tam žijou v neustálém takovým jakoby napětí. A kdy ten, kdy to dost toho tam prostě to tam říkal ti fenomén, jako že vlastně, že vlastně tak, že je ta ta je ta cesta pro ně byla ta digitalizace a prostě otevřít se, aby všichni o všech věděli všechno. Jo, a na to se týkají toho stavebního řízení. Takže takže tam vlastně teď, když si dáte, kdysi vlastně i tady z české republiky přes webový rozhoduju se můžete podívat na jakýkoliv stavební, probíhající jakýkoliv stavební řízení, který běží ve Finsku.

A všechno prostě a.

Do detailu si tam vezmete ten dům? Jo, podíváte se na něj? 3 d můžete i se dovnitř podívat, kdo to tam jako kdo si to tam staví, z jaký tam bude mít místnosti, jestli to tak bude a ono to je jako zní hrozně hrozně jako fajn na 2 stranu, co tam ježci vám ještě řekli? Takže ve Finsku je třeba, co se týká těch třeba rodinných domů, tak tam je asi nejběžnější

nějakých 15 tipů, 15 typů rodinných domů, který vlastně v tom Finsku jsou, takže jakoby jsou téměř nechci říkat všechny stejné.

Ale jsou si strašně všechny popisované nějakým způsobem typizovaný jo, jestli jsou ty dřevěné domky, přesně nevím jako, jako co to je jo, takže IV tomto jakoby je to jaksi jako lehčí a já jsem nabyl dojmu, že toto jako u nás v životě nebo nevím v životě ho za prvý, to je úplně jiný prostřední tam, jo jo i historicky všechno jo, jiná poloha jiné myšlení, mentálně jo než u nás, tak si představte, že vy byste teď měla přístup tady do nebo někdo, jestli nevím, si dáte si by se vám líbilo, nebo jestli by jste byla ochotná, který si něco budete stavět, až si budete.

Kdyby něco stavět tak, aby kdokoliv váš soudce váš kamarád, váš spolupracovník revin aby moh.

Se dívat na to, jakéj budete mít barák, že tam bude mít místa. Budete mít takovou koupelnou, že tam budete mít takovej obývací? Já nevím, mě by to třeba jako možná nevadilo. Jo, ale myslím si, že drtivě většině lidí v české republice by to vadilo.

Takže tím jako chci říct, že vlastně hledat tu inspiraci zahraniční říká, mám nějakou tkáň spoustu černou, to je hrozně složitý AA jako nevím, jestli jsme si něčím inspirovali Hanka, protože to možná jo jo jo a jako zaprvé existuje celá řada analýz ona se pořád uvádí ten žebříček, tý světový banky, ale on ne, ta světová banka není důležitá kvůli nějakému žebříčku ne důležitá, protože srovnává ty legislativní prostředí. Jo a ona 1 není to žádný pravidelná informace a žádný pravidelný srovnání, ale prostě 1 za čas se zaměří na nějaký segment.

Nějaký sektor a ten prostě vyhodnotí.

No a 1 za čas znamená, že hodnotí i třeba systém jako povolování staveb 1 za čas ona vydá nějakou jako rozsáhlejší analýzu o tom, co kdy jako vedlo k největšímu z transparentní zrychlení těch povolení a která ze mě udělala jako ten ten skokan roku nebo skokan desetiletí a tak dál. Takže mimochodem, světová banka srovnávala celou řadu těch ekonomik ekonomik a vyhodnotila, že pokud se jako z integrovali ty procesy a snížil se jejich počet.

Takže se nejvíc jako zjednodušil a zkrátil ten proces toho povolání. Start to to neznamená, že se má škrtnout ochrana životního prostředí.

To znamená jenom že nemám roční proces na ochranu životního prostředí a roční proces na ochranu nějakého dalšího a další roční proces. Ale že to prostě posoudím najednou AV kontextu.

Jo a kromě toho například parlamentní institut vydal nebo udělal celou řadu srovnání. Kde vám stop shop?

Je opět jako výsledek něčeho, co nejvýznamnějším způsobem přispělo ke zrychlení a zjednodušení procesu směrnice eia. V nějakém článku. To jsem 21, říká zkuste sjednotit co nejvíce procesy, co nejvíce to jde do 1, protože tak se nejlépe poměří ty různé.

Zájmy a nalezne nejlépe se nalezne ten jako skutečný převažující veřejný zájem.

A.

Když se podíváte, tak existuje celá řada analýz třeba o tom, jak to jako funguje v Rakousku. Jak to funguje v Německu a tak dál, jenomže a je prostě potřeba si říci, že.

Stavební zákon je nějaký nebo staveb.

Za.

Stavební legislativa je nějakou jako speciální úpravu speciální oblasti, která žije na nějaký bázi nějakého prostředí.

A je potřeba si jako vždycky promítat do toho nejenom to, jakoby prostřední, co ty lidi chtěj, ale i to jako i to jako legislativní jako podložku a my ji prostě nemáme stejnou jako jímá rakousko. Máme jí podobno nemáme jí stejnou, nemáme ji stejnou jako má německo, švů vůbec ji nemáme stejnou jako má Anglie tam má naprosto jako skvělejší systém povolání. Starou Američani mají ještě lepší.

Ale prostě máme svůj. Například proti Rakousku máme handicap posledních 30 nebo 41.

Zase jenom 30, ale těch jako x let komunismu, kde vlastně neprobíhala ta diskuze. A to, že dneska má Vídeň svůj vlastní jako zákon svůj vlastní předpis a na všechno má regulační plány. Takže když přijdete do Vídně, tak přesně víte kde, co má být, tak my prostě tady nedoženeme ani za rok, ani za 2 roky, ani za 5 let 30 pro evolučních let. V tomto smyslu jsme zatím nevyužili, takže náš handicap se natáhnul 30 nebo 40 let komunismu 30 let teď po revolucích, že 70 let.

A my srovnáváme věc, která jakoby se připravuje 70 let s něčím, co tady máme. My prostě musíme. Můžeme se inspirovat, ale musíme jít vlastní cestou. Nemůžeme si vyzobat z každého prostředí něco a není pravdou, že nás jako digitalizace jako taková zachrání, jsou 2 rozdílné světy, 1 je.

Elektronizace to je to co už bylo schválený s tou novelou katastrálního zákona to znamená nemusím mít s papírem. Můžu ten papír naskenovat a poslat ho, ale to přece není digitalizace. To vy jako mladá generace víte líp než já, že digitalizace neznamená, že se to, že mám vlastně elektronickou knížku, ale že s tím můžu jako pracovat a že to je jako nějak jako živej organismus uvnitř, se kterým se jako hne, ale to zatím nikdo nikdo nenavrhl.

To 1 kdo to navrhl, byl ten nový stavební zákon ta 280 trojka.

AV zásadě.

Nevím o žádným jiným jako tomu jako oblasti, kdyby kromě toho, že prostě třeba matriku, že už to do ní vkládáte, ale to je pořád jenom jako databáze. Není to ten živej digitální syn, tak neexistuje celým českým, jako řádným. Neexistuje ten živý svět, měl by být.

Ale zase samo o sobě to nestačí.

Pokud chceme to zjednodušit, tak to musíme nastavit to workflow ten proces.

Když nezjednoduší workflow mám pouze elektronickou jejich chaos nebo jako jenom to, co dělám dlouho, tak budu dělat dlouho elektronicky.

Ale my potřebujeme systémovou změnu, a to vlastně byl smysl toho jako nového zákona, aby vytvořil i zadání pro volbu workflow na skutečnou digitalizaci. Na to a budeš si tam někdo otevře u nás.

Nějakých 5 obrazovek tak, aby v té obrazovce viděl, tak tady mám nějaké takovejhle povrch. Ten má takovou na nějaké jako profil něm vedou nějaký sítě tady vedou nějaký silnice, tady jsou nějaké jako další jako budovy a já tam tu budovu posadit. No jo, ale ona je v kopci, musí se odtěžit, tady musím posílit statiku, tady toto toto. Toto je prostě jako hasiči mi nemůžu jezdit takhle přes kopec do pátého patra museli přijet zespoda, takže já nemůžu tu cestu výst, tady musím jí dát se.

Je tam milion věcí.

K tomu mě právě ještě napadla 1 věc, jestli vám v tom byla nějakým způsobem ne možná inspirací, možná spíš oporou nějaká evropská legislativa, co se právě týká, ať už je to směrnice.

Ale nebo je to i řada těch různých jako úmluv a projektů, do který, do kterých je česká republika zapojena. Bylo vám třeba něco z toho trošku jako ku prospěchu jo ta důvodová zpráva toho obsahuje spoustu. My jsme měli toho poradce na to životním prostředí a on tomu tomu se říká ty celek jsi, že jo? Tak on to tam sázel 1 za 2 prostě ano byla jako.

To to nebylo, jako že by někdo přišel a kabelů dostanu prostor čili. Teď je tady jako geniální myšlenka a na všechny okolo jako ne to jako.

Neuvěřitelná týmová práce v.

Mnoha osob z různých oborů z mnoha zájmů.

Se skládána.

Nějakým prostě asi nejlepším možným dosažitelným způsobem dohromady.

K tomu mě právě napadá ještě proto, že jsem nějakým způsobem naťukli, teda ty památky, ty ty přírody krajiny, ale několikrát tady už padl smog RA. Myslím, že asi společně s nimi ISMS čili se zeptám ještě na vaši nějakou spolupráci s městy, protože předpokládám, že i řada právě jako členů hospodářské komory operují přímo v nějakém terénu, takže se vlastně s těmi obcemi AS těmi územními plány AS těmi povolovacím procesy jako.

Jsou nějak jako víc v kontaktu, než tady někdo, kdo třeba tolik sedí za stolem a není tak jako v terénu s tím jako v kontaktu. Takže měli jste třeba od nich nějaký jako vyložené požadavky? Toto v praxi prostě víme, že nefunguje. Chceme to jinak, chceme ty jedničkové úřady, ne, nechceme je, chceme, je v těch krajských městech, máte tady krajského a obecního zastupitele a poslance v 1 osobě.

Emeritní jo emeritní jo.

Ne tak ono se to pak smršlo těch systémové podjatosti. Všechno, že jo? Podle mě teda jako oni pak už opustili tady ty věcný témata, nebo co? Já vám pak už zkušenost z toho kolegia a všechno se to zmrzlo. Dojede do té do té, co všichni známe, že jo, tady státe, nebo jo, vy nám tady chcete sebrat kompetence rozhodovat, jako jakým způsobem máme stavět, stavět území a to je to, co když bývalá ministryně říkala tisíckrát, že jo, i když žádný kompetence nemáte, je to jenom přenesená působnost.

Státu my vám za to platíme. Dáváme vám prostě jo.

Dáváme vám to jako přenesenou působnost? Vaším úkolem je prostě udělat si územní plán a říct si, jak to, co v tom území chcete měnit, aby tam, aby tohle bylo zelený, aby tady bylo rezidenční bydlení, aby to nebyla komerční zóna, tam byl Parker, to asi ta to asi to město řekne. Ta samospráva jo, ale ale, ale proč by mělo? Proč by měli pak jako řešit, že jo, ty technický věci, jak má být místnost takhle osvětlena nebo nebo zed' takhle tlustá, jo a tak.

To ne tady to jestli se tam na na tu jejich roli, tak mě už se to potom smršlo jenom do toho, že my nebo ten ten stav chce odebrat kompetenci těm starostům, protože oni nejlíp oni nejlíp vědí. Oni nejlíp vědí, jak v tý svý vesnici, jak ten barák má, vypadá a snad jí tam tu záhy tam.

Tu parcelu a vědět, jak to tam vedle vedou ty sítě a stejnej stejnej jako zájem měl například někteří nejmenovaní zástupci ministerstva životního prostředí, který také není věděli, jaký vokna má ten jít a byt' neměli jako zrovna to technicky vzdělání na to jako na ty, na tu na tu výrobu oken a tak dál, že?

Takže takže jako a já já teď jako že jo, já jsem fakt do toho vstoupil. Já jsem teda zajímavěj starosta města Jeseník, což je obec s rozšířenou působností tak jako to a.

A vím jak to tam fungovalo ten stavební úřad? Jo, já jsem zaprvý za to vůbec nemohl nemohl, nemohl obsahovat jo za mnou tam chodili lidi jo, řekněme, hele, my tady potřebujeme rychle tady prostě se napojit na cestu, nebo tady postavit támhleten plot u tý u tý jedničky krajský nebo co nebo státní AA to tak nemůže s tím něco. Já říkám, ne, nemůžu, to je prostě stavební úřad, státní prostě jo a asi asi asi jsem s tím hrozným problémy, jo jako.

V tom, že prostě ty lidi to nechápali, vždyť je to tady na městě. Vždyť to jsou ti úředníci, tak tam biješ a.

Taky jsme měli nějaký nějaký potřeby a požadavky, prostě jsme měli nějaký představy, jak tak chtěli, aby to vypadalo, a tak jo a tím úředníci byli pod obrovským tlakem.

Nás jako u těch politiků.

Tajemníka, na kterýma bodoval odměnách a tak dál. Takže takže prostě podle mě ten systém, jak je teď tak je, tak je nastaven.

Směr přežitků a soudili jsme si s kolegou rekonstrukcí se museli bychom mohli bejt.

Prostě z těch měst oddělení a struktura měla být jako že jako finanční úřad, ale tak nějak to bylo nejvyšší stavební úřad, že jo jako jo krajský a pak a pak na těch městech jo a vy prostě to bylo pryč od těch měst AA myslel si jenom, řeklo v zrně, pánová, nevím, co tam chce na svém území, co tam dovolí a tak. No ale proč by mělo město řešit jako jako barvu? Mám i ten barák, nebo.

To jo, no proč řeším třeba?

V přízemí, že jo chápal půl města byla o půl města Jeseník je rozhodně, ten se tam někdy byla. 1 no tak půl města je skáká OA půl ani.

Jo, tak ten si tam jsou ty lázně, že jo lázeň.

A tak dále jo, takže vlastně teď ten člověk, kterej si chtěl něco postavit ve stejném městě, ale na straně čárka o, musel jsem jít úplně něco jinýho než přes řeku, která má asi 10m a ten ten už to řešit nemusel? Jo, prostě.

A toto všechno ty lidi pak přenášeli vlastně na tu samosprávu, na to, na tu politickou erdoganovu starosty, tak některým to vyhovuje starostu mě já mám ten svou osobní zkušenost, mě to prostě nevyhovovalo stavebním úřadu, pro mě problém jo a nebo sem tam se nad lidi jo kvalifikovaný jo byli vždycky, byl stavebním řádu nějaké jako hier hier hier, abych se jí to úřadu jako vysoko jo, tak prostě byl problém. Zen má strašně líná zastupitelnost tam chyběla 1 z 2.

Jo err no k tomu se přesně přesně teďka dostala, když bychom od obcí, jako vlastně se err ještě jako šli níž na toho na toho stavebníka teďka nemyslím úplně jako developera vyloženě, ale člověka, který si za ten 1 svůj život chce postavit ten 1 svůj domeček tak v rámci teda té 280 trojky a.

Máte pocit, že to, co jste vlastně říkala, že ten člověk skutečně na začátku dostane ten soupis tady v tomto území ještě ideálně si třeba na internetu najde územní plán. Klikne si na plochu ví, v jaké je to ploše a dostane k tomu soupis. Co teda se po něm chce, včetně chá ó včetně památek a že by to takhle mělo, mohlo fungovat, že by to skutečně tomu člověku pomohlo, aby kdyby to takhle fungovalo.

No ono to tak jako je kauza ono to tak jako je jo ten připravovaná a.

Co s tím člověkem?

Že však?

Tak děkuju nashledanou díky dobře.

Ven ven normálně a normálně.

Err.

A stavebníkem v tom zákoně 283 teď opomenu.

Novelu, kterou která je mezi resortu vůbec setník, který se ještě dostaneme? Jo, tak mi teď, jako kdyby nebyla, tak.

2 ve sbírce teď aktuálně vytištěné zákony 183 a 283, tak ten zákon 183 stojí samostatně mě prostě osamělý a vedle něj stojí zhruba třeba 60 jiných dalších zákonů. Říká se jim složkové předpisy a jsou to samostatné zákony, které samostatný úřadům udělují samostatné kompetence a 0 z těch kompetencí neříká, zkus se zamyslet nad tím milý ochranáři.

A lázeňského pramene, jestli je to kompatibilní s požadavky, které chce 183 2006 neříká AZ podstaty ani vlastně jako nikdy neřekne a nemůže o těch zákonů je opravdu jako mnoho.

Jinými slovy dnešní stavby takový, že pokud se budeš ho zeptat na stavební úřad, který se řídí jen a pouze zákonem 183, tak se dozvím jen a pouze informace podle 183.

A pokud se chci dozvědět něco jiného, tak musím oběhat všechny ty ostatní, ale musím vědět, že jsou to se musím nějak zjistit. Musím oběhat všechny ty složkové předpisy, ty složkové jako zákony položit otázky. Některé úřady umožňují předběžnou informaci, některé neumožňují, a pokud vám to poskytne ten úřad, úředník ze své dobré vůle.

Tak ta informace, ale pro něj není závazná, takže on si to může rozmyslet.

A teď je to prostě tak, že nějaká věc je napsaná přímo v tom zákoně a nad tím zákonem ještě ten úředník jinak bysme jako nepotřebovali.

Tak nad ním provádí on takzvané správní uvážení. To je to, čemu je jako pak lidský řeči. Říkám, že se prostě rozmyslí, jak se jako ráno probudím, tak si to může jako říct, že ta růžová je fakt růžová a jindy se ráno probudí a řekne, ale já myslím, že je tak trochu jako víc jako profil.

AK tomu prostě nikdo nezabrání, tak to prostě je z toho prostě vyplývají ty různé aplikace v těch různých městech, protože všude je ten zákon stejný všude, ale v každém městě prostě potom. Ta aplikace je různorodá a je to kvůli tady tomu.

Zákon 283 říká.

Tato kompetence z toho složkových předpisů se přenáší do stavebního úřadu.

Což v praxi znamená.

K tomu úředníkovi.

Který do teďka říkal lázeňský pramen něco musíte respektovat, nemusíte a tak dále.

Tak jemu se změní ze zákona zaměstnavatel.

On se stane součástí toho stavebního úřadu, a když ten stavební přijde nově na ten stavební úřad, tak najednou tak kompetence toho stavebního úřadu je širší.

Tam ten druhej už jako nikde není, takže za ním už nikam nemusíte.

Pořád je to úplně tentýž člověk s úplně stejnou schopností ten záhon obhájit.

Může to být ten ochranář přírody, památek čemukoli. Pořád je to tentýž není to jako že by tam najednou byl nějaký hloupější nebo nějaký chytřejší nebo nějaký vzdělanější. Je to pořád ten víš?

Se všemi jako výhodami i nevýhodami, protože prostě každý má nějaké jako schopnosti, to jako vopravdu dělat nebo nuž a ten v rámci toho jako se svými dalšími kolegy vám tu informaci prostě dohromady sestaví ucelený.

Takže vy se neptáte 1 úředníka? Vy se ptáte úřadu, ale úřad znamená, že tam sedí 5 6 7 a oni vám dají tu iko informace kompletní a tím, že je napsáno v zákoně, že vám ji mají poskytnout širší kompetenci toho úřadu, tak jí budete mít i do té míry závazné.

No tak to je ten rozdíl pro toho stavebníka. Ono to má potom spoustu dalších jako vedlejších efektů, že třeba vlastně tím, že mají jako 1 zaměstnavatele, tak když 1 nemá čas, tak si nasdílí tu práci s jiným. To je třeba příklad katastru, nebo který jako vopravdu se uměj jako tu práci zdílet. A jestli jste si všimla, tak po nějaké době se vlastně výrazně zrychlili ty procedury prostě proto, že jako vzniklá zastupitelnost.

2 efekt, který to má že vlastně?

Oni, oni si teď ty jejich jako err ty jejich názory a ta aplikace se sjednotí do 1 papíru tak najednou jako oni nemusí mít papír s razítkem, který pošlou jinému úřadu, který vlastně ten text přepíše na svůj papír a dát tomu další razítko.

Ale oni ho vlastně tvoří společně oni prostě, jako kdyby jsme si tady sebe, abyste napsala 1, že to já budu ho ve 3 a 4, tak vlastně to tvoří společně.

Ten stavebník je pořád dozví totéž.

Jenom když to budeme dávat takhle pod sebe, říká hele, já když sem budu psát jenom ty svoje 2 ty, tak se budu cítit jako že vlastně jako hrozně jako supr a váš názor mi bude úplně jako lhostejně, protože ho nebudu znát. Nebudu o něm vědět, když to budeme dávat dohromady společně najednou už jenom no jo, vlastně ale vždyť ono tady v tomto ohledu.

To jako úplně konzistentní není, tak to je celá ta motivace další takový ten jako side effect je, že vlastně se jakoby necháte ta naše korespondence. Jo a ta naše korespondence znamená i to, že když já v tom přepisu nahoru.

Udělám chybu úmyslně neúmyslně.

Něco vynechám.

Něco se prostě stane tak v okamžiku, kdy to někdo napadne a přezkoumává, tak se vlastně jako řeší ten 1 papír.

Když budu mít ještě ten jako vedlejší papír, tak já vlastně při řeším. Jo, aha, tady je asi chyba, tak já to musím poslat sám, abych se zeptala, jak se to vlastně jako stalo a tady ten den. Aha, tak to musím poslat jeho nadřízený a teď se mi vlastně ten jako přesun

roz rozběhne přes ty úřady a zase se mi sejdou jako jednotlivé názory. Ale cílem bylo, aby se to prostě přezkoumalo jako celek a vlastně vyřešením 1 problému nevznikl vyřešení problému hasiče nevznikl problém životnímu prostředí.

Vyřešení problému životního prostředí, aby nevznikl problém ochrany lázní.

Rozumím no a?

To se chci právě zeptat na 1 z posledních otázek a.

Právě proto, že jste říkala, že vlastně jsou to pořád ti stejní lidé po pořád vlastně mají tu stejnou kompetenci, ale ten zaměstnavatel a ta legislativa, kterou se řídí, je vlastně jiná.

Tak nebo aspoň částečně tak vlastně err.

Jakého poho nebo takhle spíš asi.

Domníváte se, že tam vlastně zůstane jako z za, jak jaksi zaručeno to, že teda ty i ty jiné zájmy než jenom stavění, bydlení, podnikání vlastně nějakým způsobem té realizace staveb, že tam ty jiné zájmy jako dostál dostanou ten svůj prostor a nebudou přibíty?

Nějakým jiným zájmem, třeba tím.

Na to rychle uskutečnění test tam by.

Zase ptáte se naprosto správně a já jsem moc ráda, že se na to ptáte. No, protože řada lidí bere jako fakt ten mediální projev, který se propisuje a vně třeba moc mrzí, že pan doktor svoboda by ti profesorem fakultě právníký životního prostředí a tendence vlastně ty věci vysvětlovat jako velice neprávni mm a velice marketingovým a podle mě i manipulativním způsobem. On říká, on to přece ten přírodovědec na tom úřadě stavebnin nemůže vydržet.

Ale přece náš zákon nebo naše legislativa není o tom, kde co má kdo vydržet. Tam je prostě napsaná nějaká zákonná povinnost nebo zákonem právo a ten úřad má aplikovat. Takže ten.

K tomu úředníkovi.

By mělo být zcela lhostejné, kde právě sedí, na jaké židli, jak se jmenuje ten jeho úřad? Já jsem třeba i jako.

Strašně dlouho jako prosazovala, ale jako ne, nebylo tomu vyhověno vůbec jako err tím legislativním nějakým procesem, aby si ten zákon nejmenoval stavební zákon, aby se jmenoval třeba zákon o životním prostředí jako o celku, nebo o.

Err v životě a umístování staveb nebo něco podobného, protože prostě oni ty lidi se pod tím představují, potom jako mají tendenci si zjednodušit to představu aplikace toho práva, ale v tom v tom základě, že prostě máte zákonnou povinnost a to prostě aplikujete, je úplně 1, kde sedíte. Pokud jste úředník a máte kvalifikaci jako tu úřednickou zkoušku, kterou mít,

musíte AV nějakých intervalech se odlehlé, tak jste prostě odpovědná za to, že naplňujete literu zákona.

Co je v tom zákoně napsáno? To prostě uplatňujete, ať sedíte, na který když jedli, sedíte a jenom to můžete dělat jako dobře a nebo můžete udělat chybu.

Ale vlastně jako není to o tom, že by některý zákon byl pošlapán, mohl by být pošlapán. Kdybysme se rozhodli paralelně s tím říct, tak dobře, tak zrušíme zákon o ochraně. Památkový kačko roztrháme, už nebude existovat. No a pak samozřejmě už tam nebude co hájit, ale pokud existuje, tak se prostě najít musí. Rozumím, no mě šlo o to, že vlastně, třeba když si vezmeme úředníky, které jsou na odboru životního prostředí, tak ty mají jako vlastně svůj nadřízený jako nebo zákon, kterým se převážně bych řekla řídit 114 o ochraně přírody krajiny nebo se zákonnými 7.

A skryje o životním prostředí a to se nezmění a vlastně potom nadřízeným dalším orgánem. Až když bysme došli celou tu trasu až nahoru, tak je m ž p, ale ve chvíli, kdy tihle lidi vlastně budou spadat pod stavební úřad, tak jakým způsobem vlastně je řešený? To, že za prvé teda rozhodně změnou stavebního zákona muselo dojít i ke změnám v těchto zákonech, kde tam v těch styčných bodech, což že předpokládám, že proběhlo zcela správně, ale vlastně tím nadřízeným orgánem. Potom tohodle toho úředníka přece už nebudeme ž p.

Ale bude to MR.

A.

Ted' ted' se to trošku jako smísila s tou navrhovanou novelou.

To co je platný zákon ve sbírce zákonů 283 tak říká, je to úplně jako zvláštní soustava.

To znamená, jako je tam nejvyšší stavební úřad a ten maj jako pod sebou nějaké stavební úřady. Různě se jmenuješ AV tomto je celá kompetence.

Což znamená že za prvé enn

To odborné vedení je svěřeno m ž p, takže to školení vytváří ty požadavky, ty zákony a tak dále. Vytváříme, že jo PAI tu kvalifikaci toho úředníka, zda může nebo nemůže vykonávat tuto činnost dávám lže a taky může sebrat, když to ten úředník dělá špatně AA nebo památkáři kultura takový paralelně zmáčkni se a.

To znamená, že například někteří zaměstnanci z ministerstva životního prostředí se stanou součástí toho nejvyššího stavebního úřadu, stejně tak jako zaměstnanci z ministerstva průmyslu a obchodu. Tam, kde je ten odvolací orgán tak opět věcně kvality. Proto říkám, že je trošku nešťastný ten název toho úřadu.

Ale ted' věcně odborně kvalifikované osoby.

Které dnes provádí na m ž b.

S nějakou kvalifikací, ale prostě nějakou nějaký čas si tak by měli provádět v té nové soustavě.

To znamená, že žádného jako poškození té ochrany, že vlastně ten přezkum tý aplikace třeba ty já nevím zákona o ochraně přírody a krajiny nebude dělat odborník na jadernou energetiku, ale odborník na ochranu životního prostředí.

A.

Kompetence vymyslet, co v tom zákoně o tý ochraně životního prostředí nebo přírody a krajiny, co tam jako má být napsán, má pořad m ž b, takže některý ty lidi tam jako zůstanou na tom m ž PA budou prostě spolupracovat tak jako dneska spolupracuje ministerstvo financí s generálním ředitelstvím a daní a cel s generálním finančním ředitelství. Tak vlastně taky, že jo to generální ředitel si nevydává ten zákon o daních z příjmu, ale říká, hele, my máme tady s tím problém a navrhne a jde, zatím jsem jako.

A stejně tak tak vlastně z toho stavebního úřadu bude chodit ten život, tam se na to životním prostředím a on říkat, já potřebuju v tomto zohlednit.

Tady aplikovat, nebo naopak přijde něco z Evropy, a to můžu, půjde na ten a řekne, hele, my tady děláme takovou změnu, jak se nám to tady? Jo, tak.

Tohle není zmíněno věcně jo to, co se o tom dlouhodobě říká, fakt moc děkuju za tu otázku, jo, protože mám pocit, že jako v té mediální stručnosti bývá tohle jako často špatně jako vnímáno a pochopeno a zneužíváno jako v neprospěch těch obyčejnejch lidí. Protože přece, jestli jestli to krásně řekla, kdy si budu 1 za život chtít postavit ten domeček.

Tak kde se to dozvídám? Ano, máte se to správně dozvědět ve stavebním zákoně a máte se to dozvědět na stavebním úřadě? Všechno nemá to bejt na vás, abyste po svý práci obíhala půlku jako.

Orgánů státní správy a zjišťovala, co k tomu máte dát a na 1 dobrou dostala 1000 požadavků a po půl roce přípravy zjistíte, že se vám jako 3. Jako kříže a jsou současně nesplnitelný a běžíte znova a teď tamhle ten vám to nepošle. Velmi tě, tak tam jako třikrát ho prosíte, aby vám to dal.

Prostě.

Občan platí státu daně za to, že ten státní vlastně dává nějaký servis nějaký zázemí nějakou službu, pokud ten stát od toho už na něco chceme. AK tomu vytvořit přiměřené podmínky, neříkám, že mám ten stavebník dostat všechno hned, jak se řekne zadarmo a bez plynu vůbec ne, ale má prostě dát férový podmínky, které jsou.

A taky jste to řekla správně, jsme stavebním zákoně ani ve 183 ani 283, ani žádným jiným zákoně neexistuje nic jiného než stavení.

Neexistuje tam žádný developer, nemá žádný výhody, ani žádný není.

Neexistuje tam nic jako jinýho než stavebník tak je to jak občan, tak ta obec, která se jí tu mateřskou školku tak.

No, já nevím, prostě tak firma jakákoliv tak to ředitelství silnic a dálnic a nebo jsou to i.

Spolek, kterej si chce postavit klubovnu?

Jo na ochranu támhle chráněným národním parku národním parku Šumava je spousta těch informačních center životního prostředí. Ano, tak ty taky jsou stavebníci, jsou tu stavebníci, a přestože jsou jako běžné činnosti orientování na ochranu životního prostředí, tak se s tím taky setkali, tak je to potřebovali a ty by se taky měli dozvědět. A taky by měli mít stejný.

Jo to jako není potřeba nikoho takhle jako.

Dávat doleva doprava, prostě je to stejný a mělo by to mít jenom čitelný srozumitelný, pokud možno jednoduchý a pokud možno čitelný. Tak.

Aby to pochopil i ten soused, kterej když mu soused, začne něco staře. Aha, tak tohle mám, že tohle mám nemůžu.

Vyřeším k tomu vede moje moje. Asi pravděpodobně poslední otázka, protože jsme vlastně začali u té struktury a právě u té novely, takže by mě vlastně zajímalo, jak vy nahlížíte na tu novelu. Teďka nemyslím úplně tu teďka tu 1, co má za úkol vlastně odsunout účinnost, ale spíš předpokládám, že by se začíná chystat ta věcná. Takže.

Vidíte tam nějaké výzvy, třeba, které se nějakým způsobem nestihly nebo nepodařily?

Vtělít do té 280 roky. Jak je teď nějakým způsobem schválená a které by se třeba ještě daly do té novely dát, nebo naopak vidíte, že do té novely se asi budou tlačit spíš nějaké věci, které budou chtít slevovat z těch představ, které ta současná 280 trojka má?

No a.

My jsme tady narazili na 1 věc jo že vlastně ta ta 280 trojka měla velmi jako.

Ambiciózní cíl oddělit role a vlastně vydefinovat lépe role těch jednotlivých aktérů.

Err jestli smíšený model a tak dále to nebylo. Cílem cílem bylo říct, starost stavebního úřadu je zkontrolovat technické požadavky na stavbu starost politiků je vydat územní plán a říct si, chceme tady být lázeňský město nebo něco na mých město automobilismu nebo prostě chceme být. Chceme tady mít jenom národní park a nechceme tady vůbec nic stavět.

A tak dále.

Err.

Dnešní stav 180 program má šedý zóny, kdy vlastně každý má nějakou pustý kompetence AV tý šedý zóně se mylí některým jako politikům a některým úředníkům, protože prostě třeba je to netlačí úplně do toho, aby spojovali tu svojí pravomoc tou svojí odpovědností a můžou jako říkat no. Odlišoval mi to ten úředník jako nedal a ten úředník říkám, když on pan starosta nebo pán, když to starosta nebo někdo jako nechtěl, abych vám to dal a teď se

vlastně jako stavební potácíte mezi 2 mlýnskými kameny, někde je to funguje naprosto dokonale.

A někde to prostě nefunguje a nikdo těch jako míst šedých zón zneužít.

Tak 280 trojka to je šedý zóny vygumovala a dala je každému jasné kompetence. Já jsem dokonce opakovaně vyhlásila, že jestli někdo přišel v tom o nějakou kompetenci jako jasné vymezenou a spojenou s odpovědností.

A najde ji a přinesl jako v té 283 ukázat kde to je, takže mu dám milion korun.

Do dneška nikdo nepřišel nikdo ani 1 starosta, přestože do novin to říkají pořád, ale tam jako to nemusej prokázat, jo.

Věcná novela vrací zpátky všechny razítka, všechno dezy integruje a vrací zpátky všechny zóny. Věcná novela tak, jak byla přemnožená mezi resortu, je přesný důsledek toho, co se stalo s tím, kdy jste se mě ptala na velkou novou 180 trojky žili to mělo nějakou ambici a jako kdo dopadlo to prostě tak, že to bylo vlastně dílčí jako šolichání nějakého současného stavu, tak přesně totéž je věcná.

Jo.

Přesně totéž vlastně jako znova vrací úplně všechny jednotlivé orgány, všechno znova designu tegru uje a navíc přidává některá razítka.

Err můžeme polemizovat o tom, jak ta nová kompetence je, nebo není spojená s odpovědností, v jaké šíři. Takže současní 180 trojku jakoby nafukuje o další.

Procesy, kterým bude muset prostě stavebník projít.

Takže z mého pohledu zcela jistě obsahuje výzvy.

Otázka je, jaká bude jako vůle ty výzvy řešit?

A co je vlastně cíl na té dece?

Máte k tomu nějakou nějakou svojí teorii svojí?

Já k tomu mám teorii, že vlastně err se bohužel teda jako otevřela příležitost.

Kterou se všichni snaží jako využít.

A že vlastně dneska err, kdy tam chybí právě nějaká.

Já jenom nevidím jiný jako orgán, než je ta hospodářská komora, který by byl komplexní a může to být cokoli jak jakýkoliv orgán. Pokud někdo ho jako vytvoří, může to být nové kolegy, které bylo rozpuštěno, neexistuje.

Tak pokud existuje jakýkoliv orgán, který je schopen koordinovat ty věci, tak, aby bylo dosaženo nějakého vytyčeného cíle, tak by tam měla začít fungovat. On tam

dneska zařazen není, a proto si každý hájí svůj individuální zájem a nikdo nemá zájem s ním jako hledat tu cestu k tomu snadnějšímu řešení. Jinými slovy, prostě ty věci bouchne tak jak popsal parkinson v těch svých zákonech, prostě dej územní vliv vůdce vymyslí lejtro.

Tak přesně tak to je a vlastně ty požadavky seš úplně nedošlo vůbec k žádným.

Jakoby err oproti současné.

380 jako zlepšení pro z pohledu toho stavebníka ani zjednodušení ani s přehledným, ani jako nějaká sou tam nějaké dílčí úpravy, jakože nově například si některé věci jako mule udělat s méně autorizovanou osobou a některé svíce autorizovanou osobou a trochu se tam řeší jako jinak doručování, že už to může naskenovat a poslat. Ale já si jako osobně nemyslím le to jako odnýt ten papír. Když už to teda není ta digitalizace, který jsme se bavili versus post, jestli je to teda to, co mě jako výrazně oty.

O ty jako hodiny tím cestováním po úřadech a tak jakolepší život.

Pořád se říká, že se chce, aby se zachovali ty úřady na těch jedničkách, aby to bylo dostupný. Jenomže.

Skutečně to mega alibismus, protože tím, že já musím nepostavím předtím oběhat 1000 pořadů, tak já těch kilometrů nájezd v Praze. Je to celkem v pohodě, ale asi se jedná o ty menší města a tam přes ten okres nebo přes ten krajina jezdíte a nachodíte takovej kilometrů, než vůbec dojdete na ten úřad, že říkat, že prostě nemůžu být v tom městě třeba větším, kde kde je stejně 3 ty dotčené orgány se děje, na který stejně musím třikrát ní že to je vlastně jako pro stavební kanál ročný, aby tam dojel, protože to má daleko.

Když stejně ten jedničkový úřad mi je a řekne, že tam má mít, ale musím si to zjistit sama, protože mi předběžnou informaci o rozsahu jejich kompetence nedá. Tak podle mě to úplně jako.

Jako promarněná příležitost, jako velmi promarněná, příležitost, velmi velká cena.

Pro celou jako zemi zasaženou teďko toho krizí vždyť.

A 5 zbytečných diskuze.

Nebudu unavovat, ale budu se tovat tak dojem člověka, který byl od počátku a je z oblasti ochrany životního prostředí, jo od počátku za pórem v tom procesu a včera seděla na vypořádání těch připomínek na tom MRA říká.

Já z toho po těch asi 6 let.

Podobný pocit.

Že kdyby tohle to sledovala nějaká mimozemská civilizace?

Takže by nemohla s racionální.

Tak jinému závěru, než že lidskou rasu musí vyhubit, aby se to jako jindy nerozšířil.

K tomu mě napadá jediná věc, vlastně jako proč tím koordinačním orgánem vlastně není samostatný, jako to samotný MR? Vždyť přece to je úkol ministerstva není.

Nějakým způsobem tohleto přece zajistit není, není.

Hmm bohužel není.

Úkolem ministerstva je, aby se staral o své kompetence, kterým jsou svěřeny v nějakým kompetenčním zákonem a vlastně v rámci toho má takže ministerstvo pro místní rozvoj slově pouze děkují vyhrazenou část těch zájmů. Ministerstvo životního prostředí sleduje vyhrazenou část těch zájmů. Ne? Ten to slavnice je nadresortní věc prostě není možné.

AI to původní zadání bylo jakoby aspoň jakoby těm několika resortům si to měli dnes ta věcná novela to jde jako ani nedává jako tu součinnost tam jako úkol a úředníci ze zákona mají zase povinnost vlastně plnit to zadání, který jako mají z toho zákona. Vlastně oni nesmějí, že tam tu koordinační rok, ono tam není kompetence, oni nezměnilo, proto tam byla vlastně jako.

A říkám vůbec jít, zapomeňte tady na hospodářskou pomalu. Jestli existuje nějaký jinej subjekt, kterej má zákonnou legitimitu.

To dělá.

Necht' to je jakýkoliv, ale on prostě u nás není.

Musela by to být vláda a museli by tam sedět jednotlivými nestřílela. Já jsem neměla, můžeme jít prostě jako spoustu ještě další jako práce.

Kterou musej zvat, až to jako není role, není stů a vlády jako osobní. Dokonce to.

Teoreticky by to mohla být role úřadu vlády.

Který vlastně zastřešuje tu legislativní činnost, nebo.

Ale úřad vlády jsou vlastně jako jednotlivý jako odborní úředníci. On tam vlastně není jako ten.

Jak to řekl manažerský tým, který by byl jako věcně odborník těm oblastem, třeba k tomu životnímu prostředí a oni vědí vlastně tu strukturu toho zákonného procesu a tak dále, ale chybí jim tam ta kompetence, která je na tom životním prostředí. Na mám ráda. Musela by být stanovena nějaká.

Některý ty věci se řeší třeba za vládním zmocněncem.

Takže to je třeba?

Ale zase, když je to zmocněnec je to 1 osoba podle mě neexistuje 1 člověk, kterej nevěděl, že.

Musí to bejt.

Dobře, tak jo, tak já vám moc děkuju.

No já děkuju, že jste si to.

Rozhovor: Jitka Seitlová, 13. 4. 2022, online platforma zoom, 13.30 – 14.40

Tak mě to běží.

Doufám, že u vás taky.

No nevím, já nevím, takže tady asi jsem něco zmáčkla, že teda gothy, takže to má jít asi ano výborně.

Dobře, takže enn, když si 1. Děkuji za váš čas téma našeho rozhovoru bude nový stavební zákon.

A já ve své diplomové práci se snažím nějakým způsobem zachytit proces vzniku nebo proces tvorby toho zákona, a to především s ohledem na veřejné zájmy na ochranu přírody a krajiny a na ochranu památek.

Takže když bych ten rozhovor otevřela takovou širší otázkou, tak.

Co vy z vašeho pohledu jakožto senátorky, jakožto uvědomělého občanský či jiného člověka? A co byste mi mohla říct vlastně o celé té cestě toho nového zákona, jestli jsou tam pro vás nějaké důležité sekvence nebo důležité milníky od počátku od od vlastně úvah o tom zákoně až po teda vyjednávání věcného záměru a potom paragrafového znění.

Tak ta otázka je velmi široká a určitě jsme teď v nějaké fázi toho procesu.

Který ale stále není jistý, tak já začnu úplně aktuálně. Zítra má být ve sněmovně jednání výboru pro regionální rozvoj a poslední naprosto aktuální informace, kterou vám dávám, je ta informace, že se paní bývalá ministryně Dostálová, nyní poslankyně a já nevím, jestli ona není i místopředsdkyni toho výboru. Teď to nevím jistě.

Tak ona si tam prý pozvala spoustu těch bývalých developerů a těch, kteří měli ten původní zákon, teda ten, který teď platí z části už a teď jako se budou snažit, aby nedošlo k tomu, že se budou posouvat termíny toho zákona, jeho účinnosti některých těch částí. Ale tak, jak byl přijat minulou vládou, aby zůstal, tak to je naprosto aktuální informace, kterou mám ze včerejška.

Takže zdaleka v tuhle chvíli není jasné, jestli zákon stavební zákon zůstane v té formě tak, jako přijala Babišova vláda a nebo zda dojde ke změnám, které slibovala současná vládní koalice, která vyhrála volby a která se snaží o to, aby ten zákon byl napraven píče a lépe vyvážen z hlediska ochrany veřejných zájmů, zájmu občanů a zájmů developerů, protože je všichni tam.

Samozřejmě mají nějaký zájem a my musíme hledat to nějaké vyvážené. Změní zákon a tak, aby někdo nebyl zvýhodněn, protože ten zákon je zásadní a dotýká se těch, kteří chtějí stavět, nebo v jejichž blízkosti má být něco budováno. Nebo dokonce se právě dotýká těch veřejných zájmů, o kterých teď hovoříte. To je zákon o ne, řekněme ochraně třeba životního prostředí nebo památek.

Když se tedy vrátím k tomu procesu celého přijetí, schvalování zákona, tak on ten proces je vlastně velmi dlouhý a těch novel zákona stavebního bylo velmi mnoho. Já si dovoluji se zmínit o tom, proč některé ty novely, zejména v období posledních 4 a 6 let, byly silně preferovány a řekněme určitou částí veřejnosti, ale zejména podnikatelské veřejnosti.

Tlačeny, aby došlo ke změně. Je to tak, že se odvolává k ta argumentace těchto skupin na to, že u nás stavební řízení trvá velmi dlouho.

A že, protože trvá velmi dlouho, tak v důsledku toho je bráněno rychlé výstavbě a zejména v posledních letech to bylo jenom samozřejmě oprávněný zájem veřejnosti a vy se budovaly silnice, aby se dobudovala infrastruktura i dálniční AV. Poslední době se naopak zase klade velký důraz na bytovou výstavbu s tím, že je nedostatek bytů a všechno je svádělo na to. A já říkám, slovíčko sváděna.

Záměrně, že je to, protože trvá dlouho stavební řízení, a to stavební řízení trvá. Dle této argumentace podnikající sféry, zejména protože to sdružuje stanoviska památkové ochrany, tedy veřejného zájmu ochrany památek a že to zdržuje také řízení, které se týká ochrany životního prostředí, kde jsou ta řízení jednotlivě?

Vydáváná jako stanoviska nebo povolení, v případě některých je třeba je.

Právních, tedy právní ochrany, zejména ochrany zvláště chráněných živočichů. To tam máme nebo zvláště chráněné flóry. Takže že tohle všechno přesně tyhle ty 2 věci zdržují celý ten proces. 1 pokus takové té změny o změnu stavební zákon byl v roce, a teď to bylo před koncem toho minulého volebního období. To znamená neznáme 2012, tak já teď budu počítat.

2021 takže teď máme rok novou vládu čili 21 před asi.

2017 mohlo být. V roce 2016 byla 1. Taková velká novela, kterou tehdy dělala paní ministryně Šlechtová, která byla také za ano a tehdy se hodně spoléhala na to, že tato novela velmi tomu stavebnímu řízení pomůže. Senát tehdy tomu nevěřil. Myslím si, že měl řadu připomínek, protože tam se slučovaly ty procesy toho řízení a slučovaly se tak, že de facto znamenaly, pokud by došlo k někde.

Chybět toho sloučení toho procesu, tak se to celé sesype. A proto se také stalo, že tyhle ty procesní řekněme jakési zrychlovací návrhy a schválené postupy pak nebyly těmi podnikateli a těmi, kdo chtějí stavět využívány. Naopak se postupovalo podle těch starých a vlastně nic se v tom stavebním řízení nezměnilo pouze to, že stavební úřady samy o sobě říkaly my nemáme.

Metodikou některé ty věci v zákoně nejsou úplně přesně ošetřené, takže s tím byl velký problém. Po nástupu do vlády paní ministryně Dostálové tak začal obrovský tlak na novou velkou změnu zákona, respektive nový stavební zákon.

My víme, že ten stavební zákon byl zadán a zpracován zejména.

Podnikatelskou sférou to znamená přes Hospodářskou komoru, a že ta jednání, která byla vedena, tak, byť byla deklarována, že „se všemi jsme jednali,“ tak ta jednání ale

vypadala tak, že „my máme svoji pravdu, vy si dávejte svoje připomínky, ale my k tomu napíšeme někdy odůvodnění nebo odůvodní nenapíšeme, ale prostě je zamítneme.“ Tak ten konsenzus jste společnosti na tom nebyl. A ten zákon, který je teď tak vlastně slučuje právě.

V případě toho památkového řízení a ochrany zájmu veřejného zájmu, který se týká životního prostředí, tak slučuje jednak organizačně a jednak i procesně potom všechna ta stanoviska a tu ochranu toho veřejného zájmu, životního prostředí a památek tím pádem velmi oslabuje. No kdyby šlo jenom o sloučení, ale tady jde o to, že.

Ten návrh toho zákona, nebo teď už platný zákon říká, že ti, kteří jsou současně.

Stanoveny, že mají chránit veřejný zájem životního prostředí, ať už jsou to odpady ovzduší nebo voda nebo památkový zákon, to znamená ochrana památkově chráněných lokalit nemovitostí, tak ti všichni by vlastně byli podřízeni a byli by součástí stavebního úřadu, tedy jejich nadřízený by byl de facto stavební úřad a sice se argumentovalo tím, že tato kompetence.

Jí zůstává, oni přece mohou opět hájit i veřejné zájmy. Ale samozřejmě, že každý, kdo pracoval v nějaké firmě nebo na úřadu, ví, že pokud má nadřízeného, který po něm požaduje, aby postupoval třeba v určitém rámci nebo i samo to tou vlastní autocenzurou a nebo, i když se dostane do sporu, tak vlastně si vytváří velmi nepříznivé prostředí a ohrožuje svoji existenci.

Na tom úřadě, pokud by nevyhověl tomu vedoucímu stavebního úřadu, takže ten problém je tam velký a není důvod naopak, proč podřizovat stavbám a budování ochranu toho, co máme v naší zemi. Vlastně tím rodinným stříbrem, to znamená to, co je nám vzácné. To, co bychom měli chránit i pro budoucí generace a de facto pokud se týká přírodního a životního prostředí, tak pro náš život, takže je to takové taková absurdita a jasně z toho číší.

Ten jako ten zájem tak a teď podřídíme všechno, co je v naší společnosti budování a stavbám, a to samozřejmě část společnosti, byť nedokážu říct, jaká nevnímá zejména té odborné veřejnosti nevnímá příznivě proto i na různé výtky a část veřejností, která se ozývala před volbami. Tato vláda, která je již při volbách AV programovém prohlášení slíbila, že tu nerovnost, která tam vznikla.

Napraví a teď tedy k.

Ale se vede velmi složité 1 velmi, velmi složité jednání, protože víme, že opozice to je ano, je ve sněmovně poměrně s podporou SPD eko významnou částí té poslanecké sněmovny. Víme, že v posledních měsících došlo k velkým, velmi, velmi dlouhým obstrukcím při přijímání některých změn nebo nových zákonů, které byly netýkaly se zatím stavebního práva. Ale už teď hrozí, že ty obstrukce budou i teď.

A pan ministr, který nastoupil do vlády pan ministr Bartoš si stanovil jakési cesty, nebo jakýsi postup. A ten postup je v 1 fázi, že zákon je vlastně účinný od 1. 1 roku 2022. Nicméně ty instituty tak jak byly nastaveny v tom platném zákoně teď již tak jsou, ale potom účinné vždycky k určitým termínům, takže z toho se našla nějaká jako taková.

Řekněme, já neřeknu úplně čistá právní cesta, ale našla se cesta, že tedy v 1. fázi se musí odložit účinnost toho, aby vznikly některé úřady právě ty úřady, kde by se sjednotily všechny ty úředníci, pod stavební úřad a kde by se ty procesy tímto způsobem vlastně jako podřadil li pod stavební úřad. No a také vlastně důležité, co jsem neřekla, tak je to, že to, co by vydávali ty.

Jednotlivý odborní úředníci, zda.

Ty svoje to svoje posouzení toho jak ten ta stavba ten záměr může, nebo nemůže ovlivnit životní prostředí, by nebylo žádným právním aktem, ale bylo by to jenom nějakou součástí těch všech podkladů, které by v rámci toho stavebního řízení byly shromážděny a řekněme, z větší části by nemusely být ani respektovány, i kdyby to ten úředník nakonec i přes nevíli toho vedoucího třeba vydat. Takže to všechno by.

Pokud bychom neposunuli ty termíny, tak už začalo být řešeno od 1 od 1 7 2 roku 22. Tak by už tyhle organizační změny vlastně na byly zahájeny. Takže pan ministr si prvně stanovil úkol, musíme jenom posunout termíny, no a teď jsem vám právě úplně na začátku řekla, že zítra proti tomu opět budou.

Budou stát ti, kterým se to současné právo líbí. A já jenom řeknu, že minulý před 14 dny nepřišla pozvánka. Ta pozvánka mi přišla na magistrát města Prahy, kde byly vlastně významní developeri účastní a členové hospodářské komory. Takže já jsem si to poslechla online a.

Tam si všichni stěžovali na to, že jsou na tom velmi špatně, že nemají finanční prostředky, že jim ten ta novela toho zákona by ještě způsobila další komplikace a že chtějí, aby ten zákon zůstal zachován. No a to, jak jsou na tom špatně, tak já to musím říct. Mně přišlo velmi úsměvné, protože součástí té pozvánky bylo, že potom jednání, které bude na tom magistrátu města Prahy, bude gurmánský luxusní oběd. Zveme vás tak já to opravdu říkám ten paradox, kterej.

Prostě jsem tam zaznamenala. Navíc se objevují snahy o to, aby velká města a lidem toho je město Praha měli samostatně.

1 samostatnou část nebo samostatný zákon, který se týká územního plánování, kde by de facto jak já jsem z toho vyrozuměla, byli ty stanoviska těch ochran, zejména památkových pro prahů totálně podřazený zájmů samosprávy. Tady chceme stavět a tím pádem by byli opět oslabeny, což samozřejmě pan ministr si také nepřeje a nechce to.

Změní pan ministr pak chystá 2 část novely zákona. Ta už bude i věcná a ta by měla být někdy v polovině roku předložena do meziresortního připomínkového řízení. V tuto chvíli už se o ní jedná a dokonce už je v mezirezortním připomínkovém řízení. V tom ale vnitřním ano. Takže ano, byla teď před asi dvěma třema dnama předložena do vnitřního mezirezortního připomínkového řízení, ale jenom vnitřního no a.

A ta by měla být potom a řešit právě ty otázky, které se týkají ochrany veřejných zájmů s tím, že.

Pokud se týká postupu.

V těch úředníků a úřadů je to tak v tom návrhu, že já jsem ho ještě zatím neviděla, protože vlastně to uděláno tak, že to bude v samostatných zákonech, které má v gesci životní prostředí, takže by měly být předloženy 2 novely 1. Novela stavebního zákona a současně s ní novela právních předpisů v životní oblasti životního prostředí, která by ale stanovila, že.

Bude za všechny ty oblasti životního prostředí ovzduší. Teď řeknu půda, voda chránění živočichové. Doufám, že se nic nezapomnělo v teď a já i ještě ne, to je samostatný pardon, takže za ty bude jednotné stanovisko, ale to bude závazné, jednotné stanovisko, takže to má být předmětem té novely, která by měla být předložena do konce tohoto roku a schválena snad do konce tohoto roku.

Takže opravdu se od toho návrhu, který ne pardon od toho současně platného zákona, dostáváme na půl cesty zpátky? Takže se ta ochrana životního prostředí a památek bude posilovat. Součástí těch změn bude i právě, a to zase bude mimo. Teda ten stavební zákon bude i ta památková péče, že by ona vydávala sama závazné stanovisko. Tam já jsem ještě neviděla úplně ty závěrečné, oni ještě.

Vůbec to ministerstvo životního prostředí neprezentovala nikde, takže ještě jsem je neviděla. Ale v tomto duchu jsme byli o takovémto principu informováni, takže to se týká současného procesu a ten proces zdaleka zdaleka jako není jednoznačný, jak dopadne, protože jak víme, tak poslanecké sněmovně bude snaha obstruovat tyto změny. A pokud by samozřejmě ten zákon nabyl toho 1 7 už nebo zůstal v účinnosti, tak už nám nabývají, nabíhají organizační změny, které jsou potom samozřejmě těžko vratné, týkají se lidí.

Říkají si těch, co pracují na těch úřadech, takže to pro ně doba obrovské nejistoty, a to celé by mohlo oslabit vlastně celý ten odborný personál, který máme na úřadech a který prostě je dobrý, zkušený a bude obrovské nejistotě. A on může chtít odejít, nebo prostě ta nejistota je vždycky velmi nepříjemná, takže to je ten proces, který já jsem zkráceně snad definovala, jak to jak to bylo, jak to asi probíhalo?

Já ještě k tomu chci říct, že osobně se domnívám, že když jsem si já udělala analýzu, například posouzení vlivů eia, tak u těch velkých silničních staveb, zdaleka to nebylo tak, že ty velké silniční stavby zůstávají stát právě kvůli a nebo nějakých problémech. Co se týká životního prostředí, je to hra. Je to hra těch, kteří mají peníze na to, aby se propagovali, aby psali články do novin, aby dokonce byli v televizi, protože.

Bohužel i veřejnoprávní televize dává prostor zejména vyjádření, že se d ale já mám spoustu staveb, které jsou nejen takto naléhavé, jak jak už jsem hovořil o těch 11, které by měly být už dávno postaveny a čekáme 20 let. A bohužel, přestože tam nejsou problémy ani Slezska životního prostředí, ani Slezska památek, tak se nestaví, takže je to prostě pro lidi, aby jako lidi ano máme toho viníka, tak 1 to byl u nás v Přerově křeček 1 to byl, nevím, někde zase nějaká paní, která to nechtěla prodat, takže ještě do toho šli nejenom zase zájmy sliz.

Ale urychlení vyvlastňování, tak vždycky se najde ten viník proto širokou veřejnost největší problém, který já vnímám a který také konstatoval veřejný ochránce práv je, že ty zákony nejsou nejsou. Jak bych to řekla, jednoznačně jsou poměrně složité, dokonce tou další ještě těma změnami, které byly prováděny, tak se zkomplikovaly ty stavební

úřady s tím neumí často pracovat, a proto se jim to vrací. Ale a pak je 2 věc a na to jsme přišli a.

Upozornili a prostě, ale přišlo to, jako kdyby ta veřejnost to vůbec nevnímala, že ř SDA ty, kteří budují tyto stavby, dají na úřad, protože mají termín nějaký podklad. Návrh pro územní nebo stavební řízení a pak se to rok nebo i déle doplňuje, protože ty podklady jsou nekompletní, neúplné a tam to potom leží, a tím se nám najednou prodlužuje stavební řízení, veřejný ochránce práv ve svých stanoviscích řekl, že by se prvně měla udělat analýza poctivá.

Korektní analýza toho, proč nám to prostě ty stavební řízení tak dlouho trvají a teprve pak dělat změny v zákonech. A já říkám, nemělo by se podléhat zájmům určité skupiny, protože změny, které provedete určitým stavbám, je zejména těmi velkými stavbami, jsou nevratné a mohou zničit spoustu spoustu toho, co bysme tady už jsem řekla na počátku měli chránit, takže já s tím vůbec nejsem jako ztotožněná ani s tím, co ta veřejnost je opravdu já říkám, to je.

Manipulace taková ta dobrá manipulace. Našli jsme viníka, může za to životní prostředí, protože zdržuje. Ale to, že podklady jsou nekvalitní, že zdržují a dokonce teď kolem Přerova, tak jsme zase měli nekvalitní podklad a zase jde to odmítlo napravit, tak se šlo do odvolání, takže úplně zbytečné jako řekněme procesy, které jsou a které jako pak jako se ale nějakým jiným způsobem vyhodnocují a nějakým způsobem veřejně prezentují. A to je prostě velmi špatně.

Tak poptejte se ještě, já jsem mluvila dlouho, protože toho mám hodně na srdci, ale povídej ještě dál, děkuju, vy jste to krásně shrnula všechno, o čem, o čem je. Já jsem chtěla mluvit, tak já si jenom vždycky z toho dovolím něco něco vypíchnout. Myslím, že jste to shrnula úplně úplně nádherně.

Já bych vlastně začala ještě trošičku přece jenom, abychom postupovali tím trychtýřem a trošičku dolů, tak vy jste krásně už to zmínila. Jaká vlastně byla motivace pro tvorbu tohoto nového zákona? Samozřejmě, že v tom čase je tam nějaké programové prohlášení.

Mě tam nějaká nějaká jako tato cesta, ale vy jste zcela jasně řekla, že vlastně ten zákon byl de facto na objednávku.

A věděla byste tam ještě nějakou další motivaci, která by byť třeba nějak si zas zastřela? Tady tento motiv, že skutečně třeba ten zákon 183 po těch všech novelách byl opravdu.

Tak špatný, tak nepřehledný a že prostě bylo nutno ho změnit, nebo v tom hrála roli skutečně ta ta politická motiva?

No tak já si myslím, že tu hlavní roli hrála pod politická motivace, která ale byla podmíněna určitým lobbismu mem.

Jestliže vy jste budete investor a chcete někde stavět? Tak samozřejmě ta příprava stojí nějaké finanční peníze a vy ji chcete za každou cenu vydělat co nejvíc. To vám nemůže mít nikdo za zlé. Samozřejmě to je v pořádku. Jste podnikatel, ale s tímto cílem vlastně toho,

aby se zkrátila celá ta příprava a ještě v tom zákoně AV těch zákonech, které souvisí zákon o líniových stavbách, se také velmi silně řešilo.

Řešila otázka vyvlastňování a kolem té otázky kolem té otázky. Vlastně ani to je také velký problém, který do budoucna. Já jsem stále přesvědčená, že to není dobře vyřešené a že lidé ztrácí důvěru v tento potom v tento stát a spravedlnost mám těch případů, které mi chodí na stůl docela hodně. Takže co byla motivace? Motivace byla skute.

Konečně zákon, který platil a který ale byl poměrně složitý. To musíme říct. Musíme říct, že nebyl srozumitelný tak změnit a nahradit ho zákonem, který takzvaně zrychlí řízení, ale zrychlí je za cenu toho, že nebudou dostatečně chráněny.

Veřejné zájmy, to je takto stanovené, takže jestli vám to takto stačí, abych ještě řekla jenom.

Podívejte ta otázka toho vyvlastňování. To je samostatný proces, který.

Prostě já to řeknu ještě jinak.

Co je veřejným zájmem, kdo rozhoduje o tom, co je veřejným zájmem AV zákoně, který teď platí teď je platný.

O tom rozhoduje vlastně jednak.

To bylo ministerstvo pro místní rozvoj, které vydává ten územní rozvojový plán, které může rozhodnout, že kdekoliv bude jakákoliv stavba, kterou on řekne, že je ve veřejném zájmu, tak pak se dá pro tuto stavbu rychle vyvlastňovat a kraj ani obec s tím nemůže nic dělat. Ona to může jenom to jeho rozhodnutí zanést do svých územních plánů.

Když tak rozhodne kraj, tak kraj má také právo rozhodnout, co je ve veřejném zájmu v zásadách územního rozvoje. Takže když zastupitelstvo řekne tady v této lokalitě, bude něco, co je pro rozvoj kraje.

Ale jakoby tam můžete popsat cokoliv, co je pro rozvoj kraje v danou situaci. Tam je to velmi vágně formulován, tak to bude veřejný zájem a vy proto můžete vyvlastňovat a ta obec, na jejímž území to je, s tím neudělá vůbec nic, protože ona se ví to sdělíte vy o tom s ní promluvíte, ale to je tak všechno.

A to je zase špatně a pak bude další veřejný zájem a ten veřejný zájem bude rozhodovat zastupitelstvo obce.

A teď si představte, určitě to víte, máme různá zastupitelstva. Já vím, že většina starostů jsou skvělí, dobří, poctiví lidé. Nicméně víme IZ té naší krátké demokratické historii, že se mezi nimi objeví často. Bohužel někdo, kdo se tak nechová a teď si představte, že v rukou třeba toho menšího zastupitelstva 9 lidí bude rozhodnout, že veřejným zájmem obce je postavit kulturně rekreační středisko, ale to nemusí být kulturně rekreační středisko obce to může být.

Kulturně rychlejší středisko, které si tam postaví jakýkoliv podnikatel.

A protože ten podnikatel se mu zalíbí zrovna vaše území váš pozemek, no tak vám to vyvlastní. Takže toto je současný platný zákon a my můžeme spoléhat na to, že to nebude zneužito, ale zákony neděláme, protože se spoléháme na to, že něco nebude zneužito, ale my musíme počítat. Bohužel s tím, co se může stát a musíme chránit to, co by mělo být spravedlivé. Takže já musím říct, že ten zákon IV tomto ohledu tak, jak stanovuje velmi rozsáhlé veřejný zájem, to znamená, jistě chápeme, že pokud tam bude nějaká silnice, nebo pokud tam bude potřeba.

Do něčeho nevím pro ochranu třeba pro třetí povodněmi, tak ano tomu rozumíme, ale on je formulován tak široce, že v tuhle chvíli může být lehce zneužit. A já si myslím, že to je velmi špatně, že takhle by zákon neměl vypadat.

Děkuju, děkuju, že to říkáte krásně, jste mě přivedla k mojí další otázce, což je vlastně vůbec.

Koncepce a koncepční uvažování nad takhle složitou materií, protože já v průběhu toho, co už vlastně mám za sebou, některé ty rozhovory, tak se vždycky u téhle otázky zastavíme a já se ptám.

Nastala nějaká jednání před ní.

Já jak si schválně věcného záměru, respektive ona určitě proběhla ta jednání, ale mně spíš jde o to, jako jestli byla nějakým způsobem podnětná, jestli skutečně MR, respektive teda jaksi hospodářská komora přišla s tím máme tady tyto tyto tyto balíky zájmu, ať už jsou veřejné, nebo jsou obecní, nebo jsou soukromé. Potřebujeme vytvořit kvalitní materiál, kde by se.

Nějakým způsobem proslulá ta všechna témata. Pojdme o tom uvažovat. Vyjednávat ano nastala tady obrovská organizační změna. Čili by mě zajímalo, jestli to bylo doopravdu nějaké jako zralé úvaze. Ano, takhle to bude rozhodně lepší a přišli jsme na to z těch a těch důvodů. A já trošku to já si říkám návodně, ale prostě mě přijde hrozné, nezodpovědné.

Když bych se od vás dozvěděla, že nic takového nenastalo, protože když si vezmeme třeba proces vyjednávání o občanském zákoníku, které prostě ten proces trval 10 let, než se nějakým způsobem dopracovat.

Dál do nějaké podoby, aby se tam dokázali zvážít všechny ty různé.

Důsledky všechny procesy, organizační změny a tak dále. Takže mě zajímá, jestli, když už teda takhle rychle musel ten zákon vzniknout, jestli aspoň mu předcházela takováto diskuze, nebo respektive více těch diskuzí.

Tak to já jsem na to myslím, už odpověděla úplně v té úvodní části. Na tu vaši otázku. Už jsem to měla zahrnuté a ta diskuze byla vedena tak, že za prvé bylo řečeno, máme velmi mnoho.

Těch řekněme rozhodnutí, která jsou potřeba pro to, aby bylo vydáno to konečné stavební povolení nebo územní rozhodnutí. Paní ministryně Dostálová měla takový krav, se kterým všude chodila. Jenže ona tam dala úplně všechny rozhodnutí, která nebo povolení

nebo závazná stanoviska, která by musela být pro stavbu, která se vlastně neobjeví. To znamená, že ten graf nebyl úplně korektní.

Vy, když budete chtít stavět domeček, tak nepotřebujete samozřejmě prohlášení vojenského újezdu nebo prostě až takové absurdity prostě tam byly a tam je, ale jako teď řeknu, ano, rozumím tomu, že třeba těch podkladů pro to stavební povolení je potřeba. Velké množství je ale cestou sloučit a podřadit ty ty ty povolení a snížit jejich váhu, nebo je cestou udělat to, aby.

Například, když se dotazujete na infrastrukturu, aby to už bylo součástí digitálních podkladů a vy se nikam nemusíte dotazovat a ten úřad se jenom podívá do mapy, kterou má, která je digitalizovaným podkladem a vůbec nikam nemusíte chodit takových vyjádření, jako kdyby tam bylo vlastně strašně moc. Takže cestou podle mě nebyla ta cesta, kterou se vydalo MR ale cestou bylo.

Jiné řešení, takže podklad byl je velmi mnoho podkladů, který je potřeba a trvá to velmi dlouho. 1 věc jsem tedy řekla, já, že si myslím ano, to, že je velmi mnoho podkladů, tak ten graf nebyl úplně korektní, ale dobrá. Takže to byl 1 z podkladů, jak to budeme řešit a 2 byla ta, že vlastně to řízení je velmi dlouhé a jak už řekl sám ombudsman, to už jsem říkala, tak ombudsman řekl, ano ale nebyla provedena řádná analýza toho, proč jsou ta řízení tak dlouhá.

Nevládní organizace nejenom já se nechali zase udělat tady v Praze nějakou analýzu a zjistili, že ta rozhodnutí, která se týkají životního prostředí, takže asi v 1. Nebo kolikati procentech jenom byla tím, proč se třeba odvolávalo a podobně. Takže opravdu 0 analýza, když chcete něco řešit, tak si prvně řeknete, proč to tak je? Takže řádná analýza nebyla provedena cesta. Jak se to bude řešit, to znamená, věděli jsme, že máme tenhle problém, ale jak ten problém budeme řešit také?

Řekněme napříč politickým spektrem se to v žádném případě tak, jak vy očekáváte, nebo tak, jak jste namítala, nijak nekonzultoval. Naopak, byli jsme postaveni před hotovou věc. Jak už jsem řekla, když byly nějaké námitky, tak Erich zcela rychle. Byli jsme tedy ze stolu, nebo na ně nebylo odpovězeno prostě tohle je naše cesta a tak to bude. Takže skutečně ta koncepce toho řešení tak jak vy to vy jste očekával a že by to bylo správné, takhle provedena nebyla.

Takže to je můj závěr k tomu, jestli jsem vám správně odpověděla na ty 2 věci, které tam měly být. Ano, děkuji. AK tomu mě napadá ještě poslední otázka, samozřejmě já jsem se zúčastnila obou těch konferencí. Hosté v rámci senátu pořádali a několikrát to tam zaznělo.

Přesto ty dovolím to znovu ještě vytáhnout, a to je vlastně vůbec to, kdo ten zákon psal a samozřejmě prostě ano, proč ti to psala? Hospodářská komora je zcela jako bezprecedentní věc, ale moje otázka z té směruje k tomu, když už si tahle věc stala, jakkoliv by se rozhodně podle mě stávat neměla, tak když teda potom spieth to převzala do své gesce.

Paní ministryně pro místní rozvoj, jak si už z toho už z toho tu hospodářskou komoru vyřadili?

Změnil se nějak ten přístup ministerstva? Vlastně k tomu vyjednávání o tom názoru je to určitě víte. Ale to bylo tak, že byl 1. Návrh ten návrh opozice velmi tvrdě kritizovala, takže pak se jednalo s obcemi zejména s ze svazem měst a obcí a svazem místních samospráv AS nevládními organizacemi. A protože hodně poslanců.

Tedy pokud se týká třeba tehdy vládního spektra, jsou současně starostové nebo i hejtmani, tak paní ministryně to vzala zpátky a řekla mi, připravíme prostě nějak, aby to vypadalo nějak jinak. No a tehdy se domluvila opozice a připravila komplexní pozměňovací návrh ta jednání. Já jsem u nich u většiny nebyla, takže se nemohu vyjádřit, ale údajně to směřovalo k tomu, že tento komplexní pozměňovací návrh bude jakýmsi přece jenom kompromisem.

Toho, co tedy předložila původně paní ministryně Dostálová? A co bylo z té hospodářské komory? No ale také já, myslím, že to bylo tak ani ne měsíc. Možná 3 týdny před tím, než to mělo jít na schvalování dost do na plénu sněmovny, tak najednou se tu objevil pozměňovací návrh, jehož gestorem bylo ANO a pan poslanec Kolovratník, který tvrdil, že na všem je dohoda. On vždycky má krásnej úsměv širokej a říká, všichni jsme se dohodli. A předložil návrh, který byl ještě vlastně tvrdší, než byl ten původní návrh zákona paní ministryně Dostálové z hlediska té preference té výstavby. No a protože samozřejmě měli v Poslanecké sněmovně většinu no tak to prohlašovali. Senát to zamítl a oni nám to znovu prohlašovali. Takže tohle byla ta cesta, která vlastně se dělá v Poslanecké sněmovně, což já považuju, ale za velké podraz, protože jestliže napřed se říkalo, ano, my teda to trochu musíme zlepšit a musíme to zmírnit a musíme dosáhnout kompromisu. Tak vznikl ten komplexní pozměňovák tý opozice dobře, vyjdeme vstříc opozici, a pak najednou přišel pozměňovací návrh, který byl ještě tvrdší než ten předtím a než byl ten vládní a to bylo velmi samozřejmě nefér a ten byl pak schválen. No, takže takhle to je.

Děkuju já, já jsem doufala, že třeba se už po 6. Dozvíím, že to třeba bylo jinak a lepší, ale zatím jsem se to nedozvěděla. Já nemám informaci, že by to bylo nějakým způsobem lepší. Pokud jsem já jsem to sledovala, protože jsem bývala často zpravodajem senátu i za výbor pro teda územní rozvoj, AV říjnu správu a životní prostředí právě k tomuto zákonu, takže jsem to sledovala a ty zvraty byly prostě opravdu takové.

Jako docela silné a byl to, řekněme to rozhodnutí bylo politické, stranické to nebylo. Rozhodnutí konsenzu této společnosti. Ano, je to tak, a tak si to všichni přejeme. A to byla ta podle mě velmi jako neférová hra, která se hrála v tý poslanecký sněmovně a nakonec tedy potom já myslím, že i ten vlastně stavební zákon byl 1. Z těch řekněme hřebíčků nechcu říct do rakve máme z těch z těch z těch hřebíčků, které vedly k tomu, že se ty nohy pod pod.

S tou tehdejší vládní koalicí ano a sociální demokracie podlomili a že vlastně nevyhrála volby.

Děkuju, když bychom se vlastně teďka přesunuli trošku trošku víc přímo k těm zájmům, tak já samozřejmě vím, že nejste úplně odborník na 1 nebo 2 na na 2 stranu. V životním prostředí se pohybuje velmi, velmi, respektive.

Mnohem více než v památkové péči. Přesto se vás ale zeptám, na jaksi obě ty větve? A zajímalo by mě právě, když už jakkoli ty peripetie toho vyjednávání byly prostě složité

a víceméně nikdo nikoho neposlouchal, tak když bych se zeptala na to, jakým způsobem se do toho stavebního zákona pro psali.

AA teď řeknu ideje, procesy, jaksi nastavení vůbec myšlenkové o ochraně památek, památek a tys nemovitých nebo lokalit nebo zón AO ochraně přírody a krajiny, jak protože vlastně každá ta větev má svůj vlastní zákon, tak jestli nějakým způsobem spíš jaké šíří se pro psali vlastně tyto na tyto informace do toho stavebního zákona.

Respektive asi ještě bych to upřesnila. Oni se tam nějakým způsobem propsat museli, jinak by ten proces prostě neproběhl. Ale jestli si dal někdo práci s tím, aby skutečně asi zapřemýšlel, jak převést do toho stavebního zákona, například tu ochranu památek? Jak myslet na to?

Aby teda ta ochrana byla dodržena veškerým povolením.

A tak dále.

Jakkoliv už jste o tom mluvila? Už jsme si řekli, že tam toho asi mnoho nebylo. Přesto když bychom přímo si zaměřili na ta na to téma, tak jak se ta naše česká legislativa v obou těchto věcích propsala do toho stavebního zákona?

No tak ona se tam propsala minimálně, ona se tam propsala jenom v části, která se týká toho, čím jsme vázáni v rámci předpisů a nařízení evropské unie. Jinak ta ochrana byla velmi, velmi oslabena s tím, že de facto by to stanovisko, které by tam dával ten, kdo chrání, řekněme přírodu a krajinu.

Ten, kdo chrání vody, tak neměl zastání. On může říct, ano, my se obáváme, že třeba tady dojde k ohrožení. Jde odtoku povrchových vod a budou tady třeba problémy s tím, že tam nebude zajištěno zasakování a podobně. Tak tohle všechno jsou vlastně věci, které on může namítat, ale neměly by žádnou právní sílu jedinou právní sílu.

By vlastně měla ochrana zvláště chráněných živočichů a ochrana. Jak už jsem řekla, zvláště chráněné flóry, tak jak je nám ale stanovena evropskými předpisy, takže vlastně se to úplně já bych řekla, jako minimalizovalo to, co jsme původně si řekli, že chceme chránit, jak chceme žít, jak to má vypadat, že bysme si to měli hlídat, že by krajina se měla hlídat a všechny součásti a její složky tak to vlastně bylo nesmírně oslabeno a promítlo se tam jenom to, co jsme tam museli dát.

Ano a to se týká u památkové ochrany to ještě složitější, protože ano máme národní kulturní památky, tak jasně tyto by byly chráněny, ale pokud půjdeme níž o stupeň níž, tak tam už vlastně to velmi volné, velmi slabé a bude to velmi záviset na řekněme volném uvážení toho vedoucího stavebního úřadu. Zda ten argument, který předloží pro ochranu tohoto obecného.

Veřejného zájmu ochrany přírody nebo ochrany památek. Ten dotyčný referent úředník, tak vlastně to nemá žádnou, žádnou váhu. Ano, není to prostě, nemá to dostatečnou právní ochranu. Takhle to řeknu přesně směřovala moje další otázka, protože já vlastně mám ty otázky hrozně na tu vnitrostátní legislativu a na tu evropskou. Tak jsem ráda, že aspoň ta evropská se do toho nějakým způsobem strašně málo. Vždyť to je strašně smutný po tom všem, co jsme tady za těch pětadvacet 30 let.

Dokázali je a chceme, co si lidé uvědomují a co si myslím, že i názor veřejného mínění tak a veřejnosti, že chceme chránit prostředí, ve kterém my žijeme, tak to je přece strašně smutné. To jsme na úrovni nějaké vstupující zemi s řeknu z nějakého až východní části velmi východní části Evropy. To je přece velmi špatně vám naprosto naprosto souhlasím, to to, jako je jasné.

A vlastně mě to vede k další otázce, která je vždycky.

Um při přijeli, jaké názory jsem na ní dostala, ale vlastně když bychom se museli smířit s tou navrhovanou organizační změnou, která by nastala v tom zákoně, když by vlastně neprošla, nepřišla další novela tak jak nebo další novely, tak jak jste je nastínila?

Tak.

Dalo by se něco udělat pro ty teď je to asi velmi naivní otázka. Přesto se zeptám, dalo by se něco udělat s těmi úředníky a nejenom s těmi úředníky, ale především potom s těmi vedoucími těch stavebních úřadů, aby.

Nějaké způsobem rozhodovali uvážlivěji kompetentní IV těch otázkách právě toho veřejného zájmu ochrany památek, ochrany přírody a krajiny, ať už v rámci jejich školení v rámci nějaké osvěty. Samozřejmě, že to je velmi individuální a velmi náchylné právě diskuzemi s nějakými developery, ale přesto dalo by se pro ty úředníky něco udělat, abychom si byli jistější, že budou mít víc na paměti.

Je to stejné. Fajn.

Ta otázka je poměrně složitá.

A já si myslím, že to určitě.

Pokud se nepodaří změnit zákon, bude vždycky na osobních hodnotách toho daného vedoucího úředníka.

Jistěže my můžeme napomoci tomu, aby tam byla větší vzdělanost, větší informovanost.

Ale.

To všechno nemůžeš změnit charakter člověka a hodnoty člověka, zejména které on třeba delší dobu prosazuje a vnímá. A teď řeknu 1 věc, která je k diskuzi, podívejte, já jsem působila jako zástupkyně veřejného ochránce práv a měla jsem v gesci právě stížnosti v oblasti stavebního práva.

A musím říct, že je skutečností, že opravdu úroveň těch stavebních úřadů a těch lidí, kteří je vedou, je velmi rozdílná.

A my jsme se setkávali s naprostou arogancí a nečinností.

A dokonce jsem měla případy, kdy starosta řekla, to nevádí, že tady? Úředník šéf stavebního úřadu je nečinný, dokud já tady budu, tak on tady bude a vy s tím nic

nenaděláte a my to budem dělat, jak já mu řeknu. Bohužel i takové případy nechci jmenovat a nebyl ojedinělý.

A dokonce ani teď, když jsem tady senátorka, tak nemohu říct, že bych se s podobnými postupy byt' ne tak tvrdě oficiálně prostě deklarovanými setkávala. Takže tohle je situace, která opravdu je problematická. A to je vůbec postavení stavební úřad jako takových. Já se domnívám, že byt' je to někdy je strašně bolestné, protože vždycky je dobře, když máte někoho poblíž a můžete se s ním poradit.

Ve věci toho, že chcete něco stavět tak, že ta redukce těch stavebních úřadů, zejména těch jednočlenných, je namístě, tam je řada těch věcí, které byly komplikované. Úředník vám onemocněla nikdo jiný to nedělá, nebo měl nějaké věci, které dělal 1 za život tak stejně prostě se musel velmi radit. Nevyzná se v tom právu, takže já si myslím, že ten proces toho té té částečné redukce, ale pozor, a to není dosaženo. Ještě to není dořešené, to je teď velká otázka.

Teď v tom návrhu co bude od ministerstva teď co je v mezi resortu, tak říká, že budou některé ty stavební úřady zrušeny, ale zrušeny tím, že se ten úředník stane součástí úřadu ORP ano.

Nebudou to jenom ORP, které zůstanou, kde zůstanou stavební úřady. My máme asi 270 ORPA těch navržených stavebním řádu je asi 316. Tam ještě vzdálenost, počty, rozhodnutí další takové jako atributy, podle kterých se rozhodovalo. No a teď tedy já si ale myslím, a to už jsem se s tím setkala, že ten úředník by měl zůstat v tom místě jako detašované pracovišti, aby byl blíž těm lidem, a to ale.

Zákon vlastně neřeší. Já vím, že některé už úřady ty těch ORP říkám, ne, ne, my je chceme buď tady a nebo je vyháže, no prostě není tohle dořešené. Tak to je nová otázka, která zůstává, je představa. A teď zase ještě řeknu to takhle, vaše otázka byla, ať se k ní vrátím, jakým způsobem tedy zlepšit tu kvalitu toho rozhodování toho vedoucího toho stavebního úřadu? Ano, může to být informace, může to být vzdělávání.

Podle mého názoru, ale zejména závisí na těch hodnotách toho člověka tak jak on je vnímá a jakým způsobem IZ hlediska toho, kdo je sice jeho nepřímý, nadřízený ale je a to je starosta budou vlastně vnímání, takže já tam pořád vidím trošku ten střed, který my tam máme a my si těžko vybírá.

Hledáte mezi tím, aby to všechno byla shora řízená státní správa a nebo státní správa, která je do určité míry podřízena starostovi obě ty do určité míry? To znamená, že tam mám toho tajemníka. Starosta mi řekne, já neodpovídám za za rozhodování stavebního úřadu, to je státní správa. No ale on odpovídá, protože on má tajemníka a ten tajemník za to odpovídá, takže ono je to tam, pořád nám to tam zůstává.

Hledáme tu formu 0 není úplně dokonalá.

Ale i ten vliv toho vedení toho města nebo toho tajemníka, který mu je vlastně ten stavební úřad jako řekneme podřízen, tak do určité míry může mít tu rozhodující roli. Proto, jak se ten úředník to slevní úřadu bude chovat.

Takže tohle, co jsou všechno vazby, které jsou těžko řešitelné, každá z těch cest má svoje výhody a nevýhody. Já si myslím, že to, že tam ten tajemník je dobře, ale.

Říkám, zažila jsem i bohužel i jiné jiné formy, že ten tajemník jako zase potom nějakým způsobem se snaží vyhovět panu starostovi a tak a tak a to a tak to jde dál, takže to je rozpor, který tam trošku zůstává. Na 2 straně jsem zažila i okresní úřady, když už teda jsme v té debatě AU těch okresních úřadů, to byl věčný spor, okres versus město a oni si trošku to okresní město a oni si trošku opravdu dělali jako.

Než to říct naschvály, ale trošku byly v konkurenci ano, takže ono ani 1 z těch cest není úplně úplně bez problémů a řekněme, že hledáme to optimum, které tam je. Ale chtěla jsem se o tom zmínit, abyste věděla, že tohle skutečně je věc, která zůstává tak trošku otevřená, nicméně správy.

Řešení, kde by nebyly komplikace 1 ani 2. Cesta vysloveně jenom státní správa až do dvora bez vůbec zásahu samosprávy jakéhokoliv zaměstnávání, nebo jenom samosprávy. Obě jsou určitým určitým problémem, takže hledáme nějaký ten kompromis mezi tím. Takže když nám bude dobře fungovat, tajemník AA starostové uvědomělý, tak nám to bude fungovat. No a to zase se dostáváme k tomu, co už jsem o tom mluvila, že vždycky tohleto bývá otázkou.

Děkuju to přesně směřovalo k 1 z mých uší jako posledních otázek, byť samozřejmě chápu, že to je otázka košatá, ale i právě z vaší zkušenosti, třeba i právě z výboru pro regionální rozvoj, pro územní plánování. Jak se jakou máte zkušenost se zástupci obcí, ať už v rámci SMS nebo z motorů, nebo i třeba právě velký kněz?

Jako je Praha a brno ostrava. Napadá vás nějaké jako zásadní téma, které třeba rezonovalo hodně u těch obcí? Určitě už to právě byly zmíněné stavební úřady a myslím si, že právě třeba u pana boháče z iprú je to hodně. Ta diskuze o samostatné a přenesené působnosti. Ale napadá vás ještě nějaké takové téma, které opravdu ty obce hodně se snažily do toho zákona dostat, nebo naopak?

Hodně ji dostat ven a co bylo pro ně velmi důležité?

No tak to.

To téma je takové, že samozřejmě ta základní argumentace, která je pro to abysme, měli rozhodování na úrovni řekněme obcí, s jakýmsi možným.

Vlivem samospráv, zejména v územním plánování je to, že se rozhoduje území, kde žijí. Je to téma subsidiarity se znalostí věcí a toho, co ti lidé, kteří tam jsou, chtějí, a to je jistě oprávněný zájem. Na 2 straně se právě obávám, že?

Ten návrh, aby velká města měly samostatné.

Právní předpisy pro územní plánování tak jak já jsem se s ním seznámila, tak jeho cílem bylo bohužel tedy oslabit ten.

Zájem, který je veřejným zájmem zájmem, prioritním a nejenom řekněme toho daného města, ale teď chcu říct celé naší země na to zní tak jako strašně je jako široce,

ale je to tak. To znamená, všichni chceme, aby byli ochráněny hrát Hradčany a mně se to třeba Praha si řekne, no ale tady ten kousíček by se mohl odbourat. Ještě bysme tady mohli postavit? Nevím nějaký supermarket nebo něco takového.

Takže ano, jako tohle může být ten střed, který tam je a který jako se objevuje v těch návrzích jako ta sna? Já já teda v tom současném návrhu zákona, pokud se týká u nebo návrhů v současném zákoně a tom návrhu, který je.

Nemá velké změny z toho ministerstva, který teď jde do toho mezi resortu tam vidím někde. Oni opravují některé chyby, které tam byly, nebo nejasnosti, ale tam nevidím problém. Já si myslím, že to zastupitelstvo má obrovský.

Jaké možnosti při zadání AI při schvalování si vlastně říct, jestli je to naplněno, jestli s tím souhlasí a ten úředník musí vycházet jenom z toho, co mu umožňují právní předpisy. Pravdou je, že je tam jakási nepřesnost v tom současně platném. Který teda je ten nový současný platný, který říká, že v tom územním plánování, když ten jako řekneme?

Úředník dá stanovisko, tak proti tomu už není odvolání, a to stanovisko není ale definované, co má být obsahem stanoviska. Takže on si tam ten úředník de facto kdybychom z toho takto vycházeli bez dalšího upřesnění, může dát nějaký jeho názor, který prostě bude subjektivní, nebude, nebude odpovídat třeba té situaci a to si nemyslím, že je úplně dobře, tam by to tam to chce opravdu doladit. Ano?

Ale jinak si myslím, že to je opravdu jako docela docela jako na tom zastupitelstvu na tom jak si to rozhodne a ono musí respektovat ochranu a veřejné zájmy a tam ten úředník má mít velkou sílu, ale neměla by tam být samozřejmě daná libovůle toho úředníka až do té míry, že by měl nějaký čas subjektivní názor nebo názor, který řekne, tak já tady třeba teď si vymyslím, já chci abysme tady chránili mokřady a my budem na mohelenské stepi.

Mokřady jsou třeba úplně blbě, že jo? Tak teď dávám takovej hloupej příklad, ale rozumíte, aby aby vlastně nezneužil nějakým som subjektivně nebo jiným zájmu toho, že to stanovisko je prostě široké, není, není není, jasně, jako stanoveno co v tom stanovisku má být zohledněno nebo jak? Jak má se postupovat, tak děkuji. Děkuji, že to říkáte, pan boháč si to představuje úplně jinak, bylo docela úsměvné se s ním o tom bavit, ale tak jo, tak já já jenom jsem, opravdu jsem to tam zaznamená, říkám, ano, to by mohl být problém, protože tam není možnost nějakého dalšího odvo.

Ovládání ničeho, že by se to řešilo ještě nějak jinak? Jenom ten 1 úředník, jako kdyby má stanovisko a teď jako tím to končí. Takže říkám, no, tak to není úplně dobře dobře formulované, aby taky zase IZ té 2 strany to nebylo zneužito.

Děkuju, já mám poslední 2 otázky, věřím, že už budou, že už budou stručné 1 z.

1 je ještě vlastně, když už jsme se dostali. Teda jaksi u toho plánování zákonů přes obce, tak se logicky potřebujeme dostat IK těm jak obyčejným lidem, nebo jak bych to řekla, to znamená.

Jaký spatřujete do pád na ty obyčejné stavebníky? Teď asi nemusíme znova rozvádět vlastně otázku developerů. Myslím si, že to už jste to už jste nastínila velmi, velmi bohatě, ale když vlastně si vezmu toho člověka, který opravdu si chce někdo něco postavit, ať už je

to domeček a nebo je to já, nevím. Halak ke své firmě je to nějaký jako sklad a ale nemyslím teď úplně Amazon, ale prostě.

Nějaké semena tu výrobě nebo já nevím stodolu prostě v rámci v rámci svého hospodářství, tak pro takovéhle lidi ten zákon bude vypadat.

Asi jak, respektive nějakým způsobem? Myslíte si, že aspoň tady bylo dosaženo, teda toho kýženého cíle, že to skutečně.

Co si nějak zrychlí, zjednoduší, nebo vlastně se to jenom překlopí? Do jiných procesů nahráváte? Já mám trochu, já vím přesně, na co narážíte, podívejte. Ano, je to tak, že.

Řada těch dřívějších povolení je nahrazena buď ohlášením nebo jednodušším procesem.

A to samozřejmě může pro toho pro toho jednotlivého běžného občana, který chce stavět ten proces zjednodušit. Nicméně ten zákon já už jsem se s tím také setkala, v mnoha případech říká, já tady mám stát video, vy mě nevidíte, já mám škrle.

Vidíte mě nevidím, nevidím ježiš, tak já jsem myslela, že mě vidíte. Tak to se strašně omlouvám. Já jsem si toho všimla až teď, pro takto se straš to tak to je omyl to tak nemělo být. Já jsem si já ještě šimla, že to mám škrtnuté, tak podívejte. Je to tak, že určitě ano, zjednoduší. Nicméně už se objevují další řekněme kompli.

Ta se s tím, že.

Ten stavebník to má jednodušší, ale ten soused.

To v řadě případů ty svoje.

Zájmy a někdy oprávněné zájmy nemá jak dostatečně hájit, takže to, co se vyřešilo v tom stavebním řízení, tak dneska na.

Procesu stavebního řízení státní správy se neřeší, ale následně.

Se stavební úřad, když se někdo ozve, řekne, tak se sud'te.

A může se právě tyhle ty řekněme nedořešené a nevyjasněné spory nebo nalezení kompromisů, které byly součástí té státní správy, tak se mohou přesouvat právě do soudních sporů, které pak zatíží najednou soudnictví, ale zejména ty občany.

Pro část občanů tak jak já vycházím na ty moje zkušenosti jsou nejenom z toho výboru, ale hlavně také, když jsem měla zástupce veřejného ochránce práv, jak jsem řekla, tak.

Sousedské spory jsou 1 z nejtěžších.

Oni jsou nekonečné a řada lidí se ani nechce soudit a ty lidi potom zůstávají VS pocitem, že ten proces za to, že co se stalo v jeho sousedství vůči jeho majetku, nebyl zcela správný a ztrácí důvěru v ten systém. A to si myslím, že není úplně dobře. Tak na 1 straně ano chceme zrychlit, ale na 2 straně je respektování těch zájmů řekněme i těch, kteří nestaví.

A jenom se vstupuje do toho území, které nějak je ovlivněno tou stavbou, tak si myslím, že v řadě těch případů nejsou v tom novém zákoně dostatečně chráněny a tam musíme hledat ten kompromis. Takže ano, zrychlilo se to. Proto já si myslím ale, že to, co může zrychlit, tomu stavebníkovi především ta digitalizace, nejvíce problémů je běhání po energetických, energetické sítě, vodovody, plyny z kanalizace. To všechno ještě další.

Že jo, jak se to optické kabely, protože to je spousta infrastruktury a tam on často všechno to musí obíhat. Kdybychom tohle měli, tak tomu stavebníkovi obrovsky ušetříme čas obrovsky ušetříme čas, a to si myslím, že je to zásadně, co se musí udělat. A samozřejmě teď v tom zákoně ještě máme to společné územní a stavební řízení. Také uvidíme, co nám to v té praxi bude dělat. Já si myslím, že IV tom trošku může být problém, jednak když se ty, než jsi to ty naučí, ty ty úřady.

A jednak vůbec lidi, aby to pochopili a aby se s tím nějak srovnali. Takže to stavební právo opravdu někdy může silně ovlivnit životy lidí a může z nich na velmi dlouhou dobu způsobit pocit nespokojenosti, nedůvěry v to právo, které je a svým způsobem zatížit i třeba ty soudy nebo prostě lidé se neradi soudí a nebo na to nemají peníze tak jako žít s tím pocitem, že že teda.

Se necítím dobře v té komfortně v té v té situaci.

Děkuju, děkuju. Já se na závěr každého ptám, protože většinou ten rozhovor se přesně ubírá podobným směrem, že tak tak říkajíc lidově to drbeme od začátku do konce přeci jenom. Našla byste na tom současně platném zákonu?

Něco pozitivního, ať už něco, co skutečně pozitivní je, nebo aspoň nějaká myšlenka nebo cesta, která kdyby se rozvedla, tak by bývala. Byla mohla být dobrou dobrou myšlenkou jsem už zpočátku, nebo teď jsem o tom hovořila, že je otázkou, do jaké míry zlepšit tu profesionalitu a kvalitu výkonu stavebních úřadů. A to si myslím, že ten princip tam byl zahájen. Máme tam ten nejvyšší speciální úřad.

Což je pravda, že tyhle ty stavby to už opravdu je velmi náročné, takže to si myslím, že je dobře a ta snaha o to zvýšení té kvalifikace a kvality těch stavebních úřadů, že to je? To si myslím, že byla velmi dobrá cesta, ale říkám, byla zas trošku jako vychýlená až až do určité absurdity, ale na 1 straně musíme zachovávat tu subsidiaritu na 2 straně je potřeba tohleto mít na mysli, takže já už jsem se o tom trošku i zmínila, tak jo.

A úplně poslední věc, co by se podle vás muselo, nebo co by se mělo objevit v těch novelách, které teda doufejme, že přijdou, aby ten zákon byl nějakým způsobem lepší, funkčnější?

Určitě chceme změnit, tedy v.

Pro podřazení těch.

Těch rozhodování těch speciál.

Koních úřadu na ochranu zájmů v životním prostředí a na ochranu zájmů památkové péči. Pak chceme dále, aby byl vyváženější způsob, tedy té organizace těch stavebních úřadů.

To to je další věc, která se, která se myslím řeší a bude určitým kompromisem, který hledá to řešení. Pak je tam další věc, která se týká samozřejmě té digitalizace, která by měla být ještě upřesněna. To je velmi důležité.

No a já osobně za sebe mám 1 velkou věc, kterou už jsem se snažila několikrát prosadit. Ona je malá, ona není velká, ona je strašně jednoduchá. Víte, já jsem se jako zástupkyně veřejného ochránce právě jako senátorka mnohokrát setkala s tím, že lidé až teprve ve chvíli, kdy jim někdo vstupuje na pozemek.

Nebo ve chvíli, kdy se začínají už stavební práce, doví že na jejich pozemku má být nějaký veřejný zájem, ať už je to cokoliv z toho, o čem jsme se bavili.

A nebo, že třeba jejich pozemky byly vyčleněny pro třeba nějakou veřejnou zeleň, nebo jejich pozemky byly vyčleněny pro zástavbu? To se většinou doví tedy dřív, protože někdo už o ně má zájem, ale oni se to ve chvíli kdoví až tehdy, nebo dokonce, když se mění ty pozemky z toho, co bylo pro stavbu, tak třeba na třeba území, které není ani součástí zastavěného území. Těch případů je velmi mnoho, proč? Protože lidé se velmi často nedoví, že je schvalován.

Tento základní dokument to je územní plán, to je dohoda o tom, co a jak v tom území bude a ta dohoda nemůže být.

Nemůže být řekněme nejen reálná, ale nemůže být správná, pokud se ti lidé o tom nedoví a vy se to dovíte na úřední desce. Já jsem si paní studentko, ty jdeš, jak vás mám dnes snad dělala jakýsi průzkum mezi lidma takovej, svůj kolikrát jste se byli dívat na úřední desce, vy nechodíte každých 14 dní na úřední desku, no nechodím, já jsem skoro nepotkala člověka, který by řekl, ano, pravidelně sleduji úřední desku.

Ted' máme sice weby, můžeme se podívat na, ale pokud by se jednalo třeba právě o stavby ve veřejném zájmu, tak oni by museli každých 14 dní sledovat weby vlády, sledovat weby, kraje a možná i sousedního. A pak ještě té své obce, takže nebo ORPO, takže každý 14 dní mimo to, že musíte nakoupit, postarat se o děti, přijdete z práce, a to ještě by měly být weby toho nejvyššího stavebního úřadu. To je další web, který by měly sledovat, jestli náhodou na tvoření.

Vy jste něco není, takže já už poněkolkáté žádám, aby v tom zákoně bylo, že když je projednáván už ten hotový územní plán, když jsem naspala, tak aby tu informaci prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků nebo i jinou formou, kterou má ta obec už nějakým způsobem.

A využitelnou informovali občany, že toto se děje. Podívejte se na stránky, nebo přijďte, aby ty občana to měnili. Víte, oni to ty obce a ty kraje a neříkám, že všechny vlastně nechtějí, protože oni to chtějí mít s máznuté, schválené, ale pak ty lidi jsou buď nešťastní, nebo se vedou soudní spory, nebo se ruší do konce opatření obecné povahy tohoto charakteru, takže já velmi dlouho o.

Tuhletu vstřícnost a tuhletu vlastně ten základní princip dohody, který by tam měl být dost. Dovím se o tom, že vlastně nějaká dohoda vzniká, tak ten velmi dlouho prosazují, tak uvidím, jestli se mi to teď podaří. Děkuji moc, že to říkáte. My jsme několikrát seděli se zástupci zdravých měst a ty už to byla Chrudim, nebo to byla jiná

města a hledali jsme jakou občanskou cestou jít a naučit ty lidi tohle sledovat. Takže kdyby to bylo už jako v tom zákoně, nějakým způsobem zakotveno, bylo by to určitě skvělé.

Tak jo tak jo moc vám děkuji za váš čas já.

Rozhovor: Petra Kolínská, 4. 3. 2022, online platforma google meet, 12.30 – 13.30

Tak výborně, takže ještě 1. Děkuji moc, že jste si udělala čas a téma rozhovoru. Myslím, že je nám oběma známé a zároveň máte k dispozici i otázky, o kterých se budeme bavit. Já se samozřejmě budu ráda, když mi na ně všechny odpovíte, ale budeme se snažit to nějakou vázanou vázanou řidší propojit. Takže třeba třeba ještě maličko, maličko odbočíme, když narazíme na nějaké téma, které je které.

Je pro věc podstatné.

Takže já bych se vás asi ze začátku chtěla zeptat obecně na stavební zákon na nový stavební zákon, když bychom to téma měli nějakým způsobem otevřít, tak.

Jaký názor na něj máte na jeho začátku?

Jak přípravu a výsledek, který momentálně je částečně platný? Částečně se bude novelizovat.

Takže za vás co k tomu máte?

A pak ve výsledku i ten obsah.

Je jako vážně zdeformovaný a poškozenej třema věcma.

1 vidím, že vláda jako zadavatel neměla k dispozici žádný relevantní anal.

Jsou ty účastníci toho procesu tak nespokojený a.

A proč ten proces jako ne nedává ty výsledky, který by ministerstvo chtělo?

Celý se to založilo na žebříčku doing business, kterej se nakonec ukázal jako úplně.

Úplně jako kredibilní nástroj, kterej světová banka z důvodu korupce při jeho vzniku zrušila.

Takže to mi jako přijde vlastně úplně?

Úplně jako zásadní.

Jako s lesy změnily zákon kvůli kvůli žebříčku, kterej přestal existovat.

Z důvodu korupce.

To je to je 1 věc absence analýz tahle situace teda trvá.

2 2 2 faul byl, že ten návrh netvořily, netvořily.

Pracovníci veřejné správy, legislativci, vládní, ale.

V.

Ministerstvo úplně bezprecedentně uzavřelo smlouvu s hospodářskou komorou, která ještě navíc zadarmo.

V měla ten návrh zpracovat.

A podílet se i na vypořádávání připomínek jo, takže jako úplně bezprecedentní privatizace legislativního procesu.

A samozřejmě že ty, kdo ten zákon psali, zapláceno dostali a hospodářská komora do dneška jako tají vlastně kolik to stálo, AZ jakých peněz to teda šlo.

Když to nešlo z veřejných peněz.

Totíž.

To naše podezření, že si přípravu toho zákona zaplatili velký developři, prostě nebyla vyvrácena.

A 3 věc, že protože vláda spěchala, chtěla to stihnout do konce volebního období.

Tak nebyl vlastně čas na vypořádání.

Na věcný vypořádání.

Do těch připomínek.

Do vlády to šlo s.

Myslím 1000 jako rozporů, který se měly věcně řešit a vlastně se nikdy nevyřešili.

A podle toho ten text pak dopadnul. Měnil se v tý sněmovně, k tomu se asi dostaneme.

No, takže vlastně jako učebnicový příklad toho, jak se nemá psát velkej důležitěj zákon.

To mě to mě přesně napadlo. Jak jste zmínila ten žebříček, protože pan svoboda to vlastně na té konferenci taky taky zmiňoval hned v úvodu své prezentace, že vlastně ten ten žebříček je jako irrelevantní nějaký podklad, na základě kterého by se měla takhle složitá legislativa měnit. A napadá vás teda nějaký důvod, proč zrovna v tom roce 2, 19 se vlastně vláda rozhodla do toho do toho zákona?

Jít do toho do toho nového, respektive.

Byly to podle vás nějaké jako skutečně?

Relevantní důvody, že se s tou legislativou muselo něco udělat, že už byla neúnosná a že skutečně jako hrozil nějakým způsobem kolaps stavebnictví v Čechách, tudíž jako zrovna v ten okamžik bylo nutné tak rychle zareagovat, a tak rychle připravit tu tu legislativu nebo spatřujete jako jiné důvody?

No pozor jo, ono to nezačalo v roce 2019, když si dáte do Googlu Šlechtová a reforma.

Tak se rychle zjistíte, že v tý novele nebo na tý změně zákona se začalo pracovat.

Myslím si, že i dřív než v roce 2017, ale 2 AV roce 2017 už se o tom jako veřejně mluvilo a pilovali se ty teze.

Takže ono jako já říkám, že ten zákon byl schválen jako rychle, ale oni se vlastně.

Jako s tím potýkali docela dlouho, akorát, že špatným způsobem rozumím, ale vlastně v roce 2018 vstoupila jako 1 1 jako velká docela zásadní novela toho předchozího stavebního zákona a vlastně už v roce 2019, jako se velmi jako aktivně začalo začalo, začalo tvořit vlastně ten věčný záměr, AK tomu jako vlastně k úplně novému zákonu, tak jako vlastně proč? Proč se toto jako podle vás děje?

Jenom znova říkám, že ta velká reforma nemyslím tu novelu, která.

Byla účinná od roku 2. 18 a připravovaná 2 16 2 17 ale že už v roce 2 17 ministerstvo řekl, že celej ten zákon.

Že celej ten zákon jako předělá jo, já vám tady pošlu do chatu odkaz.

Tak jenom že.

To není tak, že to začalo v roce 18.

Nebo 19.

No jako my myslím, že ty odezvy z praxe jako z různých stran.

Který ale nikdo systematicky nesbíral.

Byly jako jasné, no prostě ten systém je zatíženější. Spoustou byrokracie nepředvídatelnosti.

AAA.

AV podstatě, že on si malí stavebníci stěžují si velký stavebníci, stěžuje si veřejnost.

Která vidí jako ty výsledky povolovacího procesu, kdy se prostě v národním parku staví něco, co tam jako zjevně nepatří.

Tak takže jako ta ta nespokojenost podle mě byla všudypřítomná, nešlo jí jako ignorovat.

Ale to na psaní nového zákona samozřejmě nestačí, že jo, takže.

Jakou roli v tom podle vás hrála nějaká politická situace? Protože byť se bavíme samozřejmě o legislativě, kterou mají tvořit legislativci a ta politická objednávka.

Vy do toho neměla vstupovat na 2 stranu. Ona tam prostě vstupuje a myslíte si, že to v tom hrálo nějakou roli? A proč by doktor zákona neměla vstupovat politická objednávka? Ne, ne, nemyslím si a špatně jsem to formulovala, ale logicky do toho nějaký politický směr vstoupit musí, protože prostě politická určitá politická garnitura si představuje, jak ten stát má fungovat čili. Podle toho se nějakým způsobem zařizuje, jak ta legislativa má fungovat, ale asi by do toho nemělo vstupovat.

Přespříliš.

A mě trošku připadá.

Že tady nějakým způsobem bylo zadání, kdy a jak, respektive kdy ten zákon udělat, a to, jak se tolik jako neřešilo. A proto to dopadlo tak, jak dopadlo.

Ale je to jako moje interpretace. Proto se ptám na nějakou vaší.

No když se podíváte na historii toho zákona, tak je prostě přetížený nepovedených novelizacemi. Pořád se tam jako něco.

Pytlíková lo myslím, že poslední kapkou byla ta novelizace z roku 18.

A jinak já teda, aby to říkám za sebe, ne za zelený kruh. Já si prostě myslím, že zákony.

Je výstup politický debaty.

Že žádný jako nepolitický zákon.

Už na nějaký výjimky vlastně neexistuje, že jako v pořádku, že se do zákona propisují politické představy.

Akorát, že u některých zákonů a stavebních k němu řadí.

Musí být ta shoda prostě širší a nemůže menšinová vláda.

Se spoléhat na to, že to prostě protlačí jako silou.

Když to nemá tu podporu těch stran, co jsou v opozici? Jo, takže politické zadání ano, ale vy diskutované.

Na na jiném půdorysu, než je menšinová vláda.

Jedny strany. No tak.

A tak to souvisí s nějakým stylem vládnutí, který tady prostě pán babiš, zavedl.

A myslím, že ta odpověď senátu.

I pak toho jak?

Proto hlasoval v tom 4 čtení, že to jako jasně ukazuje. Takže.

Takže jako zákony dělejme politicky, ale nedělejme je.

Jako na půdorysu jedný jedný jako vládnoucí koalici děkuju, děkuju za tu odpověď. Nahrála jste mi na otázku, která se mi průběžně jako objevuje v těch rozhovorech, jakým způsobem byste si představovala, jak by vlastně ten počátek vůbec úvah, o který se potom propisují do věcného záměru? Jak by vlastně měla ta počáteční diskuze vypadat? Vy jste samozřejmě zmínila ty.

Ty analýzy, to je samozřejmě zároveň, ale potom ta diskuze s těmi různými aktéry, které jako jejichž vlastně ta paleta je obzvlášť jako v případě stavebního zákona strašně široká.

Err, jak byste si představovala, že by ta diskuze měla probíhat?

No tak jednak by se prostě měl udělat úplně standardní jako evaluace toho, jak ten zákon, co máme, funguje.

Prostě.

Což se v české republice prostě nedělá.

A pak s těma výstup pama AS těma různýma analýza ama, prostě strukturovaně jako oslovit všechny aktéry, to znamená samosprávy.

Stavebníky.

Profesní organizace.

Nevládní organizace.

AA možná že prostě kdyby ta debata byla dobře vedená, jak by se ukázalo, že se ten zákon má rozdělit, no tak 2 zákony na územní plánování a staveb.

Tím se to možná celý zjednodušilo.

Ale tak jako.

Existují prostě nějaký poučky, jak se takhle složitéj materiál jako rozkouskoval dává a jak se o něm debatuje?

A ta ta vláda, prostě se o to ani nepokusila. No tak.

Tak prostě standardní jako vyjednávací.

Proces.

A mít těžiště toho dojednávání v tom v tom věcném záměru jako ne neříká to, co vláda řekla, že se ty spory vyřeší během psaní paragraf.

Samozřejmě jako.

A to u takhle velkého zákona špatně?

Děkuji k tomu právě mě napadá další otázka. Během toho dlouhého, ale zároveň dost jako krátkého období příprav toho zákona vlastně od věcného záměru k tomu paragrafovém znění. A které potom teda prošlo poslaneckou sněmovnou senátem? Vidíte tam nějaké určité?

Milníky, které by třeba naznačily i nějakou jako změnu rétoriky právě ze strany třeba MR nebo jiných. Jako vidíte tam nějaké určité jako kroky, které prostě jako změnily a plán těch příprav?

No jestli teďka nepamatuju úplně přesně, jak to šlo po sobě, takže to si pak prosím, jako ověřte z dostupných zdrojů. Ale ty milníky byly podle mě 3 1 teda že vláda hodila do koše, ty nevypořádané připomínky a prostě se.

Proudu jako trestně vykašlala na.

No já prostě zásadní připomínky svých resortů.

Jednak to, že vlastně pak pod tlakem vláda.

Řekla, že to chce jí připravovala prostě jako hodí do koše AA. Osvojí si návrh 1 té skupiny aktérů.

A to byl teda smočr nebo prostě samosprávy?

No, protože to je ten postup byl neudržitelný, tak se to znova ve sněmovně jako převrátilo zpátky do toho původního vládního návrhu, že jo?

Absurdní postup.

A no tak to to jsou asi jako 3 takové procesní věci, který nevím, jestli se někdy v minulosti staly.

A.

Jako.

Myslím, že kdyby to jako někdo napadl u ústavního soudu, takže by možná i uspěl.

K tomu mě napadá vlastně vy jste zmínila ty procesní věci, a když bychom se ještě podívali na to teda dosti jako nešťastné složení toho autorského týmu, hlavně teda toho 1. Ale ale obecně prostě, protože ten ten autorský tým se vlastně měnil v průběhu v průběhu těch příprav. Tak pozorujete tam nějakou jako změnu změnu v chování, jednání, vystupování i směrem jako k vám jako k zelenému kruhu, ale i obecně?

Vlastně jako.

Do jaksi veřejného prostoru?

No tak já si teda jako nemyslím, že ten tým byl nešťastnej. Jo ten tým byl jako asi úplně jako v pohodě. Problém byl, kdo ho platil, kdo mu zadával práci.

Jako.

Já asi mám míň informací než vy kdo ten zákon všechno psal ale.

Tak si jako nemyslím, že ten výsledek je jako.

Je výsledkem toho, kdo to psal. Myslím, že ten tým.

Tak dlouho napsat úplně jinak.

Kdo by měl jiné zadání?

Tak.

No a tak pro nás partnerem nejsou ty co píšou ten zákon pro nás jsou partnerem ten, kdo to předkládá, to znamená ministerstvo.

Poslanci to schvalují.

Takže my jsme jako žádní moc jako extra debaty s těma advokáta, co to psali? Ne nevedli, protože.

A to jsou prostě jenom.

Jako.

Vojáci v poli, kteří vojenskou terminologii jazyka používat nebudu, ale.

Prostě jako oni. Oni samozřejmě jako stáli za těma myšlenkama silnýma, co v tom zákoně byli, ale jak říkám, bylo to prostě, protože.

Že takhle si to přál objednatel, takže.

Hospodářská komora se o tom s náma někdy bavit nechtěla.

A my jsme je na svoje debaty zvali. Oni nás na svoje debaty nezvali.

Jako.

Nevím, no prostě myslím si, že jako problém nebyl v tom kdo to psal. Problém byl on, kdo to platil, neměl zadání, jaký měl zadání, rozumím a jak se zacházelo s připomínkami.

Rozumím v tom případě a mě vlastně napadá.

Err asi mi nejvíc jde o ten střed, kdy prostě byl tady zveřejněný věcný záměr na něm prostě do jako prostě participovala hospodářská komora po nějakým čase prostě řeklo ministerstvo, že ministerstvo pro místní rozvoj, že si to teda bere jako zpátky do do do své gesce a nějakým způsobem hospodářská komora už na tom participovat nebude, tak jako tohle považuju za asi 1 z největších jako změn.

Která se jako v tom, jaksi VV tom, kdo za kdo je zadavatelem a jako nějakým strůjcem toho zákona, tak to považuji jako za 1 z největších jako o těch obrátů. Tak jestli máte na to nějaký jako názor, nebo jestli vám tohle vlastně jako přijde, že že se to nezměnilo, že prostě ministerstvo převzalo to, co si dohodli s hospodářskou komorou ve věcném záměru AVAV? Podstatě to ministerstvo jako nijak tak jako dodělalo, ale nenastala tam nějaká zásadní jako proměna, že by si ministerstvo řeklo, aha, tak tohle teda opravdu byl.

Jako přešlap tak to vezmem prostě z jiného konce. Vezmeme to za své, tak jako klasicky bývá prostě návrh takovéhle legislativy.

No já myslím, že nešlo o to jako se rozkmořil s hospodářskou komorou. Tam šlo prostě o to vyhovět tomu silnému tlaku samospráv.

A vlastně ten zákon tak, jak ho připravovala hospodářská komora, měl.

Jako řekněme 3 nebo 4. Základní pilíře jo 1 byl.

Bude to čistá státní správa.

2 byl.

Bude 1 razítko, to znamená všechny všechny podpůrné vyjádření se budou integrovat do stavebního úřadu.

3 byl.

Všude osekáme lhůty.

Bude prostě fikce souhlasu AA prostě půjde to jako rychle.

A čtvrtě úplně katastrofální rozh.

Nebudeme šahat na územní plánování.

Nebo úplně jako minimálně budeme ho, když na něj budeme šahat, tak ho budeme centralizovat. Budeme ho vzdalovat jim samospráv.

AA pak ten 1. Pilíř vláda.

Odhodila a putovala, to byla ta ta.

Centralizace, nebo ta převod do tý státní správy.

Na hospodářská komora se podle mě úplně právem.

Jako od toho návrhu distancovala a řekla, že prostě, pane, bude takhle fungovat a.

Jestli z toho dělá zmetek ještě větší, než to byl?

Tak.

Já jako nejsem žádný fanoušek hospodářské komory, ale jako to ten jejich Prokop přišel jako logické a správné.

Ale jako oni jsou za ní spoluzodpovědní, protože oni s tou samosprávou jako nejednou, i když to připravovali.

Takže to vlastně se jim jako jenom vrátilo to, co zažehli?

Dobře, nemyslím si, že to.

Nemyslím si, že to.

Jako mělo na ten výsledek nějaký extra jako vliv? Jo, tak pak stejně vyhrál ten návrh toho pana kolovratníka. Takže.

Jo já se na to ptám prostě proto, že mi přijde, že tohle je tak jako bezprecedentní situace, která si zaslouží nějak jako okomentovat, protože si prostě nevybavuju, že by takhle někdy se tady v naší historii jako psali psali zákony. To jsem říkala na začátku, no že to jako došlo k privatizaci legislativního procesu.

Komentovala to iviska ve své výroční zprávě.

To je jako divný.

Když bysme se teďka posunuli od jako nějakým způsobem těch jako v uvozovkách organizačních věcí k tomu obsahu, tak z hlediska přírody krajiny životního prostředí cítím asi jako za nejdůležitější zákony 100 čtrnáctku a sedmnáctku. Samozřejmě potom i složkové zákony, ale když bychom si vzali tyhle tyhle 2, jakým způsobem se pro psali ty principy a.

Nejenom samozřejmě principy, ale fakticky nějaká jako funkce těch zákonů na ochranu životního prostředí, na ochranu přírody krajiny do toho stavebního zákona.

A vy říkáte zákon 114 tak vím, o kterém zákoně mluvíte? A když říkáte 117, tak nevím 17 o životním prostředí.

No.

Tak ta hlavní ta hlavní změna, kterou prostě kritizujeme, považujeme jí nejen teda my, ale i třeba nejvyšší správní soud za katastrofu.

Je ta integrace orgánu.

O životního prostředí nebo ochrany přírody a krajiny.

Do stavebního úřadu prostě v tom zákoně teďka napsáno, že orgánem ochrany přírody a krajiny je za c nebo za d.

Stavební úřad.

No tak to je jako samozřejmě.

Chcem tom kontextu jako absolutní skandál, tak tak proč to není opačně? Proč se prostě stavební úřad nesel orgánem?

Ochrana přírody a krajiny jako jo.

Tak no tak, takže prostě ta integrace, ta integrace, která.

Která vlastně nemá v sobě žádný pojistky toho, že ten resort jako si pohlídá.

Ty titulku tu kvalitu toho rozhodování.

A to že?

To že se.

Prostě stavební úřad 2. Popisu práce vydávat stavební povolení.

Že jako pod sebe.

Schová ty věci, který jsou konfliktní.

Že vlastně jako my sami s tím konflikt vyjednával mezi jako rovným a úřady.

Takže se ten konflikt jako vlastně?

Prekryje tou autoritou stavebního úřadu. Tak to si myslím, že.

Že je vážný jako na na bourání způsobů ochrany veřejných zájmů. Ten, co máme teďka, ten způsob tak určitě jako není nezměnitelný a není jako jedinej možnej nebo dokonalej. Ale.

Ale ta reforma to prostě zhoršila, no.

K tomu mě napadá i vlastně 2 otázky, 1 1, která taky zazní, nebo vlastně mi přijde, že strašně moc na ni narážím, ale nikdo ji úplně nepojmenovává. A to je vlastně.

Nějaká jako důvěra v ty v ty úředníky, respektive myslíte si, že by, když už jsme se jako dostali do takhle překerní situace, jde podle vás nějakým způsobem pracovat, teda s tou osobou toho úředníka, aby.

Se teda snažil rozhodovat odpovědněji nějakým způsobem osvěcenější, jako když už jako.

Mu spadlo na bedra něco, co by na bedra na na na bedrech mít neměl. Dá se s tím něco udělat, aby to aspoň trochu jako fungovalo? Ten úředník bude pořád ten samej. Jo, řekněme, že pan Novák má vystudovanou přírodovědu a 20 let má praxi v odboru životního prostředí a lidé.

Já vás závazný stanoviska podle 100 čtrnáctky vydává je někdy dobře, někdy špatně?

24:39.2 - 24:50.0

Je to prostě jako jenom člověk, tak tenhle úředník jsem měl v logice té reformy přesunout do toho stavebního úřadu. Jo to není tak, že by jako v tom stavebním úřadě.

Nějaký.

Zaměstnanec stavebního úřadu na 1. Měl začít rozumět tý problematice, takže on by se tam s tou veškerou praxí a vědomost patře sulu.

No ale co by ho tam čekalo?

Jako čekalo by tam prostě služební zákon, který jasně říká, že co řekne, představený to platí.

Představený by neměl s ochranou životního prostředí žádnou zkušenost, to znamená, neuměl by jako posoudit.

Relevanci toho, co mu tam pan Novák říká.

Odborní stránce.

Pracoval by v úřadu, který je musí vykazovat, kolik vydal stavební povolení, protože přece ten narativ je, že se tady staví málo.

Jo Pavel černý na tý na tý konferenci, co byla?

Měl dotaz, proč si jako myslíme, že stavební úřad má ve svém DNA?

Jako potřebu vydávat stavební povolení, no.

Moje, protože prostě vykazuje nějaký statistiky a neznám jedinou statistiku, která by se chlubila tím, kolik žádostí bylo zmáknutý.

Jako to prostě.

Takže takže by byl v tomhle ohni?

A ztratilo by tu ochranu tý autority toho muže, p.

Nepomuk ZE nebo prostě?

Tak, takže jak dlouho by jako vydržel tam vzdorovat nebo psát jako nepříjemný stanoviska do toho 1 papíru.

Půl roku.

2 měsíce.

Jako ten ta dynamika těch úřadů jako nepřeje žádným jako pionýrům, který.

Který jdou proti proudu.

Rozumím a toho se jako velmi, velmi jako taky obávám na 2 stranu.

Asi se nějak bude muset jako začít a šlo mi přesně o to, co jste říkala, když máme ty úředníky těch stavebních úřadů, kteří se zabývají prostě tím stavebním povolení a dostanou jakési jako vyjádření. Samozřejmě jako nezávazné v tomto podání, ale nějaké vyjádření dostanou a majdan sebou nějakého nadřízeného tak.

Slovo nějakým způsobem napomoci tomu, abychom nepřistupovali k tomu apriori, že vlastně jako ty lidi nebudou zastávat ten ten veřejný zájem na ochraně přírody krajiny na ochraně památek. Myslíte si, že tam pro tyhle lidi ne pro ty odborníky, vlastně, kteří doteď vydávali odborná stanoviska, ale pro ty lidi, který budou to teda skutečně jako integrovat v tom nějakým 1 rozhodnutí, aby oni k tomu přistupovali ještě víc jako odpovědněji a nehodili byť vyjádření nezávazné jako do koše?

Ale tak.

Jako přece jako jinak píšu věc, když je jenom za mě a jsem pod ní podepsanej a jinak píšu věc.

Když vím, že jako na konci bude popisného nadřízeného, ne?

To bezesporu ale i nadřízený i podřízený na stavebním úřadě můžou.

Nevím projít jako nějakou ještě jako intenzivnější osvětou. Jakým způsobem nakládat prostě s těmi veřejný zájmy na ochraně přírody krajiny a památek? Samozřejmě, že ve smyslu zákonů oni prostě nemůžou dělat nic, co je protizákonného. Přesto máme nějakého jako ducha zákona, kterého bychom měli ctít.

A.

Já prostě přeruším moje zkušenost s dotčenými orgány následující.

Na drobné stavebníky je velká přísnost, tam se prostě všechno posuzuje tip top.

A na velké mocné stavebníky je malá přísl.

Nebudu teď mluvit o korupci, ale prostě.

Od jako řekněme odvaze říct nepříjemný stanovisko.

A to jsme v režimu dotčených orgánů.

Proč by se ta statečnost nebo nějaká jako emancipace měla zvětšit tím?

Že se dostanu jako do kolektivu, kterej má zadání ta stavební povolení vydat, protože jinak nebudou prémie.

Jako já tomu rozumím, jenom se ptám, jestli to jde nějak změnit.

Jestli máte na to nějakej názor nápad, jestli by se to nějak dalo změnit?

No já si myslím, že jako co se má měnit jako tak kvalita úředníků se změní tím.

Že budou mít jako perfektní vybavení.

Že budou mít perfektně fungující IP zařazený.

Že dostanu dobře zaplaceno.

A kde někdo s nima bude soustavně pracovat na jejich motivaci?

Ani 1 se neděje, takže je úplně 1. Jestli ten úředník sedí.

Kanceláři, kde má na tys odbor životního prostředí, nebo jestli se tím na stavebním úřadu prostě jeho podmínky k práci jsou jako spíš jako vize.

Jo tak to je jako 1 věc, která nesouvisí s reformou stavebního práva, ale se stavem veřejné správy.

No a.

Pak je tu nějaký étos ti organizace?

A prostě zatím jako nikdo nedokázal vyvrátit, že e to stavebního úřadu legitimně.

Je jinej než étos.

Jako orgánům životního prostředí prostě tak to znáte ze svého života. Prostě máte nějakou specializaci. Máte pocit, že to je to nejdůležitější, co na světě?

A už jako ostatní, jako je mimo vaší pozornost.

AA ustříhl jako bubliny nevyskočí te.

Chápu chápu jako já tu situaci jako nezastávám.

Jako nezastávám se.

Konzervace toho současného modelu nepochybně má své limity.

Bohužel je m nedokázalo jako popsat.

Ale.

Navíc teda.

To bych jako fakt zdůraznila a považuju to za úplně jako nejzásadnější výhrada vůči tomu zákonu.

Prostě reformovat tuhle věc s tím, že se nebudu věnovat územním plánování a skočím rovnou na to stavební povolování.

Jak katastrofální chyba, protože.

Ty stavebníci.

Jsou obětí špatného územního plánování, jako jsou obětí toho, že jim ten územní plán.

Dává nedostatečný nebo zavádějící informace. Co jsem, co se na tom pozemku může odehrát?

Takže jako.

Prostě doma nad tím.

Jak odvážný má bejt.

Pracovník, který hájí zájmy 100 čtrnáctky.

Když se nepodíváme na to, jakej byl jeho manévrovací prostor při tvorbě územního plánu je jako.

Rozumím, rozumím já pořád vždycky se každého ptám jako jestli.

Err nebo takhle já se asi zeptám nejprv ještě na mezinárodní kontext a pak to dokončím abysme to měli kompletní a protože krom toho, že se teda ideálně by mělo pracovat s nějakým popsáním těch principů do stran z naší jako české legislativy, tak bychom měli reflektovat i mezinárodní kontext. Kdy teda vy už na webu v těch jako řadě vyjádření a tiskových zpráv jako přinášíte tu informaci, že?

Ten ty principy z mezinárodních úmluv tam prostě se nepopsali do toho do toho zákona nebo nepopisovali v průběhu té jeho tvorby.

Takže když byste se podívala na ten na ten výsledek, který aktuálně máme, jaksi před očima a stále ještě nevíme, jestli nabyde v plné šíři účinnosti a jak byste zhodnotila ten ten obsah z těch mezinárodních úmluv, jako je úmluva o krajině? Klasicky asi nej jako nejexponovanějších v případě ochrany přírody a krajiny.

No tak jestli se nepletu tak.

Paní ne.

Prostě.

Ted'ka na to jezdíváme vážně.

Tak ted' jste mě upřímně řečeno zaskočila.

To z hlavy nevím ne?

Krátkou zkusil najít, ale evropská úmluva o krajině.

Evropská úmluva o krajině.

Jo jinak teda jako trochu nefunguje.

Funguje vedle.

A takže česká republika?

Poděprelová putovat 2002, plat podstoupila 2004.

A česká vláda usnesením uložila ministers.

Myslím, aby zabezpečila uplatňování úmluvy v praxi.

OK tak ratifikovaná víte, musela a účinná je no.

Hele my se tomu krajnímu plánování jako moc nevěnujeme, takže já vlastně jako tady v týhle tý oblasti nevím. Můžu vás odkázat na nějaký lidi.

Ale na otázku jak se propsala nebo nepopsala úmluva o krajině do toho zákona vlastně neumím odpovědět.

Rozumím mě šlo asi i jako obecně, nejenom jako o tuhle zrovna úmluvu, ale samozřejmě česko nějakým způsobem.

Bere v potaz více těch úmluv, já bych se možná ve vašem případě zeptala na aarhuskou úmluvu, protože tam jako nutně do toho, jako si myslím, že vstupuje, vstupuje veřejnost a domnívám se, že už vlastně tou novelou, která nabyla účinnosti v roce 2000 osmnáctce to plnění a ruské úmluvy hodně jako hodně zkrouhl lo. A co jsem si vlastně povídala s.

Paní doktorkou mullerovou na akademii věd, tak vlastně ona mi potvrdila, že ten přístup ted'ka teda jako očividně skáču z jako z jinýho tématu na jiné téma jo k účasti veřejnosti, ale tak vlastně ta účast veřejnosti se nějakým způsobem jako nezměnila ani ani k lepšímu, ani k horšímu. Takže jaký jaký názor byste na to měla vy?

Pak ministerstvo tvrdí, že se účast veřejnosti zlepšila.

Že prostě, když bude ta integrovaná ochrana. Takže jakmile ten stavební úřad jako veme do ruky zákonů 14, tak je jasný, že musí přizvat veřejnost.

Takže vlastně veřejnost bude jako od začátku informovaná? Co se v tom?

Jenom povolení, jako odehrává tu zkoumání, je sebe vydat.

Ale je to tam zapsaný tak že?

Tenhle výklad jako může bejt taky v praxi nahrazen jiným výkladem.

A obecně tady prostě poptávka po.

Zapojení veřejnosti do těch procesů není mezi politikama.

Ani mezi těma, co ten zákon kritizovali.

Protože se tady prostě ujala fáma, že veřejnost zdržuje.

A.

Zase jo veřejná správa k tomu nemá žádnou analýzu.

Každopádně v tom roce 2018, kdy od kdy vlastně veřejnost může mluvit do minimum projektů, tak se nic nezrychluje, takže.

Takovou jako negativní důkazem bych to brala tak, že asi tam zakopanej pes nebyl.

A.

No a co se týče prostě nějakýho přebírání dobré zahraniční praxe?

Tak jo.

Jako zase zase se prostě vracíme k tomu územnímu plánování, jo třeba prostě v Německu nebo v Rakousku. Ty občanské iniciativy nemají jako moc velké.

Tráva v tom povolování staveb.

Protože mají velký práva v tom územním plánování.

Takže.

A jestli se teda něco v tom zákoně změnil, tak se změnilo v horším účast veřejnosti v územním plánování.

Zrušení.

Námítky.

V hostincem veřejnosti.

No ale tak to prostě pořád souvisí s tím, kdo to psal a jaký měl zadání. No jako nebo prostě tak developeri. Nechtějí se bavit s veřejností, takže.

Prej by měli psát do zákona a aarhuská úmluva je.

Proč mi vždycky říká signatářem a ruský úmluvy je.

Gruzie, Ázerbájdžán.

Jako není úplně jako to. Není to koště, který jako.
Který dobře metanu, tak.

Takže.

A taky podle mě, jakou není úplně jasný politikům vlastně k čemu tam ta veřejnost má jako sloužit, že jo on má sloužit ke 2. Věcem. Jednak tomu, že.

Má nějakou místní znalost, kterou třeba ty úřady nemají.

A to může bejt prostě důležitá.

A pak mají ten prvek tý kontroly tý veřejné moci, prostě když ten úředník ví, že to celá píše do toho spisu, prostě pan vomáčka támhle odvedl, jako uvidí.

Ještě ve chvíli, kdy se to dá změnit, no tak to bude psát jinak, než když.

Řízení neveřejné, že jo, takže.

Takže je to prostě nějaká průběžná kontrola?

Která se může vykládat jako nedůvěra.

Určitě může být.

Rozumím, teď se přesně vrátím k tomu, co jsem chtěla říct předtím, protože se vlastně každého ptám, jestli jestli jako vůbec něco jde vykřesat jako dobrýho z toho zákona, jestli pro veřejný zájem na ochraně přírody krajiny životního prostředí, je tam vůbec v tom zákonu něco, co by šlo z vašeho pohledu hodnotit jako kladně.

Nebo aspoň neutrálně, jako to je dobře, že tam zůstalo aspoň tohle, nebo je fajn, že tam přibylo aspoň tohle jako asi jo, ale já já jsem jako to nebyla moje zadání to tam sledovat a hledat.

Věřím tomu, že tam pár dobrejch věcí je.

Ale.

Moje kapacita a moje pozornost se prostě věnovala těm špatným věcem, takže.

Takže moje odpověď je doufám, že ano.

Dobře k tomu mě vlastně napadá ještě 1 věc, protože.

Myslím záměru, akorát, že to bylo smetený ze stolu.

V rámci toho nevypořádání těch připomínek to není jako.

To není tak, že si na to vzpomněl jako teď, když jako všechno ztratili.

To bylo na stole už předtím prostě ano omezme počet papírů omezme počet razítek. Vyhněme se tomu, že vodaři chtějí něco jiného než ochránci, prostě támhle na túry a ty stanoviska jdou proti sobě.

Takže to není jako tak, že ta reakce na na na tu katastrofu? Jo to to bylo jako na stole už mnohem dřív, akorát se tomu nikdo jako nevěnoval.

A tak to zaprvé a zadruhé. Podle mě to prostě jako.

Jednak toho stavebníkovi teda omezí počet papírů, které si musí sehnat.

Nebo týmu musí obstarat stavební úřad.

Jo, to je asi jako dobrá věc, že v tom zákoně tak jako opatrně, ale je tam napsáno, že vlastně, když si ty závazný stanoviska, co zbyly neobstaráme. Takže stavební úřad obstará za mě, a to si myslím, že je fér.

Že jako prostě, že si to má udělat ten stát sám.

A.

Takže 1 věc 1 daň povolení.

Umí 2 krásné věci.

Jednak zajistí, že se ty věci budou posuzovat v 1. Chvíli a ve svých jako souvislostech.

A nebudou, nebudou si pak odporovat?

A tudíž zabrání tomu, že když úředník a řekne na tohle jako na hraně, ale já to ještě povolím.

A ten druhý řekne, no tohleto je taky na hraně a já to ještě povolím.

A pak má trpět rozhodnutí, které jsou na hraně a výsledek je jako špatnej pro životní prostředí. Tento masem si říkal nemělo stávat, protože když pětkrát na hraně.

Se zhodnotí v 1. Chvíli, tak si řekne, že to je jasně za hranou.

No a pro stavebníka to bude prostě úleva. V tom čase AV tý byrokracii no.

Takže já myslím, že to je jako dobré řešení.

Tak to není, rozhodně to jako není.

Jak bych to řekla jako hašení.

K požáru.

A prostě to bylo na stole už předtím, akorát to neprošlo, no.

Tak vidíte aspoň něco jsme vykřesali dobrýho.

Ale jo tak.

Jasně, ale aspoň že tušíme, že by něco mohlo pozitivního k tomu přispět a napadá mě ještě 1 otázka, že jsme se zmínili o stavebnících a že víceméně teda nějakým způsobem, když si vezmeme úplně toho obyčejného stavebníka, který si chce postavit rodinný domek, tak pro něj pravděpodobně se ten proces jako skutečně může zrychlit. Zjednodušit, zlepšit dejme tomu u těch větších staveb AA větších developerů je to už jako obtížnější.

Takhle zhodnotit.

Ale ještě vlastně ta prostřední err nějaká jako úroveň, která kterou jsou obce.

Tak vy už jste vy, už jste několikrát naznačila, že teda obce se snažili dost jako err zasahovat do těch příprav, a to hlavně, aby tam si jako urvali něco pro sebe. Ale jak byste?

Zhodnotila vlastně teda to jednak zapojení obcí do toho procesu. Ale i to. Jako co teda vyplývá pro ně z toho err z toho zákona.

Nevím, no tak prostě obce málo málo volali po revizi toho územního plánování.

Vlastně potom volal jenom ty velký města.

A.

V tom rozhodování o stavbách.

Prostě obec jako má slabé postavení.

Tak ať zase souvisí s tím územním plánováním, takže.

V.

Já vlastně nevím, jestli si jako obce nějak jako polepšili, pohoršili.

Asi si spíš pohoršili podle toho, co říkají a.

V.

No ale nejsem si jistá, že mezi nima jako existuje shoda na tom, co vlastně teda chtějí.

Protože protože problémem české republiky je, že tu máme 6000 obcí.

Problémem české republiky je, že tu prostě jsou obce, které mají 1000 obyvatel.

Rozpočet milion korun.

A mají jako podobný úkoly jako velký bohatý města. Jo, takže.

Takže jako kdybych měla kouzelný prsten, tak bych reformu stavebního práva začala tím.

Že bych radikálně snížila počet obcí.

V tom koš, což je zcela neprůchodné.

No v tom kontextu vím, že hodně hodně se vlastně řešilo to téma rozdělení od Zlína 1 2 3 na.

Jestli vůbec jako s touhle celou legislativou? Vůbec se nezamyslet ještě nad tím rozdělením vůbec jako toho území na na na ty obce, aby to.

Nějakým způsobem on ten zákon je, že jo teďka novejš ten platí teďka od od 01-2002 to je ten, že ten, že tím základem tou základní jednotkou pro stát je to ORP.

Ale ale nepřistoupilo se k té reformě na té straně. Samospráv no tak.

Jako myslím, že třeba v Praze, to bych hezky vidět, no to je jako katastrofa, že on 57 městských částí.

Já si myslím, že se pomalu pomalu chýlíme ke konci err.

Mě by asi zajímalo ve chvíli vlastně ještě 2 otázky ve chvíli, kdy teďka jsme v takovém jako přechodným období ten zákon zcela jako účinnosti nenabyl některé části ano, už teď se ale jako začínáme připravovat novela ještě ne zcela účinného zákona, což co, což je podle mě úplně jako scestné, protože to dává, jaksi obrázek o tom, jak je teda ten zákon jako připravenej. Přesto, když byste měla něj.

Tož jako pár slov srovnání vlastně toho starého zákona a toho nového zákona.

Tak.

Bylo by tam pro vás jako něco, co by třeba stálo za to převést err převést do toho nového zákona, jako jsou právě ty záva ta závazná stanoviska, ale jako je třeba nějaká jako úprava těch nástrojů, které jsou třeba dobře fungující, potřeba bez efektivních, mohly by se, mohli by se do toho zákona napasovat nebo vůbec jako přemýšlení.

AO tom stavebním právu, jako už jste naznačila třeba to rozdělení těch té materie na územní plánování? Nastavení řád? Napadá vás ještě něco takového, co jako ve světle těch 2 jako zákonů by se dalo nějakým způsobem použít? Jako ptáte se mě, jestli bys se dalo vzít ze starého zákona něco AZ nového zákona, něco udělat z toho dobřej zákon?

Ne.

Edolo je to prostě tak jako protichůdně systémová věc, že prostě to nelze zkřížit nějak.

Dobře a moje vlastně asi poslední otázka by byla.

Kdybychom si představili, že ten zákon, tak jak je teď nabyde účinnosti, ta jeho novela se prostě ne nebude realizovat v tom v tom březnu, respektive do konce tohoto roku.

A co by to znamenalo pro praxi? Myslíte, že by to jako mělo šanci vůbec nějakým způsobem se zaběhnout? Err, teda to asi ano, ale.

Jestli by to bylo jako funkční, nebo co by bylo vůbec jako potřeba?

Err, aby ten zákon jako fungoval, je to jenom jenom ta novela.

Nebo postupně novelizováno ní toho zákona, nebo prostě má šanci ten zákon jako fungovat tak jak je.

Já myslím, že ten zákon tak jak je tak má šanci fungovat. Jako nepředpokládám, že by se ten systém jako nějak zhroutil, ale velkej otazník je nad tím, jaký bude vydávat plody.

Co jako umožní kde postavit.

Jestli opravdu to zrychlení bude tak významný jak si lidi slibují od toho?

Err, takže já myslím, že ten zákon jako jakkoliv je to zmetek legislativní, takže fungovat může.

A.

Ale zároveň si vlastně myslím, že prostě vláda nemá ten zákon zkoušet opravovat, ale že má mít ambici napsat úplně novej.

Takže váš názor na tu na tu novelu, která už teď vlastně teda se připravuje a má jako během? Během tohoto roku se nějakým způsobem dořešit.

Je jakej?

Takže se připravuje v obrovském spěchu?

Opět bez analýz.

AAA vlastně si jako to, co jsme kritizovali na přípravě toho Babišova zákona, tak si jako opakuje jo, takže.

Takže je otázka, jestli z té novely jako.

Nevznikne ještě jako něco jako nějaký větší zmatek, nebo.

Jestli nebude mít nějaký další nezamýšlené důsledky?

Ale.

Jako uznávám, že ta situace je prostě tak jako.

Špatně nastavená ta výchozí.

Že jako žádný moc jako dobrý nápad, jak z toho ven jako nemá.

Takže.

Takže jsem na té kritice jako opatrná a vlastně jenom čekám vyhlížím.

Vyhlížím až pan premiér a pan ministr pro místní rozvoj řeknou.

Že.

Dohlídnout na to, aby česká republika měla do 5 let krásnej novéj moderní funkční stavební zákon.

Děkuju, děkuju, to je krásnej, krásnej závěr. Já si přesto zeptám, jestli máte pocit, že něco nezaznělo, co by ještě zaznít mělo, ať už z vašeho pohledu z pohledu zeleného kruhu.

Prostě ještě něco, co jsme nezmínili. Co považujete za důležité říct? Asi bych ještě chtěla říct, že my přijde jako obrovská škoda obrovská škoda.

AV tom se tedy shodneme IS řadou.

Subjektů, s kterými se jinak neshodujeme.

Že ta debata celá se zvrhla jenom na to.

Jak rychle se to povolení získá?

A že jsme úplně rezignovali na debatu o kvalitě.

Jo o tom jako jak ten zákon může pomoci k tomu aby.

Právě jako krajina za městy.

Krajina ve městě, aby.

Pak by to vlastně jako směřovalo k nějakému.

Nejen funkčnímu, ale i jako harmonickému prostě.

Vcelku jo.

Ten zákon vůbec neřeší ekonomický nástroje.

Neřeší dostupnost bydlení.

Jako ve snaze vlastně celou dobu bavili jako o tom, co v tom zákoně je špatně. Já v tom zákoně je špatně taky to, že tam spoustu věcí vůbec není.

No takže.

Tak, takže prostě redukce debaty na to, jestli dostanu stavební povolení za 30 nebo 60.

Místo abysme se bavili o tom, jestli teda jako maj dál vznikat kolonie rodinných domků. Je to jako je to to, co jako z toho, co víme o planetě, je udržitelná věc.

Jo.

Máme nějaký jako lepší nástroje, jak efektivně jako plánovat třeba infrastrukturní projekty?

Možná že to, že vznikl ten specializovaný stavební úřad, který bude řešit tyhle velké projekty, to je asi taky takové malé, bezvýznamné plus toho zákona.

Dobře, tak jo, tak já vám moc děkuju za za váš čas, za vaše odpovědi a jdou se budu těšit na výsledek. No já doufám, že i ve světle těchletěch, jaksi událostí nějak vznikne, takže že se to nějak podaří.

Tak já supr tak se mějte hezky, děkuji moc nashledanou nashle.